KALENDARIUM

† Denotat Festum in quo habetur aliquid in Proprio

JANUARIUS

1 Circumcisio Domini et Octava Nativitatis, *Duplex II classis.*
Dominica inter Circumcisionem et Epiphaniam. — Ssmi Nominis Jesu, *Duplex II cl.*
2 † S. Odilonis Abb. Cluniac., Dupl.
Octava S. Stephani Protomart., Commemoratio.
3 Octava S. Joannis Ap. et Evang., Simplex.
† S. Genovefæ Virg., Memoria.
4 Octava SS. Innocentium MM., Simplex.
S. Titi Ep. et Conf., Memoria.
5 Vigilia Epiphaniæ, Semiduplex.
S. Telesphori Papæ et Mart., Memoria.
6 Epiphania Domini, *Duplex I classis cum Octava privilegiata II ordinis.*
7 De Octava Epiphaniæ, Semiduplex.
8 De Octava, Semiduplex.
9 De Octava, Semiduplex.
10 De Octava, Semiduplex.
S. Pauli primi Eremitæ, Conf., Memoria.
11 De Octava, Semiduplex.
12 De Octava, Semiduplex.
13 Octava Epiphaniæ, *Duplex majus.*
14 † S. Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
S. Felicis Presbyteri et Mart., Memoria.
15 † S. Mauri Abb., Patroni principalis Congregationis, *Duplex I classis cum Octava communi.*
16 † De Octava S. Mauri Abb., Semiduplex.
S. Marcelli I Papæ et Mart., Memoria.
17 S. Antonii Abb., Duplex.
† De Octava, Commemoratio.
18 † De Octava, Semiduplex.
S. Priscæ Virg. et Mart., Memoria.
19 † De Octava, Semiduplex.
SS. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum MM., Memoria.
20 SS. Fabiani Papæ et Sebastiani MM., Duplex.
† De Octava, Commemoratio.
21 S. Agnetis Virg. et Mart., *Duplex majus.*
† De Octava, Commemoratio.
22 † Octava S. Mauri Abb., *Duplex majus.*
S. Vincentii Mart., Memoria.
23 S. Emerentianæ Virg. et Mart., Memoria.
24 S. Timothei Ep. et Mart., Memoria.
25 Conversio S. Pauli Ap., *Duplex majus.*
S. Petri Ap., Commemoratio.
26 † S. Bathildis Reginæ, Vid., O. N., Memoria.
S. Polycarpi Episc. et Mart., Memoria.
27 S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
28 † S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
S. Agnetis Virg. et Mart. secundo, Memoria.
29 S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
30
31 SS. Petri Nolasci et Raymundi de Peñafort CC., Memoria.

FEBRUARIUS

1 S. Ignatii Ep. et Mart., Duplex.
2 Purificatio B. Mariæ Virg., *Duplex II classis.*
3 † S. Anscharii Ep. et Conf., O. N., Memoria.
S. Blasii Ep. et Mart., Memoria.
4
5 S. Agathæ Virg. et Mart., *Duplex majus.* — In Quadragesima Commemoratio.
6

7 S. Romualdi Abb., O. N., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
8 SS. Joannis de Matha et Felicis de Valois CC., Memoria.
9
10 † S. Scholasticæ Virg., Sororis S. P. N. Benedicti, *Duplex II cl.*
11 † Apparitio B. Mariæ Virg. immaculatæ, *Duplex majus.* — In Quadrag. Commemoratio.
S. Gregorii II Papæ et Conf., O. N., Memoria.
12 † S. Benedicti Anianensis Abb., O. N., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
SS. septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V., CC., Memoria.
14 S. Valentini Presbyteri et Mart., Memoria.
15
16
17
18
19
20
21
22 Cathedra S. Petri Ap., *Duplex majus.* — In Quadrag. Commemoratio.
S. Pauli Ap., Commemoratio.
23 S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex. — In Quadragesima Commemoratio.
Vigilia, Commemoratio. — In Quadrag., in Missa tt.

In anno bissextili :

23 S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex. — In Quadragesima Commemoratio.
24 Vigilia. — In Quadrag. Commemoratio in Missa tt.
25 S. Matthiæ Ap., *Duplex II classis.*

---

24 S. Matthiæ Ap., *Duplex II classis.*
25
26
27
28

MARTIUS

1
2
3
4 S. Lucii I Papæ et Mart., Memoria.
5
6 † SS. Perpetuæ et Felicitatis MM., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
7 S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
8 SS. Joannis de Deo et Camilli de Lellis CC., Memoria.
9 S. Franciscæ Romanæ Vid., O. N., Memoria.
10 SS. Quadraginta Martyrum, Memoria.
11
12 † S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct. O. N., *Duplex II classis.*
13
14
15
16
17
18 S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
19 S. Joseph, Sponsi B. M. V., Conf., *Duplex I classis.*
20
21 Transitus S. P. N. Benedicti Abb., *Duplex I classis.*
22
23
24
25 † Annuntiatio B. Mariæ Virg., *Duplex I classis.*
26
27 S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., Duplex, sed ob occurr. Quadrag. vel Hebdom. Pasch. Commemoratio.
28
29
30
31
Feria VI post Dom. Passionis. — Septem Dolorum B. M. V., Memoria.

APRILIS

1
2 S. Francisci de Paula Conf., Memoria.
3
4 S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
5
6
7

8
9
10
11 S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Quadrag. Commemoratio.
12
13 S. Justini Mart., Memoria.
14 SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi MM., Memoria.
15
16
17
18
19
20
21 † S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct., O. N., *Duplex majus.*
22
23 S. Georgii Mart., Memoria.
24
25 S. Marci Ev., *Duplex II classis.*
26 S. Cleti Papæ et Mart., Memoria.
27
28 S. Vitalis Mart., Memoria.
29 † S. Hugonis Abb. Cluniac., *Duplex majus.* — In Feria II Rogat. Commemoratio.
† S. Roberti Abb., O. N., Memoria.
30 S. Catharinæ Senensis Virg., Memoria.

Feria IV infra Hebdomadam II post Octavam Paschæ. — Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni, *Duplex I. classis cum Octava communi.*

Feria IV infra Hebdomadam III post Octavam Paschæ. — Octava S. Joseph, *Duplex majus.*

MAJUS

1 SS. Philippi et Jacobi Apost., *Duplex II classis.*
2 S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Feria II Rogat. Commemoratio.
3 Inventio S. Crucis, *Duplex II cl.*
SS. Alexandri I Papæ, Eventii, Theoduli MM. et Juvenalis Ep. et Conf., Memoria.
4 S. Monicæ Vid., Memoria.
5 S. Pii V Papæ et Conf., Duplex. — In Feria II Rogat. Commemoratio.
6 S. Joannis Ap. et Ev., ante Portam Latinam, *Duplex majus.* — In Feria II Rogat. Commemoratio.
7
8
9 S. Gregorii Nazianzeni Ep. Conf. et Eccl. Doct., Duplex. — In Feria II Rogat. Commemoratio.
10 SS. Gordiani et Epimachi MM., Memoria.
11 † S. Majoli Abb. Cluniac., Duplex. — In Feria II Rogat. Commemoratio.
12 SS. Nerei, Achillei et Pancratii MM., Memoria.
13 † Commemoratio SS. Martyrum et aliorum Sanctorum, quorum Reliquiæ in Ecclesiis Ordinis Nostri asservantur, *Duplex majus.* — In Feria II Rogat. Commemoratio.
14
15
16
17 S. Paschalis Baylon Conf., Memoria.
18
19 S. Petri Cælestini Papæ et Conf., O. N., Duplex. — In Feria II Rogat. Commemoratio.
20
21
22
23
24
25 † S. Gregorii VII Papæ et Conf., O. N., *Duplex majus.* — In Feria II Rogat. Commemoratio.
S. Urbani I Papæ et Mart., Memoria.
26 † S. Augustini Ep. et Conf., O. N., Duplex. — In Feria II Rogat. Commemoratio.
27 S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct., O. N., Duplex. — In Feria II Rogat. Commemoratio.
28
29
30 † S. Joannæ de Arc Virg., *Duplex II classis.*
31 S. Petronillæ Virg., Memoria.

Feria VI post Octavam Ssmi Corporis Christi. — † Sacratissimi Cordis Jesu, *Duplex I classis.*

JUNIUS

1
2 † SS. Photini Ep. et Sociorum MM., Duplex.

† S. Irenæi Ep. et Mart., Memoria.
SS. Marcellini et Petri MM., Memoria.
3 † S. Clotildis Reginæ, Vid., Duplex.
4
5 † S. Bonifatii Ep. et Mart., O. N., Duplex.
6 S. Norberti Ep. et Conf., Duplex.
† S. Claudii Ep. et Conf., O. N., Memoria.
7
8
9 SS. Primi et Feliciani MM., Memoria.
10
11 S. Barnabæ Ap., *Duplex majus.*
12 SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii MM., Memoria.
13 S. Antonii de Padua Conf., Memoria.
14 S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., *Duplex majus.*
15 SS. Viti, Modesti et Crescentiæ MM., Memoria.
16
17
18 S. Ephræm Syri Diac., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
SS. Marci et Marcelliani MM., Memoria.
19 † SS. Gervasii et Protasii MM., Memoria.
20
21 S. Aloisii Gonzagæ Conf., Memoria.
22 S. Paulini Ep. et Conf., Memoria.
23 Vigilia.
24 Nativitas S. Joannis Baptistæ, *Duplex I classis cum Octava communi.*
25 De Octava S. Joannis, Semiduplex.
26 De Octava, Semiduplex.
SS. Joannis et Pauli MM., Memoria.
27 De Octava, Semiduplex.
28 De Octava, Semiduplex.
Vigilia, Commemoratio.
29 SS. Petri et Pauli Apost., *Duplex I classis cum Octava communi.*
30 Commemoratio S. Pauli Ap., *Duplex majus.*
S. Petri Ap., Commemoratio.
De Octava S. Joannis, Commemoratio.

JULIUS

1 Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C., *Duplex II classis.*
Octava S. Joannis, Commemoratio.
2 Visitatio B. Mariæ Virg., *Duplex II classis.*
SS. Processi et Martiniani MM., Memoria.
3 De Octava SS. Petri et Pauli Apost., Semiduplex.
4 De Octava, Semiduplex.
5 De Octava, Semiduplex.
6 Octava SS. Petri et Pauli Apost., *Duplex majus.*
7
8
9 † Purissimi Cordis B. Mariæ Virg., *Duplex majus.*
10 SS. septem Fratrum MM., et SS. Rufinæ et Secundæ VV. et MM., Memoria.
11 † Translatio S. P. N. Benedicti Abb. *Duplex I classis cum Octava communi.*
12 S. Joannis Gualberti Abb., O. N., Duplex.
† De Octava Translationis, Commemoratio.
13 † De Octava, Semiduplex.
14 S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
† De Octava, Commemoratio.
15 † De Octava, Semiduplex.
16 Commemoratio B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo, *Duplex majus.*
† De Octava, Commemoratio.
17 † De Octava, Semiduplex.
S. Leonis IV Papæ et Conf., O. N., Memoria.
18 † Octava Translationis S. P. N. Benedicti Abb., *Duplex majus.*
SS. Symphorosæ et septem Filiorum ejus MM., Memoria.
19 † S. Vincentii a Paulo Conf., Memoria.
20 SS. Hieronymi Æmiliani, Josephi Calasanctii et Joannis Baptistæ de la Salle CC., Memoria.
21 S. Praxedis Virg., Memoria.
22 S. Mariæ Magdalenæ Pœnitentis, *Duplex majus.*
23 S. Apollinaris Ep. et Mart., Memoria.
24 Vigilia.
25 S. Jacobi Ap., *Duplex II classis.*

26 SS. Joachim et Annæ Parentum B. M. V., *Duplex II classis.*

27

28

29 † S. Marthæ Virg., Memoria.
† B. Urbani II Papæ et Conf., O. N., Memoria.
SS. Felicis II Papæ, Simplicii, Faustini et Beatricis MM., Memoria.

30 SS. Abdon et Sennen MM., Memoria.

31 S. Ignatii Conf., Duplex.

AUGUSTUS

1 S. Petri Ap. ad Vincula, *Duplex majus.*
S. Pauli Ap., Commemoratio.
SS. Machabæorum MM., Memoria.

2 S. Alfonsi Mariæ de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
S. Stephani I Papæ et Mart., Memoria.

3

4 S. Dominici Conf., *Duplex majus.*

5 Dedicatio S. Mariæ, *Duplex majus.*

6 Transfiguratio D. N. J. C., *Duplex II classis.*
SS. Xystii II Papæ, Felicissimi et Agapiti MM., Memoria.

7 S. Cajetani Conf., Duplex.
S. Donati Ep. et Mart., Memoria.

8 S. Cyriaci Mart., Memoria.

9 Vigilia.

10 S. Laurentii Mart., *Duplex II classis cum Octava simplici.*

11 SS. Tiburtii et Susannæ Virg., MM., Memoria.

12 S. Claræ Virg., Memoria.

13 † S. Radegundis Reginæ, Vid., Memoria.
SS. Hippolyti et Cassiani MM., Memoria.

14 Vigilia.
S. Eusebii Conf., Memoria.

15 Assumptio B. Mariæ Virg., *Duplex I classis cum Octava communi.*

16 De Octava Assumptionis, Semidup.

17 De Octava Assumptionis, Semidup.
Octava S. Laurentii Mart., Commemoratio.

18 De Octava Assumptionis, Semiduplex.
S. Agapiti Mart., Memoria.

19 De Octava, Semiduplex.

20 † S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct., O. N., *Duplex majus.*
De Octava, Commemoratio.

21 De Octava, Semiduplex.
B. Bernardi Ptolomæi Abb., O. N., Memoria.

22 Octava Assumptionis B. Mariæ Virg., *Duplex majus.*
SS. Timothei et Symphoriani MM., Memoria.

23 Vigilia.

24 S. Bartholomæi Ap., *Duplex II cl.*

25 † S. Ludovici Regis, Conf., *Duplex majus.*

26

27

28 S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., *Duplex majus.*
S. Hermetis Mart., Memoria.

29 Decollatio S. Joannis Baptistæ, *Duplex majus.*
S. Sabinæ Mart., Memoria.

30 SS. Felicis et Adaucti MM., Memoria.

31

SEPTEMBER

1

2

3

4

5

6

7

8 † Nativitas B. Mariæ Virg., *Duplex II classis cum Octava simplici.*
S. Hadriani Mart., Memoria.

9 S. Gorgonii Mart., Memoria.

10

11 SS. Proti et Hyacinthi MM., Memoria.

12 Ssmi Nominis Mariæ, *Duplex maj.*

13

14 Exaltatio S. Crucis, *Duplex majus.*
SS. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., MM., Memoria.

15 Septem Dolorum B. Mariæ Virg., *Duplex II classis.*
S. Nicomedis Mart., Memoria.

16 SS. Euphemiæ Virg., Luciæ et Geminiani MM., Memoria.

17 † S. Hildegardis Virg., O. N., Memoria.

18

19

20 Vigilia.

21 S. Matthæi Ap. et Ev., *Duplex II classis.*
22 † SS. Mauritii et Sociorum MM., Memoria.
23 S. Lini Papæ et Mart., Memoria.
S. Theclæ Virg. et Mart., Memoria.
24
25
26 SS. Cypriani et Justinæ Virg., MM., Memoria.
27 SS. Cosmæ et Damiani MM., Memoria.
28
29 Dedicatio S. Michaelis Archangeli, *Duplex I classis.*
30 S. Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct., *Duplex majus.*

OCTOBER

1 † S. Remigii Ep. et Conf., Duplex.
2 SS. Angelorum Custodum, *Duplex majus*
3
4 S. Francisci Conf., *Duplex majus.*
5 SS. Placidi et Sociorum MM., O. N., *Duplex II classis.*
6 S. Brunonis Conf., Duplex.
7 Sacratissimi Rosarii B. Mariæ Virg., *Duplex II classis.*
SS. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji MM., Memoria.
S. Marci Papæ et Conf., Memoria.
8
9 † SS. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii MM., Duplex.
10
11
12
13
14 S. Callisti I Papæ et Mart., Duplex.
15 S. Teresiæ Virg., Duplex.
16
17
18 S. Lucæ Ev., *Duplex II classis.*
19
20
21 S. Hilarionis Abb., Memoria.
22
23
24
25 SS. Chrysanthi et Dariæ MM., Memoria.
26
27 Vigilia.
28 SS. Simonis et Judæ Apost., *Duplex II classis.*
29
30
31 Vigilia.

NOVEMBER

1 Omnium Sanctorum, *Duplex I classis cum Octava communi.*
2 De Octava Omnium Sanctorum, Semiduplex.
(Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, Duplex).
3 De Octava, Semiduplex.
4 De Octava, Semiduplex.
S. Caroli Ep. et Conf., Memoria.
5 De Octava, Semiduplex.
6 De Octava, Semiduplex.
7 De Octava, Semiduplex.
8 Octava Omnium Sanctorum, *Duplex majus.*
SS. Quatuor Coronatorum MM., Memoria.
9 Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris, *Duplex II classis.*
S. Theodori Mart., Memoria.
10 † SS. Vitoni et Hydulphi Episc. et CC., Patronorum minus principalium Congregationis, *Duplex majus.*
11 † S. Martini Ep. et Conf., *Duplex II classis cum Octava simplici.*
S. Mennæ Mart., Memoria.
12
13 † Omnium Sanctorum Ordinis Nostri, *Duplex II classis.*
14
(Commemoratio Omnium Defunctorum Ordinis Nostri, Duplex).
15
16
17 S. Gertrudis Magnæ Virg., O. N., *Duplex II classis.*
18 Dedicatio Basilicarum SS. Petri et Pauli Apost., *Duplex majus.*
† Octava S. Martini Ep. et Conf., Commemoratio.
19 † S. Odonis Abb. Cluniac., Patroni minus principalis Congregationis, *Duplex II classis.*
S. Pontiani Papæ et Mart. Memoria.
20
21 † Præsentatio B. Mariæ Virg., *Duplex II classis.*
S. Columbani Abb., Memoria.

22 † S. Cæciliæ Virg. et Mart., *Duplex majus.*
23 S. Clementis I Papæ et Mart., Duplex.
S. Felicitatis Mart., Memoria.
24 S. Chrysogoni Mart., Memoria.
25 S. Catharinæ Virg. et Mart., Memoria.
26 S. Silvestri Abb. O. N., Duplex.
27
28
29 Vigilia.
S. Saturnini Mart., Memoria.
30 S. Andreæ Ap., *Duplex II classis.*

DECEMBER

1
2 S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., Duplex.
3 S. Francisci Xaverii Conf., Memoria.
4 † Illatio S. P. N. Benedicti Abb., *Duplex majus.*
5
6 S. Nicolai Ep. et Conf., Memoria.
7 S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., *Duplex majus.*
Vigilia, Commem. in Missa.
8 Conceptio immaculata B. Mariæ Virg., *Duplex I classis cum Octava communi.*
9 De Octava Conceptionis, Semidupl.
10 De Octava, Semiduplex.
S. Melchiadis Papæ et Mart., Memoria.
11 De Octava, Semiduplex.
S. Damasi I Papæ et Conf., Memoria.
12 De Octava, Semiduplex.
13 S. Luciæ Virg. et Mart., *Duplex majus.*
De Octava, Commemoratio.
14 De Octava, Semiduplex.
15 Octava Conceptionis immaculatæ B. Mariæ Virg., *Duplex majus.*
16
17
18
19 † B. Urbani V Papæ et Conf., O. N., Memoria.
20 Vigilia, in Missa.
21 S. Thomæ Ap., *Duplex II classis.*
22
23
24 Vigilia.
25 Nativitas D. N. J. C., *Duplex I classis cum Octava privilegiata III ordinis.*
S. Anastasiæ Mart., Memoria in secunda Missa.
26 S. Stephani Protomart., *Duplex II classis cum Octava simplici.*
De Octava Nativitatis, Commemoratio.
27 S. Joannis Apost. et Ev., *Duplex II classis cum Octava simplici.*
De Octava Nativitatis, Commemoratio.
28 SS. Innocentium MM., *Duplex II classis cum Octava simplici.*
De Octava Nativitatis, Commemoratio.
29 De Octava Nativitatis, Semiduplex.
† S. Thomæ Ep. et Mart., Memoria.
30 De Octava Nativitatis, Semiduplex.
31 S. Silvestri I Papæ et Conf., Dupl.
De Octava Nativitatis, Commemoratio.

OFFICIA PROPRIA

CONGREGATIONIS GALLICÆ

ORDINIS SANCTI BENEDICTI

FESTA DECEMBRIS

Die 4 Decembris

In Illatione S. P. N. Benedicti

Abbatis Duplex majus

Omnia ut in Breviario, die 21 Martii, præter sequentia.

IN I VESPERIS

Hymnus

Claris conjúbila, Gállia, láudibus,
Lætéris Benedícti Patris óssibus :
Felix, quæ grémio cóndita próprio
Servas membra celébria.

Miris Itália fúlserat áctibus,
Gallos irrádiat córpore mórtuus;
Signis ad túmulum crébrius émicat,
Illústrans pátriam novam.

Hinc vatum véterum facta resúscitat,
Morti quod líbuit mórtuus ímperat,
Exstínctum própriis óssibus éxcitat :
O quam mira poténtia!

Navis per flúvium nat sine rémige,
Mirándo gláciem díssecat ímpetu :
Sancti membra ferens óbvia flúmini,
Undas retro revérberat.

Edúctum flúvio sensit ut árida,
Non curans gélidi frígora témporis,
Vestit cuncta novis íllico flóribus,
Mutáta fácie soli.

Jam cælo résidens, o Pater óptime,
Divínis fámulos ímbue régulis,
Angústum per iter scándere lárgiens,
Dona regna perénnia.

Cunctórum dóminans omnipoténtia,
Tu, qui sede poli cónspicis ómnia,
Psalléntum plácide súscipe cántica
Votis, voce precántia.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Aña Exsúltet ómnium † turba fidélium pro glória almi Patris Benedícti, lætèntur præcípue catérvæ monachórum, celebrántes ejus festa in terris, de cujus societáte sancti congáudent in cælis.

Oratio

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Pater noster Benedíctus Abbas servívit : † ut eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, * et ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum… in unitáte ejúsdem.

Et fit Com. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus Claris conjúbila, ut supra.

In primo Nocturno, Lectiones Laudémus viros.

In secundo Nocturno

Lectio v

REgnánte Carlománno, Francórum rege, Ludovíci Balbi fílio, cum egréssi e Septentrióne bárbari Gállias ferro flammáque vastárent, et exspoliáta monastéria fúnditus evérterent; mónachi Floriacénses, hóstium audíto accéssu, vériti ne sacrum sancti Patris Benedícti corpus in manus impiórum deveníret, illud Auréliam Lígeri matúre devéctum in monastério sancti Aniáni reverénter collocárunt.

℟. O laudánda † sancti Benedícti mérita gloriósa, qui dum pro Christo pátriam, mundíque sprevit pompam, adéptus est ómnium contubérnium Beatórum : * Et párticeps factus est præmiórum æternórum. ℣. Inter choros Confessórum spléndidum póssidet locum, et ipsum fontem ómnium intuétur bonórum. * Et párticeps.

Lectio vi

IRrumpéntes subínde in Floriacénse cœnóbium bárbari, sexagínta mónachos una cum áliquot servis præcípiti strage perémerunt; universáque suppelléctile dirépta, beátæ Maríæ oratórium, in quo beáti Benedícti corpus ántea recónditum servabátur, profáno dissipárunt incéndio. Eádem vero nocte, sanctus Pater Benedíctus Gislólfum Cómitem, virum potentíssimum atque monastérii ejúsdem strénuum defensórem, in somnis admónuit, ut sacrílegos prædónes quamprímum insequerétur, sibíque auxílium e cælo non defutúrum confíderet.

℟. Cum sanctus Benedíctus † in cella consísteret, elevátis sursum óculis, vidit soróris suæ ánimam de córpore ejus egréssam, * In colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. ℣. Qui tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo grátias rétulit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit.* In colúmbæ.

Lectio vii

EVígilans ítaque Comes, quæ sibi divínitus jussa fúerant ánimo prudénter pertráctat; cælestíque promísso recreátus, colléctа própere suórum manu, hostes celérrime consectátur, quos tríduo post assecútus, ádeo felíci prælio fudit, ut victor et incólumis Floríacum remeárit. Quam quidem victóriam beáto Benedícto accéptam réferens, eum há-

bitu monástico, ipsa hora congréssus equo insidéntem ingéntes barbarórum cópias profligásse, seque in hoc prælio cæli milítiam persensísse affirmábat. Quod ubi rex accépit, ipse cum regni procéribus Deo, beatóque Benedícto, Gálliæ assertóri, grátias actúrus Floríacum venit, et súmptibus pro régia pietáte ac munificéntia suppeditátis, sanctuárium illud quantócius instaurándum curávit.

℟. Intempéstæ † noctis hora vir Dei instans vigíliis assíduæ oratiónis, velut sub uno solis rádio, * Omnem mundum colléctum conspéxit. ℣. Vidénti enim Creatórem angústa est omnis creatúra. * Omnem.

Lectio viii

CUM autem frequéntes Epíscopi et Abbátes Auréliam, ineúnte Decémbri, ex condícto convenissent, corpus ejúsdem beáti Benedícti Floríacum reductúri; ac reférre terréstri via propter congelátum Lígerim deliberássent, uníus ex astántibus ibi mónachis consílio mutáta senténtia navículæ illud impónunt. Quæ ad sacri depósiti contáctum, res mira! solúto mox gelu, absque rémige advérso flúmine progréssa, decúrsis tandem séxdecim milliáribus Floríacum mirabíliter appúlsa est. Inde statim edúctum venerándum corpus Prǽsules húmeris própriis ad monastérium detulérunt; et cum ad portam, quæ Paschális dícitur, pervenissent, mox omnes loci illíus árbores, aspérrima licet híeme, in flores erupére. Sacra ergo pígnora in æde sancti Petri, quæ ab igne intácta permánserat, prídie Nonas Decémbris repósita, illo ipso die anni sequéntis recurrénte, in basílicam Deíparæ Vírginis instaurátam, succollántibus íterum Episcopis ab Abbáte invitátis, solémniter illáta sunt; unde Illatiónis nomen hæc festívitas obtínuit.

℟. Pater sanctus † dum inténtam oculórum áciem in splendóre corúscæ lucis habére viderétur, vidit Germáni ánimam, Capuáni Epíscopi, * In sphæra ígnea ab Angelis in cælum deférri: ℣. Factúmque est, et reverendíssimum virum Germánum Epíscopum, is qui missus fúerat, jam defúnctum réperit. * In sphæra. Glória Patri. * In sphæra.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Benedíctum † prophéticis condecorémus cánticis, qui tam fulsit prophetía, quam et doctrínæ grátia.

Canticum Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, cum reliquis.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio ix Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Declam. de Evang. huj. verb.

PEtrus, cogitátum suum jactans in Dómino, et omnem sollicitúdinem suam in eum projíciens; certus quod illi foret cura

de eo, relíquit ómnia et secútus est Dóminum, ne intérrogans quidem de prǽmio, donec ex perículo dívitum, quod Salvátor prosequebátur, súmeret occasiónem percunctándi : Quid ergo erit nobis? Ait illi Jesus : Amen dico vobis. Verbum confirmatiónis præmíttitur; magnum nóveris esse quod séquitur : In regeneratióne sedébitis et vos. Consequémini, ait, quem sequímini; ut cum ipse séderit, et vos páriter sedeátis. O séssio! quis mihi tríbuat, ut dignis éxprimam verbis, quod de sessióne hac cordis affectióne concípio? Imo quis tríbuat mihi sessiónis hujus imperturbáta frui réquie, quam desídero, quam cúpio, quam requíro?

℟. Sanctíssime † Conféssor Christi, Benedícte, monachórum pater et dux, * Intercéde pro nostra omniúmque salúte. ℣. Devótæ plebi súbveni sancta intercessióne, ut tuis adjúta précibus, regna cæléstia consequátur. * Intercéde.

Lectio x

Ecce enim, ut dixi, nihil in me sedet; sed cuncta in motu sunt, ómnia nutant, flúctuant univérsa. Postrémo ubi concupíscit adhuc caro advérsus spíritum, spíritus advérsus carnem, quidnam hóminis sedére vidétur? Jam quidem sedet Fílius hóminis in sede majestátis : síquidem ascéndens in cælum, sedet a dextris Dei. Sed, cum séderit, dictum est, hoc est, apparúerit sedens, sicut Apóstolus ait : Cum enim Christus apparúerit vita vestra, tunc et vos apparébitis cum illo in glória. Quid gloriósius? Júdicent nunc, et præjúdicent supérbiæ filii; cum rege suo sédeant qui sibi látera aquilónis elégit : transíbimus, et ecce non erunt.

℟. Ipso anno, † quo de hac vita erat exitúrus, quibúsdam discípulis secum conversántibus, quibúsdam longe manéntibus, * Sanctíssimi sui óbitus denuntiávit diem. ℣. Præséntibus indícens, ut audíta per siléntium tégerent : abséntibus índicans, quod vel quale eis signum fíeret, quando ejus ánima de córpore exíret. * Sanctíssimi.

Bened. Cujus festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio xi

In sédibus enim quies imperturbáta est, in judício dignitátis eminéntia commendátur. Quis vero sæculáris honor excogitári potest, qui non prorsus in tantæ sublimitátis comparatióne viléscat? Non uníus síquidem civitátis, aut pópuli, seu regiónis uníus, sed universitátis júdices habent præsidére cum Christo. Nec solum hómines, sed et ipsos Angelos judicábunt, qui paréntem ad módicum vapórem præséntis glóriæ dedignántes, et exsuffántes, impropérium Christi univérsis prǽferunt títulis dignitátum.

℟. Sexto die † portári se in oratórium a discípulis suis fecit, ibíque éxitum suum Domínicis sacraméntis munívit; * Atque inter discipulórum manus exspirávit. ℣. Cumque per síngulos dies languor ingravésceret, eréctis in cælum mánibus stetit. * Atque.

Lectio xii

ILlud ergo veheméntius árbitror admirándum, quod fidéles magis in máximo, quam in módico videámini : non enim difficile est ei dare céntuplum in præsénti, qui datúrus est vitam ætérnam in futúro. Sed quómodo, inquit, possunt hæc fíeri? qua ratióne áccipit céntuplum, qui nihil sibi relínquit ex ómnibus? Mira nóvitas, sed ejus, qui nova facit ómnia. Jugum tollens, ínvenit réquiem; relínquens ómnia, céntuplum habet. Nóverat hoc et ille, qui loquebátur in Psalmo : Numquid adhǽret tibi sedes iniquitátis, qui fingis labórem in præcépto? Annon fictus in præcépto labor, onus leve, suáve jugum, crux inúncta?

℟. Exsúlta † et lauda, Floríacum, quia magnus in médio tui monachórum Patriárcha quiéscit, et te sacri córporis cohonéstat præséntia : * Ut sit apud te memória illíus in benedictióne. ℣. Hæc réquies ejus in sǽculum sǽculi; hic habitábit, quóniam elégit te. * Ut sit. Glória Patri. * Ut sit.

Evang. Ecce nos relíquimus ómnia, de Comm. Abbatum.

AD LAUDES

Hymnus

GEmma cæléstis pretiósa Regis,
Norma justórum, via monachórum,
Nos ab immúndi, Benedícte, mundi
Súbtrahe cœno.

Magnus in parvis eremíta membris,
Vincis ætátem, súperas labórem;
Arcta distríctæ rudiménta vitæ
Férvidus imples.

Strage saxórum púerum sepúltum,
Mox ut orásti, prece suscitásti,
Sensus hinc carni, caro sanitáti
Rédditur æque.

Jure sub blandæ spécie colúmbæ,
Nésciam fellis ánimam soróris,
Summa stelláti penetráre cæli
Cúlmina cernis.

Ipse post clarum réferens triúmphum,
Celsa devícto petis astra mundo;
Luce flammántem radiánte callem
Pállia sternunt.

Laus, honor Patri, parilíque Proli
Una majéstas, éadem potéstas,
Cum quibus Sanctus simul implet omnem
Spíritus orbem. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña Sanctíssime † Conféssor Dómini, monachórum pater et dux, Benedícte, intercéde pro nostra omniúmque salúte.

Et fit Com. Feriæ.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis præter seq.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Aña O cæléstis norma vitæ, † doctor et dux, Benedícte! cujus cum Christo spíritus exsúltat in cæléstibus : gregem, Pastor alme, serva, sancta prece corróbora; via cælos clarescénte fac te duce penetráre.

Et fit Com. Feriæ.

Die 19 Decembris

B. Urbani V Papæ et Conf.

Memoria

IN VESPERIS

Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui ad tuénda fórtiter Sedis Apostólicæ jura, fidémque cathólicam late propagándam, beátum Urbánum Confessórem tuum atque Pontíficem constántia roborásti : * fac nos ipsíus præsídiis adjútos ita militánti Ecclésiæ servíre, ut triumphánti consociári mereámur. Per Dóminum.

AD LAUDES

Aña Euge † serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 29 Decembris

S. Thomæ Ep. et Mart.

Memoria

AD LAUDES

Aña Ego † pro Dómino meo mori parátus sum, ut Ecclésia meo sánguine pacem et libertátem assequátur.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : * præsta, quǽsumus; ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

FESTA JANUARII

Die 2 Januarii

S. Odilonis Abbatis

Duplex

In II Vesp. Circumcisionis, pro Com.

Aña Exsultávit in Dómino † spíritus Máioli patris, cum diléctum Odilónem fíliis suis rectórem pacíficum relínqueret.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui beátum Odilónem Abbátem egrégiæ pietátis et præcláræ caritátis virtútibus cumulásti : † præsta, ut ejus méritis et précibus, * consuétæ misericórdiæ tuæ efféctus ássequi mereámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Hymnus

Te Deo carum, súperis sodálem,
Et decus splendens mónachis, canéntes
Fílios cernas, Odilo, tuámque
Réspice gentem.

Céteri nummos, simul ac honóres
Térreos vano sítiant hiátu;
Christus est solus tua pars in aula
Cluniacénsi.

Corde te pastor récolit patérno
Máiolus; cæli réquiem propínquans,
Fíliis mandat tua subsequántur
Jussa fidéles.

O gregem tanto duce ter beátum!
O gregis custos, Odilo, feráces
Flóridus ramos tuus Ordo late
Pandit ad orbem.

Jam sui veram Benedíctus in te
Gaudet expréssam spéciem: paríli
Æmulum plausu vídeant ovántes,
Máiolus, Odo.

Te, Deus, mundi moderátor alme,
Cóncinant juncti mónachis fidéles:
Voce solémni Tríadi resúltent
Cántica laudis. Amen.

Lectio i et ii de Scriptura cum Responsoriis propriis, ut in Breviario, die 2 Januarii.

Lectio iii

ODílo, in Arvérnia equéstri família natus, exácto vix tyrocínio ad regéndum Cluniacénse monastérium a sancto Máiolo assúmptus est. In quo múnere perféctæ sanctitátis et pastorális sollicitúdinis exémplar emínuit: in subjéctos ádeo mansuétus ut indulgéntior, quam ut Abbátem decéret, nonnúllis viderétur: quibus vir clementíssimus: Si damnándus sum, aiébat, de misericórdia malo damnári quam de durítia. A Románis Pontifícibus, a Francórum régibus sanctóque Henríco imperatóre præcláre hábitus est. Pretiósa quæque Cluniacénsi per ipsos obláta sacéllo famis diébus véndidit, ut egénis subveníret. Ad compescénda bella instituéndæ Dei Treugæ plúrimum adlaborávit. Omnium Commemoratióni Defunctórum primus diem dicávit: quem póstea ritum universális suscépit Ecclésia. Silviníaci prope Máioli patris sepúlcrum vita functus est, nocte quæ Circumcisiónis solémnia Domínicæ præcedébat: cum per annos quinquagínta sex Cluníaco præfuísset.

℟. Dum in lecto † languens jam esset Odílo moritúrus, respíciens e látere insidiatórem humáni géneris, clamávit et dixit: Amove a me máchinas tuas, * Quia crux Dómini vita mihi, mors tibi. ℣. Crux Dómini mecum est, quam semper adóro: et nunc in mánibus ejus spíritum meum commendo. * Quia. Glória Patri. * Quia.

AD LAUDES

Hymnus

FIlius lucis rádians Odílo,
In tenebrárum regióne stantes,
Sol ut exsúrgens, récreat benígnus
Lúmine dulci.

Igne dum lugent ánimæ fidéles,
Inferas gestit penetráre sedes,
Pátriæ portas aperíre multis
Sánguine Christi.

In Deum flagrans pietáte summa,
Síngulis sacrum péragit diébus:
Immolans Agnum máculis caréntem,
Se simul offert.

Fonte de sacri láteris benígnum
Hausit in fratres ánimum, malísque
Nóluit scindens adhibére ferrum,
Sed medicínam.

Obvius currit míserans egénis:
Membra ne Christi fame torqueántur,

Dat cibos largus, sacra vasa templi
Erogat ipsa.

Nútui cedunt Odilónis acres
Mílites sæcli, gládios remíttunt :
Sat cruor fluxit; Deus ipse profert
Fœdera pacis.

Te, Deus, mundi moderátor alme,
Cóncinant juncti mónachis fidéles :
Voce solémni Tríadi resúltent
Cántica laudis. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña Cum bella † inter hómines ácrius fervérent, et gládius die noctúque sævíret, Odílo blandis sermónibus álloquens pópulos, Dei indúcias constítuit; et salvæ factæ sunt ánimæ plurimórum.

Deinde fit Commem. diei Octavæ S. Stephani, ut in Breviario.

IN II VESPERIS

Hymnus Te Deo carum e Matutino, ℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Aña Qualem caritátem † corde serváret Odílo mire demonstrávit; qui defunctórum fidélium cruciátibus cóndolens, eos quotánnis dulci refrigério fovéri decrévit.

Deinde fit Com. diei Octavæ S. Joannis Ap. et Ev., ut in Breviario, et S. Genovefæ Virg. ut infra.

Die 3 Januarii

S. Genovefæ Virginis

Memoria

In Vesperis Aña Foris † oves patris sui Genovéfa pascébat : intus autem pascebátur a Dómino.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Effúnde super nos, Dómine, spíritum agnitiónis et dilectiónis tuæ, quo ancíllam tuam Genovéfam implevísti : * ut sédula ejus imitatióne tibi sincére obsequéntes, fide tibi et ópere placeámus. Per Dóminum.

AD LAUDES

Aña Ex quo sanctus Antístes † dedit mihi cæléstem cálculum, delectáta sum in solo Christo, sicut in ómnibus divítiis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 14 Januarii

S. Hilarii Episc. Conf. et Eccl. Doct.

AD MATUTINUM

Hymnus

Ex quo Relígio, tot prócerum parens,
Gallos addíderit Christíadum gregi,
Quis par Hilário? quis generósius
Natum de Patre víndicat?

Insígnes títulos, elóquium grave,
Dotes innúmeras plebs sacra cóncinat :
Laus supréma fides, qua génitum Deo
Altis vócibus ásserit.

Si non tincta fuit sánguine prófluo
Clara fronte micans ínfula nóbilis,
Curis mille litat : martýrii decus
Supplet contínuus labor.

Hoc Nicǽna fides víndice nítitur :
Frustra tartáreus cóncutit hanc furor,
Hic oris gládio fúlgurat áureo,
Vastántes ábigens lupos.

Quo vultu réducem grex pius éxcipit!
Quas post longa metit prǽlia láureas!
Te, Martíne, docet quam pede strénuo
Virtútum rápias viam.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Fœcúndo génerat quem Pater in sinu,
Æquum princípio, númine cómparem :
Sacro máxima Flámini.
Amen.

AD LAUDES

Hymnus

NON fraus magnánimum, non favor aut minæ
Athlétam quátiunt : jussa tyránnidis
Explens, Pastor oves línquere cógitur ;
Quis jam contíneat lupos?

Ergo, Præsul, abis? dum generósa mens
Te parére facit, Gállia lácrymas
Fundat : terra Phrygum suscípiens patrem
Verbi víndice gáudeat.

Erróris látebras doctor Hilárius
Spargit luce nova; fontéque vívido
Expúrgat nócuis páscua fǽcibus;
Gentes érudit ésferas.

Ipsos, dum títubant, instítuit fide
Pastóres : rédeunt mox ad ovília,
Quos error tímidos abstúlerat procul,
Et vocem patris áudiunt.

Præsul magne, poli qui super árdua
Solem justítiæ cóminus áspicis ;
Verbum nos dóceat, quǽsumus, ímpetra,
Cujus dógmata prǽdicas.

Mundáni métuant impérii ducem,
Qui terram sápiunt : Cǽsaris haud timet
Inffénsi fúrias pastor, et ásserit
Christi libérius fidem.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Fœcúndo génerat quem Pater in sinu,
Æquum princípio, númine cómparem :
Sacro máxima Flámini.
Amen.

Vesp. de seq. sine Com. præced.

Die 15 Januarii

S. Mauri Abbatis

Duplex I classis
cum Octava communi

IN I VESPERIS

Aña 1 Beátus Maurus, † patrício génere illústris, a púero majóres divítias æstimávit thesáuris mundi, impropérium Christi Dómini.

Psalmi de Dominica.

2 Obediéntiæ pennis † elátus super aquas gráditur, nec flúctibus mergi pótuit, qui spíritu Dei ferebátur.

3 Levíta sanctíssimus † in ómnibus exhíbuit se sicut Dei minístrum, in vigíliis, in jejúniis, et in multa patiéntia.

4 Ad altáre Dei † in cínere et cilício jacens, velut holocáustum se óbtulit in odórem suavitátis.

Capitulum Isaiæ 43, 1-3

NOli timére, quia redémi te, et vocávi te nómine tuo : meus es tu. † Cum transíeris per aquas, tecum ero ; * quia ego Dóminus Deus tuus Sanctus Israel, Salvátor tuus.

℟. br. Glorificávit illum Dóminus * In conspéctu regum. Glorificávit. ℣. Et osténdit illi glóriam suam. * In conspéctu. Glória Patri. Glorificávit.

Hymnus

MAurum concélebra, Gállia, cánticis,
Qui te prole nova ditat ; et ínclyti
Custos impérii, régia prótegit
Sacro pígnore lília.

Hic gentilítiis major honóribus,
Spretis, lætus adit claustra, palátiis,
Calcat delícias, prǽdia, púrpuram,
Ut Christi súbeat jugum.

Sancti propósitam Patris imáginem
Gestis compáribus sédulus éxprimit ;
Spectándis púeri lucet in áctibus
Vitæ norma monásticæ.

Se sacco rígidus cónterit áspero,
Frænat perpétui lege siléntii ;
Noctes in précibus pérvigil éxigit,
Jejúnus sólidos dies.

Dum jussis pátriis éxcitus ádvolat,
Sicco calcat aquas impávidus pede,
Edúcit Plácidum gúrgite sóspitem,
Et Petro símilis redit.

Laudum jugis honor sit tibi, Trínitas,
Quæ vultus sátias lúmine Cǽlites :
Da sanctæ fámulis trámite Régulæ,
Mauri prǽmia cónsequi.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Aña O digníssimum † Patris Benedícti discípulum, quem ipse sui spíritus herédem relíquit, ut Régulæ sanctæ promulgátor esset primárius, et in Gálliis monástici Ordinis propagátor miríficus, (allelúja).

Oratio

DEus, qui beátum Maurum Abbátem, ad imitándum obediéntiæ exémplum, sicco pede super aquas ambuláre fecísti : * concéde, ut et virtútum ipsíus implére documénta, et præmiórum obtinére consórtia mereámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitatorium Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

FRancícæ lumen, columénque gentis,
Maure, qui noctes précibus sacrásti ;
Nostra noctúrnis tibi lingua laudes
Cóncinit horis.

Gálliæ multis précibus petítus,
Núntium rursus pátriæ remíttis;
Te salus gentis movet, ac futúræ
Glória prolis.

Mille post casus obicésque fractos,
Ordinis late sóbolem propágas,
Atque promúlgas sacra Patriárchæ
Dógmata Francis.

Signa sectántur tua purpuráti:
Ipse rex subdit pédibus corónam,
Ac tuos inter lácrymans reférri
Ambit alúmnos.

Inclytis signis óperum corúscas,
Voce debéllas érebi cohórtes,
Imperas morbis, tibi cogis ipsam
Cédere mortem.

Summe stellántis Dominátor aulæ,
Quem fides unum colit atque trinum,
Súpplices Mauri súperis cliéntes
Insere turmis. Amen.

In primo Nocturno

Aña 1 Eutýchius † tulit fílium suum, quem diligébat, Maurum; et hóstiam Deo placéntem ad ejus aras suísmet mánibus óbtulit.

Ps. Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Conf. non Pont.

Aña 2 Infra annos † adolescéntiæ, omnis monásticæ religiónis assecútus est perfectiónem.

Ps. Quare fremuérunt Gentes.

Aña 3 Maurus júnior † cum bonis polléret móribus, magístri sui adjútor cœpit exsístere.

Ps. Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña 4 Cum ómnibus † se frátribus in cœnóbio postpóneret, ómnibus est a sancto Patre præpósitus.

Ps. Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Aña 5 Induit eum Dóminus † stola sancta Levitárum, qua claudos fecit ambuláre, et mutos loqui.

Ps. Dómine Dóminus noster.

Aña 6 Ut cæli delícias † ante noctúrnæ oratiónis témpora prægustáret, anticipábant vigílias óculi ejus.

Ps. In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i — Cap. 44, 1-15

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Maurus † a téneris annis sancto Benedícto in disciplínam ab Eutýchio patre in Súblaco tráditus, magístri sui virtútes imitándo expréssit: * Et símilis ejus efféctus est. ℣. Inspéxit, et fecit secúndum exémplar quod ipsi in monte monstrátum est. * Et.

Lectio ii

In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum. Hómines

dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Prolápso † in lacum Plácido Maurus ádvolans, Spíritu Dómini ferebátur super aquas, * Dum Patri suo in audítu auris obedíret. ℣. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem ejus, neque flúmina illam obrúere. * Dum.

Lectio iii

QUI de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Sanctus Benedíctus † diléctum præ céteris discípulum suum Maurum transmíttit in Gálliam : * Et magnis pátitur destítui solátiis, ut próximi salúti provídeat. ℣. Cáritas benígna est, nec quærit quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi. * Et magnis.

Lectio iv

HEréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum, et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Addúcunt † beáto Mauro cæcum a nativitáte, et rogábant eum ut illum tángeret : * Et facto signo crucis, apéruit óculos cæci nati. ℣. Jesus Christus, qui est lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum, per mérita Patris mei Benedícti te illumináre dignétur. * Et. Glória Patri. * Et.

In secundo Nocturno

Aña 1 Obediéntiæ spéculum, † Maurus fide obedívit, in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem.

Ps. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo.

Aña 2 In Fránciam missus, † doctrínam Régulæ quasi antelucánum illuminávit ómnibus, et enarrávit illam usque ad longínquum.

Ps. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Aña 3 Floro † primariísque regni procéribus decoráta, exsultábat et florébat quasi lílium novi cœnóbii solitúdo.

Ps. Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña 4 Frustra † humáni géneris hostis monastérium subvértere tentávit, quod sápiens architéctus supra petram posúerat.

Ps. Cantáte Dómino cánticum novum.

Aña 5 Sacris † reliquiárum munéribus sibi a beatíssimo Patre missis munítus, morbis ómnibus et morti ipsi imperábat.

Ps. Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña 6 Epístolam † ad se a sancto Patre scriptam secum tú-

mulo inférri præcépit, ut cum hoc sacratíssimo pígnore felícius quiésceret.

Ps. Cantáte Dómino cánticum novum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Lectio v

Maurus, Románus, a patre Eutýchio senatórii órdinis, Deo sub sancti Benedícti disciplína puer oblátus, et in schola talis ac tanti morum magístri institútus, prius sublímem monásticæ perfectiónis gradum, quam primos adolescéntiæ annos áttigit : ádeo ut suárum virtútum admiratórem simul et præcónem ipsúmmet Benedíctum habúerit, qui eum velut observántiæ reguláris exémplar, céteris ad imitándum propónere consuéverat. Cilício, vigíliis, jejuníisque carnem contínuis atterébat, assídua ínterim oratióne, piis lácrymis, sacrarúmque litterárum lectióne recreátus. Per Quadragésimam bis tantum in hebdómada cibo parce utebátur, ut hunc prægustáre pótius quam súmere viderétur : somnum quoque stando, vel cum nímia eum lassitúdo compulísset, sedéndo, álio autem témpore super aggéstum calcis et sábuli strato cilício recúmbens, capiébat, sed ita módicum, ut noctúrnas longióribus semper précibus, toto étiam sæpe Psaltério recitáto, vigílias præveníret.

℟. In Deo raptus † viam vidit innúmeris corúscam lampádibus, qua Benedíctus ascendébat in glóriam, * In perpétuas æternitátes. ℣. Justórum sémita quasi lux splendens procédit et crescit usque ad perféctam diem. * In perpétuas.

Lectio vi

Admirábilis obediéntiæ spécimen dedit, cum periclitánte in aquis Plácido, ipse sancti Patris jussu ad lacum ádvolans, super undas sicco vestígio ambulávit : et apprehénsum capíllis adolescéntulum, hóstiam cruénto gládio divínitus reservátam, ex aquis incólumem extráxit. Hinc eum, ob exímias virtútes, beátus idem Pater sibi curárum consórtem assúmpsit : quem jam inde ab ipsis monásticæ vitæ tirocíniis sócium miraculórum adscíverat. Ad sacrum Levitárum órdinem ex ejúsdem sancti Patris império promótus, stola quam ferébat, muto púero vocem, eidémque claudo gressum impertívit.

℟. Quæ in sinu † beáti Patris Benedícti háuserat Maurus sapiéntiæ flúmina, in Gálliis effúdit : * Et inter Fránciæ lília sacri Ordinis propágines sevit. ℣. Quasi trames aquæ de flúvio rigávit hortum plantatiónum suárum. * Et inter.

Lectio vii

Missus in Gálliam ab eódem sancto Benedícto, vix eam ingréssus erat, cum triumphálem beatíssimi Patris in cælos ingréssum suspéxit. Gravíssimis subínde labóribus curísque perfúnctus, Régulam ejúsdem Legislatóris manu exarátam datámque promulgávit : exstructóque célebri monastério, cui quadragínta annos præfuit, fama nóminis sui factorúmque ádeo incláruit, ut nobilíssimi próceres

ex aula Theodebérti regis, in sanctióre milítia meritúri ad ejus signa convolárint.

℟. Operárii † qui de illíus fama detráxerant, ab immúndo spíritu crudéliter vexabántur : * Sed Maurus miséricors pro eórum salúte prolíxius orábat. ℣. Misit in eos Dóminus iram indignatiónis suæ, immissiónes per ángelos malos. * Sed Maurus.

Lectio viii

Biénnio ante óbitum ábdicans se monastérii regímine, in cellam, sancti Martíni sacéllo próximam, secéssit : ubi se in arctióris pœniténtiæ opéribus exércens, cum humáni géneris hoste, interneciónem mónachis minitánte, pugnatúrus in arénam descéndit. Qua in lucta solatórem Angelum bonum hábuit, qui mali astus, divinúmque illi decrétum apériens, eum una cum discípulis ad corónam evocávit. Quare cum eméritos mílites supra centum, dux ipse brevi secutúrus, véluti tótidem triúmphi sui antecessóres in cælum præmisísset, in oratórium deférri vóluit : ubi vitæ Sacraménto munítus, substratóque cilício récubans, ad aram ipse víctima, pretiósa morte procúbuit septuagenário major ; postquam in Gálliis monásticam disciplínam mirífice propagásset, innúmeris ante et post óbitum clarus miráculis.

℟. Christianíssimus † Francórum rex venit ad monastérium, ut audíret sapiéntiam novi Salomónis : * Et régiam púrpuram submísit pédibus ejus. ℣. Quia húmilis fuit in óculis suis, glorificávit illum Dóminus in conspéctu regum. * Et. Glória Patri. * Et régiam.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Mauri laudes † prophéticis celebrémus oráculis : illum colámus módulis, qui noctes egit cánticis.

Cantic. Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, cum reliquis.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio ix Cap. 19, 27-29

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 7 in cap. 3 ad Rom.

Si céntuplum hic non recípimus, nos ipsi in causa sumus, qui mútuum non damus illi, qui tantum réddere potest. Dic enim, quæso, quid magni dedit Petrus? nonne rete scissum tantum, et cálamum et hamum? Verum vicíssim illi Deus univérsi orbis domos apéruit, terrámque simul et mare patefécit; dedítque ut omnes illum in sua vocárent, imo quæ sua erant vénderent, et ad illíus pedes afférrent : ne in manus quidem tradéntes pecúniam (neque enim id audébant), tantum illi honórem una cum munificéntia tribuébant.

℟. Biénnio † ante mortem síluit, sejúnctus ab homínibus, * Et solus in supérni inspectóris ócu-

lis habitávit secum. ℣. Præparávit cor suum, et in conspéctu Dómini sanctificávit ánimam suam. * Et solus.

Lectio x

Dices : At ille Petrus erat. Quid tum, o bone? Non ista Petro tantum promíssa sunt; neque enim dixit : Tu vero, o Petre, céntuplum accípies solus; sed : Quisquis relíquerit domos aut fratres, céntuplum accípiet. Personárum síquidem differéntiam non cognóscit, sed recte facta magis pensat : grátiam enim habet Deus, et cum nobis debet, et cum solvit.

℟. Máxima pars fratrum † sub Mauro duce militántium, per Angelum de morte mónita, últimum cum dæmone pugnávit : * Et in ipso agóne occúmbens, cæléstes triúmphos proméruit. ℣. Bonum certámen certávit, cursum consummávit, fidem servávit. * Et in.

Lectio xi

Aspicit autem Deus creditóres suos libéntius, quam eos, qui nihil mútuo dedérunt : quibus vero plura debet, eos et plus díligit. Quamóbrem si perpétuam cum illo amicítiam iníre vis, vide ut multum tibi débeat. Neque enim períncle delectátur suis debitóribus créditor, atque Christus creditóribus : fugit enim eos quibus nihil debet; quibus vero debet, ad hos potíssimum accúrrit.

℟. Postquam † sexagínta annos in sacra milítia meruísset, imminénte jam morte, ad aras deférri vóluit, ut effúnderet in conspéctu Dómini oratiónem et ánimam suam, dicens : Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus. * Concupíscit.

Lectio xii

Omnem ígitur lápidem movéntes, curémus Christum debitórem habére : hoc enim præsens tempus, fœnerándi tempus est. Nunc scílicet in indigéntia Christus constitútus est : si jam illi nihil das mútuo, tuórum certe, cum hinc discésseris, níhilo opus habébit : hic enim sitit, hic ésurit. Cave ígitur illum despícias.

℟. Substráto cilício † in ecclésia recúmbens, ex domo oratiónis transívit in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei, * Cujus nímio amóre flagrábat. ℣. Coarctabátur enim, desidérium habens dissólvi, et esse cum Christo. * Cujus. Glória Patri. * Cujus.

Evang. Ecce nos relíquimus, de Comm. Abb.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Beátus Maurus, † a téneris annis sancti Benedícti discípulus, abundántius æmulátor éxstitit paternárum virtútum.

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2 Eléctus est † a Dómino, ut esset monachórum exémplar, et præcípuus sanctæ Régulæ minister.

3 Maurus † raptus in spíritu, vidit innúmeris corúscam lampádibus viam, qua diléctus a Dómino cælum Benedíctus ascendébat.

4 Munívit signo crucis † óculos cæci nati, qui conféstim vidit, magníficans Deum, et trium puerórum hymnum cantávit.

5 Quos in Christo † genúerat fílios, morti próximus in cælum præmísit : et inter preces corpus ad aras, ánimam cælo depósuit, (allelúja).

Capitulum Isaiæ, 43, 1-3

Noli timére, quia redémi te, et vocávi te nómine tuo : meus es tu. † Cum transíeris per aquas, tecum ero ; * quia ego Dóminus Deus tuus Sanctus Israel, Salvátor tuus.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. * Et ornávit. Glória Patri. Amávit eum.

Hymnus

Maure, qui Francis, moderánte Christo,
Régulæ sanctæ jubar attulísti,
Pelle jam nostras rútilans beáto
Lúmine noctes.

Ut novus gestis Elisǽus esses,
Te sui testem vóluit triúmphi
Alter Elías, radiánte scandens
Trámite cælos.

Inde justórum méritis onústus,
Spíritus Patris requiévit in te ;
Esque virtútis spéculum patérnæ
Factus et heres.

In sacro mortem, nova res! asýlo
Géstiens quæris, meritísque plenam
Claudis, optátas móriens ad aras
Hóstia, vitam.

Summe stellántis Dominátor aulæ,
Quem fides unum colit atque trinum,
Súpplices Mauri súperis cliéntes
Insere turmis. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña O beátum virum, † qui, spreto sǽculo, jugum sanctæ Régulæ a téneris annis amánter portávit ; et factus obédiens usque ad mortem, semetípsum abnegávit, ut Christo totus adhæréret, (allelúja).

Oratio

Deus, qui beátum Maurum Abbátem, ad imitándum obediéntiæ exémplum, sicco pede super aquas ambuláre fecísti : † concéde, ut et virtútum ipsíus implére documénta, * et præmiórum obtinére consórtia mereámur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Eléctus est.
Capit. Noli timére, ut supra.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña Maurus.

Capitulum Prov. 4, 3-4

Et ego fílius fui patris mei : † et docébat me, atque dicébat : Suscípiat verba mea cor tuum ; * custódi præcépta mea, et vives.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD NONAM

Aña Quos in Christo.

Capitulum Hebr. 11, 9-10

Fide demorátus est in terra repromissiónis, tamquam in aliéna, † in cásulis habitándo, cum coherédibus repromissiónis ejúsdem. * Exspectábat enim fundaménta habéntem civitátem, cujus ártifex et cónditor Deus.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

IN II VESPERIS

Añæ de Laudibus, Psalmi, Capit., ℟. br. et Hymn. ut in I Vesp.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Aña Hódie sanctus Maurus, † super cilícium stratus, coram altári felíciter occúbuit. Hódie primogénitus beáti Benedícti discípulus per ducátum sanctæ Régulæ secúrus ascéndens, choris comitátus Angélicis, pervénit ad Christum. Hódie vir obédiens loquens victórias, a Dómino coronári méruit, (allelúja.)

Infra Octavam S. Mauri Abbatis

AD MATUTINUM

Invitatorium Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

Francícæ lumen, columénque
 gentis,
Maure, qui noctes précibus sacrásti;
Nostra noctúrnis tibi lingua laudes
 Cóncinit horis.

Gálliæ multis précibus petítus,
Núntium rursus pátriæ remíttis;
Te salus gentis movet, ac futúræ
 Glória prolis.

Mille post casus obicésque fractos,
Ordinis late sóbolem propágas,
Atque promúlgas sacra Patriárchæ
 Dógmata Francis.

Signa sectántur tua purpuráti :
Ipse rex subdit pédibus corónam,
Ac tuos inter lácrymans reférri
 Ambit alúmnos.

Inclytis signis óperum corúscas,
Voce debéllas érebi cohórtes,
Imperas morbis, tibi cogis ipsam
 Cédere mortem.

Summe stellántis Dominátor aulæ,
Quem fides unum colit atque trinum,
Súpplices Mauri súperis cliéntes
 Insere turmis. Amen.

In primo Nocturno

Aña (primo die quo contingat fieri de Octava.) Eutýchius † tulit fílium suum quem diligébat, Maurum : et hóstiam Deo placéntem ad ejus aras suísmet mánibus óbtulit.

Psalmi de Feria occurrente ut in Psalterio.

Aña ii die Maurus júnior † cum bonis polléret móribus, magístri sui adjútor cœpit exístere.

Aña iii die Induit eum Dóminus † stola sancta Levitárum, qua claudos fecit ambuláre, et mutos loqui.

Feriis ii et v

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Absolutio Exáudi Dómine.

Feriis iii et vi

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Absolutio Ipsíus píetas.

Feria iv et Sabbato

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Absolutio A vínculis.

Benedictiones

1 Ille nos benedícat.
2 Cujus festum.
3 Ad societátem.

Lectiones ut infra secundum diem.

Responsoria pro Feriis ii et v

℟. i Maurus † a téneris annis sancto Benedícto in disciplínam ab Eutýchio patre in Súblaco tráditus, magístri sui virtútes imitándo expréssit : Et símilis ejus efféctus est. ℣. Inspéxit, et fecit secúndum exémplar quod ipsi in monte monstrátum est. * Et símilis.

℟. ii Prolápso † in lacum Plácido Maurus ádvolans, Spíritu Dómini ferebátur super aquas, * Dum Patri suo in audítu auris obedíret. ℣. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem ejus, neque flúmina illam obrúere. * Dum.

℟. iii Sanctus Benedíctus † diléctum præ céteris discípulum suum Maurum transmíttit in Gálliam : * Et magnis pátitur destítui solátiis, ut próximi salúti provídeat. ℣. Cáritas benígna est, nec quærit quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi. * Et. Glória Patri. * Et.

Feriis iii et vi

℟. i In Deo raptus † viam vidit innúmeris corúscam lampádibus, qua Benedíctus ascendébat in glóriam, * In perpétuas æternitátes. ℣. Justórum sémita quasi lux splendens procédit et crescit usque ad perféctam diem. * In perpétuas.

℟. ii Quæ in sinu † beáti Patris Benedícti háuserat Maurus sapiéntiæ flúmina, in Gálliis effúdit : * Et inter Fránciæ lília sacri Ordinis propágines sevit. ℣. Quasi trames aquæ de flúvio rigávit hortum plantatiónum suárum. * Et inter.

℟. iii Operárii † qui de illíus fama detráxerant, ab immúndo spíritu crudéliter vexabántur : * Sed Maurus miséricors pro eórum salúte prolíxius orábat. ℣. Misit in eos Dóminus iram indignatiónis suæ, immissiónes per ángelos malos. * Sed Maurus. Glória Patri. * Sed Maurus.

Feria iv et Sabbato

℟. i Biénnio † ante mortem síluit, sejúnctus ab homínibus, * Et solus in supérni inspectóris óculis habitávit secum. ℣. Præparávit cor suum, et in conspéctu Dómini sanctificávit ánimam suam. * Et solus.

℟. ii Máxima pars fratrum † sub Mauro duce militántium, per Angelum de morte mónita, últimum cum dæmone pugnávit : * Et in ipso agóne occúmbens, cæléstes triúmphos proméruit. ℣. Bonum certámen certávit, cursum consummávit, fidem servávit. * Et in.

℟. iii Postquam † sexagínta annos in sacra milítia meruísset, imminénte jam morte, ad aras deférri vóluit, ut effúnderet in conspéctu Dómini oratiónem et

ánimam suam, dicens : * Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus. * Concupíscit. Glória Patri. * Concupíscit.

In secundo Nocturno

Aña (primo die quo fiat de Oct.) Infra annos † adolescéntiæ, omnis monásticæ religiónis assecútus est perfectiónem.

Psalmi de Feria occurrente.

Aña ii die Cum ómnibus † se frátribus in cœnóbio postpóneret, ómnibus est a sancto Patre præpósitus.

Aña iii die Ut cæli delícias † ante noctúrnæ oratiónis témpora prægustáret, anticipábant vigílias óculi ejus.

Capitulum Prov. 4, 3-4

Et ego fílius fui Patris mei : † et docébat me, atque dicébat : suscípiat verba mea cor tuum; * custódi præcépta mea, et vives.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Feriis iii et vi dicitur seq. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Oratio

Deus, qui beátum Maurum Abbátem, ad imitándum obediéntiæ exémplum, sicco pede super aquas ambuláre fecísti : † concéde, ut et virtútum ipsíus implére documénta, * et præmiórum obtinére consórtia mereámur. Per Dóminum.

Ad Laudes et reliquas Horas omnia ut in Festo 15*.

Die 16 Januarii
De II die infra Octavam
S. Mauri
Semiduplex

De libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lectio i Cap. 3

Cum sanctus vir Benedíctus diu in eádem solitúdine virtútibus, signísque succrésceret, multi ab eo in eódem loco ad omnipoténtis Dei sunt servítium congregáti : ita ut illic duódecim monastéria, cum omnipoténtis Jesu Christi Dómini opitulatióne, constrúeret : in quibus statútis pátribus duodénos mónachos deputávit, paucos vero secum retínuit, quos adhuc in sua præséntia áptius erudíri judicávit. Cœpére étiam tunc ad eum Románæ urbis nóbiles et religiósi concúrrere, suósque ei fílios omnipoténti Deo nutriéndos dare. Tunc quoque bonæ spei suas sóboles Eutýchius Maurum, Tertúllus vero patrícius Plácidum trádidit : e quibus Maurus júnior cum bonis polléret móribus, magístri adjútor cœpit exístere : Plácidus vero puerílis adhuc índolis gerébat annos.

Lectio ii Cap. 4

In uno autem ex eis monastériis, quæ circumquáque constrúxerat, quidam mónachus erat, qui ad oratiónem stare non póterat : sed mox ut se fratres ad stúdium oratiónis inclinábant, ipse egrediebátur foras, et mente vaga terréna áliqua, et transitória agébat. Cumque ab Abbáte suo sǽpius fuísset admónitus,

ad virum Dei dedúctus est, qui ipse quoque stultítiam ejus veheménter increpávit, et ad monastérium revérsus, vix duóbus diébus viri Dei admonitiónem ténuit. Nam die tértia ad usum próprium revérsus, vagári témpore oratiónis cœpit. Quod cum servo Dei ab eódem monastérii patre, quem constitúerat, nuntiátum fuísset, dixit : Ego vénio, eúmque per memetípsum eméndo.

Lectio iii

Cumque vir Dei venísset ad idem monastérium, et constitúta hora, expléta Psalmódia, sese fratres in oratiónem dedíssent, aspéxit quod eúmdem mónachum, qui in oratióne manére non pótuit, quidam niger puérulus per vestiménti fímbriam foras tráheret. Tunc eídem patri monastérii, Pompejáno nómine, et Mauro Dei fámulo secréte dixit : Numquid non aspícitis quis est, qui istum mónachum foras trahit? Qui respondéntes dixérunt : Non. Quibus ait : Orémus, ut vos étiam videátis, quem iste mónachus séquitur. Cumque per bíduum esset orátum, Maurus mónachus vidit : Pompejánus vero ejúsdem monastérii pater vidére non pótuit. Die ígitur áltera, expléta oratióne, vir Dei oratórium egréssus stantem foris mónachum réperit, quem pro cæcitáte cordis sui virga percússit : qui ex illo die nihil persuasiónis ultérius a nigro jam puérulo pértulit, sed ad oratiónis stúdium immóbilis permánsit : sicque antíquus hostis dominári non ausus est in ejus cogitatióne, ac si ipse percússus fuísset ex vérbere.

¶ Die 17 Januarii, ad Laudes pro Com. Octavæ ℣. Amávit eum. Qui ℣. dicitur etiam in Vesperis, pro Com. ejusdem Octavæ, si dies 17 Januarii fuerit Sabbatum.

Die 18 Januarii

De IV die infra Octav. S. Mauri

Semiduplex

De libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lectio i — Cap. 6

Alio quoque témpore Gothus quidam pauper spíritu ad conversiónem venit, quem Dei vir Benedíctus libentíssime suscépit. Quadam vero die ei dari ferraméntum jussit, quod ad falcis similitúdinem falcástrum vocátur, ut de loco quodam vepres abscínderet, quátenus illic hortus fíeri debéret. Locus autem ipse, quem mundándum Gothus suscéperat super ipsam laci ripam jacébat.

Lectio ii

Cumque Gothus idem densitátem véprium totíus virtútis annísu succíderet, ferrum de manúbrio prosíliens in lacum cécidit, ubi scílicet tanta erat aquárum profúnditas, ut spes requiréndi ferraménti nulla jam esset. Itaque ferro pérdito, tremebúndus ad Maurum mónachum cucúrrit Gothus : damnum quod fécerat nuntiávit, et reátus sui egit pœniténtiam. Quod Maurus quoque mónachus mox Benedícto fámulo Dei curávit indicáre.

Lectio iii

Vir ígitur Dómini Benedíctus hæc áudiens, accéssit ad lacum : tulit de manu Gothi ma-

núbrium, et misit in lacum : et mox ferrum de profúndo rédiit, atque in manúbrium intrávit. Qui statim ferraméntum Gotho réddidit, dicens : Ecce, labóra, et noli contristári.

Die 19 Januarii

De V die infra Octav. **S. Mauri**

Semiduplex

De libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lectio i — Cap. 7

Quadam vero die cum idem venerábilis Benedíctus in cella consísteret, prædíctus Plácidus puer sancti viri mónachus, ad hauriéndam de lacu aquam egréssus est : qui vas, quod tenúerat in aquam incáute submíttens, ipse quoque cadéndo secútus est. Quem unda rápuit, et pene ad uníus sagíttæ cursum eum a terra intrórsus traxit.

Lectio ii

Vir autem Dei intra cellam pósitus, hoc prótinus agnóvit et Maurum festíne vocávit, dicens : Frater Maure, curre, quia puer ille qui ad hauriéndam aquam perréxerat, in lacum cécidit : jamque eum lóngius unda trahit. Res mira, et post Petrum Apóstolum inusitáta! Benedictióne étenim postuláta atque percépta, ad Patris sui impérium cóncitus perréxit Maurus, atque usque ad eum locum, quo ab unda deducebátur puer, per terram se ire exístimans super aquam cucúrrit, eúmque per capíllos tenens, cursu rápido rédiit. Qui mox ut terram tétigit, ad se revérsus post tergum respéxit, et quia super aquas cucurrísset agnóvit, et quod præsúmere non potuísset ut fíeret, mirátus extrémuit factum. Revérsus ad Patrem, rem gestam rétulit.

Lectio iii

Vir autem venerábilis Benedíctus hoc non suis méritis, sed illíus obediéntiæ deputáre cœpit. At contra Maurus pro solo ejus império factum dicébat : seque cónscium in illa virtúte non esse quam nésciens fecísset. Sed in hac humilitátis mútuæ amíca contentióne accéssit árbiter puer qui eréptus est; nam dicébat : Ego cum ex aqua tráherer, super caput meum Abbátis melótem vidébam, atque ipsum me ex aquis edúcere considerábam.

Die 22 Januarii

Octava **S. Mauri** Abbatis

Duplex majus

Omnia ut in die Festi 9* præter sequentia.

In I Vesp. fit Com. S. Agnetis. Aña Stans beáta Agnes, ℣. Diffúsa est, deinde Feriæ in Septuag. et S. Vincentii Mart., ut in Brev.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente, cum Responsoriis de Feria occurrente.

In secundo Nocturno

De Actis sancti Mauri Abbátis.

Act. Sanct. O. S. B. Sæc. I

Lectio v

Per idem tempus legáti ad Cassinénse venérunt monastérium, missi a Cenománicæ urbis Epíscopo. Nam isdem sanctíssimus Póntifex, audíta fama sanctitátis exímii Patris nostri, Flodegárium archidiáconum et Har-

derádum vicedóminum suum, strenuíssimos scílicet atque claríssimos viros, cum magnis exéniis ad eúmdem Patrem nostrum transmísit : ómnibus exórans précibus, ut illic perfectíssimos dirígeret fratres, qui monastérium illic, secúndum Reguláris órdinem observatiónis, in fundo ecclésiæ quam regébat ædificáre debérent. Perfectíssimus vero Pater noster, quamquam finem diérum suórum jamjam sciret imminére, secúndum quod Spíritu Sancto didícerat reveláante; legátis supra dicti Antístitis tam beatíssimum Maurum, quam nos quátuor assignávit : præcípiens nobis, ut non minus ipsi beatíssimo Mauro, quem nobis magístrum constituébat, quam ei eátenus in ómnibus pareremus.

℟. In Deo raptus 13*.

Lectio vi

JAM vero quis digne éxplicet quantus mœror quantúsque luctus sanctíssimam nostram súbito corrípuit congregatiónem? Quia enim sanctus Pater eis jam óbitus sui reseráverat diem, spes et consolátio totíus congregatiónis in beatíssimo pendébat Mauro : illum se Patrem, illum se gaudéntes post ejus tránsitum habére rectórem. Sanctíssimus autem Pater noster, tantis flétibus et suspíriis motus, talem ad eos prótulit oratiónem. Si tristándum, dilectíssimi fratres ac fílii, pro tali esset negótio, mihi magis quam vobis hinc esset mœréndum, qui, quantum ad præsens, magnis vídeor destítui solátiis. Sed quia, dicénte Apóstolo cáritas benígna est : benignitátem caritátis nostræ omnímodis impéndere debémus his quos áliquo modo ea indigére cognóscimus; nec nostra tantum quam aliórum quǽrere.

℟. Quæ in sinu 13*.

Lectio vii

QUaprópter vos amóris patérni sollicitúdine, a flétibus et mœróre temperáre depóscimus : quia potens est Deus melióres nobis post hujus depositiónem córporis, huic sanctæ immíttere congregatióni, quorum méritis et exémplis longe præstántius quam nostris ædificabímini. Sed et illud summópere nobis est procurándum, ne versútia antíqui hostis, unde áliis salus acquíritur, inde nobis tristítiæ malo detriméntum in áliquo ingerátur. Nos étenim, quos unitátis semel in sancta caritáte junxit concórdia, numquam vel longíssima dívident terrárum spátia : quóniam semper interióris hóminis aspéctu, qui renovátur secúndum imáginem ejus qui creávit illum, nos, quoad vixérimus témpore, ínvicem intuébimur.

℟. Operárii 14*.

Lectio viii

VOS autem, fratres caríssimi, quos ad opus Dómini construéndum ad illas dirígimus partes, viríliter ágite, et confortétur cor vestrum in sancto propósito et religióne : procul dúbio sciéntes quia quanto austerióra causa salútis aliórum in hujus sǽculi vita pertuléritis, tanto majóra a Deo recipiétis cæléstium gáudia præmiórum. Nec vos ullo modo resolútio hujus nostri mœstíficet corpúsculi : quóniam præséntior vobis carnis depósito

ero ónere, vestríque per Dei grátiam cooperátor exsístam assiduus. Et hæc dicens, dans ósculum nobis, prosecutúsque cum omni congregatióne usque óstium monastérii; osculátis iterum nobis ac benedictióne super nos data, dedit sanctíssimo discípulo suo Mauro librum Régulæ, quam ipse Sanctus manu sua scrípserat : proferríque jussit pondus libræ panis et vásculum ǽreum vini héminam cápiens. Et ita nos sivit abíre : dans mandátum missis supra dicti Præsulis ad eúmdem Pontíficem, ut sua vice patérno afféctu nos suscípiens tractáret; ac nobis aptum locum ad ædificándum (sicut pollicebátur) cœnóbium tráderet.

℟. Christianíssimus 14*.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio ix — Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sanct Bernárdi Abbátis.

Declamat. de Evangelii hujus verbis

ARbitror verba lectiónis hujus ea esse, de quibus ad immortálem Sponsum a fínibus terræ clamat Ecclésia : Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Hæc nempe sunt verba, quæ contémptum mundi in univérso mundo, et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Hæc sunt quæ mónachis claustra replent, desérta anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba quæ Ægýptum spóliant, et óptima quæque ejus vasa diripiunt. Hic sermo vivus et éfficax, convértens ánimas felíci æmulatióne sanctitátis, et veritátis promissióne fidéli.

℟. Biénnio 14.*

Lectio x

NAM et mundus transit; et relínquere hæc magis éxpedit, quam relínqui. Ecce, inquit, relíquimus ómnia, et secúti sumus te : nimírum, quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póteras onerátus. Sed nec inútilis commutátio, pro eo qui super ómnia est, ómnia reliquísse : nam et simul cum eo donántur ómnia; et ubi apprehénderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus qui pro ipso ómnia reliquérunt. Omnia sane díxerim, non tantum possessiónes, sed étiam cupiditátes, et eas máxime.

℟. Máxima pars fratrum 15*.

Lectio xi

PEtrus cogitátum suum jactans in Dómino, et omnem sollicitúdinem suam in eum projíciens, certus quod illi foret cura de eo, relíquit ómnia, secútus est Dóminum : ne intérrogans quidem de præmio, donec ex perículo dívitum, quod Salvátor prosequebátur, súmeret occasiónem percunctándi, Quid ergo erit nobis? Ait illi Jesus : Amen dico vobis. Verbum confirmatiónis præmíttitur : magnum esse nóveris quod séquitur. In regeneratióne sedébitis et vos. Consequémini, ait, quem sequímini : ut cum ipse séderit, et vos páriter sedeátis. O séssio! Quis mihi tríbuat, ut dignis éx-

primam verbis, quod de sessióne hac, cordis affectióne concípio! Imo, quis tríbuat mihi sessiónis hujus imperturbáta frui réquie, quam desídero, quam cúpio, quam requíro.

℟. Postquam 15*.

Lectio xii

Ecce enim, dixi, nihil in me sedet : sed cuncta in motu sunt, ómnia nutant, flúctuant univérsa. Postrémo, ubi concupíscit adhuc caro advérsus spíritum, et spíritus advérsus carnem : quidnam hómini sedére vidétur? Jam quidem sedet Fílius hóminis in sede majestátis : síquidem ascéndens in cælum, sedet a dextris Dei. Sed cum séderit dictum est, hoc est, apparúerit sedens, sicut Apóstolus ait : Cum enim Christus apparúerit vita vestra, tunc et vos apparébitis cum illo in glória. Quid gloriósius? Júdicent nunc et præjúdicent supérbiæ fílii : cum rege suo sédeant, qui sibi látera aquilónis elégit : transíbimus, et ecce non erunt.

℟. Substráto cilício 15*.

Ad Laudes fit Com. Fer. in Septuag. et S. Vincentii.

In II Vesp., fit Com. Fer. in Septuag. et S. Emerentianæ Virg. et Mart., ut in Brev.

Die 26 Januarii

S. Bathildis Viduæ

Memoria

IN VESPERIS

Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quæménti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Tuórum corda fidélium, Deus, miserátor illústra : * et, beátæ Bathíldis précibus gloriósis fac nos próspera mundi despícere, et cælésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.

Deinde fit Com. S. Polycarpi Ep. et Mart.

AD LAUDES

Aña Date ei † de fructu mánuum suárum; et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 28 Januarii

S. Cyrilli Alexandrini

Ep. Conf. et Eccl. Doct. Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Cyríllum, Confessórem tuum atque Pontíficem, ad conteréndos incarnáti Verbi tui Virginísque Deíparæ hostes, cælésti doctrína decorásti : † da, ut ejúsdem fídei vestígiis insisténtes, * íntegra tanti mystérii confessióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

FESTA FEBRUARII

Die 3 Februarii

S. Anscharii Ep. et Conf.

Memoria

Ad Laudes, Aña Lumen † ad revelatiónem géntium prædicávit Anschárius, et Boreális régio solem justítiæ oriéntem ex alto conspéxit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Anschárium Pontíficem ad prædicándum géntibus glóriam tuam míttere dignátus es, ut filiórum Dei adoptiónem recíperent : * da nobis, quǽsumus, ejus intercedéntibus méritis, perseverántem in tua voluntáte famulátum; ut in diébus nostris, et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dóminum.

Deinde fit Com. S. Blasii Ep. et Mart.

Die 10 Februarii

S. Scholasticæ Virginis et Sororis S. P. N. Benedicti

Duplex II classis

Officium ut in Breviario 1° loco.

In II Vesperis fit Com. seq. et in Septuag. Feriæ.

Ad Complet. in fine Hymni dicitur : Glória ... qui natus es.

Die 11 Februarii

In Apparitione B. M. V. Immaculatæ

Duplex majus

In I Vesperis pro Com. Aña Ista est † colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Oratio ut infra ad Laudes.

Ad Horas Doxol. Glória ... qui natus es.

AD MATUTINUM

Invitatorium Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

Te dícimus præcónio,
Intácta Mater Núminis,
Nostris benígna láudibus
Tuam repénde grátiam.

Sontes Adámi pósteri
Infécta proles gígnimur,
Labis patérnæ néscia
Tu sola, Virgo, créderis.

Caput dracónis ínvidi
Tu cónteris vestígio,
Et sola glóriam refers
Intaminátæ oríginis.

O gentis humánæ decus
Quæ tollis Hevæ oppróbrium,
Tu nos tuére súpplices,
Tu nos labántes érige.

Serpéntis antíqui potens
Astus retúnde et ímpetus,
Ut Cǽlitum perénnibus
Per te fruámur gáudiis.

Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et sancto Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

In primo Nocturno

Aña 1 Ave † grátia plena, Dóminus tecum.

Ps. Dómine, Dóminus noster, cum reliquis ut in Festis B. Mariæ Virg.

Aña 2 Benedícta tu † inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui.

Ps. Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña 3 Ne tímeas María : † invenísti grátiam apud Dóminum.

Ps. Dómini est terra et plenitúdo ejus.

Aña 4 Fecit † mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ps. Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña 5 Sanctificávit † tabernáculum suum Altíssimus : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ps. Deus noster refúgium et virtus.

Aña 6 Dóminus † possédit te in inítio viárum suárum : et in caritáte perpétua diléxit te.

Ps. Magnus Dóminus et laudábilis nimis.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i Cap. 8, 12-22

EGO sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt : per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sapiéntia † quæ attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, ædificávit sibi domum. * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. ℣. Vidi sanctam civitátem, Jerúsalem novam, parátam sicut sponsam, ornátam viro suo. * Ecce.

Lectio ii

MEcum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum rélpeam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum ántequam quidquam fáceret a princípio.

℟. Quasi arcus † refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília in tránsitu aquæ, * Sic fulget Virgo immaculáta. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis mei vobíscum. * Sic fulget.

Lectio iii Cap. 8, 22-25 et 9, 1-5

AB ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram : necdum fontes aquárum erúperant : necdum montes gravi mole constíterant : ante colles ego parturiébar. Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei.

℟. Surge † amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea. * Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis. ℣. Vox túrturis audíta est in terra nostra. * Osténde mihi.

Lectio iv

QUI me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædifi-

cávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad árcem, et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Quæ est ista † quæ ascéndit de desérto, delíciis ǽffluens, * Innixa super diléctum suum? ℣. Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt. * Innixa. Glória. * Innixa.

In secundo Nocturno

Aña 1 Manus Dómini † confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum.

Ps. Benedixísti Dómine terram tuam.

Aña 2 Glorióśa † dicta sunt de te, cívitas Dei, fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

Ps. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña 3 Noli metúere, † non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

Ps. Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte.

Aña 4 Benedíxit te Dóminus † in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

Ps. Dñus regnávit, exsúltet terra.

Aña 5 Vidérunt † omnes pópuli glóriam tuam, sancta Dei Génitrix.

Ps. Cantáte Dómino cánticum novum, * quia.

Aña 6 Dóminus † cóntulit tibi splendórem ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéres.

Ps. Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio v

Anno quarto a dogmática definitióne de Immaculáto beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes diœcésis Tarbiénsis in Gállia, ipsa Virgo in rupis sinu super specum Massabielle puéllæ cuídam, vernácula lingua Bernadette nuncupátæ, paupérrimæ quidem, sed ingénuæ ac piæ, plúries se conspiciéndam óbtulit. Immaculáta Virgo juveníli ac benígno videbátur aspéctu, nívea veste niveóque pállio contécta, ac zona cærúlea succíncta; nudos pedes áurea rosa ornábat. Primo apparitiónis die, qui fuit undécimus Februárii anno millésimo octingentésimo quinquagésimo octávo, puéllam signum crucis rite piéque faciéndum edócuit, atque ad sacri rosárii recitatiónem, exémplo suo, corónam, quæ prius ex bráchio demíssa pendébat, manu advólvens, excitávit : quod in céteris étiam apparitiónibus præstitit. Altera autem apparitiónis die, puélla in simplicitáte cordis sui, diabólicam fraudem timens, lustrálem aquam in Vírginem effúdit : sed beáta Virgo, léniter arrídens, benigniórem illi vultum osténdit. Cum vero tértio apparuísset, puéllam ad specum per quíndecim dies invitávit. Exínde eam sǽpius est allocúta, ac pro peccatóribus oráre, terram deosculári, pœnitentiámque ágere est hortáta : deínde imperávit

ut sacerdótibus edíceret, ædificándum ibi esse sacéllum, solemnísque supplicatiónis more illo accedéndum. Mandávit ínsuper ut e fonte, qui sub aréna adhuc latébat, sed mox erat eruptúrus, aquam bíberet eáque se abstérgeret. Dénique die festo Annuntiatiónis, percontánti eníxe puéllæ illíus nomen, cujus aspéctu tóties dignáta fúerat, Virgo, admótis péctori mánibus elatísque in cælum óculis, respóndit : Immaculáta Concéptio ego sum.

℟. Quæ est ista, † quæ progréditur quasi auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ℣. Ipsa est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea. * Pulchra.

Lectio vi

Percrebrescénte fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, augebátur in dies hóminum concúrsus, quos loci relígio ad specum advocábat. Itaque prodigiórum fama puellǽque candóre motus Tarbiénsis Epíscopus, quarto ab enarrátis anno, post jurídicam factórum inquisitiónem, supernaturáles esse apparitiónis notas sua senténtia probávit, cultúmque Vírginis Immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificátum sacéllum : ex illa die pene innúmeræ fidélium turbæ, voti ac supplicatiónis causa, ex Gállia, Bélgio, Itália, Hispánia ceterísque Európæ provínciis, necnon ex longínquis Américæ regiónibus quovis anno illuc advéniunt, noménque Immaculátæ de Lourdes ubíque terrárum inclaréscit. Fontis aqua in cunctas orbis partes deláta, ægris sanitátem restítuit. Orbis vero cathólicus tantórum memor beneficiórum, ædes sacras mirábili ópere ibi exstrúxit. Vexílla innúmera, acceptórum beneficiórum véluti monuménta, illuc a civitátibus ac géntibus missa, ædem Vírginis miro ornátu décorant. In hac sua véluti sede Immaculáta Virgo júgiter cólitur; intérdiu quidem précibus, religióso cantu solemnibúsque áliis cæremóniis; noctu vero sacris illis supplicatiónibus, quibus infínitæ propémodum peregrinántium turbæ céreis facibúsque accénsis procédunt et laudes beátæ Vírginis cóncinunt.

℟. Erit † in novíssimis diébus mons præparátus Vírgini Maríæ in vértice móntium et elevábitur super cælos, et ibunt pópuli multi et dicent : * Veníte et ascendámus ad montem. ℣. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. * Veníte.

Lectio vii

Peregrinatiónes hujúsmodi fidem frigescénte sǽculo excitásse, ánimum ad christiánam legem profiténdam addidísse, cultúmque Vírginis Immaculátæ mirum in modum auxísse, ómnibus compértum est. In qua mirábili fídei professióne christiánus pópulus sacerdótes véluti duces habet, qui illuc suas plebes addúcunt. Ipsi étiam sacrórum Antístites sanctum locum frequénter ádeunt, peregrinatiónibus præsunt, solemnioribúsque festis intérsunt. Nec ádeo rarum est ipsos Románæ Ecclésiæ purpurátos Patres húmili peregrinórum more accedéntes conspícere.

℟. Prævenísti eam † Dómine in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus, * Corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, glóriam et magnum decórem impónes super eam. * Corónam.

Lectio viii

IPsi quoque Románi Pontífices, pro sua erga Immaculátam de Lourdes pietáte, sacram ædem donis nobilíssimis cumulárunt. Pius nonus sacris indulgéntiis, archiconfraternitátis privilégio ac minóris basílicæ título ipsam insignívit; ac Deíparæ imáginem ibídem cultam, solémni ritu per legátum suum apostólicum in Gállia diadémate distínctam vóluit. Leo vero décimus tértius innúmera étiam cóntulit benefícia, indulgéntias ad modum jubilǽi vigésimo quinto Apparitiónis anno verténte concéssit, peregrinatiónes sua auctoritáte verbóque provéxit, ac solémnem Ecclésiæ sub título Rosárii dedicatiónem suo nómine péragi curávit. Quorum beneficiórum amplitúdinem cumulávit, cum, plúrium Episcopórum rogátu, solémne festum sub título Apparitiónis beátæ Maríæ Vírginis Immaculátæ, próprio Offício et própria Missa celebrándum benígne concéssit. Tandem Pius décimus Póntifex máximus, pro sua erga Deíparam pietáte, ac plurimórum votis ánnuens sacrórum Antístitum, idem festum ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Ego Mater † pulchræ dilectiónis, * Et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. * Et timóris. Glória Patri. * Et timóris.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Benedícite Dómino † in ópere suo, quia índuit Maríam vestiméntis salútis, et induménto justítiæ circúmdedit eam.

Canticum Obaudíte me divíni fructus, cum reliquis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ix — Cap. 1, 26-31

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Hom. 2 super Missus

LÆtáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsúlta, qui sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens : Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comé-

di. Proptérea curre Heva ad Maríam; curre Mater ad fíliam; fília pro matre respóndeat : ipsa matris oppróbrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfáciat : quia ecce si vir cécedit per féminam, jam non érigitur nisi per féminam.

℟. Tu ergo † ínvoca Dóminum, lóquere Regi pro nobis, * Et líbera nos de morte. ℣. Omnes sitiéntes veníte ad aquas et hauriétis salútem a Dómino. * Et líbera.

Lectio x

Quid dicébas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quæ pro ligno mortis, gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic : Dómine, múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem.

℟. Plantávit † Dóminus Deus paradísum voluptátis, produxítque lignum vitæ in médio ejus, * Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis. ℣. Emissiónes tuæ paradísus, Virgo María. * Et.

Lectio xi

O Féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem. Quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait : Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, quod de María díxerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam malígni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum.

℟. Qui me † invénerit, invéniet vitam. * Et háuriet salútem a Dómino. ℣. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini. * Et háuriet.

Lectio xii

Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat : Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, vehementer admírans aiébat : Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere : Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória : fortis omníno necésse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

℟. Osténdit † nobis Dóminus civitátem sanctam Jerúsalem, habéntem claritátem Dei : * Et

lumen ejus símile lápidi pretióso, sicut crystállum. ℣. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit. * Et lumen. Glória. * Et lumen.

Si vero Festum impediatur, sequens Lectio xii legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dominicis.

Lectio xii

Anno quarto a dogmática definitióne de Immaculáto beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes diœcésis Tarbiénsis in Gállia, cum puélla quædam, nómine Bernadette, in rupis sinu plúries se immaculátam Dei Genitrícem conspexísse asséreret, tot et tanta mirabília facta sunt, ut dígitum Dei ibi esse prudens quisque et pius Christifidélis fácile intellígeret. Quæ inter illud est célebre, quod ægri hauriéntes aquam e fonte in specu tunc primo mirabíliter scaténte, sæpe sǽpius sanitátem recípiant. Percrebrescénte ítaque fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, et aucto in dies hóminum concúrsu, Tarbiénsis epíscopus, post jurídicam factórum inquisitiónem, cultum ejúsdem Vírginis immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificáto templo, innúmeræ fidélium turbæ quovis anno illuc advéniunt, noménque Deíparæ immaculátæ ubíque terrárum in dies inclaréscit; eo magis quod síngulis annis, duránte processióne sanctíssimi Sacraménti, infírmis úndique eo delátis, nonnúlli, sanatiónem a Dómino per intercessiónem immaculátæ Matris peténtes, íllico convaléscunt. Quibus jure commótus summus Póntifex Pius décimus, festum, a Leóne décimo tértio alíquibus locis concéssum, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Sapiéntia † quæ attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, ædificávit sibi domum.* Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. ℣. Vidi sanctam civitátem, Jerúsalem novam, parátam sicut sponsam, ornátam viro suo. * Ecce. Glória Patri. * Ecce.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 1, 26-31

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam dixit : Ave, grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei : Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum : ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Candor est † lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula.

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2 Múlier † amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

3 Tu glória Jerúsalem, † tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, † Virgo María, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Hódie nomen tuum † ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Capitulum Cant. 2, 13-14

Surge amíca mea, speciósa mea, et veni † colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, * osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis.

℟. br. Ave María, grátia plena : * Dóminus tecum. Ave María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. * Dóminus. Glória. * Ave.

Hymnus

Auróra soli prǽvia
Felix salútis núntia,
In noctis umbra plebs tua,
Te, Virgo, supplex ínvocat.

Torrens nefástis flúctibus
Cunctos trahens vorágine,
Leni resídit ǽquore,
Cum transit Arca fœ́deris.

Dum torret aréscens humus,
Tu rore sola spárgeris;
Tellúre circum rórida,
Intácta sola pérmanes.

Fatále virus évomens
Attóllit anguis vérticem;
At tu dracónis túrgidum
Invícta cónteris caput.

Mater benígna, réspice
Fletus precésque súpplicum,
Et dimicántes, tártari
Victrix, tuére ab hóstibus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et sancto Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Bened. Aña Præclára † salútis auróra, ex te, Virgo María, exívit sol justítiæ, qui visitávit nos óriens ex alto.

Oratio

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : † súpplices a te quǽsumus; ut ejúsdem Vírginis apparitiónem celebrántes, * salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ in Septuag. Deinde S. Gregorii II Papæ et Conf. ut in Breviario.

AD TERTIAM

Aña Múlier.

Capit. Surge, ut in Laud.

℣. Vidérunt eam fíliæ Sion. ℟. Et beatíssimam prædicavérunt.

AD SEXTAM

Aña Tu glória Jerúsalem.

Capitulum Prov. 8, 18-19

Mecum sunt divítiæ et glória, † opes supérbæ et justítia : * mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso.

℣. In me omnis grátia viæ et veritátis. ℟. In me omnis spes vitæ et virtútis.

AD NONAM

Aña Hódie nomen tuum.

Capitulum Eccli. 24, 25-26

In me grátia omnis viæ et veritátis, † in me omnis spes vitæ et virtútis. * Transíte ad me

omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impleḿini.

℣. Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me. ℟. Et a generatiónibus meis impleḿini.

IN II VESPERIS

Aña Candor est, cum reliquis de Laudibus. Psalmi ut in Communi Festorum B. M. V.

Capit. et ℟. br. ut ad Laudes.

Hymnus

OMnis expértem máculæ Maríam
Edocet summus fídei magíster;
Vírginis gaudens célebrat fidélis
Terra triúmphum.

Ipsa se præbens húmili puéllæ
Virgo spectándam, récreat pavéntem,
Seque concéptam sine labe, sancto
Prædicat ore.

O specus felix, decoráte divæ
Matris aspéctu! veneránda rupes,
Unde vitáles scatuére pleno
Gúrgite lymphæ!

Huc catervátim pia turba nostris,
Huc ab extérnis peregrína terris
Affluit supplex, et opem poténtis
Vírginis orat.

Excipit Mater lácrymas precántum,
Donat optátam míseris salútem;
Compos hinc voti pátrias ad oras
Turba revértit.

Súpplicum, Virgo, miseráta casus,
Semper o nostros réfove labóres,
Impetrans mæstis bona sempitérnæ
Gáudia vitæ.

Glória Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper,
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif. Aña Hódie † gloriósa cæli Regína in terris appáruit; hódie pópulo suo verba salútis et pígnora pacis áttulit; hódie Angelórum et fidélium chori Immaculátam Conceptiónem celebrántes gáudio exsúltant. (Allelúja).

Et fit Com. seq.

Aña Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum, Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio ut infra. Deinde in Septuag. Com. Feriæ. Postea Com. SS. VII Fundatorum Ord. Serv. B. M. V. ut in Breviario.

Die 12 Februarii

S. Benedicti Anianensis

Abbatis Duplex m. t. v. nisi tamen alicubi Vesperas habeat.

Oratio

DEus, qui nos beáti Benedícti Abbátis doctrína et exémplo erudíri voluísti : † concéde propítius; ut, quod te donánte promísimus, * ejúsdem patrocínio fidéliter adimplére valeámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio iii

BEnedíctus, Anianénsis dictus, patre Magalonénsium cómite natus, in aula Pippíni re-

gis enutrítus, sub eo príncipe et fílio ejus Cárolo Magno primum militávit. Mox armórum pertǽsus in sancti Séquani cœnóbium in Burgúndia secéssit. In locum autem Abbátis defúncti próxime substituéndus, ad patérnum confúgit solum; et ad rivum Aniánum céllulam prius, deínde monastérium exstrúxit, in quo ad trecéntos usque mónachos congregávit : e quibus álii episcopálem, álii abbatiálem gradum adépti sunt. Régulæ Sanctæ mentem ássequi sátagens, Patrum institúta cœnobiorúmque consuetúdines collégit : imo et Concórdiam scripsit Regulárum. Ludovíco Pio acceptíssimus, ejus auctoritáte monásticam disciplínam, per regiónes Gálliæ et Germániæ collápsam, in Aquisgranénsi præsértim concílio restituéndam curávit. Apud Indam, prope urbem régiam, inter orándum ánimam Deo réddidit, ætátis anno septuagésimo, Christi octingentésimo vigésimo primo.

℟. Euge † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. * Intra. Glória Patri. * Intra.

FESTA MARTII

Die 6 Martii

SS. Perpetuæ et Felicitatis

Martyrum Duplex

IN I VESPERIS

Añæ de Laud. Psalmi de Comm. Virg.

Capitulum Apoc. 12, 11

VIcérunt propter sánguinem Agni, † et propter verbum testimónii sui, * et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem.

℟. br. Stetérunt ante thronum, * In conspéctu Agni. Stetérunt. ℣. Et palmæ in mánibus eárum. * In conspéctu. Glória Patri. Stetérunt.

Hymnus

CHristi Sponsa piis láudibus éfferat
Binas impávido péctore féminas :
In sexu frágili corda virília
Hymnis pangat ovántibus.

Ad lucem génitæ sole sub Africo,
Nunc ambæ púgiles áctibus ínclytis
In toto rádiant orbe : micántibus
Fulgent témpora láureis.

Exórnat géneris Perpétuam decus;
Sponso connúbiis juncta recéntibus
Claréscit : sed honos hanc trahit áltior,
Christi fœdera prætulit.

Se Regis fámulam líbera próﬁtens,
Dum servíle jugum Felícitas subit :
Ad luctam próperans gréssibus ǽmulis,
Palmas ad símiles volat.

Frustra Perpétuam flétibus et minis
Impúgnat génitor : quæ simul ángitur,
Erántem míserans. Oscula fílio
Lacténti dedit última.

Terris Eva parens quæ mala cóntulit,
Horum sentit onus Felícitas grave,
Nunc et passa sibi partúriens gemit,
Mox passúra Deo libens.

Laus ætérna Patri, laus quoque Fílio,
Par indivíduo glória Flámini :
In cunctis résonet Christíadum choris
Virtus Martýribus data.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Aña Perpétua † crudéliter jactáta surréxit, et elísam Felicitátem cum vidísset, accéssit, et manum ei trádidit, et sublevávit illam.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári : * ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum, * In passióne sanctárum Mártyrum. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

CÆli Perpétuæ pánditur óstium,
Inspectáre datur : jam sibi prǽlia
Exortúra videt, sed réquiem Deus
Post certámina cónferet.

Tangit scala domos áurea cǽlitum :
Ast utrúmque latus cuspídibus riget :
Lapsos terríbilis fáucibus éxcipit
Hanc infra récubans draco.

Ascéndas, múlier, nec draco térreat,
Contritúmque caput sit tibi pro gradu,
Per quem sidéreos incípias pede
Orbes scándere cóncito.

Hortus delíciis jam patet áffluens,
In quo mulget oves Pastor amábilis :
Huc optáta venis, fília : sic ait,
Hanc dulci récreans cibo.

In circum rápitur : fœdus et hórrida
Occúrrit spécie vir gládium vibrans :
Dejéctus téritur feminéo pede :
Victrix, súscipe prǽmia.

Laus ætérna Patri, laus quoque Fílio,
Par indivíduo glória Flámini :
In cunctis résonet Christíadum choris
Virtus Martýribus data.
Amen.

Lectio i et ii de Scriptura occurrente cum Responsoriis de Feria occurrente. Lectio iii Perpétua, ut in Brev. cum Respons. seq.

℟. Procedébant † de cárcere in amphitheátrum quasi in cælum : * Perpétua vigórem oculórum suórum ab ómnium conspéctu dejíciens : † Felícitas gaudens se lotúram post partum baptísmo secúndo. ℣. Infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia. * Perpétua. Glória Patri. † Felícitas.

In II Nocturno Capit. Datæ sunt illis, ut infra ad Sextam. ℣. Exsultavérunt.

AD LAUDES
et per Horas, Aña

1 Illúxit dies victóriæ, † et processérunt de cárcere in amphitheátrum quasi in cælum.

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2 Sequebátur Perpétua † plácido vultu, et pedum incéssu ut matróna Christi dilécta.

3 Felícitas † salvam se peperísse gaudébat, ut ad béstias pugnáret.

4 Mártyres Dómini, † Dóminum benedícite in ætérnum.

5 In fide state, † et ínvicem omnes dilígite, et passiónibus nostris ne scandalizémini.

Capitulum Apoc. 12, 11

Vicérunt propter sánguinem Agni, † et propter verbum testimónii sui, * et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem.

℟. br. Tamquam aurum in fornáce, * Probávit eas Dóminus. Tamquam. ℣. Et quasi holocáustum accépit eas. * Probávit. Glória Patri. Tamquam.

Hymnus

Luxit clara dies, víncere qua datur
Athlétis Dómini. Pérgite, Mártyres :
Omnis Perpétuam cúria Cælitum,
Et te, Felícitas, cupit.

Quassat Perpétuæ membra tenérrima,
Elídit sóciam béllua. Te soror
Stans, o Felícitas, ad nova prǽlia
Eréctam réparat manu.

E cælo púgilum respíciens Deus
Certámen, géminas ad brávium vocat.
Effúso próperet sánguine spíritus,
In Christi rémeans sinum.

Optátus pénetrat córpora Mártyrum
Lictóris gládius : sed trépidam manum
Fortis Perpétuæ déxtera dírigit,
Præbens gúttura cúspidi.

Nunc, o magnánimæ, gáudia quæ manent
In Sponsi thálamo cárpite júgiter.
Vos exémpla dedit : præsídium potens
Vestris ferte cliéntibus.

Laus ætérna Patri, laus quoque Fílio,
Par indivíduo glória Flámini :
In cunctis résonet Christíadum choris
Virtus Martýribus data.
Amen.

℣. Coram homínibus torménta passæ sunt. ℟. Spes illárum immortalitáte plena est.

Ad Bened. Aña Modo ego † pátior quod pátior : illic autem álius erit in me qui patiétur pro me, quia et ego pro illo passúra sum.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári : † ut, quas digna mente non póssumus celebráre, * humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

AD TERTIAM

Aña Sequebátur Perpétua.

Capit. Vicérunt propter sánguinem, ut in Laud.

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Aña Felícitas.

Capitulum Apoc. 6, 11

DAtæ sunt illis síngulæ stolæ albæ : † et dictum est illis ut requiéscerent adhuc tempus módicum, * donec compleántur consérvi eárum.

℣. Exsultavérunt fíliæ Judæ. ℟. Propter judícia tua, Dómine.

AD NONAM

Aña In fide state.

Capitulum Apoc. 7, 14

VEnérunt de tribulatióne magna, † et lavérunt stolas suas, * et dealbavérunt eas in sánguine Agni.

℣. Elégit eas Deus, et præelégit eas. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eas.

In II Vesperis, Añæ de Laud. Psalmi de Comm. Virg. A Capit. fit de S. Thoma de Aquino, cum Com. præced.

Aña Perpétua, † inter costas puncta, exululávit, et errántem gládium ipsa in júgulum suum pósuit.

℣. Coram homínibus torménta passæ sunt. ℟. Spes illárum immortalitáte plena est.

Deinde fit Com. Feriæ.

Si hoc Festum habeat II Vesp. integras, Añæ, Psalmi, Capit., ℟. brev. et Hymn. ut in I Vesperis.

Die 12 Martii

S. Gregorii Magni

Papæ, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex II classis

Officium ut in Breviario 1° loco.

Die 25 Martii

In Annuntiatione B. M. V.

AD MATUTINUM

℟. iv Descéndit † de cælis Deus verus, a Patre génitus, introívit in úterum Vírginis, nobis ut apparéret visíbilis, indútus carne humána protoparénte édita : * Et exívit per clausam portam Deus et homo, lux et vita, Cónditor mundi. ℣. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.* Et exívit. Glória Patri. * Et exívit.

℟. vii Confirmátum est † cor Vírginis, in quo divína mystéria Angelo nuntiánte concépit : tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus : * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei, intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium.* Et benedícta.

FESTA APRILIS

Die 21 Aprilis

S. Anselmi

Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex majus

Officium ut in Breviario 2° loco.

Die 29 Aprilis

S. Hugonis Abbatis

Duplex majus

IN I VESPERIS

Hymnus

HUgo, pius pater, clarus prosápia,
Exstat præclárior virtútum grátia :
Contémnit sæculum et ejus gáudia,
Cognóscens ómnia cito labéntia.

Divíno póstmodum afflátus Spíritu,
Mutáto péctore, mutátur hábitu :
Intra Domínica manet ovília,
Christi cum óvibus ovis egrégia.

Pastóris nútibus obédit sédula,
Nil horum prætérit quæ jubet Régula :
Forti conámine calcat supérbiam,
In sapiéntia vincens malítiam.

Tulit justítiæ sanctam esúriem,
Beátam séquitur Christi paupériem :
Procéssu témporis crescens virtútibus,
Ipsis appáruit mirándus sénibus.

Mundo jam mórtuus, Christo se vívere
Sancto mortálibus demónstrat ópere :
Hinc pastor móritur, ovis præfícitur;
Pastóris strénue vices exséquitur.

Cunctórum dóminans omnipoténtia,
Tu qui sede poli cónspicis ómnia ;
Hugónis fíliis profer auxílium,
Et aurem præbeas votis precántium. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Ad Magnif. Aña Sub diébus Hugónis Abbátis, † Cluniacénsis relígio mirífice augebátur ; et erat odor nóminis illíus sicut agri pleni cui benedíxit Dóminus, allelúja.

Oratio

PErfice, quǽsumus, Dómine, pium in nobis sanctæ Religiónis affectum : † et ad obtinéndam tuæ grátiæ largitátem ; * beátus Hugo Abbas suis apud te semper pro nobis et méritis, et précibus intercédat. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Roberti Abb.

Aña Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

DEus, qui pro te relinquéntibus ómnia céntuplum in hoc sǽculo, et in futúro vitam ætérnam promisísti : † da nobis, intercedénte beáto Robérto Abbáte, sic a mundánis desidériis abstinére, * ut plenam a te mercédem suscípere mereámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Hymnus Hugo, pius pater, ut supra.

In I Nocturno, Lectiones Laudémus viros, ℟℟. de Comm. Conf. non Pont.

In secundo Nocturno

Lectio v

HUgo in Burgúndia Dalmátio et Arembúrgi nobilíssimis paréntibus natus, iis invítis,

adhuc adoléscens, regum ac príncipum aulas exósus, in Cluniacénse cœnóbium secéssit. Ubi a beáto Odilóne suscéptus, atque hábitu indútus monástico, sic obediéntiæ et humilitáti stúduit, tanto fervóre vigíliis, jejúniis et oratiónibus se addíxit, ut brevi absolutíssimum monásticæ perfectiónis exémplar se præbúerit. Hinc licet júvenis, Prior monastérii constitútus, tanta cum religióne ac prudéntia impósitum execútus est ministérium, ut obeúnti paulo post beáto Odilóni fúerit monachórum ómnium cálculis suffectus.

℟. Hugo † præésse dignus, nomen majóris factis implévit, Christi vices agens in monastério : * Et ferméntum divínæ justítiæ in discipulórum méntibus conspérsit, allelúja. ℣. Dúplici doctrína frátribus præfuit, bona et sancta opéribus ámplius quam verbis osténdens. * Et.

Lectio vi

Novum onus novos ad promovéndam tum in se, tum in áliis veram pietátem stímulos áddidit. Omnibus ómnia factus, sic erat inténtus síngulis, ut in lectióne tamen assíduus, oratiónibus vero insístens, omni témpore aut prodésset, aut profíceret. Silens quidem, semper cum Dómino; loquens autem, semper in Dómino, vel de Dómino loquebátur. Irásci nisi advérsus vítia non nóverat : quamvis autem nulli delícto judícium deésset, corréctio tamen illíus plus habébat misericórdiæ, quam censúræ. Vidit aliquándo Hildebrándus, Apóstolicæ Sedis legátus (qui póstea Summus Póntifex fuit Gregórius Séptimus dictus), in Capítulo ipsi assidére Christum Dóminum, síngula ipsíus judícia nutu probántem, Ordinísque monástici decréta suggeréntem. Cluníaci latére diu lucérna illa non pótuit : insólito quippe fulgóre percúlsi, concurrébant ad eum úndique tum Abbátes, tum mónachi, qui summam in ipso simul et prudéntiam et simplicitátem mirabántur. Et cum esset tota ejus vita sacris par institútis; usque ádeo præváluit ipsíus magistérium, ut multis in monastériis disciplína revíxerit; atque Cluniacénsis institútio per Gálliam, Itáliam, Hispániam, Germániam et Angliam longe latéque propagáta sit. De feminárum étiam salúte sollícitus, nóbile iis in solo patérno Marciníaci cóndidit cœnóbium, arctissimísque légibus ad sexus infirmióris custódiam communívit.

℟. Doctus † lege divína, nóverat unde proférret nova et vétera : discretiónis, virtútum matris, cultor assíduus, * Sic ómnia temperábat, ut et fortes cúperent, et infírmi non refúgerent, allelúja. ℣. In imperándo próvidus, in castigándo miséricors, Régulam in ómnibus conservávit. * Sic ómnia.

Lectio vii

Eum propter vitæ sanctimóniam ac sapiéntiam plane divínam Summi Pontífices, imperatóres, reges ac príncipes impénse venerabántur, atque árduis in rebus et consiliárium, et adjutórem ambíbant. Quorum étiam ope, revelatióne divína præmónitus, majórem Cluniacénsis monastérii basílicam, am-

plitúdine artéque stupéndam exædificávit. Alphónsum, Hispaniárum regem, a Sáncio fratre spoliátum, atque in víncula conjéctum, regno restítuit : cujus ille benefícii memor ánnuum censum a patre Cluníaco legátum jussit duplicári. Robértum, Burgúndiæ ducem, Haganóni Æduórum Epíscopo veheméntius inféstum ad concórdiam addúxit. Quo in negótio cóntigit ut dum de pace dícere incíperet, hostémque pacis e conséssu jubéret facéssere; derepénte quidam horrénda spécie cœtui incógnitus (dæmon erat discordiárum flabéllum) in ómnium óculis evánuit; et mox concionántis cápiti candidíssima colúmba insidére visa est. Hoc in dǽmones impérium expértus Stéphanus Papa Décimus, cum Floréntiæ extrémo morbo laboráret, ad Hugónis præséntiam térritum sǽpius e cubículo in quo jacébat, funéstum aufugísse hostem palam testátus est : qua et recreátus illum ad últimum usque spíritum prope se retínuit.

℟. Prodésse † magis quam præésse percúpiens, ómnium móribus serviébat; * Et cálamum quassátum nóluit contérere, allelúja. ℣. Oderat vítia, diligébat fratres; plus amári studens quam timéri. * Et.

Lectio viii

PAupéribus, infírmis, ac leprósis étiam aspéctu hórridis, quo póterat obséquio subveniébat : quam servi sui caritátem Deus miráculis sǽpius honorávit, réddita lánguidis ad ejus preces sospitáte. Prophético spíritu multa prædíxit; atque occúlta monachórum piácula, cordiúmque arcána penetrávit. Hymnum Veni Creátor Spíritus die sacra Pentecóstes decantári ad Tértiam instítuit. Morti próximus, post suscéptum Domínici córporis sacraméntum, in oratórium beátæ Maríæ delátus est; ubi in cínere et cilício jacens, beátam réddidit ánimam tértio Kaléndas Máji, anno Dómini millésimo centésimo nono, regíminis sui sexagésimo primo, ætátis octuagésimo sexto. Quo témpore Fulgéntius, Abbas Novioménsis, duos Angelos vidit géminum léctulum in cælum inferéntes, quorum álterum Ansélmo Cantuariénsi Archiepíscopo, álterum Hugóni Abbáti Cluniacénsi dícerent stratum : unde is utrúmque ad ætérnam réquiem migrásse cognóvit.

℟. Frátribus † quotídie mérito crescéntibus et número, beátus Hugo, jubénte Petro, regni cæléstis clavígero, Cluniacénsem basílicam de novo constrúxit talis decóris et glóriæ, * Ut deambulatórium viderétur Angelórum, allelúja. ℣. Diléxit decórem domus Dei et locum habitatiónis glóriæ ejus. * Ut. Glória. * Ut.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Fulgébat in eo † caníties morum, conversatiónis mansuetúdo, vultus grátia, verbórum lénitas, allelúja.

Canticum Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, cum reliquis.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúja. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix Cap. 15, 5-11

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis, vos pálmites : qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum : quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Damiáni Epíscopi.

Apolog. de contem. sæculi, cap. 3

IN pactióne illa, qua cum Deo nostro convénimus, vox nostra hæc procul dúbio fuit, quia Christum sequéntes, mundum, et quæque sunt mundi, abrenuntiáre promísimus. Divína autem vox consequénter ad ista respóndit : Amen, inquit, dico vobis, quia vos qui secúti estis me, in regeneratióne cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim judicántes duódecim tribus Israel. Et hoc quidem, si propósitæ sponsiónis jura servámus; alióquin si post terga respícimus, terríbile mox oráculum divínæ comminatiónis audímus : Nemo, inquit, mittens manum suam ad arátrum, et respíciens retro, aptus est regno Dei. Ecce audívimus, quia perféctis renuntiatóribus non qualiacúmque múnera promittúntur; sed sedes, quibus vidélicet præsidébunt júdices facti, qui de suis olim timúerant excéssibus judicári. Nimírum decébat, ut hæc déxteræ Excélsi immutátio fíeret; quátenus qui amóre perfectiónis pro Christo effécti sunt páuperes, jam cum ipso dívites facti commúniter sédeant cæléstis cúriæ senatóres; sicut scriptum est : Nóbilis in portis vir ejus, cum séderit cum senatóribus terræ.

℟. Beátus Hugo, † piscátor Dei, cujus hamus semper pepéndit, semper missa in mare rétia : * Semper ad littus quiétis et vitæ, parvi pisces et magni edúcti sunt, allelúja. ℣. Sub tanto pastóre lupus habitávit cum agno, et pardus cum hœdo confidénter accúbuit. * Semper.

Lectio x

Ex Epist. ad S. Hugonem et monachos Cluniac.

ITA mirándæ conversatiónis vestræ me viscus obstrínxit, angélicæ vitæ coágulus agglutinávit, sincéræ caritátis láqueus irretívit; ut facílius suímet oblivísci, quam a vestra memória mens mea possit avélli. Vidi síquidem paradísum quátuor Evangeliórum fluéntis irríguum, imo tótidem spirituálium rivis exuberáre virtútum. Vidi hortum deliciárum divérsas rosárum, ac liliórum grátias germinántem, et mellífluas arómatum, ac pigmentórum fragrántias suáviter redoléntem : ut de illo vere váleat Deus omnípotens dícere : Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Et quid áliud Cluniacénse monastérium, nisi agrum Dómini plenum díxerim? ubi velut acérvus est cæléstium ségetum, chorus tot in caritáte degéntium monachórum.

℟. Hildebrándus † mónachus, et sanctæ Románæ Ecclésiæ Subdiáconus, cum in Cluniacénsi monastério quodam die beáto

Hugóni assidéret; * Convérsus Dóminum Jesum illi considére vidit, allelúja. ℣. Quanta puritáte et æquitáte culpas discutiébat, qui Júdicem sæculórum assessórem habére méruit! * Convérsus.

Lectio xi

AGer ille quotidiáno sanctæ prædicatiónis ligóne proscínditur, et in eo cæléstis elóquii sémina conspergúntur. Illic spirituálium frugum provéntus aggéritur, ut hórreis póstmodum cæléstibus inferátur. Cluníacus prætérea spirituális quidam campus est, ubi cælum, et terra congréditur; ac velut aréna certáminis, ubi spirituális more palæstræ caro frágilis advérsus potestátes áereas colluctátur. Non est enim nobis colluctátio advérsus carnem, et sánguinem; sed advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituáles nequítias in cæléstibus. Illic Jósue, non ille fílius Nun, sed cæléstis ductor exércitus, et qui spirituálium instrúctor est bellatórum, suos édocet mílites supérbas quinque regum calcáre cervíces : super quos nimírum triumphálem noscúntur obtinére victóriam, qui tótidem sensus córporum per districtæ custódiæ cóhibent disciplínam.

℟. Cum jam † caligántes óculi, lingua defíciens, et cétera sénsuum offícia præséntem tránsitum acclamárent; * Interrogátus si Dómini carnem vivíficam agnósceret : Cognósco, inquit, et adóro, allelúja. ℣. Oblátum quoque salutíferæ crucis signum, magna stúduit devotióne venerári. * Interrogátus.

Lectio xii

Ex Epist. ad monach. Cluniac.

POrro, dum tam distríctum, tamque frequéntem sanctæ vestræ conversatiónis órdinem récolo; non adinventiónis humánæ stúdium, sed Sancti Spíritus magistérium inésse perpéndo. Nam tanta erat in servándi órdinis contínua jugitáte prolíxitas; tanta præsértim in ecclesiásticis Offíciis protelabátur instántia : ut in ipso cancri, sive leónis æstu, cum longióres sunt dies, vix per totum diem unius saltem vacáret horæ dimídium, quo frátribus in claustro licuísset miscére collóquium. Hoc autem tam contínui labóris exercítium ad hoc est, ut reor, solérti satis, ac próvida magistérii arte provísum : ut lévium, atque infirmórum fratrum fragilitátem réprimat, et delinquéndi propémodum occasiónem tollat. Vos enim leo non sine causa signíficat, qui sic dormítis a sǽculo, ut pervígiles semper óculos habeátis in Deo, illud cum Sponsa cantántes : Ego dórmio, et cor meum vígilat; qui super áspidem et basilíscum ambulátis, et conculcátis leónem, et dracónem; qui dénique ut leo sine terróre confíditis, et occúrsum adversántis nequítiæ non pavétis.

℟. Cum inclináta † esset ad vésperam dies, delátus in ecclésiam, fessos artus cilício et cíneri commendávit : * Sole dehinc occumbénte, sol ille sanctæ religiónis occúbuit, allelúja. ℣. Exonerátus sárcina carnis, spíritus mundi incolátum sempitérna felicitáte commutávit. * Sole. Glória Patri. * Sole.

Si vero Festum impediatur, præterquam in Festis Duplicibus I cl., in Dominicis, et quando sumenda sit xii Lectio de Homilia Feriæ aut Vigiliæ occurrentis, pro Commemoratione legatur Lectio xii seq.

Lectio xii

Hugo, nobilíssimis paréntibus in Burgúndia natus, iis invítis Cluníacum adoléscens confúgit : cujus monastérii Prior vicénnis constitútus, paulo post Odilónis Abbátis locum ténuit. Síngulis inténtus, lectióni oratiónique ádeo déditus erat, ut semper aut prodésset aut profíceret : cujus corréctio plus habébat misericórdiæ quam censúræ. Ejus magistério multis per Gálliam, Itáliam, Hispániam, Germániam, Angliam in monastériis disciplína reflóruit. Hunc imperatóres, reges ac príncipes consiliárium in árduis certátim ambíbant : hunc Stéphanus Papa Décimus moriénti sibi adésse gavísus est, Gregoriúsque Séptimus in máximis Ecclésiæ negótiis adjutórem sæpius adhíbuit. Prophético spíritu multa prædíxit, córdium arcána penetrávit. Hymnum Veni Creátor Spíritus ad Tértiam sacra die Pentecóstes decantári constítuit : majórem Cluniacénsis cœnóbii basílicam amplitúdine artéque stupéndam ædificávit. Morti próximus, in oratórium beátæ Maríæ deférri vóluit : ubi jacens in cínere et cilício, beátam efflávit ánimam, tértio Kaléndas Máji, regíminis anno sexagésimo primo, Christi vero millésimo centésimo nono.

℟. Hugo † præésse dignus, nomen majóris factis implévit, Christi vices agens in monastério : * Et ferméntum divínæ justítiæ in discipulórum méntibus conspérsit, allelúja. ℣. Dúplici doctrína frátribus præfuit, bona et sancta opéribus ámplius quam verbis osténdens. * Et. Glória Patri. * Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Cap. 15, 5-11

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis, vos pálmites : qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum : quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si mansératis in me, et verba mea in vobis mánserint : quodcúmque voluéritis petétis, et fiet vobis. In hoc clarificátus est Pater meus, ut fructum plúrimum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Hæc locútus sum vobis : ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

AD LAUDES

Hymnus

Edocet súbditos verbis et áctibus,
Se donans spécimen bonórum ómnibus :
Dirus ad scélera misericórditer,
Utrúmque témperans fit, æquus árbiter.

Ut prudens médicus, perúngit lánguida;
Quæ salus ábjicit, præcidit pútrida:
Non illum éxtulit sedes supérior,
Qui mente pérmanet cunctis inférior.

Alúntur páuperes mente promptíssima;
Quæ dentur dat Deus manu largíssima;
Vestítur núditas Christi, vel páuperum:
Accréscit cúmulus bonórum óperum.

Hic venerábile Cluniacénsium
Plus priscis pátribus ditat cœnóbium:
Illíus stúdio crevit rellígio,
Crevit et númerus fratrum collégio.

Marthæ sollícitus implet offícium,
Audit cum María Christi collóquium:
Jugi siléntio júngitur léctio;
Nec deest lácrymis fervens orátio.

Cunctórum dóminans omnipoténtia,
Tu qui sede poli cónspicis ómnia;
Hugónis fíliis profer auxílium,
Et aurem præbeas votis precántium. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Bened. Aña Cum in die † magni Sábbati beátus Hugo sacris interésset, colúmnam novæ lucis salutábat; crebris exórans suspíriis, ut ad terram promissiónis felíci gressu perveníret, allelúja.

Et fit Com. S. Roberti Abb.

Aña Euge † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio ut supra.

IN II VESPERIS

Hymnus Hugo, pius pater, ut in I Vesp.

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Aña Exténsi sunt † pálmites ejus usque ad mare, et usque ad flumen propágines ejus, allelúja.

Et fit Com. S. Catharinæ Senensis ut in Breviario.

FESTA MAJI

Die 11 Maji
S. Maioli Abbatis
Duplex

IN I VESPERIS

Hymnus

Maiole, consors prócerum
Regum Regi placéntium,
Inter cæléstes áulicos,
Divinitátis cónscios.

Honóris privilégio,
Cœtu junctus monástico:
Sed et choris angélicis,
Frúeris aula lúminis.

Unde, Pater, nos réspice
Pressos peccáti póndere:
Depóne gravem sárcinam,
Léviga consciéntiam.

His fáscibus depósitis,
Mortis solútos vínculis,
Junge nos tuos sérvulos
Mónachis præstantíssimis.

Cum quibus nos perpétua
Possideámus gáudia,
Christi favénte grátia,
Per infiníta sǽcula. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Ad Magnif. Aña Máiolus † caritáte redúndans et grátia, sanctitátem angélicam æmulátus, virtúte super hóminem ferebátur, allelúja.

Oratio

Deus, qui perfécte ambulántium coram te protéctor es, et merces magna nimis : † da nobis, beáti Máioli Abbátis intercessióne et exémplo, temporália despícere, * et ad te tota mentis intentióne festináre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Hymnus Máiole, consors, ut supra.

Lectio unica

Maiolus, in Província claris ortus natálibus, paréntibus mox orbátus barbaríque prǽdia vastántibus, Matiscónem pétiit : cujus ecclésiæ canónicus, dein Archidiáconus ordinátus, cléricis præsértim erudiéndis incúbuit. Ne ad ínfulas episcopáles raperétur, Cluníaci mónachum índuit : ubi a senescénte Aymárdo in coadjutórem assúmptus, defúncto Abbáti commúni fratrum voto suffectus est. Sicut in órdine, ita primus esse stúduit in ópere : sermóne ut disértus, sic et jucúndus, eósdem quos peccántes increpábat, patérna mox pietáte demulcébat. Germániæ princípibus ádeo fuit accéptus, ut eum Otto Secúndus Pontíficem Summum creári satágerit : cui Máiolus summa contentióne óbstitit. Cœnóbia passim plúrima cóndidit : innúmera toto orbe reformánda suscépit. Ætáte provéctus, Odilónem in successórem designávit, et própriæ salúti piísque offíciis quasi víribus innovátus biénnio stúduit. Ad Parisiénse sancti Dionýsii cœnóbium componéndum, iter aggréssus, apud Silviníacum in Arvernénsi pago mortem óbiit, anno Dómini nongentésimo nonagésimo quarto, quinto Idus Májas.

℟. Spíritus Sanctus † Máiolum in fílium lucis adóptans, cœpit apud eum familiáriter conversári. * Et ponens in ejus péctore thronum suum, qualis póstmodum futúrus esset præsignávit, allelúja. ℣. In eo mater grátia seminária virtútum spargens suis eum ártibus informábat. * Et ponens. Glória. * Et ponens.

Ad Bened. Aña Apostolátus ápicem † conscéndere nóluit Máiolus, et toto stúdio ne Póntifex fíeret obviávit, allelúja.

IN II VESPERIS

Hymnus Máiole, consors prócerum, ut in I Vesperis.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Ad Magnif. Aña Plenus diérum † Pater sanctíssimus, in senectúte bona defíciens, inter filiórum mœréntium cœtus, obdormívit in pace, allelúja.

Et fit Com. SS. Nerei, etc., ut in Breviario.

Die 13 Maji

Commemoratio SS. Martyrum et aliorum Sanctorum

quorum Reliquiæ in Ecclesiis O. N. asservantur

Duplex majus

Omnia de Communi plurimorum Martyrum Tempore Paschali præter sequentia.

IN I VESPERIS

Añæ et Capit. de Laudibus. Psalmi de Dominica.

℟. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. Lux. ℣. Et ætérnitas témporum. * Allelúja. Glória Patri. Lux.

Hymnus

O Vos, unánimes Christíadum chori,
Sanctórum túmulos et cíneres Patrum,
Caras exúvias, pígnora Cælitum,
Lætis dícite cántibus.

Cælo quando piis æqua labóribus
Felíces ánimæ gáudia póssident,
Pœnárum sóciis débita rédditur
Hic laus et decus óssibus.

Passim sparsa Deus, pollíciti memor
Custos, ne péreant, pígnora cólligit;
Electósque suis próvidus ággerit
Aptándos lápides locis.

Quin et rellíquias, et túmulos sibi
Aras ipse Deus cónsecrat hóstia;
Conjungénsque suis se caput ártubus,
Hos secum simul ímmolat.

Vos, quorum cíneres supplícibus pia,
Tutum præsídium, plebs colit ósculis,
Si vos nostra movent, subsídium boni
Vestris ferte cliéntibus.

Ut cum nostra novis spléndida dótibus
Surget juncta choris spiríttuum caro,
Indivísa Trias sit Deus ómnia
Nobis semper in ómnibus.
Amen.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Aña Sub altáre Dei † sedes accepístis, Sancti Dei : intercédite pro nobis ad Dóminum Jesum Christum, allelúja.

Oratio

Deus, qui hanc sacrosánctam Ecclésiam tot voluísti Sanctórum decorári Relíquiis : * auge in nobis resurrectiónis fidem; et fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum, in cujus pace Sanctórum córpora sepúlta sunt, * Veníte, adorémus, allelúja. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus O vos unánimes, ut supra.

In primo Nocturno

℣. Sancti et justi.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i — Cap. 15, 35-58

Dicet áliquis : Quómodo resúrgunt mórtui? qualíve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi prius moriátur. Et quod sé-

minas, non corpus, quod futúrum est, séminas, sed nudum granum, ut puta trítici, aut alicújus cæterórum. Deus autem dat illi corpus sicut vult : et unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro : sed ália quidem hóminum, ália vero pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium. Et córpora cæléstia, et córpora terréstria : sed ália quidem cæléstium glória, ália autem terréstrium : ália cláritas solis, ália cláritas lunæ, et ália cláritas stellárum. Stella enim a stella differt in claritáte : sic et resurréctio mortuórum.

℟. Beátus vir.

Lectio ii

SEminátur in corruptióne, surget in incorruptióne : seminátur in ignobilitáte, surget in glória : seminátur in infirmitáte, surget in virtúte : seminátur corpus animále, surget corpus spiritále. Si est corpus animále, est et spiritále, sicut scriptum est : Factus est primus homo Adam in ánimam vivéntem, novíssimus Adam in spíritum vivificántem. Sed non prius quod spiritále est, sed quod animále : deínde quod spiritále. Primus homo de terra, terrénus : secúndus homo de cælo, cæléstis. Qualis terrénus, tales et terréni : et qualis cæléstis, tales et cæléstes. Igitur, sicut portávimus imáginem terréni, portémus et imáginem cæléstis.

℟. Tristítia vestra.

Lectio iii

HOC autem dico, fratres : quia caro et sanguis regnum Dei possidére non possunt : neque corrúptio incorruptélam possidébit. Ecce mystérium vobis dico : Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba : canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti : et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem : et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est : Absórpta est mors in victória.

℟. Pretiósa.

Lectio iv

UBI est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est : virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte, et immóbiles : abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes quod labor vester non est inánis in Dómino.

℟. De ore.

In secundo Nocturno

℣. Lux perpétua.

Lectiones Quamquam, dilectíssimi, ut in Breviario, die 13 Maji.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Laudáte, † qui habitátis in púlvere : cum edúxero vos de túmulis vestris, sciétis quia ego Dóminus, allelúja.

Canticum Justórum ánimæ in manu Dei sunt, cum reliquis.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáu-

dium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix Cap. 20, 27-38.

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum quidam Sadducæórum, qui negant esse resurrectiónem. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 26 in Ep. II ad Cor.

SEpúlcra servórum Crucifíxi régiis aulis splendidióra sunt, non solum magnitúdine, et pulchritúdine ædificiórum, nam étiam in hoc súperant; sed, quod multo majus est, coeúntium stúdio. Nam et is qui púrpura indútus est, ad illa sepúlcra se confert, ut ea amplectátur; abjectóque fastu, supplex stans sanctos deprecátur, ut ipsi apud Deum sibi præsídio sint; atque ut tentoriórum opíficem, et piscatórem, et quidem mórtuos, patrónos hábeat, óbsecrat, qui diadémate cinctus est.

℟. Ego sum.

Lectio x

ERgóne, dic, quæso, horum Dóminum mórtuum dícere audébis, cujus servi étiam defúncti, imperatórum orbis defensóres sunt? Atque id non Romæ solum fíeri quíspiam víderit, sed étiam Constantinópoli. Nam et hic quoque Constantínum Magnum fílius ipsíus ingénti honóre se affectúrum existimávit, si eum in piscatóris vestíbulo depóneret. Quodque sunt imperatóribus palátii janitóres, hoc in túmulo piscatóribus sunt imperatóres.

℟. Cándidi.

Lectio xi

QUod si cum imperatóriis aulis hæc sepúlcra conférre velis, penes hæc rursum victória futúra est. Illic enim multi sunt qui turbam submóveant; hic contra multi qui invítent; atque dívites et páuperes, viros et féminas, servos et líberos áttrahant. Illic ingens terror; hic ineffábilis volúptas. At dulce spectáculum est imperatórem auro amíctum, et coróna redimítum vidére, astantésque exercítuum duces, præféctos, tribúnos, centuriónes, prætóres. Verum hæc ádeo illis augustióra et terribilióra sunt, ut illa præ istis scena ac ludus esse videántur. Simul enim atque límina transilíeris, locus ipse mentem ad cælum, ad supérnum Regem, ad exércitum Angelórum, ad sublímem thronum, ad inaccéssam glóriam transmíttit.

℟. Fulgébunt.

Lectio xii

SAnctórum ossa dǽmones sistunt et excrúciant, acerbissimísque vínculis eos qui astrícti sunt, solvunt. Quid hoc tribunáli terribílius? Cum nemo cernátur, nemo dǽmonis láteri incúmbat; voces et dilaceratiónes, vérbera, cruciátus, linguæ conflagrántes audiúntur, dǽmone admirábilem illam poténtiam non ferénte. Atque qui córpora gestárunt, virtútes incorpóreas súperant; pulvis et ossa et cinis invisíbiles illas natúras excarníficant. Ideóque nemo est qui peregrinatiónem umquam iníre sustíneat, ut imperatórum aulas vídeat; contra multi imperatóres péregre profécti sunt, ut hoc spe-

ctáculo frueréntur. Sanctórum enim Mártyrum templa futúri judícii vestígia et signa éxhibent; dum dǽmones flagris cædúntur, hómines torquéntur ac liberántur. Vides quæ sit vis Sanctórum étiam defunctórum.

℟. Gaudéte justi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Cap. 20, 27-38

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum quidam Sadducæórum, qui negant esse resurrectiónem, et interrogavérunt eum, dicéntes : Magíster, Móyses scripsit nobis : Si frater alicújus mórtuus fúerit habens uxórem, et hic sine líberis fúerit, ut accípiat eam frater ejus uxórem, et súscitet semen fratri suo. Septem ergo fratres erant : et primus accépit uxórem, et mórtuus est sine fíliis. Et sequens accépit illam, et ipse mórtuus est sine fílio. Et tértius accépit illam. Simíliter et omnes septem; et non reliquérunt semen, et mórtui sunt. Novíssime ómnium mórtua est et múlier. In resurrectióne ergo, cujus eórum erit uxor? síquidem septem habuérunt eam uxórem. Et ait illis Jesus : Fílii hujus sǽculi nubunt, et tradúntur ad núptias : illi vero, qui digni habebúntur sǽculo illo, et resurrectióne ex mórtuis, neque nubent, neque ducent uxóres : neque enim ultra mori póterunt : æquáles enim Angelis sunt, et fílii sunt Dei, cum sint fílii resurrectiónis. Quia vero resúrgant mórtui, et Móyses osténdit secus rubum, sicut dicit Dóminum, Deum Abraham, et Deum Isaac, et Deum Jacob. Deus autem non est mortuórum, sed vivórum : omnes enim vivunt ei.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Córpora sanctórum † in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum, allelúja.

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2 Custódit Dóminus † ómnia ossa eórum : unum ex his non conterétur, allelúja.

3 Isti vero † nobis familiáres sunt : semper enim nobis commorántur, allelúja.

4 Benedícite Dóminum † omnes elécti ejus; ágite dies lætítiæ, et confitémini illi, allelúja.

5 Sanctórum per orbem † in cinéribus pórtio seminátur : manet tamen íntegra in virtútibus plenitúdo, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 15, 42-44

SEminátur in corruptióne, surget in incorruptióne; seminátur in ignobilitáte, surget in glória : † seminátur in infirmitáte, surget in virtúte : * seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

℟. br. Sancti et justi in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. * Allelúja. Glória Patri. Sancti.

Hymnus

ADéste, Sancti, plúrimo
Dum thure, vestra dum piis
Colúntur ossa rítibus,
Votis favéte súpplicum.

Non illa, quamquam trístibus
Imum redácta in púlverem
Dudum sepúlcris squálleant,
Divína virtus déserit.

Sed sancta præsénti fovet,
Implétque templa númine;
Sed et futúræ Spíritus
Post sæcla servat glóriæ.

Hinc ille, qui nostris latet
Cinis sub aris cónditus,
Ægris medétur éfficax,
Torquet, fugátque dǽmones.

Glória tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis
Cum Patre et Sancto Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Vel Glória tibi Dómine,
Qui scandis super sídera.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Aña Revelávit terra † sánguinem sanctórum, et non opéruit ultra interféctos suos, allelúja.

Oratio

Deus, qui hanc sacrosánctam Ecclésiam tot voluísti Sanctórum decorári Relíquiis : † auge in nobis resurrectiónis fidem; * et fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Custódit Dóminus.

Capit. e Laud.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Isti vero.

Capitulum 1 Cor. 15, 53

Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem : * et mortále hoc indúere immortalitátem.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD NONAM

Aña Sanctórum per orbem.

Capitulum 1 Cor. 15, 54

Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, † tunc fiet sermo qui scriptus est : * Absórpta est mors in victória.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

IN II VESPERIS

Añæ et Capit. de Laud. Ps. ut in II Vesp. de Comm. plur. Mart. T. P.

℟. br. et Hymnus ut in I Vesp.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Aña Sub altáre Dei † audívi voces occisórum dicéntium : Quare non defféndis sánguinem nostrum? Et accepérunt divínum respónsum : Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum, allelúja.

Die 25 Maji
S. Gregorii VII

Papæ et Conf. Duplex majus

IN I VESPERIS

Añæ de Laud. Ps. de Dominica.

Capitulum Eccli. 48, 8

Quis potest simíliter sic gloriári tibi? qui ungis reges ad pœniténtiam, * et prophétas facis successóres post te.

Tempore Paschali

℟. br. Bellábunt advérsum te, et non prævalébunt, * Allelúja, allelúja. Bellábunt. ℣. Quia ego

tecum sum, ut líberem te. * Allelúja. Glória Patri. Bellábunt.

Extra T. P.

℟. br. Bellábunt advérsum te, * Et non prævalébunt. Bellábunt. ℣. Quia ego tecum sum, ut líberem te. * Et non. Glória Patri. Bellábunt.

Hymnus

TE triumphánti celebrámus ore,
Inclýtum Romæ jubar, o Gregóri,
Corde qui magno súperans procéllas,
Líttora tangis.

Gáudeat cœtus Benedícti Patris,
Qui tot et tantos generávit orbi
Fílios : nullus símili refúlsit
Laude veréndus.

Núntium latæ ditiónis affert
Dextra ludéntis púeri, dolántem
Dum secus fabrum, Dómino regénte,
Ségmine scribit.

Alta conscéndas, Pater, oriáris
Sol novus mundum rádiis serénans :
Póntifex Petri sédeas cathédra,
Arbiter orbis.

In latebrósos fúgiant recéssus,
Quotquot hostíli rábie furéntes,
In gregem Christi sátagunt nefánda
Tela vibráre.

Sis memor cari gregis, et patrónus
Sis ad ætérnam Tríadem, precámur :
Cuncta cui dignas résonent per orbem
Sǽcula laudes. Amen.

℣. Glorificávit illum Dóminus in conspéctu regum. (T. P. Allelúja.) ℟. Et osténdit illi glóriam suam. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Aña Petri gradum † Gregórius invítus suscépit; Pastor fortis et húmilis terréna non métuit, oves Christi fovit in grémio, lupos fúlmine profligávit. (T. P. Allelúja.)

Oratio

DEus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium, Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti : * da nobis ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Urbani I Papæ et Mart., ut in Brev.

Si hoc Festum non habuerit I Vesperas, ad Matutinum ponitur Hymnus Te triumphánti, ad Laudes En adest Pastor et in II Vesp. Póntifex magnus.

Si vero nec habeat II Vesperas, Hymnus Te triumphánti unitur ad Matutinum sub una conclusione cum Hymno En adest Pastor.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. (T. P. Allelúja.) Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

EN adest Pastor vigil et supérno
Spíritu plenus : gladióque verbi
Cónteret tetros Zábuli minántis
Fórtior astus.

Jam Sicambrórum dominátor audax
Gestit Henrícus, mónitis suprémi
Patris abscédens, véterum furórum
Flare favíllas.

Sed reluctántem cóhibes, Gregóri,
E sacra fulmen jaculátus arce :

Et potestátis túmidos cadúcæ
Déspicis ausus.

Mox ab indígnis mánibus revúlsa,
Sceptra regnántis regiménque transfers,
A fide cives rélevans tyránno
Jure negáta.

Sis memor cari gregis, et patrónus
Sis ad ætérnam Tríadem, precámur :
Cuncta cui dignas résonent per orbem
Sǽcula laudes. Amen.

In primo Nocturno

Tempore Paschali

Aña Gregórius Séptimus, † super quem Primi Gregórii spíritus requiévit, allelúja. Ps. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Conf. Pont.

Extra Tempus Paschale

Aña 1 Gregórius Séptimus, † super quem Primi Gregórii spíritus requiévit. Ps. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris Pontificis.

Aña 2 Dedit illi † Dóminus gentes hereditátem, et possessiónem ejus términos terræ.

Ps. Quare fremuérunt gentes.

Aña 3 Mirificávit Dóminus † Sanctum suum, et exaudívit eum clamántem ad se.

Ps. Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña 4 Deduxísti eum, † Dómine, in justítia tua, et direxísti in conspéctu tuo viam ejus.

Ps. Verba mea áuribus pércipe Dómine.

Aña 5 Glória et honóre † coronávit eum Dóminus, et ómnia subjécit sub pédibus ejus.

Ps. Dómine Dóminus noster.

Aña 6 Peccatóres † intendérunt arcum advérsus Sanctum Dei, et transmigrávit in montem sicut passer.

Ps. In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Glorificávit illum Dóminus in conspéctu regum. (T. P. Allelúja.) ℟. Et osténdit illi glóriam suam. (T. P. Allelúja.)

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i Cap. 2, 19-25

HÆC est enim grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injúste. Quæ enim est glória, si peccántes, et colaphizáti suffértis? Sed si bene faciéntes patiénter sustinétis; hæc est grátia apud Deum. In hoc enim vocáti estis. Quia et Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. Qui cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur : tradébat autem judicánti se injúste. Qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus : cujus livóre sanáti estis. Erátis enim sicut oves errántes : sed convérsi estis nunc ad pastórem et epíscopum animárum vestrárum.

℟. Gregórius, † primo témpore Hildebrándus, nomen ignis

sortítus est, non sine grandi præságio futurórum : * Qui divíni elóquii jáculo ingruéntes hostes a domo Dei propulsávit. (T. P. Allelúja.) ℣. Nómine prætulit incéndium, quod exhíbuit fervénti caritáte. * Qui divíni.

Lectio ii — Cap. 4, 1-8

CHristo ígitur passo in carne, et vos eádem cogitatióne armámini : quia qui passus est in carne, désiit a peccátis : ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis. Súfficit enim prætéritum tempus ad voluntátem Géntium consummándam, his qui ambulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessatiónibus, potatiónibus, et illícitis idolórum cúltibus. In quo admirántur non concurréntibus vobis in eámdem luxúriæ confusiónem, blasphemántes. Qui reddent ratiónem ei, qui parátus est judicáre vivos et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evangelizátum est : ut judicéntur quidem secúndum hómines in carne, vivant autem secúndum Deum in spíritu. Omnium autem finis appropinquávit. Estóte ítaque prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes : quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

℟. Cernens † júvenis sǽculum peccátis inveterátum, nec invéniens ubi cor suum requiésceret, pátrium solum relíquit : * Et ad partes Gallórum tránsiens, soli Deo sub Cluniacénsi disciplína militáre decrévit. (T. P. Allelúja.) ℣. Fide egréssus est de terra sua, quærens civitátem cujus ártifex et cónditor Deus. * Et ad.

Lectio iii — Cap. 4, 12-19

CAríssimi, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat : sed communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis : quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut maledicus, aut alienórum appetítor. Si autem ut Christiánus, non erubéscat : glorífícet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est ut incípiat judícium a domo Dei. Si autem primum a nobis : quis finis eórum, qui non credunt Dei Evangélio? Et si justus vix salvábitur, ímpius et peccátor ubi parébunt? Itaque et hi qui patiúntur secúndum voluntátem Dei, fidéli Creatóri commendent ánimas suas in benefáctis.

℟. Leo † Póntifex sanctus, cujus ánimum Hildebrándus accénderat, hunc in partem sollicitúdinis vocávit : * Et ambórum concórdia Domínicus ager jam refloréscere cœpit. (T. P. Allelúja.) ℣. Hildebrándus, sanctíssimi et puríssimi consílii, in advérsis visus est fortis, in próspe-ris temperátus. * Et.

Lectio iv — Cap. 5, 1-4 et 10-11

SEnióres ergo, qui in vobis sunt, óbsecro, consénior et testis Christi passiónum : qui et ejus, quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor. Pá-

scite qui in vobis est gregem Dei, providéntes non coácte, sed spontánee secúndum Deum : neque turpis lucri grátia, sed voluntárie : neque ut dominántes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo. Et cum apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidabítque. Ipsi glória, et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Spirituális † agrícola, Leo Póntifex, tanti pálmitis feracitátem admirátus, in eo mansiónem Christi per impositiónem Levítici Ordinis dilatávit : * Et Apostólico mandáto, Hildebrándus Románæ Ecclésiæ Archidiáconus effúlsit. (T. P. Allelúja.) ℣. Qui die noctúque salúti Ecclésiæ invígilans, minóri cónsidens loco, quinque Pontifícibus mirum in modum prófuit. * Et. Glória Patri. * Et.

In secundo Nocturno

Tempore Paschali

Aña Gregórius, † Præsul vigilantíssimus, tanti nóminis laudem adéptus est, allelúja.

Ps. Dómine, quis habitábit in tabernacúlo tuo, cum reliquis.

Extra Tempus Paschale

Aña 1 Gregórius, † Præsul vigilantíssimus, tanti nóminis laudem adéptus est.

Ps. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, cum reliquis.

Aña 2 Sperávit † Gregórius in Dómino, et in misericórdia Altíssimi non commótus est.

Ps. Dómine in virtúte tua lætábitur rex.

Aña 3 Innocens mánibus † et mundo corde, non jurávit in dolo próximo suo.

Ps. Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña 4 Commóta est † univérsa terra, dum díceret Gregórius in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Ps. Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte.

Aña 5 Custodívit Dóminus † ánimam Sancti sui, et de manu peccatóris liberávit eum.

Ps. Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña 6 Bráchio Dómini † confortátus, in conspéctu géntium revelávit justítiam Dei.

Ps. Cantáte Dómino cánticum novum : * quia.

℣. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo. (T. P. Allelúja.) ℟. Veritátem tuam et salutáre tuum dixi. (T. P. Allelúja.)

Lectio v

Gregórius Papa Séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclésiam. Cum párvulus ad fabri ligna edolántis pedes, jam litterárum ínscius, lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davídici eleménta oráculi : Dominábitur a mari usque ad mare; casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Número : quo significarétur, ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus, sub protectióne sancti Petri educá-

tus est. Júvenis Ecclésiæ libertátem a láicis oppréssam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores veheméntius dolens; in Cluniacénsi monastério, ubi sub régula sancti Patris Benedícti austerióris vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, mónachi hábitum índuens; tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deserviébat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii pátribus Prior sit eléctus.

℟. Invítum † tandem Gregórium Románа Ecclésia ad sua gubernácula traxit: * Qui pótius voluísset vitam in peregrinatióne fíníre, quam Petri locum pro mundi glória conscéndere. (T. P. Allelúja.) ℣. Nec sibi sumpsit honórem, sed a Deo vocátus est tamquam Aaron. * Qui pótius.

Lectio vi

SED divína providéntia majóra de eo disponénte, in salútem plurimórum, Cluníaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, sub Summis Pontifícibus, Leóne Nono, Victóre Secúndo, Stéphano Nono, Nicoláo Secúndo, et Alexándro Secúndo, præcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est: sanctíssimi, et puríssimi consílii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. Victóre Papa Secúndo legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni epíscopum simoníaca labe inféctum ad sui críminis confessiónem miráculo adégit. Berengárium in concílio Turonénsi ad iterátam hǽresis abjuratiónem cómpulit. Cadalói quoque schisma sua virtúte compréssit.

℟. Víneam † Dómini exercítuum, quam plantávit déxtera ejus, extermínávit aper de silva, et singuláris ferus depástus est eam: * Accíngere gládio tuo super femur tuum, fidelíssime. (T. P. Allelúja.) ℣. Si Angelos judicatúrus es, quanto magis sæculária? * Accíngere.

Lectio vii

MOrtuo Alexándro Secúndo, invítus, et mœrens, unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Máji, anno Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei. Nam potens ópere et sermóne, ecclesiásticæ disciplínæ reparándæ, fídei propagándæ, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, exstirpándis erróribus, et corruptélis tanto stúdio incúbuit; ut ex Apostolórum ætáte nullus Pontíficum fuísse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei labóres, molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot províncias a simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci imperatóris ímpios conátus fortis per ómnia athléta impávidus permánsit; seque pro muro dómui Israel pónere non tímuit; ac eúmdem Henrícum in profúndum malórum prolápsum, fidélium communióne, regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.

℟. Rex † castéllum ingréssus, depósito cultu régio, jejúnus a mane usque ad vésperam perstábat, indútus láneis et nudis pédibus, * Apostólicæ miseratiónis auxílium implorábat. (T. P. Allelúja.) ℣. Qui díxerat in corde

suo : Super altáre Dei exaltábo sólium meum, sedébo in monte testaménti. * Apostólicæ.

Lectio viii

DUM Missárum solémnia perágeret, visa est viris piis colúmba e cælo delápsa, húmero ejus dextro ínsidens, alis exténsis caput ejus veláre : quo significátum est, Spíritus Sancti afflátu, non humánæ prudéntiæ ratiónibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exércitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo crucis exstínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo duce Northmánno eréptus, Cassínum se cóntulit; atque inde Salérnum ad dedicándam ecclésiam sancti Matthæi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermónem habuísset ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum íncidit, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére : Diléxi justítiam, et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exsílio. Innumerabília sunt, quæ vel fórtiter sustínuit, vel multis coáctis in Urbe sýnodis sapiénter constítuit : vir vere sanctus, críminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis ítaque in pontificátu annis duódecim, migrávit in cælum anno salútis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita, et post mortem miráculis clarus; ejúsque sacrum corpus in cathedráli basílica Salernitána est honorífice cónditum.

℟. Dixit † Gregórius ad Henrícum regem : Ecce corpus Domínicum; fiat hódie experiméntum innocéntiæ meæ : * Fac ergo, fili, si placet, quod me fácere vidísti. (T. P. Allelúja.) ℣. Nec ausus est rex manum exténdere, ut accíperet sancta sanctórum. * Fac ergo. Glória Patri. * Fac ergo.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Iste est Gregórius, † qui simoníacam labem ab Ecclésia tollens, mundávit sanctuárium; et Christi sponsam prístinæ libertáti restítuit. (T. P. Allelúja). Canticum Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, cum reliquis.

℣. In petra exaltávit me Dóminus. (T. P. Allelúja.) ℟. Et exaltávit caput meum super inimícos meos. (T. P. Allelúja.)

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio ix — Cap. 24, 42-47

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ Séptimi.

Orat. in Rom. synodo

NOlíte, fílii, Ecclésiæ sanctæ Dómini Dei nostri quiétem in seditiónem áliquam commovére. Opórtet enim instáre témpora, secúndum divinárum Scripturárum sériem periculósa : in quibus hómines seípsos amántes, cúpidos, supérbos, elátos, paréntibus inobediéntes, neque præceptóribus reveréntiam exhibéntes esse necésse est : ut patiéntia filiórum Dei, exhibítio fídei nostræ multo pretiósior sit auro, quod per ignem probátur. Cla-

mat nobis divínus sermo dicens : Necésse est ut véniant scándala : væ autem hómini illi, per quem scándalum venit. Et íterum, ad ostendéndum nostræ qualitátis modum, quáliter inter inimícos nostros conversári debeámus, subjúnctum est : Ecce, ego mitto vos sicut agnos inter lupos; estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. Nunc vero, licet Antichrísti præcúrsor in Ecclésiam surréxerit; nos tamen multis a tempóribus, tam a Dómino, quam a sanctis Pátribus edócti, sic géminæ sciéntiæ múnere gressus incedámus per prístinos; ut quemádmodum pii Patres serpéntis astútiam columbína simplicitáte condivérunt, simplicitatémque colúmbæ serpéntis astútia fucavérunt : ita et nos mansuetúdinem felle caréntis álitis teneámus, et prudéntiam serpéntis non relinquámus. Utrúmque enim mente gestáre, non est vítium, sed dignæ discretiónis arcánum. Non enim áliquem ódio prósequi debémus; sed imprudéntia fatuitatéve legem Dómini voléntes infríngere, supportáre.

℟. Dum beátus Gregórius † Missárum solémnia celebráret, nívei candóris colúmba sacro altári prótinus ástitit : quæ inde léviter ádvolans, * Supra dextrum Pontíficis húmerum recúbuit, alis expánsis. (T. P. Allelúja.) ℣. Et támdiu sic pérstitit, quoúsque sacri mystérii commíxtio in cálice fíeret. * Supra.

Lectio x

AD viam ergo vitæ nos Dóminum vocántem sequi opórtet, si hereditátis ætérnæ fructum desiderámus cárpere. Per multas tribulatiónes, ut Doctor noster dócuit, opórtet nos intráre in regnum Dei. Satis est, quod huc usque in pace víximus Ecclésiæ : nunc vero diu áridam messem, sanctórum íterum sánguine cónvenit irrorári : ut fructus illíus longo témpore tábidus sénio, recénti rore perfúsus, in prístinum rédeat decóris aspéctum. Vidémus pugnam diáboli in apértum prosilíre campum, háctenus fuscis squalóribus adopértum. Nunc ídeo tirónes Christi, doctas manus ad prælia gestántes, cónvenit obviáre : quátenus Christi fides, quæ eódem inficiénte diábolo, toto pene terrárum orbe dispérsa relictáque cérnitur; cuncta, Dómino Deo per nos pugnánte, instaurátur. Ad detriméntum nempe nostræ salútis, sæculáres quotídie propugnáre conspícimus, qui nihil áliud quam gehénnam acquírunt : si nos, quibus vívere Christus esse debet, et ejus étiam amóre mori lucrum; quibus in retributióne post istam míseram et imagináriam vitam felícitas præparátur ætérna; a Dei légibus et fide nostra orthodóxa pedem, hosti cedéndo, retrahámus.

℟. Cum últimi † dolóris luctam inchoásset beátus Gregórius, astántibus dixit : Nullos labóres meos alicújus moménti fácio : * In hoc solúmmodo confídens, quod semper diléxi justítiam, et odívi iniquitátem. (T. P. Allelúja.) ℣. Et elevátis in cælum óculis, ait : Illuc ascéndam, et obníxis précibus Deo propítio vos commíttam. * In hoc.

Lectio xi

COmmóveat nos saltem vox Domínica, quæ dicit : Qui me erubúerit, et sermónes meos, hunc Fílius hóminis erubéscet, cum vénerit in majestáte sua, et Patris, et sanctórum Angelórum. Terríbile nobis vidéri debet, si témpore illo, a tanto tribunáli senténtiam nostris negligéntiis diræ verecúndiæ capiámus; quorum labóribus Judex ómnium álios remuneráre vult. Ideo enim domus suæ speculatóres nos ætérna Sapiéntia esse vóluit, ut ipse póstmodum ventúrus inhabitátor mundam domum nostro stúdio habére possit. Ad quod scílicet opus egrégium instáre Dómini sacerdótes hortántur, cum in matúro témpore légibus Dómini senescéntes post quinquagésimum annum custódes vasórum Dómini præcipiúntur fíeri. Vasa quippe, ut beátus Gregórius ait, nostra sunt corda, quibus férimus cuncta quæ cogitámus. Corda étiam Dei vivi templum esse sacra testántur elóquia. Quæ quidem tanto mundári cónvenit diligéntius et ornári, quanto illórum inhabitatórem céteris mundiórem esse dignóscimus. Scriptum quippe est : Mundus habitátor mundam quærit domum. Et íterum : Evigiláte, justi, et nolíte peccáre. Et íterum : Ecce sto ad óstium, et pulso; si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi, intrábo ad illum, et cœnábo cum illo, et ipse mecum.

℟. Póntifex sanctíssimus † cum doléret se mori in exsílio, quidam venerábilis Epíscopus ait : In exsílio mori non potes, qui vice Christi et Apostolórum ejus, * Accepísti gentes in hereditátem, et possessiónem tuam términos terræ. (T. P. Allelúja.) ℣. Dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. * Accepísti.

Lectio xii

VIdémus jam, fratres, si corda nostra érigere conémur inténte, auctórem nostrum pulsáre, nosque commonefácere, ut aperiámus illi, et claudámus óstium diábolo, et ejus satellítibus et complícibus pro víribus resistámus : in promptu habéntes ulcísci, secúndum Apóstolum, omnem inobediéntiam. Neque timéndum est, etiámsi prævalére possint advérsus nos : quóniam ídeo illis potéstas a justo tráditur Júdice, ut fiant nostræ probatiónis camínus, cito in cínerem et favíllas consuméndus; nosque vasa exploráta perpétuo in Dómini ministérium assuménda. Sperámus sane nec dubitámus, quod nulla tribulátio, persecútio, gladiúsve, víncula, cárceres, exsília, instántia, futúra, póterunt nos separáre a caritáte, quæ est in Christo Jesu, et sanctis ejus légibus. Mélius est enim mori pro légibus Dómini, quam eorúmdem pervasóribus et destructóribus terga verténdo, Ecclésiæ jura pródere : quóniam non obviáre tálibus, Christi planíssime est fidem negáre.

℟. Visus est † Gregórius quasi ignis conflans et emúndans argéntum, et purgávit fílios Levi, et colávit eos quasi aurum, * Ut essent Dómino offeréntes sacrifícia in justítia. (T. P. Allelúja.) ℣. Et plácuit Dómino sa-

crifícium, sicut dies sǽculi et sicut anni antíqui. * Ut. Glória Patri. * Ut.

Si vero Festum impediatur, præterquam in Festis Duplicibus I cl., in Dominicis, et quando sumenda sit xii Lectio de Homilia Feriæ aut Vigiliæ occurrentis, pro Commemoratione legatur Lectio xii ut in Breviario cum ℟. i Gregórius ut supra in I Nocturno.

Evang. Vigiláte, ut in Comm. Conf. Pont.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Gregórius, † septifórmi grátia plenus, non sumpsit sibi honórem; sed vocátus a Deo, gradum conscéndit. (T. P. Allelúja.)

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2 Pastor vigilantíssimus † judícium incépit a sanctuário; et sponsæ decus zelátus est. (T. P. Allelúja.)

3 Surréxit † Gregórius quasi ignis, et verbum ejus quasi fácula ardébat. (T. P. Allelúja.)

4 Sacerdótes Dei, † benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Gregórius † in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Eccli. 48, 8

Quis potest simíliter sic gloriári tibi? qui ungis reges ad pœniténtiam, * et prophétas facis successóres post te.

Tempore Paschali

℟. br. Amplificátus est in mirabílibus suis, * Allelúja, allelúja. Amplificátus. ℣. Curávit gentem suam, et liberávit eam. * Allelúja. Glória Patri. Amplificátus.

Extra Tempus Paschale

℟. br. Amplificátus est * In mirabílibus suis. Amplificátus est. ℣. Curávit gentem suam, et liberávit eam. * In mirabílibus. Glória Patri. Amplificátus est.

Hymnus

Pontifex magnus, pópulo stupénte,
Sub columbína spécie, loquéntis
Spíritus Sancti documénta sensit,
Actibus implet.

Fortis occúrrit múlier Mathíldis,
Quæ Patri summo tríbuens juvámen,
Inclytæ Sedis, stúdio fidéli,
Jura tuétur.

Tríticum cernens lóliis scatére
Præsul, et messem mánibus profánis
Objici; zelo rapiénte, sævit,
Alter Elías.

Ut viam currant pátriæ supérnæ
Líbero gressu pópuli fidéles,
Anteit Pastor, própriam parátus
Trádere vitam.

Murus Israel dómui stetísti,
Críminum vindex, columénque Romæ :
Inter ærúmnas plácida, Gregóri,
Morte potíris.

Mártyres pergis prope, laureátus;
Firmus et constans, fídei tenácem,
O Pater, præbes ánimum : triúmphi
Gáudia sumas.

Sis memor cari gregis, et patrónus
Sis ad ætérnam Tríadem, precámur :

Cuncta cui dignas résonent per orbem
Sǽcula laudes. Amen.

℣. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper. (T. P. Allelúja.) ℟. Quóniam a dextris est mihi, ne commóvear. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Aña Dixérunt mundi rectóres : † Hereditáte possideámus templum Dei. Gregórius autem pro muro dómui Israel fortis ástitit. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium, Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti : † da nobis ejus exémplo et intercessióne, * ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Urbani ut in Brev.

AD TERTIAM

Aña Pastor vigilantíssimus.

Capit. Quis potest, ut supra.

℣. Glorificávit illum Dóminus in conspéctu regum. (T. P. Allelúja.) ℟. Et osténdit illi glóriam suam. (T. P. Allelúja.)

AD SEXTAM

Aña Surréxit.

Capitulum Jer. 1, 17

Accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. † Ne formídes a fácie eórum : * nec enim timére te fáciam vultum eórum.

℣. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo. (T. P. Allelúja.) ℟. Veritátem tuam, et salutáre tuum dixi. (T. P. Allelúja.)

AD NONAM

Aña Gregórius.

Capitulum Jer. 1, 18

Ego dedi te in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum ǽreum, super omnem terram : † régibus Juda, princípibus ejus, * et sacerdótibus, et pópulo terræ.

℣. In petra exaltávit me Dóminus. (T. P. Allelúja.) ℟. Et exaltávit caput meum super inimícos meos. (T. P. Allelúja.)

IN II VESPERIS

Añæ de Laud. Psalmi de II Vesp. Conf. Pont.

Capit., ℟. br. et Hymnus ut in I Vesp.

℣. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper. (T. P. Allelúja.) ℟. Quóniam a dextris est mihi ne commóvear. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Aña Diléxi justítiam, † et odívi iniquitátem : proptérea mórior in exsílio. (T. P. Allelúja.)

Et fit Com. seq., ut infra.

Die 26 Maji
S. Augustini
Episc. et Confessoris Duplex

In I Vesperis pro Com. Aña Augustínus † et quadragínta mónachi procedébant ut oves ad víctimam, spectáculum mundo, Angelis et homínibus, aéreis potestátibus terríbiles ut castrórum ácies ordináta. (T. P. Allelúja.)

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

DEus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni, Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es : * concéde; ut, ipso interveniénte, † errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Hymnus

FŒcúnda sanctis ínsula,
Tuum canas Apóstolum,
Et fílium Gregórii
Laudes piis concéntibus.

Ejus labóre fértilis,
Messem dedísti plúrimam,
Quæ sanctitátis flóribus
Diu refúlges ínclyta.

Turma quadragenária
Stipátus intrat Angliam :
Vexílla Christi próferens,
Dux pacis affert pígnora.

Crucis trophǽum prómicat,
Verbum salútis spárgitur;
Fidem quin ipse bárbarus
Rex corde prompto súscipit.

Mores feros gens éxuit,
Undísque lota flúminis,
Ipsa die renáscitur
Qua sol salútis ortus est.

O Pastor alme, fílios
E sede pascas síderum :
In matris ulnas ánxiæ
Gregem redúcas dévium.

Præsta, beáta Trínitas,
Quæ rore jugi grátiæ
Vitem rigas : ut prístina
Fides resúrgens flóreat.
Amen.

Lectio ut in Brev. cum Resp. seq.

℟. Sanctus Gregórius † invénit Augustínum secúndum cor suum, ad Dómini bella parátum, * Præcónem Dei evangélicum. (T. P. Allelúja.) ℣. Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! * Præcónem. Glória Patri. * Præcónem.

Ad Bened. Aña Dux pácifer † Augustínus cum beáto sanctórum choro, eláto crucis Dómini triumphāli vexíllo, ingrediebátur civitátem. (T. P. Allelúja.)

Vesp. de seq. Com. præced.

Aña Præco verbi salutáris, † Augustíne, fídei doctor et núntius; réspice de cælo, et vísita víneam quam plantávit déxtera tua. (T. P. Allelúja.)

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.)
℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Si Festum S. Augustini habeat I vel II Vesp. integras, in iis dicitur Hymnus Fœcúnda ut supra ad Matutinum.

Die 30 Maji

S. Joannæ de Arc Virginis

Duplex 2 classis

IN I VESPERIS

Añæ de Laudibus.
Ps. de Communi Virginum.

Capitulum Sap. 8, 9-10

PRopósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivéndum : † sciens quóniam mecum communicábit de bonis, et erit allocútio cogitatiónis et tǽdii mei. * Habébo, propter hanc, claritátem ad turbas, et honórem apud senióres júvenis.

Tempore Paschali

℟. br. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * Allelúja,

allelúja. Audi. ℣. Oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui. * Allelúja. Glória Patri. Audi.

Extra Tempus Paschale

℟. br. Audi fília, et vide, * Et inclína aurem tuam : Audi. ℣. Oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui. * Et. Glória Patri. Audi.

Hymnus

STat cultrix vígilans páuperis hórtuli,
Annórum trédecim párvula, nil sciens,
Primas docta preces, præ sóciis pia,
Simplex, mitis et ínnocens.

Orántem Míchael Angelus édocet,
Quam claræ párili lúmine vírgines,
Virtútum méritis conspícuæ simul,
Crebris allóquiis fovent.

Dum voces súperas éxcipit, éxpavet;
Sed, fidens Dómino fórtior in dies,
Parens impériis, pro pátria libens
Castam se vovet hóstiam.

Mox dulces sócias et pátriam domum,
Et cum matre patrem jussa relínquere,
Miles facta Dei, quo vocat Angelus,
Fertur nil trépidans eques.

Qui terras státuit, glória sit Patri :
Qui gentes rédimit, glória Fílio :
Sancto Spirítui glória, qui pias
Et fortes ánimas facit.
Amen.

℣. Méritis et précibus beátæ Joánnæ. (T. P. Allelúja.) ℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Aña Hæc est Joánna, † virgo Aurelianénsis : hæc est quæ multum orat pro pópulo, et pro univérsa Gallórum gente. (T. P. Allelúja.)

Oratio

DEus, qui beátam Joánnam Vírginem ad fidem ac pátriam tuéndam mirabíliter suscitásti : * da, quǽsumus, ejus intercessióne; ut Ecclésia tua, hóstium superátis insídiis, perpétua pace fruátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. (T. P. Allelúja.) Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

AUreliáni túrribus
Frustra premúntur hóstium :
Intrat Joánna : mílites
Hymnos precésque cóncinunt.

Quam vellet hosti párcere!
Hunc voce amíca præmonet,
Sponte ut recédens, líberum
Regnum relínquat Gálliæ.

Negat, sed agmen Gállicum
Ruit : Joánna sánguinem
Profúndit, icta vúlnere,
Deúsque dat victóriam.

Urbes et agros óccupat;
Rursus nitéscunt Lília;
Turmæ fugántur hóstium;
Rhemos patéscit sémita.

O sancta et una Trínitas,
Firmans movénsque péctora,
Contra malum certántibus
Dona vigórem et prǽmium.
Amen.

In primo Nocturno

Tempore Paschali

Aña Eleváta est † magnificéntia Joánnæ super cælos, allelúja.

Ps. Dómine Dóminus noster, cum reliquis de Comm. Virginum.

Extra Tempus Paschale

Aña 1 Eleváta est † magnificéntia Joánnæ super cælos.

Ps. Dómine Dóminus noster, cum reliquis de Comm. Virg.

Aña 2 Veni, elécta mea, † et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Ps. Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña 3 Accépit † benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

Ps. Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña 4 Propter veritátem † et mansuetúdinem et justítiam, dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Ps. Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña 5 Arcum cónteret, † et confrínget arma, et scuta combúret igni.

Ps. Deus noster refúgium et virtus.

Aña 6 Justítia † et misericórdia plena est déxtera tua.

Ps. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Méritis et précibus beátæ Joánnæ. (T. P. Allelúja.) ℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo. (T. P. Allelúja.)

De Libro Ecclesiástici.

Cap. 51, 1-17

Lectio i

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor.

℟. Deus † ómnium exaudítor est : ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. (T. P. Allelúja, allelúja.) ℣. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli, quia misit me in adjutórium vobis. * Et.

Lectio ii

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Ego tuli te † de domo patrís tui, et audíre feci tibi vocem meam : * Fuíque tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti. (T. P. Allelúja, allelúja.) ℣. Feci tibi nomen grande in univérso pópulo tuo, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra. * Fuíque tecum.

Lectio iii

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad

adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sǽculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Adonái, † Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ : * Exáudi preces servórum tuórum. (T. P. Allelúja, allelúja.) ℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua vírtúte gloriántes humílias. * Exáudi.

Lectio iv

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Laudáte Dóminum † Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se, et in me ancílla sua adimplévit misericórdiam suam, * Quam promísit dómui Israel. (T. P. Allelúja.) ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus, quóniam in sǽculum misericórdia ejus. * Quam. Glória. * Quam.

In secundo Nocturno

Tempore Paschali

Aña Conféssio † et pulchritúdo in conspéctu ejus, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus, allelúja.

Ps. Benedixísti Dómine terram tuam, cum reliquis.

Extra Tempus Paschale

Aña 1 Conféssio † et pulchritúdo in conspéctu ejus, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Ps. Benedixísti Dómine terram tuam, cum reliquis.

Aña 2 Annuntiavérunt cæli † justítiam ejus, et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Ps. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña 3 Judicávit † in justítia, et pópulos in æquitáte.

Ps. Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte.

Aña 4 Igne me examinásti, † et non est invénta in me iníquitas.

Ps. Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña 5 Mens mea † solidáta est, et a Christo fundáta.

Ps. Cantáte Dómino cánticum novum : * quia.

Aña 6 Mentem sanctam, † spontáneam, honórem Deo, et pátriæ liberatiónem.

Ps. Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Factus est Dóminus suscéptor meus. (T. P. Allelúja.) ℟. Et refúgium meum in die tribulatiónis. (T. P. Allelúja.)

Lectio v

Joánna de Arc, in óppido Domreménsi, olim diœcésis Tulléńsis, nunc Sancti Deódati, conspícuis fide et morum integritáte paréntibus orta est anno Christi millésimo, quadringentésimo duodécimo. Vix trédecim

annos habébat, solúmmodo doméstica negótia, opus rústicum, et prima rerum divinárum eleménta edócta erat, cum se a Deo eléctam esse admónita est, ad Gálliam ab hóstibus liberándam, et ad prístinum regnum restituéndum. Postquam per quinque annos, Michael Archángelus atque Catharína et Margaríta, vírgines sanctæ, quibus familiáriter utebátur, certiórem eam fecérunt, quómodo rem jussam perágeret, Deo paréndum esse rata, a præfécto Vallis Colórum pétiit, et, post nonnúllas repúlsas, obtínuit, ut viros sibi daret, qui se ad Cárolum regem dúcerent.

℟. Benedícat te † Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. (T. P. Allelúja, allelúja.) ℣. Tu lætítia, tu honorificéntia pópuli nostri, quia nomen tuum ita magnificávit Dóminus. * Ut non.

Lectio vi

SUpérnis mónitis obtémperans, superátis longi itíneris difficultátibus, ad Castrum Cainonénse in agro Turónico pervénit, et Cárolo regi facta fide, se a Deo missam esse, in urbem Auréliam profécta est. Paucis diébus, terríbili ímpetu, tríplicem cladem hóstibus inflíxit, castélla expugnávit, suúmque sústulit vexíllum. Inde, post ália béllica facta, in quibus mirum in modum appáruit auxílium Dei, Rhemos Cárolum duxit, ut régia consecratióne inungerétur. Nec quiescéndum esse cénsuit : sed cum a cæléstibus núntiis accepísset, se, Deo permitténte, in hóstium potestátem esse ventúram, libénti ánimo, quæ fíeri necésse esset, suscépit.

℟. In hymnis † et confessiónibus benedicébant Dóminum : * Qui magna fecit per manum féminæ, et victóriam dedit illis, Dóminus omnípotens. (T. P. Allelúja.) ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et unxérunt regem, Regem regum benedicéntes. * Qui.

Lectio vii

CApta Joánna in civitáte Compéndio, et hóstibus prétio trádita, Rothómagum mox ducta, cum ibi in jus rapta esset, quamplúrimis criminatiónibus, excépta morum castitáte, fuit obnóxia ; sed ómnia pro Jesu patiénter tolerávit. Acta per corruptíssimos júdices causa, ínnocens et mitis virgo damnáta est pœna combustiónis. Igitur sacra Eucharístia, quam támdiu desideráverat, refécta, óculis ad crucem convérsis, nomen Jesu sæpíssime ingéminans, ad cælum evolávit die trigésima Máji, nondum expléto ætátis suæ anno vigésimo.

℟. Ornavérunt † fáciem templi corónis áureis, unxérunt regem, et ascendéntes læti dixérunt : Vivat rex. * Et facta est lætítia magna in pópulo. (T. P. Allelúja, allelúja.) ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, qui per manum féminæ fecit victóriam. * Et facta.

Lectio viii

ROmána Ecclésia, quam semper diléxerat, et ad quam sǽpius provocáverat, eam ab omni crímine vindicándam, Callísto Tértio Summo Pontífice,

curávit. Vergénte in finem sæculo undevicésimo, Leo Décimus Tértius Aurelianénsis puéllæ causam introdúci permísit. Postrémo Joánnam de Arc Summus Póntifex Pius Décimus in beatárum, Benedíctus vero Décimus Quintus in sanctárum Vírginum númerum rétulit.

℟. Puélla mea, † noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus : * Si transíeris per ignem, flamma non nocébit ánimæ tuæ, et ego glorificábo eam. (T. P. Allelúja, allelúja.) ℣. Mittam tibi Angelum meum, et in médio flammæ laudábis nomen meum. * Si. Glória Patri. * Si.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Surge, † Joánna, surge et lóquere cánticum : Nova bella elégit Dóminus, et portas hóstium ipse subvértit. (T. P. Allelúja.)

Canticum Obaudíte me divíni fructus, cum reliquis.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. (T. P. Allelúja.) ℟. Corónam de lápide pretióso. (T. P. Allelúja.)

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio ix — Cap. 16, 24-27

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 16 et 17

O Beátum damnum et jactúra felix! ditéscere nos Dóminus detriménto ánimæ et córporis vóluit, et esse sui símiles hortátur : quia ipse in figúra Dei constitútus, usque ad mortem húmilis et obédiens factus, principátum potestátis totíus, quæ in Deo est, accépit. Sequéndus ígitur est cruce assúmpta, et passiónis suæ si non sorte, áttamen voluntáte comitándus est. Quid enim prodest occupásse mundum, et toto terrénæ potestátis dominátu ópibus sǽculi incubáre, si perdénda ánima et suscipiéndum vitæ detriméntum est?

℟. Exáudiat † Dóminus oratiónem puéllæ suæ, qua orávit pro nobis, ut reconciliétur nobíscum Deus : * Fac, Dómine, ut máneat Nomen sanctum tuum in terra nostra. (T. P. Allelúja, allelúja.) ℣. Réspice, Dómine, et vísita pópulum tuum, ne defíciat in eo Hóstia et Sacrifícium. * Fac, Dómine.

Lectio x

QUÆ autem commutátio pro ánima, cum fúerit amíssa, quærétur? cum Angelis enim Christus áderit, reddens síngulis, ut merebúntur. Quid offerémus ad vitam? Præparátos credo terrenárum opum futúris commérciis thesáuros, ambitiósos dignitátum, famǽque títulos, aut véteres delegátæ nobilitátis imágines? Negánda sunt hæc ómnia, ut melióribus abundémus : et contémptu universórum Christus sequéndus est, et ætérnitas spirituálium, terrenórum est damno comparánda.

℟. Fecísti † viríliter, et confortátum est cor tuum : manus Dómini confortávit te : * Et ídeo eris benedícta in ætérnum. (T. P. Allelúja.) ℣. Nunc ergo ora pro

nobis, quóniam múlier sancta es, et timens Deum. * Et.

Lectio xi

GRave onus infirmitáti humánæ imposúerat, ut cum sensum vitæ hómines ex vivéndi afféctu habére cœpíssent, fructum ejus, qui præsens corpóribus blandiebátur, amítterent; negaréntque se sibi, id est, quod esse cœpíssent, esse se nollent : cum sensus hujus exórdium ex afféctu voluntátis habuíssent.

℟. A dextris est † mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultábit lingua mea. (T. P. Allelúja.) ℣. Salvátæ sunt relíquiæ pópuli : Dóminus in fórtibus dimicávit. * Propter.

Lectio xii

OPus ergo erat veri ac manifésti exémpli auctoritáte, ut contra vim sensúmque judícii, optábile fíeret præséntium damnum, lucro deínceps non ambíguo futurórum. Igitur postquam et tolléndam crucem, et perdéndam ánimam, et damno mundi commutándam vitæ æternitátem monúerat, convérsus ad discípulos, ait : Quosdam ex his futúros, qui gustatúri mortem non essent, donec Fílium hóminis in regni sui glória contueréntur.

℟. Dómine, † prævenísti eam in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. (T. P. Allelúja, allelúja.) ℣. Quia minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. * Posuísti. Glória Patri. * Posuísti.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 16, 24-27

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam : qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua? Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis : et tunc réddet unicuíque secúndum ópera ejus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ecce Joánna, † virgo simplex et piíssima, quóniam timébat Dóminum valde, nec erat, qui loquerétur de illa verbum malum. (T. P. Allelúja.)

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2 Suscitávit eam Dóminus, † et ídeo puélla índuit armatúram Dei, ut posset stare advérsus insídias inimicórum. (T. P. Allelúja.)

3 Stetit † succíncta lumbos suos in veritáte, et indúta lorícam justítiæ, assúmpsit scutum et gáleam salútis. (T. P. Allelúja.)

4 Ecce levávit † ad gentes manum suam, et ad pópulos exaltávit signum Dómini, ut fúgerent partes advérsæ. (T. P. Allelúja.)

5 Custodívit eam † Angelus ejus, et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde reverténtem, atque in médio ignis non derelíquit eam. (T. P. Allelúja.)

Capitulum Sap. 8, 9-10

PRopósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivéndum : † sciens quóniam mecum communicábit de bonis, et erit allocútio cogitatiónis et tǽdii mei. * Habébo, propter hanc, claritátem ad turbas, et honórem apud senióres júvenis.

Tempore Paschali

℟. br. Méritis et précibus beátæ Joánnæ, * Allelúja, allelúja. Méritis. ℣. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo. * Allelúja. Glória Patri. Méritis.

Extra Tempus Paschale

℟. br. Méritis et précibus * Beátæ Joánnæ. Méritis. ℣. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo. * Beátæ. Glória Patri. Méritis.

Hymnus

HOstium victrix, properánte cursu,
Cárolum ad sanctam comitáris ædem,
Ut triumphántem sacra rite signet
Unctio regem.

Gáudio fundens lácrimas, Joánna,
Príncipi plaudis : Dómino repéndis
Débitas grates, retinésque dextra
Nóbile signum.

Erigens longa pópulum ruína,
Mira fecísti, generósa Virgo :
Jure te nostræ pátriæ paréntem
Sæcla vocábunt !

Sed manet major meliórque merces :
Te novus poscit labor et triúmphus :
Te Deus mittens, dabit ipse vires,
Atque corónam.

Qui dedit presso pópulo salútem,
Laude ter sanctum Dóminum colámus,
Semper ut tantæ méritis patrónæ
Gállia vivat. Amen.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. (T. P. Allelúja.)
℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eam. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Aña Stans beáta Joánna † in médio flammæ, óculis ad crucem convérsis, sic orábat, dicens : Dómine Jesu, áccipe spíritum meum : ne státuas illis hoc peccátum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

DEus, qui beátam Joánnam Vírginem ad fidem ac pátriam tuéndam mirabíliter suscitásti : † da, quǽsumus, ejus intercessióne ; * ut Ecclésia tua, hóstium superátis insídiis, perpétua pace fruátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Suscitávit eam Dóminus.
Capit. Propósui, ut supra.
℣. Méritis et précibus beátæ Joánnæ. (T. P. Allelúja.) ℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo. (T. P. Allelúja.)

AD SEXTAM

Aña Stetit.

Capitulum Sap. 8, 12

TAcéntem me sustinébunt, † et loquéntem me respícient, * et sermocinánte me plura, manus ori suo impónent.

℣. Factus est Dóminus suscéptor meus. (T. P. Allelúja.) ℟. Et refúgium meum in die tribulatiónis. (T. P. Allelúja.)

AD NONAM

Aña Custodívit eam.

Capitulum Sap. 8, 13

HAbébo, per hanc, immortalitátem,* et memóriam ætérnam his, qui post me futúri sunt, relínquam.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. (T. P. Allelúja.) ℟. Corónam de lápide pretióso. (T. P. Allelúja.)

IN II VESPERIS

Omnia ut in I præter sequentia.

Hymnus

SAlve, virílis péctoris
Virgo, Patróna Gálliæ!
Torménta dira sústinens,
Christi refers imáginem.

Voces supérnas áudiens
Jesu repléta lúmine,
Dum fata pandis pátriæ,
Silent pavéntque júdices.

Oppréssa flammis, clámitas
Jesum, crucémque fórtiter
Ampléxa, ad Ipsum, símplicis
Instar colúmbæ, pérvolas.

Choris beátis Vírginum
Adscrípta, cives ádjuva :
Te deprecánte, síngulis
Detur coróna glóriæ.

Sit laus Patri, sit Fílio :
Sancto decus Paráclito,
Qui corda amóre sáuciat,
Vires et auget lánguidis.
Amen.

℣. Méritis et précibus beátæ Joánnæ. (T. P. Allelúja.) ℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Aña Joánna, † sponsa Christi, tutrix et custos pátriæ, esto tuis fámulis murus inexpugnábilis assíduis suffrágiis. (T. P. Allelúja.)

Feria VI
post Oct. Corporis Christi
In festo **SS. Cordis Jesu**

AD MATUTINUM

℟. xi Immísit Dóminus † sopórem in Adam : et cum obdormísset, tulit unam de costis e látere ejus, ex qua formávit mulíerem, * Ut esset mater cunctórum vivéntium. ℣. Láncea mílitis apéruit latus Salvatóris, dum in cruce pendéret mórtuus; et in aqua et sánguine egréssa est Ecclésia. * Ut.

℟. xii Sánguinis † et aquæ fluénta manárunt, Corde apérto Redemptóris : * Sánguinis a quo redémpta est omnis creatúra; aquæ saliéntis in vitam ætérnam. ℣. Festínet justus, non vereátur peccátor; fons patet ex Corde Salvatóris indefíciens. * Sánguinis. Glória. * Sánguinis.

FESTA JUNII

Die 2 Junii

SS. Photini Episc. **et Sociorum** Martyrum Duplex

Omnia de Comm. plur. Mart. pro tempore, præter seq.

IN I VESPERIS

Añæ de Laudibus. Psalmi de Dominica.

Hymnus

SUmmi sacérdos Núminis
Photínus, insígnis senex,
Spectánda fortitúdinis
Exémpla demónstrat gregi.

Ardóre pœnárum flagrans,
Raptátur ad prætórium :
Hunc ímpetunt clamóribus
Cum plebe sævi príncipes.

Tunc Christus ore Prǽsulis
Effáta promit líbera :
Succénditur verbis furor,
Senátus indígnans fremit.

Raptant, prehéndunt, vérberant,
Pugnis premunt et cálcibus :
Conclúsus atro cárcere,
Exhálat astris spíritum.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus :
Quo dante, certátrix cohors
Torquéntibus fit fórtior.
Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Vel ℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Aña Ex omni florum génere, † diversísque colóribus, únicam texéntes corónam beatíssimi Mártyres Deo Patri obtulérunt. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Photíni et Sociórum ejus sánguine nobilitáre dignátus es, concéde propítius : * ut quorum fidéles tui triúmphos mirántur et extóllunt, eórum exémplis instrúcti, et méritis fulti profíciant. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Irenæi Ep. et Mart.

T. P. Aña Lux perpétua † lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Extra T. P. Aña Iste sanctus † pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui beáto Irenǽo, Mártyri tuo atque Pontífici, tribuísti, ut et veritáte doctrínæ expugnáret hǽreses, et pacem Ecclésiæ felíciter confirmáret : † da, quǽsumus, plebi tuæ in sancta religióne constántiam ; * et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Postea Com. SS. Marcellini et Petri Mm. Ant. Fíliæ Jerúsalem, ℣. Lætítia, vel Ant. Istórum, ℣. Exsultábunt. Oratio ut in Breviario.

Si Hymnus Summi Sacérdos non fuerit recitatus ad Vesperas, unitur ad Matutinum sub una Doxologia cum Hymno Mox ad theátrum.

Si vero Festum habuerit II Vesperas integras, ad Matutinum ponitur Hymnus Summi Sacérdos, ad Laudes Mox ad theátrum et in II Vesperis Triúmphat mundi príncipem.

AD MATUTINUM

Hymnus

Mox ad theátrum pródiens,
Turbis palam spectántibus,
Matúre, cum Sancto, truces
Ad béstias expóstus es.

Imménsa scindunt vérbera ;
Mordent furéntes bélluæ ;
Igníta sedes ústulat,
Detrúncat audax áscia.

O Mártyres ! o víctimæ !
His Attalus conjúngitur :
Refert corónas Pónticus,
Palmásque victríces metit.

Nos o juváte súpplices,
Quos, dente discíssos fero,
Torménta post et bárbara,
Cælo secúris áddidit.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus :
Quo dante, certátrix cohors
Torquéntibus fit fórtior.
Amen.

Lectio unica

BEatíssimus Photínus, Lugdunénsis epíscopus, nonagenário major, una cum frátribus plúrimis egrégium édidit testimónium : interrogatúsque a præside quisnam esset christianórum Deus, respóndit : Si dignus fúeris, cognósces. Posthæc inhumáne raptátus innumerísque plagis ab adstántibus afflíctus, in cárcere post bíduum quiévit. Céteri vero mártyres ex omni florum génere corónam texéntes únicam Deo Patri obtulérunt. Nam álii gládio necáti sunt ; álii in amphitheátro béstias, quæcúmque vulgus in eos acclamábat torménta, viríliter superárunt. Inter quos Blandína, fortis puélla, cum in crucis spéciem suspénsa cernerétur, máximam alacritátem addébat certántibus : quippe qui eum sub soróris persóna cérnerent, qui pro ipsis crucifíxus est. Quam cum nulla tunc béstia tetigísset, último spectaculórum die rursus illáta est cum Póntico quodam adolescéntulo, omniúmque novíssima juguláta est : gentílibus ipsis faténtibus, nullam apud se féminam unquam extitísse, quæ tot ac tanta pertúlerit.

℟. Sancti Mártyres † cum traduceréntur, hílares accedébant, majestátem cum venustáte vúltibus præferéntes : * Vínculis ornáti, instar sponsæ fimbriis áureis ornátæ. (T. P. Allelúja.) ℣. Suávem Christi odórem spirántes, ita ut nonnúlli terréno eos unguénto delibútos putárent. * Vínculis. Glória Patri. * Vínculis.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Beátus Photínus, † nonagenário major, ánimam adhuc rétinens, ut per eam Christus triumpháret. (T. P. Allelúja.)

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2 Blandína, † fortis adolescéntula, cum a primo mane ad vésperam torquerétur, in ipsa confessióne vires resumébat, dicens : Christiána sum, et nihil apud nos mali géritur. (T. P. Allelúja.)

3 Áttalus † veheménter a pópulo postulátus, parátus ad certámen accéssit, fretus consciéntia recte factórum. (T. P. Allelúja.)

4 Spíritus † et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Matúrus ígitur † et Sanctus, cum Blandína et Áttalo, ducti sunt ad béstias in amphitheátrum. (T. P. Allelúja.)

Capit. et ℟. br. de Communi, pro tempore.

Hymnus

TRiúmphat mundi príncipem
Blandína, cunctis fórtior :
Immóta coram júdice,
Lassat manus torquéntium.

Duro ligáta stípiti,
Disténta per crucis modum,
Et devoránda cóncitis
Parátur esca béstiis.

Sed nulla vel contíngere
Corpus sat audax béllua :

Recédit impásta fame,
Ipsis tyránnis mítior.

Sic per ferínos ímpetus,
Per cárceres, per vérbera,
Per flámmeas sartágines,
Ovans ad astra cónvolat.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus :
Quo dante, certátrix cohors
Torquéntibus fit fórtior.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Vel ℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Aña Interrogátus † a præside beátus Photínus, quisnam esset Christianórum Deus, respóndit : Si dignus fúeris, cognósces. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Photíni et Sociórum ejus sánguine nobilitáre dignátus es, concéde propítius : † ut quorum fidéles tui triúmphos miránur et extóllunt, * eórum exémplis instrúcti, et méritis fulti profíciant. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Irenæi :

Ant. Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Vel Aña Qui odit † ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui beáto Irenǽo, ut supra.

Postea Com. SS. Marcellini et Petri Ant. Lux perpétua, ℣. Lætítia, vel Ant. Vestri capílli, ℣. Lætámini, Oratio ut in Breviario.

In II Vesperis, Añæ de Laudibus. Psalmi de Communi. A Capit. fit de seq. cum Com. præced. ut infra.

Si Festum SS. Photini et Soc. habeat II Vesp. integras, in iis dicitur Hymnus Triúmphat mundi príncipem.

Die 3 Junii
S. Clotildis
Francorum Reginæ, Viduæ
Duplex

IN I VESPERIS

Hymnus

Salve, Francíadum glória gentis :
Per te sol fídei, nube solúta
Illústrat pátriam lúmine Christi,
Per te prima dies orta salútis.

O regum sóboles, quæ Clodovǽo,
Ut Christum téneat, tráderis uxor ;
Gentíli sócio juncta fidélis,
Sponsi mente procul núbila pelles.

Florem mane rapit turbo recéntem,
Sic præceps rápuit mors tibi natum :
Vitæ lotus aquis, in melióri
Exsúltat pátria ; plaudis ovánti.

At, regína, tibi náscitur alter ;
Rex sacro sóbolem fonte renásci
Invítus pátitur : mox, pia conjux,
Exclúdis pátrio corde timórem.

Nunc, ancílla Dei, perge, Clotíldis,
Ex te progénies en nova surgit :
Rex, gens Franca Deum, te genitríce,
Te præbénte manum, quærere discent.

Sanctæ sint Tríadi laudis honóres,
Per quam Francígenis fémina prudens
Christi colla jugo fléctere suávi,
Cæléstémque viam cúrrere monstrat. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T. P. Allelúja.) ℟. Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Aña Sanctificátus est † rex Clodovǽus, vir infidélis, per Clotíldem mulíerem fidélem. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Respice, quǽsumus, Dómine, ad Francórum benígnus impérium : † et quibus per devótam sanctæ Clotíldis instántiam donum fídei contulísti ; * iísdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum Christiánæ pietátis afféctum. Per Dóminum.

Et fit Com. SS. Photini et Soc.

Aña Blandína † ómnium postréma, de éxitu suo gaudens, tandem et ipsa víctimæ instar jugaláta est, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Vel ℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Deus, qui Ecclésiam, ut supra.

Si hoc Festum non habuerit I Vesperas, saltem a Capitulo, ad Matutinum dicitur Hymnus Salve Franciadum, et ad Laudes Hymnus Quæ nunc.

Si vero nec habeat II Vesperas integras, Hymnus Salve Franciadum unitur ad Matutinum, sub una conclusione, cum Hymno Quæ nunc.

AD MATUTINUM

Hymnus

Quæ nunc bella strepunt? quis furit æstus?
Francorúmne tremor corda subívit?
Stat rex ambíguus, nec sua vanis
Audet numínibus crédere fata.

Non idóla mihi, Christe Clotíldis,
Præstant auxílium, jamque recéssit
Virtus Franciadum : víncere dones,
Ex tunc nostra tibi nosque vovémus.

Sic princeps, óculis sídera versus
Eréctis, lóquitur. Nec mora, dexter
Exsúrgit Dóminus, díssipat hostes :
Cedunt præcípites, ágmine rupto.

Præsul Remígius jam Clodovǽo
Vitæ perpétuæ mýstica pandit :
Rex commíssa luit fonte perénni,
Et gens tota sacris tíngitur undis.

Sanctæ sint Tríadi laudis honóres,
Per quam Francígenis fémina prudens
Christi colla jugo fléctere suávi,
Cæléstémque viam cúrrere monstrat. Amen.

Lectio unica

Clotíldis, Chilperíci regis fília, post paréntum necem a pátruo Gundobáldo, rege Burgundiórum, educáta, adhuc éthnico nupta est Clodovǽo. Suscéptos ab eo líberos baptizári imperávit; sed Francórum idólis adhǽsit Clodovǽus, donec in ácie Tolbíaca, ab Alemánnis fere jam prófligátus, a Clotíldis Deo victóriam supplex deprecátus et adéptus est. Cui occúrrens regína, per Remígium sanctum antístitem, Clodovǽum fidem edocéri procurávit, Rhemísque gaudens baptizátum aspéxit. Mórtuo rege, Túrones ad sancti Martíni túmulum secédens, summa pietáte vitæ réliquum exégit : ibíque plena diérum migrávit ad Dóminum. Parísiis ad latus Clodovǽi sepúlta est : ubi sacræ ejus exúviæ in váriis regni calamitátibus pio quondam apparátu perferebántur; nunc vero, Dei nutu servátæ, in ecclésia sanctórum Lupi et Ægídii honorífice colúntur.

℟. Veni † elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam. (T. P. Allelúja.) ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. * Quia. Glória Patri. * Quia.

AD LAUDES

Hymnus

Ad quas, orba viro, trístior ædes
Gressus promóveas sola, Clotíldis?
Martíni túmulo condis amáros
Luctus : inde potens bella coérces.

Incúmbens précibus : nec tibi parcens,
Indúlges áliis : nutris egénos,
Christi membra foves : pródita factis,
Dum regína lates, nota corúscas.

Felíces nímium, si tua nati
Prudénter sáperent verba salútis!
O regum génitrix, ipsa nepótum
Urget cura tuum pectus amóre.

Nunc e sede poli réspice gentem;
Te matrem fídei grata salútat :
Præsens, alma, tuis cǽlitus esto:
Propéllas pátria lóngius hostes.

Sanctæ sint Tríadi laudis honóres,
Per quam Francígenis fémina prudens
Christi colla jugo fléctere suávi,
Cæléstémque viam cúrrere monstrat. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Allelúja.) ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Aña Rex Clodovǽus, † elevátis ad cælum óculis, ait : Dómine Jesu Christe, quem Clotíldis prǽdicat esse Fílium Dei vivi; da mihi victóriam, et sérviam tibi. (T. P. Allelúja.)

IN II VESPERIS

Hymn. Ad quas, orba viro, ut supra ad Laudes.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Allelúja.) ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Aña Clotíldis, † mater pátriæ, in cælis coronáta, fecísti viríliter : adsis, et salva pópulum tuum. (T. P. Allelúja.)

Die 5 Junii
S. Bonifatii
Episc. et Martyris Duplex

IN I VESPERIS
Hymnus

PRǽsulis exsúltans célebret Germánia laudes,
Et Bonifátii opus Mártyris almíficum.

Ordinat hunc Roma, mittítque Británnia mater
Doctórem pópulis et decus Ecclésiæ :

Pontíficem summum, signórum fúlmine clarum,
Elóquio nítidum, móribus egrégium :

Quem Francus, Frisóque simul, Saxóque minístrum
Ætérnæ vitæ prǽdicat esse sibi.

Quod terra móritur fruméntum plúrima confert
Sémina, fructúmque multiplicáre studet :

Sicque Sacerdótis Dómini lætíssima crescit
Paucis ex granis glorificánda seges.

Glória summa Patri, compar sit glória Nato;
Laus et in ætérnum, Spíritus alme, tibi. Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Vel ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Aña Martyr et Póntifex † Bonifátius, Románæ Sedis legátus, Germános evangélica luce perfúdit, et Francórum succúrrit Ecclésiis. (T. P. Allelúja.)

Oratio

MAjestátis tuæ cleméntiam supplíciter deprecámur, omnípotens et miséricors Deus : † ut sicut Unigéniti Fílii tui agnitiónem, per beáti Bonifátii Pontíficis et Mártyris tui prædicatiónem, populórum córdibus infudísti ; * ita et nos, ipsíus opitulántibus méritis, fídei stabilitáte firmémur. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

Hymnus Prǽsulis exsúltans, ut supra.

Lectio ut in Breviario cum Resp. seq.

℟. Bonifátius † a Secúndo Gregório múnere apostólico decorátus, ut messem evangélicam apud Germános collígeret, diréctus est : * Et Moguntínam sedem splendóre virtútum illustrávit. (T. P. Allelúja.) ℣. Divíni verbi poténtia vetústæ impietátis munitiónes destrúxit. * Et. Glória Patri. * Et.

Ad Bened. Aña Præsul invictíssimus, † audíto turbárum ímpetu, ad sanctórum relíquias confúgit, quibus corpus suum cæléсti clýpeo munívit. (T. P. Allelúja.)

Vesp. a Cap. de S. Norberto Ep. et Conf., Com. præced.

Aña Sancti Evangélii † códicem barbarórum furor gládio penetrávit, ut ad pectus perveníret Mártyris, qui occídi pótuit, at non vinci. (T. P. Allelúja.)

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Vel ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Majestátis tuæ, ut supra.

Deinde fit Com. S. Claudii Episc. et Conf. ut infra.

Si Festum S. Bonifatii habeat II Vesperas, in iis dicitur Hymnus Præsulis exsúltans, ut supra in I Vesperis.

Die 6 Junii

S. Claudii Ep. et Conf.

Memoria

Ad Vesperas, Aña Euge, † serve bone et fidélis; quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.)

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) ℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Sancti Cláudii, Confessóris tui atque Pontíficis, nobis, Dómine, gloriósa mérita suffragéntur : * qui cæléstem in terris vitam et verbo dócuit, et firmávit exémplo. Per Dóminum nostrum.

Ad Laudes, Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. (T. P. Allelúja.)

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

Die 19 Junii

SS. Gervasii et Protasii Mm.

Memoria

Ad Vesperas T. P. Aña Lux perpétua † lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Vel Aña Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Martyrum tuórum, Dómine, Gervásii et Protásii solémnia recenséntes : * súpplices te rogámus, ut quos cæléstí glória sublimásti, tuis adésse concédas fidélibus. Per Dóminum.

Ad Laudes T. P. Aña Fíliæ Jerúsalem, † veníte et vidéte mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Vel Aña Vestri capílli cápitis † omnes numeráti sunt : nólite timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

FESTA JULII

Die 9 Julii

Purissimi Cordis B. M. V.

Duplex majus

Omnia ut in Festis B. Mariæ Virg. præter seq.

Ad Magnif. Aña Exsultávit † spíritus meus in Deo salutári meo, quia fecit mihi magna qui potens est.

Oratio

Deus, qui beátæ Maríæ Vírginis Cor immaculátum ætérnæ Sapiéntiæ sedem, justítiæ spéculum, et peccatóribus refúgium præparásti : † concéde nobis fámulis tuis, ejúsdem cómpati dolóribus, * et intercessiónibus adjuvári. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Complet. et Horas in fine Hymn. dic. Glória... qui natus es.

In I Noct., Lectiones Ego sapiéntia.

In secundo Nocturno

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

Lectio v — Serm. 9 de Visit.

Quis mortálium nisi divíno tutus vel fretus oráculo, de vera Dei et hóminis Genitríce quidquam módicum vel grande præsúmat incircumcísis et pollútis lábiis dícere? quam Pater ante sǽcula Deus in perpétuam et digníssimam Vírginem prædestinávit, Fílius elégit in matrem, Spíritus Sanctus omnis grátiæ domicílium præparávit. Quibus verbis ego homúnculus sensus altíssimos virgínei Cordis sanctíssimo ore prolátos éfferam? quibus non súfficit lingua ómnium hóminum, et étiam Angelórum. Dóminus enim ait : Bonus homo de bono thesáuro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros hómines mélior potest excogitári, quam illa quæ méruit éffici Mater Dei; quæ in Corde et in útero suo ipsum Deum hospitáta est?
℟. Sicut cedrus.

Lectio vi

Quis thesáurus mélior, quam ipse divínus amor, quo, velut fornáce, Cor Vírginis ardens erat? De hoc ígitur Corde, quasi de fornáce divíni amóris, Virgo beáta prótulit verba bona, id est, verba ardentíssimæ caritátis. Sicut enim a vase, summo et óptimo vino pleno, non potest exíre nisi óptimum vinum; aut sicut a fornáce summi ardóris non egréditur nisi incéndium fervens : sic de Corde Matris Christi exíre non pótuit verbum, nisi summi summéque divíni amóris atque ardóris. Sapiéntis dóminæ atque matrónæ est pauca verba, sólida tamen atque sententiósa habére. ℟. Quæ est ista.

Lectio vii

Proínde septem vícibus, quasi septem verba tantum miræ senténtiæ et virtútis, a Christi benedictíssima Matre legúntur dicta : ut mýstice ostendátur ipsam fuísse plenam grátia septifórmi. Cum Angelo bis tantúmmodo locúta est : Quómodo fiet istud? et, Ecce ancílla Dómini. Cum Elísabeth bis étiam; scílicet illam salutándo, et Deum laudándo, cum ait : Magníficat ánima mea Dóminum. Cum Fílio étiam bis : semel in templo : Fili, quid fecísti nobis sic? et in núptiis : Vinum non habent. Cum minístris semel : Quodcúmque díxerit vobis, fácite. Et in his ómnibus semper valde parum locúta est; excépto quod in laude et gratiárum actióne se ámplius dilatávit, scílicet cum ait : Magníficat ánima mea Dóminum, ubi, non cum hómine, sed cum Deo locúta est. ℟. Ornátam.

Lectio viii

HÆC septem verba, secúndum septem amóris procéssus et actus, sub miro gradu et órdine, prováta sunt, quasi septem flammæ fornácei Cordis ejus. Quæ verba consíderans atque rúminans mens devóta, cum ipso Prophéta ait : Quam dúlcia fáucibus meis, id est, ómnibus affectiónibus, elóquia tua ! Porro dulcédo hæc, quam in verbis beátæ Vírginis devóta mens sentit, est ardor piæ devotiónis, quam in eis ánima experimentáliter probat. Dicat ígitur devóta mens : Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! Distinguámus vero per órdinem has septem flammas amóris verbórum Vírginis benedíctæ. Prima est flamma amóris separántis ; secúnda, amóris transformántis ; tértia, amóris communicántis ; quarta, amóris jubilántis ; quinta, amóris saporántis ; sexta, amóris compatiéntis ; séptima, amóris consuméntis.

℟. Diffúsa est.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Omnis glória † Fíliæ Regis ab intus : ídeo concupívit Rex decórem illíus.

Canticum Obaudíte me divíni fructus, cum reliquis.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ix — Cap. 2, 15-19

IN illo témpore : Pastóres loquebántur ad ínvicem : Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. in Domin. infra Oct. Assumpt. B. M. V.

AB inítio venísse pastóres, et primam ómnium Maríam invenísse legúntur. Invenérunt, ait Evangelísta, Maríam et Joseph, et infántem pósitum in præsépio. Sic et Magi quoque, si récolis, non sine María matre ejus púerum invenérunt. Et indúcens in templum Dómini templi Dóminum, multa quidem a Simeóne audívit tam de eo, quam de se ipsa ; ad loquéndum tarda, velox ad audiéndum. Et quidem María conservábat ómnia verba hæc, cónferens in Corde suo. Sed in his ómnibus neque de ipso incarnatiónis Domínicæ sacraménto quodcúmque verbum fecísse repéries.

℟. Felix namque es, † sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. * Quia.

Lectio x

TOties dénique María Fílium audívit, non modo turbis loquéntem in parábolis ; sed et discípulis seórsum regni Dei mystéria revelántem. Vidit mirácula faciéntem ; vidit deínde in cruce pendéntem, vidit exspirántem ; vidit resurgéntem, vidit et ascendéntem. Sed in his ómni-

bus quóties verecundíssimæ Vírginis, quóties pudicíssimæ túrturis vox memorátur audíta? Dénique legis in Actibus Apostolórum, quod redeúntes a monte Olivéti unanímiter perseverábant in oratióne. Qui? Si forte María ádfuit, nominétur prima, quæ supra omnes est, tam Fílii prærogatíva, quam suæ privilégio sanctitátis. Petrus et Andréas, ait, Jacóbus et Joánnes, et céteri qui sequúntur. Hi omnes perseverábant unanímiter cum muliéribus, et María matre Jesu.

℟. Beátam.

Lectio xi

ITáne et mulíerum sese últimam exhibébat, ut novíssima ómnium ponerétur? Vere carnáles adhuc discípuli, quibus necdum Spíritus erat datus, quia Jesus necdum fúerat glorificátus, quando facta est inter illos conténtio de primátu; cum María, quanto major erat, humiliáret se non modo in ómnibus, sed et præ ómnibus. Mérito facta est novíssima prima, quæ cum prima esset ómnium, sese novíssimam faciébat.

℟. Benedícta.

Lectio xii

MErito facta est ómnium dómina, quæ se ómnium exhibébat ancíllam. Mérito dénique super Angelos exaltáta est, quæ et infra víduas et pœniténtes, infra eam de qua ejécta fúerant septem dæmónia, ineffábili sese mansuetúdine inclinábat. Obsecro vos, filíoli, æmulámini hanc virtútem, si Maríam dilígitis: si conténditis ei placére, æmulámini modéstiam ejus. Nihil enim tam idóneum hómini, nihil tam cóngruum Christiáno, maximéque mónachum nihil ádeo decet.

℟. Beáta es.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Cap. 2, 15-19

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem cognovérunt de verbo, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes, qui audiérunt, miráti sunt: et de his, quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in Corde suo.

Ad Bened. Aña Dixit ad Maríam Símeon: † Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius.

IN II VESPERIS

Ad Magnif. Aña María autem † conservábat ómnia verba hæc, cónferens in Corde suo.

Et fit Com. SS. septem Fratrum, Mart., ut in Breviario.

Die 11 Julii
In Translatione S. P. N. Benedicti Abbatis

Duplex I classis
cum Octava communi

IN I VESPERIS

Añæ de Laud. Psalmi de Dominica.

Capitulum Eccli. 50, 6-7

ECce Confessor magnus, † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna

plena in diébus suis lucet : * et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Sancte Pater Benedícte, * Intercéde pro nobis. Sancte. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. * Intercéde. Glória Patri. Sancte.

Hymnus

Claris conjúbila, Gállia, láudibus,
Lætéris Benedícti Patris óssibus :
Felix, quæ grémio cóndita próprio
Servas membra celébria.

Miris Itália fúlserat áctibus,
Gallos irrádiat córpore mórtuus;
Signis ad túmulum crébrius émicat,
Illústrans pátriam novam.

Hinc vatum véterum facta resúscitat,
Morti quod líbuit mórtuus ímperat,
Exstínctum própriis óssibus éxcitat :
O quam mira poténtia!

Jam cælo résidens : o Pater óptime,
Divínis fámulos ímbue régulis,
Angústum per iter scándere lárgiens,
Dona regna perénnia.

Cunctórum dóminans omnipoténtia,
Tu, qui sede poli cónspicis ómnia,
Psalléntum plácide súscipe cántica,
Votis, voce precántia.
Amen.

℣. Sit memória ejus in benedictióne. ℟. Et pérmanens ad fílios viri sancti glória.

Ad Magnif. Aña Galliárum pópulis † nova lux exórta est, quando illos Benedíctus illustrávit præséntia : tunc apérti sunt óculi cæcórum ; et mórtuo suscitáto, Patriárchæ corpus mórtuum prophetávit.

Oratio

Deus, qui beátum Benedíctum, Confessórem tuum, ómnium justórum spíritu replére dignátus es : concéde nobis fámulis tuis, ejus Translatiónem solémniter celebrántibus, * ut ejúsdem spíritu repléti, quod te donánte promísimus, fidéliter adimpleámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus Claris conjúbila, ut supra.

Añæ et Psalmi I et II Nocturni, Lectiones et ℟℟ I Nocturni ut in Breviario, die 21 Martii.

In primo Nocturno. ℣. Audíte, fílii, disciplínam Patris. ℟. Et legem meam ne derelinquátis.

In secundo Nocturno

℣. Lætáberis in fíliis tuis. ℟. Quóniam benedicéntur.

Lectio v

Cum gens Longobardórum, densis errórum ténebris adhuc obvolúta, longe latéque per Itáliam occúlto Dei judício cædium suárum exténderet crudelitátem, urbes terræ coæquans, monastéria villásque depópulans; plúrimi ex eis Beneventánam provínciam aggrediéntes, inter cétera sua facínora, venerábile Cassinénse monastérium ex-

pugnárunt et subvertérunt. Ubi tamen nec unum tenére potuérunt hóminem; sed complévit Dóminus quod olim fámulo suo Benedícto, qui hanc eversiónem légitur prædixísse, promíserat : quod etsi locum ipsum géntibus tráderet, ánimas custodíret. Fugiéntibus ítaque mónachis, et post hoc excídium multis effluéntibus annis; idem sacer locus ad erémum redáctus, qui prius hóminum fúerat habitátio, cœpit esse ferárum; úsquedum regni Francórum gubernácula adéptus est Clodovǽus Secúndus, Dagobérti fílius; quo regnánte, in pártibus Aurelianénsium, Floriacénse ædificátum est monastérium.

℟. O laudánda † sancti Benedícti mérita gloriósa, qui dum pro Christo pátriam, mundíque sprevit pompam, adéptus est ómnium contubérnium Beatórum : * Et párticeps factus est præmiórum æternórum. ℣. Inter choros Confessórum spléndidum póssidet locum, et ipsum fontem ómnium intuétur bonórum. * Et párticeps.

Lectio vi

CUM ígitur venerábilis Múmmolus, hujus novi cœnóbii Abbas, libros Dialogórum sancti Gregórii Papæ sédulo revólveret, Cassinénsis monastérii eversiónem ingémuit; ob eam máxime causam, quod sub rudéribus sacrum beatíssimi Patris Benedícti corpus negléctum delitésceret. Inter hæc, ejus ánimum divínitus impréssa súbiit cogitátio, ut tam pretiósum thesáurum ex illis ruínis erúeret, et in suum Floriacénse transférret monastérium. Nec álius ad hoc opus magis idóneus ei visus est, quam Aigúlfus mónachus, vir probátæ virtútis et sanctitátis : qui póstea Lirinénsis Abbas institútus martýrii palmam adéptus est. Mandáto patris prótinus óbsequens discípulus iter árripit in Itáliam; adjúnctis Cenomanénsibus núntiis, quos Berárius Epíscopus, eódem instínctus spíritu, ad deportándum e Cassíno monte sanctæ Scholásticæ corpus, novo moniálium a se exstrúcto cœnóbio inferéndum, ítidem in Itáliam diréxerat. Romæ locis sanctis óbiter lustrátis, Aigúlfus ócius Cassínum ádvolat; locum sibi ignótum, ubi expetítæ relíquiæ essent cónditæ, tácitus explórat.

℟. Cum sanctus Benedíctus † in cella consísteret, elevátis sursum óculis, vidit soróris suæ ánimam de córpore ejus egréssam, * In colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. ℣. Qui tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo grátias rétulit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. * In colúmbæ.

Lectio vii

DUM autem eníxius Deum oráret, ut sepúlcrum beatíssimi Patriárchæ sibi dignarétur reveláre; venerándus senex eum sic prior affátur : Hac instánti nocte solitúdinis hujus locum, quem lúmine claríssimo radiáre conspéxeris, notáre diligénter invígila : nam ibídem unde tuæ curæ finis imponátur, invénies. Nocte ígitur sequénti evígilans Aigúlfus, et erémi plagam atténte consíderans; beáti Benedícti sepúlcri locum vidit ingénti splendóre cǽlitus radiántem. Hac visióne recreátus, prosperatóri

itíneris sui grates innúmeras rependit : et facto mane, reverénter gaudentérque ad locum accédens, solum fodit, et lóculum invénit sub lápide stratum, cui præfixa erant notámina de corpóribus infra jacéntibus. Statímque sacra ossa pie venerátus, ómnia quotquot réperit, in sportéllam parátam collocávit, ac réditum in pátriam maturávit : comitántibus, qui ab Urbe jam supervénerant, Cenomanénsibus.

℟. Intempéstæ † noctis hora vir Dei instans vigíliis assíduæ oratiónis, velut sub uno solis rádio, * Omnem mundum colléctum conspéxit. ℣. Vidénti enim Creatórem angústa est omnis creatúra. * Omnem.

Lectio viii

VIX in pagum Aurelianénsem sacræ relíquiæ appúlerant; cum duóbus homínibus cæcis a nativitáte lumen infúnditur, et álius contráctus érigitur. Mox óbviam effúsi occúrrunt monachórum chori, cum infiníta promíscui vulgi multitúdine; acceptǽque sunt cum insígni triúmpho sacræ relíquiæ in Floríacum. At dum in discernéndis ambórum Sanctórum ab ínvicem óssibus hærérent ánimi; dubitatiónem duplex miráculum pénitus sústulit. Allátis duóbus púeris divérsi sexus recens defúnctis : másculus ad sancti Benedícti, puélla ad beátæ Scholásticæ óssium contáctum revíxit. Hæc data sunt Cenomanénsibus, atque solémni pompa illáta in illud nobílium sanctimoniálium cœnóbium a Berário constrúctum : quod magnis miraculórum illustratiónibus fuit a Deo honorátum. Corpus vero sancti Benedícti in Floriacénsi sancti Petri basílica ad tempus est depósitum a venerábili Múmmolo, dum cóngruus eídem locus in ecclésia sanctæ Maríæ pararétur. In qua sanctíssimus monachórum Patriárcha, sicut vivus Itáliam, ita et mórtuus Gálliam crebris ingentibúsque prodígiis exornávit. Hæc autem celebérrima Translátio, quam Paulus Warnefrídus Diáconus Cassinénsis in Chrónico sacri hujus monastérii disérte enarrávit : ádeo pietáte erga sanctum Benedíctum gentes occidentáles accéndit, ut anniversária dies non apud Gallos tantum, verum étiam apud Hispános, Germános et Anglos per plura sǽcula solémni festivitáte colerétur.

℟. Pater sanctus † dum inténtam oculórum áciem in splendóre corúscæ lucis habére viderétur, vidit Germáni ánimam, Capuáni Epíscopi, * In sphæra ígnea ab Angelis in cælum deférri. ℣. Factúmque est, et reverendíssimum virum Germánum Epíscopum, is qui missus fúerat, jam defúnctum réperit. * In sphæra. Glória Patri. * In sphæra.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Sanctíssima membra, † quæ inter spinárum acúleos florem pudóris serváverant, inter puríssima Gálliæ lília quiéscere meruérunt.

Canticum Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, cum relíquis de Communi Conf. non Pont.

℣. Erit quasi olíva glória ejus. ℟. Sedéntes in umbra ejus germinábunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio ix Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. cap. 20

APóstoli dictis Dómini hæc reddunt : reliquísse se ómnia, et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim, ac tótidem tribus Israel judicatúros spopóndit : omnibúsque qui univérsa relíquerint propter nomen ejus, fructum céntupli prǽmii reservátum : multos autem ex novíssimis primos futúros, et ex primis futúros novíssimos. Multa sunt, quæ non sinunt nos símplici intelléctu dicta Evangélica suscípere.

℟. Hic est † dies præclárus, in quo decus Itáliæ transit in Gálliam : et stérnitur pacífico Salomóni nostro léctulus flóridus, * Cum Floriacénsi cœnóbio cónditus, inter lília requiéscit. ℣. Benedíctus venit in nómine Dómini, et per illum Deus illúxit nobis. * Cum.

Lectio x

INterpósitis nonnúllis rebus, quæ ex natúra humáni sensus sibi contrária sunt ; ratiónem quǽrere cæléstis intelligéntiæ admonémur. Apóstoli dicunt, et sequi se Christum, et se ómnia reliquísse. Quómodo ígitur fiunt tristes, et quómodo métuunt, dicéntes salvum esse néminem posse? namque et ab áliis fieri póterat, si quid fecíssent ipsi. Deínde cum fecíssent, quare metus, vel unde suscéptus est?

℟. Obviam † sacratíssimis pignóribus monachórum catérva procédens concinébat : Patriárcha magnus visitávit plebem suam : * Benedíctus venit in nómine Dómini. ℣. Beátus Aigúlfus, ut bonus negotiátor, munus ad nos áttulit super aurum eléctum. * Benedíctus.

Benedictio Cujus festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio xi

ADditur étiam in responsióne Dómini, hæc apud hómines impossibília, possibília apud Deum. Numquid apud hóminem impossibília erant quæ et Apóstoli fecísse se gloriántur et fecísse eos Dóminus agnóscit? Omnis ítaque hic sermo est spirituális. Quid autem Dei virtúti tam possíbile est, quam ut per fidem salvet, et per eam regéneret? ut per crucem vincat? ut per Evangélia adóptet? ut per resurrectiónem ex morte vivíficet? Quibus audítis, Apóstoli cito credunt : seséque ómnia reliquísse profiténtur.

℟. Sanctíssimus † monachórum Pater Benedíctus, Gálliam post mortem ingrédiens, præséntiæ rádiis eam illustrávit ; * Et quasi sol refúlgens, ténebras morbósque discússit. ℣. Apérti sunt óculi cæcórum, et sáliit sicut cervus claudus. * Et quasi.

Lectio xii

SED hanc eórum obediéntiam scito Dóminus remunerátur, omnem difficultátem superióris

quæstiónis absólvens, cum dicit: Vos, qui secúti estis me in regeneratióne, judicábitis duódecim tribus Israel. Hæc enim illa regenerátio est, quam Apóstoli sunt secúti; quam Lex indulgére non pótuit, quæ eos super duódecim thronos in judicándis duódecim tríbubus Israel, in duódecim Patriarchárum glória copulávit.

℟. Exsúlta † et lauda, Floríacum, quia magnus in médio tui monachórum Patriárcha quiéscit, et te sacri córporis cohonéstat præséntia: * Ut sit apud te memória illíus in benedictióne. ℣. Hæc réquies ejus in sǽculum sǽculi; hic habitábit, quóniam elégit te. * Ut sit. Glória Patri. * Ut sit.

Evang. Ecce nos relíquimus, de Communi Abb.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Fuit vir † vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine: qui ab ipso pueritíæ suæ témpore cor gerens seníle, ætátem móribus tránsiens, nulli ánimum voluptáti dedit.

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2 Beátus vir Benedíctus † plus appétiit mala mundi pérpeti, quam laudes; pro Deo labóribus fatigári, quam vitæ hujus favóribus extólli.

3 Gloriósus † Conféssor Dómini vitam angélicam gerens in terris, spéculum bonórum óperum factus est mundo: et ídeo cum Christo jam sine fine gaudet in cælis.

4 Erat † vir Dómini Benedíctus vultu plácido, móribus decorátus angélicis: tántaque circa eum cláritas excréverat, ut in terris pósitus, in cæléstibus habitáret.

5 Vir Dei Benedíctus † ómnium justórum spíritu plenus fuit: ipse intercédat pro cunctis monásticæ professiónis.

Capitulum — Eccli. 50, 6-7

Ecce Conféssor magnus, † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet: * et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. * Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Inter ætérnas Súperum corónas,
Quas sacro partas rétinent agóne,
Emicas celsi méritis corúscus,
O Benedícte.

Sancta te compsit púerum senéctus,
Nil sibi de te rápuit volúptas,
Aruit mundi tibi flos ad alta
Mente leváto.

Hinc fuga lapsus, pátriam, paréntes
Déseris, fervens némorum colónus,
Edomas carnem, subigísque Christo
Tortor acérbus.

Ne diu tutus látebras fovéres,
Signa te produnt óperum piórum;
Spárgitur felix céleri per orbem
Fama volátu.

Glória Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper

Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Bened. Aña Exsultavérunt † ossa Benedícti, dum e Cassíni rudéribus Floríacum transláta, in campum florum venérunt, et ibi sedérunt in flóribus.

Oratio

Deus, qui beátum Benedíctum, Confessórem tuum, ómnium justórum spíritu replére dignátus es : † concéde nobis fámulis tuis, ejus Translatiónem solémniter celebrántibus; * ut ejúsdem spíritu repléti, quod te donánte promísimus, fidéliter adimpleámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Beátus vir Benedíctus.

Capit. Ecce Conféssor magnus, ut supra.

℣. Audíte, fílii, disciplínam Patris. ℟. Et legem meam ne derelinquátis.

AD SEXTAM

Aña Gloriósus.

Capitulum Eccli. 50, 3-4

In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, † et quasi mare adimpléti sunt supra modum. * Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne.

℣. Lætáberis in fíliis tuis. ℟. Quóniam benedicéntur.

AD NONAM

Aña Vir Dei Benedíctus.

Capitulum Eccli. 50, 10-14

Quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso. Quasi olíva púllulans, et cypréssus in altitúdinem se extóllens. † Et circa illum coróna fratrum : quasi plantátio cedri in monte Líbano, * sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ, et omnes fílii Aaron in glória sua.

℣. Erit quasi olíva glória ejus. ℟. Sedéntes in umbra ejus germinábunt.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis præter sequentia.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Magnif. Aña Hódie † sanctus Benedíctus, post mortem, triúmphans Gálliam ingréssus est, allelúja. Hódie transláta est glória de monte sancto, ut Fráncia Patriárchæ corpus possidéret, cujus spíritum accéperat, allelúja.

Et fit Com. S. Joannis Gualberti Abb., ut in Breviario.

Infra Octavam
Translationis S. P. N. Benedicti

AD MATUTINUM

Invitatorium Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

Claris conjúbila, Gállia, láudibus,
Lætéris Benedícti Patris óssibus:
Felix, quæ grémio cóndita próprio
Servas membra celébria.

Miris Itália fúlserat áctibus,
Gallos irrádiat córpore mórtuus;
Signis ad túmulum crébrius émicat,
Illústrans pátriam novam.

Hinc vatum véterum facta resúscitat,
Morti quod líbuit mórtuus imperat,
Exstínctum própriis óssibus éxcitat :
O quam mira poténtia!

Jam cælo résidens, o Pater óptime,
Divínis fámulos ímbue régulis :
Angústum per iter scándere lárgiens,
Dona regna perénnia.

Cunctórum dóminans omnipoténtia,
Tu,qui sede poli cónspicis ómnia,
Psalléntum plácide súscipe cántica,
Votis, voce precántia.
Amen.

In primo Nocturno

Aña (primo die quo contingat fieri de Octava.) Fuit vir † vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine.

Psalmi de Feria occurrente ut in Psalterio.

Aña ii die Liberióri génere † ex província Núrsiæ ortus, Romæ liberálibus litterárum stúdiis a paréntibus tráditus fúerat.

Aña iii die Relícta domo, † rebúsque patris, soli Deo placére cúpiens, sanctæ conversatiónis hábitum quæsívit.

Feriis ii et v

℣. Audíte, fílii, disciplínam Patris. ℟. Et legem meam ne derelinquátis.

Absolutio Exáudi Dómine.

Feriis iii et vi

℣. Lætáberis in fíliis tuis. ℟. Quóniam benedicéntur.

Absolutio Ipsíus píetas.

Feria iv et Sabbato

℣. Erit quasi olíva glória ejus. ℟. Sedéntes in umbra ejus germinábunt.

Absolutio A vínculis.

Benedictiones

1 Ille nos benedícat.

2 Cujus festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

3 Ad societátem.

Lectiones dicuntur ut infra.

Responsoria pro Feriis ii et v

℟. i Fuit vir † vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, ab ipso pueritíæ suæ témpore cor gerens seníle : * Ætátem quippe móribus tránsiens, nulli ánimum voluptáti dedit. ℣. Recéssit ígitur sciénter néscius, et sapiénter indóctus. * Ætátem.

℟. ii Sanctus Benedíctus † plus appétiit mala mundi pérpeti, quam laudes : pro Deo labóribus fatigári, * Quam vitæ hujus favóribus extólli. ℣. Divína namque prævéntus grátia magis ac magis ad supérna ánimo suspirábat. * Quam.

℟. iii Inito consílio † venénum vino miscuére : quo obláto ex more ad benedicéndum Patri, vir Dei signum crucis édidit : et vas pestíferi potus ita confráctum est, * Ac si pro signo lápidem dedísset. ℣. Intelléxit prótinus vir Dei, quia potum mortis vas habúerat, quod portáre non póterat signum vitæ. * Ac si. Glória Patri. * Ac si.

Feriis iii et vi

℟. i O laudánda † sancti Benedícti mérita gloriósa, qui dum pro Christo pátriam, mundíque

sprevit pompam, adéptus est ómnium contubérnium Beatórum : * Et párticeps factus est præmiórum æternórum. ℣. Inter choros Confessórum spléndidum póssidet locum, et ipsum fontem ómnium intuétur bonórum. * Et párticeps.

℟. ii Cum sanctus Benedíctus † in cella consísteret, elevátis sursum óculis, vidit soróris suæ ánimam de córpore ejus egréssam, * In colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. ℣. Qui tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo grátias rétulit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. * In colúmbæ.

℟. iii Intempéstæ † noctis hora vir Dei instans vigíliis assíduæ oratiónis, velut sub uno solis rádio,* Omnem mundum colléctum conspéxit. ℣. Vidénti enim Creatórem angústa est omnis creatúra. * Omnem. Glória. * Omnem.

Feriis iv et Sabbato

℟. i Hic est † dies præclárus, in quo decus Itáliæ transit in Gálliam : et stérnitur pacífico Salomóni nostro léctulus flóridus, * Cum Floriacénsi cœnóbio cónditus, inter lília requiéscit. ℣. Benedíctus venit in nómine Dómini, et per illum Deus illúxit nobis. * Cum.

℟. ii Obviam † sacratíssimis pignóribus monachórum catérva procédens concinébat : Patriárcha magnus visitávit plebem suam : * Benedíctus venit in nómine Dómini. ℣. Beátus Aigúlfus, ut bonus negotiátor, munus ad nos áttulit super aurum eléctum. * Benedíctus.

℟. iii Sanctíssimus † monachórum Pater Benedíctus, Gálliam post mortem ingrédiens, præséntiæ rádiis eam illustrávit; * Et quasi sol refúlgens, ténebras morbósque discússit. ℣. Apérti sunt óculi cæcórum, et sáliit sicut cervus claudus. * Et quasi. Glória Patri. * Et quasi.

In secundo Nocturno

Aña (prima die quo fit de Octava.) Ab ipso † puerítiæ suæ témpore cor gerens seníle; ætátem móribus tránsiens, nulli ánimum voluptáti dedit.

Psalmi de Feria occurrente.

Aña ii die Dum in hac terra esset, † quo temporáliter líbere uti potuísset, jam quasi áridum mundum cum flore despéxit.

Aña iii die Recéssit ígitur † sciénter néscius, et sapiénter indóctus.

Capitulum Eccli. 50, 3-4

In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, † et quasi mare adimpléti sunt supra modum. * Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne.

℣. Lætáberis in fíliis tuis.
℟. Quóniam benedicéntur.

Feriis iii et vi dicitur seq.

℣. Erit quasi olíva glória ejus.
℟. Sedéntes in umbra ejus germinábunt.

Oratio

Deus, qui beátum Benedíctum, Confessórem tuum, ómnium justórum spíritu replére dignátus es : † concéde nobis fámulis tuis, ejus Translatiónem solémniter celebrántibus; * ut ejúsdem spíritu repléti, quod te donánte promísimus, fidéliter adimpleámus. Per Dóminum.

Ad Laudes et reliquas Horas omnia ut in Festo 84*.

Die 13 Julii

De III die infra Octavam

Translationis S. P. N. Benedicti

Semiduplex

Ad Matutinum dicuntur Lectiones Fuit vir, ut in Breviario, die 13 Julii, cum Responsoriis ut supra.

Die 15 Julii

De V die infra Octavam

Translationis S. P. N. Benedicti

Semiduplex

Ad Matutinum Lectiones In Campániæ regióne, ut in Brev., die 15 Julii.

Die 16 Julii

In Commemoratione

B. M. V. de Monte Carmelo

In II Vesperis, pro Com. S. Leonis IV Papæ et Conf., Ant. Sacérdos et Póntifex, ℣. Amávit eum. Oratio ut in Breviario.

Die 17 Julii

De VII die infra Octavam

Translationis S. P. N. Benedicti

Semiduplex

Ad Matutinum Lectiones Quodam die, ut in Breviario, die 17 Julii.

Ad Laudes, pro Com. S. Leonis IV, Ant. Euge, serve bone, ℣. Justum dedúxit.

Vesperæ de sequenti, Commem. SS. Symphorosæ et Septem Filiorum ejus Mm., ut in Breviario.

Die 18 Julii

In Octava

Translationis S. P. N. Benedicti

Abbatis Duplex majus

Omnia ut in die Festi 79*, præter sequentia.

In secundo Nocturno

Sermo sancti Odónis Abbátis

Habitus Floriaci, in fest. Translationis

Lectio v

Festíva beatíssimi Patris Benedícti solémnitas, Christo Dómino propitiánte refúlget : quæ fidélium córdibus, et afféctum devotiónis augére, et spirituále gáudium afférre consuévit. Mérito síquidem tanti Patris memóriæ iídem fidéles congáudent, ut illud prophéticum impleátur : Dícite justo quóniam bene. Et item : Memória justi cum láudibus. Constat enim quod unumquémque Sanctórum christiána píetas tanto venerabílius colit, quanto célsius hunc a Deo decorátum cognóverit. Unde et istum Patrem, divíno quodam instínctu speciálius amat, ejúsque memóriam dúlcius recénset : nimírum non néscia, quod illum omnípotens Deus, inter summos et eléctos sanctæ Ecclésiæ Patres, mirum in modum provéxit; et inter sanctæ fídei fundatóres, ac cæléstis disciplínæ censóres insígniter sublimávit. Quippe quem Spíritus Sanctus charísmate, tum miraculórum signis, tum virtútum exercítiis adornávit; ut dignus in mundo apparéret, per quem excelsióris Ordinis multitúdinem innormáret.

℟. O laudánda 81*.

Lectio vi

Inde est, quod in hac solemnitáte, et in áliis sancto nómini ejus dicátis, quóties in anno suis tempóribus evéniunt; tam devóte tamque libénter, et ex

tantis pártibus, ad ejus sacrosánctum túmulum tanti accúrrunt. Nam non quique pagénses, verum étiam plebs urbána, nobílibus viris consérta; clericórum quoque honéstis quasi infloráta persónis, lætabúnda cónfluit, et commúne patrocínium devóta requírit. Nam quasi parum esse desidério devotórum Deus prospíceret, si semel tantum in anno, solemnitátem ejúsdem Patris fidéles coluíssent; exístere causas præstitit, quibus et álias solemnitátes gáudio Christianórum adaugéret, quibus pro voto quisque adveníret : de sancta vidélicet illíus Translatióne, nec non et tumulatióne, quas sic divínitus esse dispósitas multa signórum sunt documénta.

℟. Cum sanctus Benedíctus 81*.

Lectio vii

O Quanti sunt étiam in remotíssimis trans mária regiónibus, qui tantópere gaudérent, si eis vel semel ad ejus sacrum corpus accedéndi possibílitas esset! Unde étiam considerándum est quid a Deo nobis donátum sit : ne forte, si ejus præséntiam minus reverénter sensérimus, aut inféсto corde, quod absit, in conspéctu ejus vácui venérimus; dicat ipse prophéticum illud : Non est ánima mea ad pópulum istum; et item : Prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Proptérea cum ad exémplum Evangélici illíus regis intráverit, ut vídeat solemnizántes, tamquam discumbéntes; nam cum Spíritu Dei plenus sit, nihil est in creatúris Dei quod eum latére possit; quisque nostrum procúret, ne forte patérnos ejus óculos cordis amíctu vel córporis offéndat.

℟. Intempéstæ 82*.

Lectio viii

QUis unquam rex aut imperátor in tantis mundi pártibus imperávit, aut ex tam divérsis natiónibus sibi tantas legiónes condúxit; quantas vidélicet iste, cujúslibet sexus et ætátis in Christi milítia, voluntárie jurátas dispónit? Quem quasi præséntem intuéntes, et vexíllum institutiónis sequéntes, diabólicas ácies viríliter infríngunt. Quibus illud prophéticum bene coaptátur : Erunt óculi tui, vidéntes præceptórem tuum. Dénique fidélis opínio est, quod unusquísque sanctórum cum illis surget in regeneratióne, quos Dómino acquisívit. Cum vero univérsi hujúsce institutiónis ejus sequáces, in unum coácti fúerint; quale signum apostolátus Benedícto tunc ille copiósus exércitus seípsum exhibébit! O quali gáudio tunc ille tripudiábit, qui sese illis cohórtibus immiscére potúerit! Nunc omnes, vel loco vel afféctu vicíni, in eum cordis intúitum dírigant : ómnia enim ómnibus factus est. Sit nobis semper Benedíctus in corde, Benedíctus in ore, Benedíctus in actu : quátenus si qua virtus, si qua laus disciplínæ, ut illud apostólicum imitántes, quæ vídimus in illo, et audívimus in illo, et audívimus ab illo, sectémur; ut nobíscum sit Deus pacis per ipsum, in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Pater sanctus 82*.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio ix Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

In Psal. 118 serm. 8 post init.

ECce nos ómnia relíquimus, et secúti sumus te : hoc est, non quæsívimus quæ sǽculi sunt, non quæsívimus partem de possessiónibus; sed te elégimus portiónem. Reliquísti ergo ante ómnia, Petre, quæ habébas; unde habes quod habére te dicis? Surgit claudus, et sono tui sermónis erígitur. Sanitátem áliis donas, qui indigébas ipse tuæ salútis auxílio. Reliquísti ergo quæ habébas, et cepísti quæ non habébas. Christus tibi pórtio, Christus tibi posséssio est. Illíus nomen tibi muníficum, illíus nomen tibi est fructuósum, illíus nomen tibi tribúta dependit, et bona tribúta, non pecúniæ, sed grátiæ.

℟. Hic est 83*.

Lectio x

QUicúmque relíquerit patrem aut matrem, aut domum, aut fratres, aut soróres, céntuplum accípiet in hoc sǽculo, et vitam ætérnam possidébit. Multos quidem in hoc sǽculo qui sua paupéribus donavérunt, uberióre thesáuro locupletátos fuísse cognóvimus. Est pulchérrimus locus, ut étiam ad misericórdiam provocéntur.

℟. Obviam 83*.

Bened. Cujus festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio xi

SED non debent a Dómino sæculárem hujúsmodi exígere mercédem, nec speráre quæ mundi sunt : sed magis quia iis qui ómnia relíquerint, Deus pórtio est. Ipse est útique merces perfécta virtútum, qui non céntupli enumeratióne, sed perféctæ plenitúdinis æstimatióne censétur. Ego, inquit, Deus tuus sum. Non dixit : Ero; sed jam sum, jam inhábito, jam possídeo.

℟. Sanctíssimus 83*.

Lectio xii

HAbes, homo, inter multa propósita étiam hujúsmodi portiónem. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiónes, in portióne aurum, in portióne argéntum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem; propósuit étiam in portióne seípsum. Habes plúrimas portiónes; élige quam putas. Non te númerus pertúrbet, sed éxcitet grátia : non labor avértat, sed fructus invítet.

℟. Exsúlta 84*.

In Laudibus fit Com. SS. Martyrum.

In II Vesperis Com. S. Vincentii a Paulo Conf., ut infra.

Die 19 Julii

S. Vincentii a Paulo Conf.

Memoria

Ad Vesperas Aña Vincéntius, † orphanórum pater, páuperes Sion saturávit pánibus, et sacerdótes índuit salutári.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

DEus, qui ad evangelizándum paupéribus, et ecclesiástici órdinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium apostólica virtúte roborásti : * præsta, quǽsumus, ut, cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Laudes Aña Vincéntius † evangelizávit paupéribus : fuit óculus cæco, et pes claudo, ómnibus ómnia factus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 29 Julii

S. Marthæ Virg.

Memoria

Ad Vesperas Aña Veni sponsa Christi : † áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

EXáudi nos, Deus, salutáris noster : * ut, sicut de beátæ Marthæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit Com. B. Urbani II Papæ et Conf.

Aña Sacérdos et Póntifex, † et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

DOmine Jesu Christe, qui beáto Pontífici Urbáno pro Ecclésiæ tuæ libertáte et decóre felíciter decertáre tribuísti, eúmque ad rediménda ab infidélium potestáte tuæ vitæ mortális et passiónis monuménta per virtútem Crucis roborásti : * concéde; ut ipsíus intercessióne, contra hostes ánimæ nostræ dimicántes in terris, ætérnæ glóriæ bravíum accípere mereámur. Qui vivis.

Postea SS. Felicis, Simplicii, etc. ut in Breviario.

Ad Laudes Com. S. Marthæ

Aña Símile est † regnum cælórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Deinde B. Urbani II

Aña Euge † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te contítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Postea SS. Martyrum ut in Brev.

FESTA AUGUSTI

Die 13 Augusti

S. Radegundis Francorum Reginæ, Viduæ Memoria

Ad Vesperas Aña Radegúndis, † Franciadum decus, mundi gló-

riam contémpsit, et régiam púrpuram sacro velámine commutávit.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Deus, qui beátam Radegúndem advérsus mundi illécebras viríliter decertáre fecísti : * da nobis insígnes ejus triúmphos recoléntibus, fidem illam cólere quæ vincit mundum, et ea caritáte fervére quæ cælos apprehéndit. Per Dóminum.

Deinde fit Com. SS. Hippolyti et Cassiani Mm., ut in Breviario.

Ad Laudes Aña Beáta Radegúndis † Hélenæ pietátem æmuláta, Crucem Dómini concupívit, et salútis humánæ pignus ad Occidéntis plagas transmísit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 20 Augusti

S. Bernardi

Abbatis et Ecclesiæ Doctoris

Officium ut in Breviario 2° loco.

Die 25 Augusti

S. Ludovici Francorum Regis, Conf. Duplex majus

In II Vesp. S. Bartholomæi, pro Com.

Aña Rex Francórum Ludovícus, † fídei Christiánæ defénsor ínclytus, bráchium Ecclésiæ, justítiæ zelátor assíduus.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum, de terréno regno ad cæléstis regni glóriam transtulísti : * ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne; Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes. Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem regum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

Rex summe regum, qui poténti númine,
Quo sunt creáta, regna nutu dívidis;
Dum thure fumant templa, voce pérsonant,
Audi profúsas regis in laudem preces.

Nascens in ipsa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus;
Piǽque ductu matris, ignárus mali,
Servire Christo discit, ántequam regat.

Justi sevérus cultor, urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hostes metu :
Pietáte cælum flectit, aras éxcitat;
Deóque templa, tecta nudis érigit.

Mox christiáni serus ultor sánguinis,
Eménsus æquor, inque littus bárbarum
Vexílla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo pacíscitur.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte quæ gubérnans ómnia,
Per cuncta regnat sæculórum sǽcula. Amen.

In primo Nocturno

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i Cap. 6, 2-17

AUdíte, reges, et intelligíte; díscite, júdices fínium terræ. Præbéte aures vos, qui continétis multitúdines, et placétis vobis in turbis natiónum. Quóniam data est a Dómino potéstas vobis, et virtus ab Altíssimo, qui interrogábit ópera vestra, et cogitatiónes scrutábitur : quóniam cum essétis minístri regni illíus, non recte judicástis, nec custodístis legem justítiæ, neque secúndum voluntátem Dei ambulástis. Horrénde et cito apparébit vobis : quóniam judícium duríssimum his, qui præsunt, fiet.

℟. Ludovícus † ab ineúntis ætátis primórdio Deum ténera mentis affectióne diléxit : * Et quanto majóre profécit ætáte, tanto in ejus exársit amórem fervóre spíritus amplióre. ℣. Matérni præcépti numquam oblítus, a peccáti vúlnere servávit ánimam suam. * Et quanto.

Lectio ii

EXíguo enim concéditur misericórdia : poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cujúsquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujúsquam : quóniam pusíllum et magnum ipse fecit, et æquáliter cura est illi de ómnibus. Fortióribus autem fórtior instat cruciátio. Ad vos ergo, reges, sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodíerint justa juste, justificabúntur : et qui didícerint ista, invénient quid respóndeant.

℟. Relucébat † in eo grátia mirábilis, ex íntimo caritátis fervóre procédens : * Et non erat qui a calóre ejus se abscónderet, vel qui ejus benefícia in áliquo non sentíret. ℣. Ludovícus lílii decus, plebis delíciæ, príncipum exémplar. * Et non.

Lectio iii

COncupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, et habébitis disciplínam. Clara est, et quæ numquam marcéscit sapiéntia : et fácile vidétur ab his qui díligunt eam, et invenítur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui se concupíscunt, ut illis se prior osténdat. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborábit : assidéntem enim illam fóribus suis invéniet. Cogitáre ergo de illa, sensus est consummátus : et qui vigiláverit propter illam, cito secúrus erit. Quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, et in viis osténdit se illis hiláriter, et in omni providéntia occúrrit illis. Inítium enim illíus veríssima est disciplínæ concupiscéntia. Cura ergo disciplínæ, diléctio est : et diléctio, custódia legum illíus est. Custodítio autem legum, consummátio incorruptiónis est : incorrúptio autem facit esse próximum Deo. Concupiscéntia ítaque sapiéntiæ dedúcit ad regnum perpétuum.

℟. In illo † mater Ecclésia secúre quiescébat : * Quem nóverat sui honóris suǽque libertátis protectórem indeféssum. ℣. Hic est

sanctæ Ecclésiæ primogénitus fílius, matérnæ zelátor dignitátis. * Quem.

Lectio iv

SI ergo delectámini sédibus et sceptris, o reges pópuli, dilígite sapiéntiam, ut in perpétuum regnétis. Dilígite lumen sapiéntiæ, omnes qui præéstis pópulis. Quid est autem sapiéntia, et quemádmodum facta sit, réferam, et non abscóndam a vobis sacraménta Dei : sed ab inítio nativitátis investigábo, et ponam in lucem sciéntiam illíus, et non præteríbo veritátem : neque cum invídia tabescénte iter habébo : quóniam talis homo non erit párticeps sapiéntiæ. Multitúdo autem sapiéntium sánitas est orbis terrárum : et rex sápiens stabiliméntum pópuli est. Ergo accípite disciplínam per sermónes meos, et próderit vobis.

℟. Justítia † indútus sum, et vestívi me sicut vestiménto et diadémate judício meo : * Pater eram páuperum, et causam quam nesciébam, diligentíssime investigábam. ℣. Benedíctio peritúri super me veniébat, et cor víduæ consolátus sum. * Pater. Glória Patri. * Pater.

In secundo Nocturno

Lectio v

LUdovícus Nonus Gálliæ rex, duódecim annos natus, patre amísso, et in Blanchæ matris sanctíssima disciplína educátus, cum jam vigésimum annum in regno ágeret, in morbum íncidit : quo témpore cogitávit de recuperánda possessióne Jerosolymórum. Quam ob rem ubi convaluísset, vexíllum ab epíscopo Parisiénsi accépit : deínde mare cum ingénti exércitu trajíciens, primo prælio Saracénos fugávit. Sed cum ex pestiléntia magna mílitum multitúdo periísset, victus ipse captúsque est.

℟. Sedátis † úndique flúctibus, et turbínibus profligátis, regni íncolis auróra dulcíssimæ tranquillitátis illúxit; * Lǽtaque serénitas votívæ prosperitátis arrísit. ℣. In manu forti tenébat regnum suum, et fructus suavitátis ad longínquas édidit regiónes. * Lǽtaque.

Lectio vi

REbus póstea cum Saracénis compósitis, liber rex exercitúsque dimíttitur. Quinque annis in Oriénte commorátus, plúrimos Christiános a barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidéles ad Christi fidem convértit : prætérea áliquot Christianórum urbes refécit suis súmptibus. Intérea mater ejus migrat e vita : quare domum redíre cógitur, ubi totum se dedit pietátis offíciis; atque regno præséntia sua magnam pacem, tranquillitatémque præbuit, et conservávit.

℟. Pacis † zelátor exímius, férvidus amátor concórdiæ; nullus umquam justítiæ tenácior visus est : * Pater orphanórum, vindex viduárum, páuperum servus, oppressórum solámen. ℣. Hǽreses compéscuit, blasphémos profligávit; regnávit in nómine Dómini. * Pater.

Lectio vii

SIne acceptióne personárum, controvérsiis quorúmlibet diligénter excússis, justam ferébat senténtiam. Quare próceres

regni cernéntes eum sapiéntia Dei prǽditum, diligébant eum ex ánimo, et non mediócriter verebántur. Cum autem metúeret pius rex, ne causæ páuperum negligeréntur, bis síngulis hebdómadis in público résidens loco, audiébat eórum querélas : et tum justítia, tum misericórdia eas expéndens, celériter eos expediébat.

℟. Matris caríssimæ † decéssum spíritu magno pértulit, et inter lácrymas aiébat : Grátias tibi ago, Dómine, * Qui matrem únice diléctam, quam mihi ad tempus commodáveras, recepísti. ℣. Ita sit ut plácitum est ante te : sit nomen tuum benedíctum. * Qui.

Lectio viii

MUlta ædificávit monastéria et páuperum hospítia : beneficéntia egéntes sublevábat : frequens visébat ægrótos, quibus ipse non solum suis súmptibus ómnia suppeditábat, sed étiam, quæ opus erant, mánibus ministrábat. Vestítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus assídue affligébat. Sed cum íterum transmisísset, bellum Saracénis illatúrus, jamque castra in eórum conspéctu posuísset, pestiléntia decéssit in illa oratióne : Introíbo in domum tuam; adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Ejus corpus póstea Lutétiam Parisiórum translátum est, quod in célebri sancti Dionýsii templo asservátur et cólitur; caput vero in sacra æde sanctæ Capéllæ. Ipse clarus miráculis a Bonifátio Papa Octávo in Sanctórum númerum est relátus.

℟. Ludovícus † Corónam Dómini ardénti ánimo concupívit; * Et réquiem non hábuit rex sanctíssimus, donec illam piis óculis cérneret, devótis mánibus contrectáret, et in spléndido sacrário collocáret. ℣. Hæc est gemma pretiósa, qua Rex regum Jesus Christus Francórum dotávit impérium. * Et réquiem. Glória Patri. * Et réquiem.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Percússit fœdus † coram Dómino, ut ambuláret post eum, et custodíret præcépta ejus : et fecit omnes servíre Dómino Deo suo.

Canticum Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, cum reliquis.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.
℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ix — Cap. 19, 22-26

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

De Civit. Dei lib. 5, cap. 24

CHristiános imperatóres non ídeo felíces dícimus, quia vel diútius imperárunt, vel imperántes fílios morte plácida reliquérunt; vel hostes reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives advérsus se insurgéntes et cavére et opprímere potuérunt. Hæc et ália vitæ hujus ærumnósæ

vel múnera, vel solátia, quidam étiam cultóres dæmonum accípere meruérunt, qui non pértinent ad regnum Dei, quo pértinent isti : et hoc ipsíus misericórdia factum est, ne ab illo ista, qui in eum créderent, velut summa bona desiderárent. Sed felíces eos dícimus, si juste ímperant; si inter línguas sublímiter honorántium et obséquia nimis humíliter salutántium non extollúntur, sed se hómines esse meminérunt; si suam potestátem ad Dei cultum máxime dilatándum majestáti ejus fámulum fáciunt.

℟. Cum in morbum † incidísset, jam mortis portas attíngere videbátur : * Tunc ab Epíscopis vivíficæ crucis signáculum sibi cum multa instántia pétiit exhibéri. ℣. Prǽlia Dómini prælia-túrus pro Christo suo vitam fúndere cupiébat. * Tunc.

Lectio x

FElíces eos dícimus, si Deum timent, díligunt, colunt; si plus amant illud regnum, ubi non timent habére consórtes; si tárdius víndicant, fácile ignóscunt; si eámdem vindíctam pro necessitáte regéndæ tuendǽque reipúblicæ, non pro saturándis inimicitiárum ódiis éxserunt; si eámdem véniam non ad impunitátem iniquitátis, sed ad spem correctiónis indúlgent; si, quod áspere cogúntur plerúmque decérnere, misericórdiæ lenitáte et beneficiórum largitáte compénsant; si luxúria tanto eis est castigátior, quanto posset esse libérior; si malunt cupiditátibus pravis, quam quibúslibet géntibus imperáre. Et si hæc ómnia fáciunt, non propter ardórem inánis glóriæ, sed propter caritátem felicitátis ætérnæ; si pro suis peccátis, humilitátis et miseratiónis et oratiónis sacrifícium Deo suo vero immoláre non négligunt : tales christiános imperatóres dícimus esse felíces ínterim spe, póstea re ipsa futúros, cum id, quod exspectámus, advénerit.

℟. Induit se † loricam sicut gigas, et succínxit se arma béllica in prǽliis, et protegébat castra gládio suo : * Et diréсta est salus in manu ejus. ℣. Hortabátur suos ne formidárent ad advéntum hóstium, sed sperárent in Dómino Deo exercítuum. * Et diréсta.

Lectio xi — Enarr. in Ps. 2

ET nunc, reges, intellígite, et erudímini, qui judicátis terram. Lóquitur Christus : jam nunc me rege constitúto, nolíte tristes esse, reges terræ, quasi bonum vestrum vobis ablátum sit; sed intellígite pótius, et erudímini. Id enim vobis éxpedit ut sub illo sitis, a quo intelléctus et erudítio vobis datur. Et hoc vobis éxpedit, ut non témere dominémini; sed Dómino ómnium cum timóre serviátis, et exsultétis in beatitúdine certíssima et sinceríssima; cauti et circumspiciéntes ne ab ea per supérbiam decidátis.

℟. Princeps christianíssimus, † virtútum vas, fídei spéculum, æquanímiter próspera sustínuit, et advérsa calcávit : * In próspe-ris regis ímmemor, in advérsis rege major. ℣. Descéndit Dóminus cum eo in cárcerem, et in vínculis non derelíquit eum. * In prósperis.

Lectio xii

Lib. ad Bonif. Ep. 185, cap. 5

SErvíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre. Quómodo reges Dómino sérviunt in timóre, nisi ea quæ contra jussa Dómini fiunt, religiósa severitáte prohibéndo atque plecténdo? Aliter enim servit, quia homo est; áliter, quia étiam rex est. Quia homo est, ei servit vivéndo fidéliter; quia vero étiam rex est, servit, leges justa præcipiéntes et contrária prohibéntes, conveniénti vigóre sanciéndo. Sicut servívit Ezechías, lucos et templa idolórum, et illa excélsa quæ contra præcépta Dei fúerant constrúcta, destruéndo : sicut servívit Josías, tália et ipse faciéndo : sicut servívit rex Ninivitárum, univérsam civitátem ad placándum Dóminum compelléndo : sicut servívit Daríus, idólum frangéndum in potestátem Daniéli dando, et inimícos ejus leónibus ingeréndo : sicut servívit Nabuchodónosor, omnes in regno suo pósitos, a blasphemándo Deo lege terríbili prohibéndo. In hoc ergo sérviunt Dómino reges, in quantum sunt reges, cum ea fáciunt ad serviéndum illi, quæ non possunt fácere nisi reges.

℟. Sanctíssimam † Deo reddítúrus ánimam, fílio documénta Regis Christianíssimi digna trádidit, * Et carmen Davídicum ore pio próferens spíritum exhalávit. ℣. Introíbo in domum tuam, Dómine, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. * Et carmen. Glória Patri. * Et carmen.

Si vero Festum impediatur, sequens Lectio XII legatur, præterquam in Festis Duplicibus I classis et Dominicis.

Lectio xii

LUdovícus Nonus, Gálliæ rex, in Blanchæ matris sanctíssima disciplína educátus, pro recuperánda possessióne Jerosolymórum mare cum ingénti exércitu trajíciens, primo prǽlio Saracénos fugávit. Sed, cum magna mílitum multitúdo ex pestiléntia periísset, victus ipse captúsque est. Rebus compósitis, liber dimíttitur. Plúrimos in Oriénte christiános a barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidéles ad Christi fidem convértit. In Gálliam revérsus, multa ædificávit monastéria et páuperum hospítia; beneficéntia egéntes sublevábat, frequens visébat ægrótos, eísque ministrábat, vestítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus assídue affligébat. Cum íterum transmisísset, bellum Saracénis illatúrus, jamque castra in eórum conspéctu posuísset, pestiléntia decéssit in illa oratióne : Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

℟. Ludovícus 93*.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 19, 12-26

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Vocátis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas, et ait ad illos : Negotiámini dum vénio. Cives

autem ejus óderant eum : et misérunt legatiónem post illum, dicéntes : Nólumus hunc regnáre super nos. Et factum est, ut redíret accépto regno : et jussit vocári servos, quibus dedit pecúniam, ut sciret quantum quisque negotiátus esset. Venit autem primus, dicens : Dómine, mna tua decem mnas acquisívit. Et ait illi : Euge bone serve, quia in módico fuísti fidélis, eris potestátem habens super decem civitátes. Et alter venit, dicens : Dómine, mna tua fecit quinque mnas. Et huic ait : Et tu esto super quinque civitátes. Et alter venit, dicens : Dómine, ecce mna tua, quam hábui repósitam in sudário : tímui enim te, quia homo austérus es : tollis quod non posuísti, et metis quod non semináSti. Dicit ei : De ore tuo te júdico, serve nequam. Sciébas quod ego homo austérus sum, tollens quod non pósui, et metens quod non semináVi : et quare non dedísti pecúniam meam ad mensam, ut ego véniens, cum usúris útique exegíssem illam? Et astántibus dixit : Auférte ab illo mnam, et date illi, qui decem mnas habet. Et dixérunt ei : Dómine, habet decem mnas. Dico autem vobis : Quia omni habénti dábitur, et abundábit : ab eo autem, qui non habet, et quod habet, auferétur ab eo.

AD LAUDES

Hymnus

TE, sancte, rursus, Ludovíce, prǽlia
Divína poscunt : tu crucis clavum tenens,
Speíque sacras ánchora fundans rates,
Moves tyránnis bella, Christo mílitas.

Vincis cadéndo : mors tibi victóriam
Aufert et addit : corpus hic palmæ tegunt
Nondum sepúltum ; sed triúmpho nóbili
Cælum parátur, et corónis sídera.

Tuus patérnæ rédditus terræ cinis
Regnum tuétur, dum throno præsens Dei,
Ætérna regnans pascis inter lília,
Favénsque blando nostra cernis lúmine.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte quæ gubérnans ómnia,
Per cuncta regnat sæculórum sǽcula. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña Ludovícus † servus Christi, plebis delíciæ, nutrítius páuperum, fide vicit mundum et glóriam ejus.

Oratio

DEus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum, de terréno regno ad cæléstis regni glóriam transtulísti : † ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, * Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes. Qui tecum vivit.

IN II VESPERIS

Hymnus Te, sancte, rursus, ut supra ad Laud.

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Aña O rex óptime, † sanctæ Crucis signo præfúlgens, Corónæ Dómini cultor devotíssime, glória et honóre coronáris in cælis.

FESTA SEPTEMBRIS

Die 8 Septembris
In Nativitate B. M. V.

AD MATUTINUM

IX ℟. iv Stirps Jesse † virgam prodúxit, vírgaque florem : * Et super hunc florem requiéscit Spíritus almus. ℣. Virgo Dei génitrix virga est, flos fílius ejus. * Et super. Glória Patri. * Et super.

X ℟. viii Ad nutum Dómini † nostrum ditántis honórem, * Sicut spina rosam, génuit Judǽa Maríam. ℣. Ut vítium virtus operíret, grátia culpam. * Sicut. Glória Patri. * Sicut.

℟. xii Solem † justítiæ, Regem paritúra suprémum, * Stella María maris hódie procéssit ad ortum. ℣. Cérnere divínum lumen gaudéte fidéles. * Stella.

Die 17 Septembris
S. Hildegardis Virg.
Memoria

In Vesperis Aña Hildegárdis † prophetíssa, Spíritus Sancti splendóribus illustráta, vias Dómini revelávit. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Oratio

Deus, qui beátam Hildegárdem, Vírginem tuam, donis cæléstibus decorásti : * tríbue, quǽsumus; ut ejus vestígiis et documéntis insisténtes, a præséntis hujus sǽculi calígine ad lucem tuam delectábilem transíre mereámur. Per Dóminum.

Ad Laudes Aña Sponsa Christi † Hildegárdis doctrínæ salutáris lámpade sanctam illuminávit Ecclésiam. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 22 Septembris
SS. Mauritii et Soc. Mm.
Memoria

Ad Laudes Aña Pretiósa sunt † Thebæórum córpora vulneráta Maurítii et sociórum ejus, qui sub Maximiáno mortem suscípere decrevérunt.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Annue, quǽsumus omnípotens Deus : * ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et Sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

FESTA OCTOBRIS

Die 1 Octobris
S. Remigii Ep. et Conf.
Duplex

In II Vesp. S. Hieronymi, pro Com.

Aña Sanctus Remígius, † virtútum grátia plenus, vigóre nóminis gloriósus, inter advérsa mundi perícula gubernándo, suis provídit portum salútis.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui per beáti Pontíficis Remígii documénta, géntílium tibi colla subdidísti ferócia: † largíre supplícibus tuis; ut per iter salútis quo idem Pastor incéssit, * dono tuæ pietátis ad te gradiámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Hymnus

Insígne Francórum jubar,
Qui Clodovǽum príncipem
Tuis piásti fóntibus,
Te nunc, Remígi, pángimus.

Gens Franca mortáles deos,
Te prædicánte, réspuit :
Monstránte te cæli viam,
Uni Deo se cónsecrat.

Natális augústo die
Quo Christus astris pródiit,
Infers, nova victória,
Castris Dei tot mílites.

Mitis Sicámber vérticem
Cervíce flexa déjicit :
Quod trádidit flammis, colit,
Et quod colébat, ábjicit.

Altíssimo per te Deo
Grates perénnes sólvimus,
Qui nos tuis labóribus
Verbísque collústrat fide.

Deo Patri sit glória,
Par Fílio, par Flámini,
Quo dante, regnum Gálliæ
Suscépit antíquam fidem.
Amen.

Lectio unica

Remígius, qui et Remédius, Laudúnum prope natus; annum agens vigésimum secúndum, propter seníles in adolescénte mores ad sedem Rheménsem invítus elígitur. Francórum regem Clodovǽum, debellátis in Christi nómine Alemánnis réducem, fídei documéntis ímbuit, ipsáque die Natáli Dómini cum tribus míllibus et ámplius e pópulo suo baptizávit, his regem verbis allocútus : Mitis depóne colla, Sicámber; adóra quod incendísti, incénde quod adorásti. Baptizátum inde cǽlitus ad se per colúmbam misso chrísmate perúnxit. Sedis Apostólicæ legáti múnere fungens, novos instítuit episcopátus : Theruánnæ vidélicet, ubi sanctum Antimúndum, Atrébatis, ubi sanctum Vedástum, Laudúni, ubi sanctum Genebáldum præfécit. In páuperes fuit piíssimus, in pœniténtes cleméntiæ singuláris : Non nos, inquiébat, pósuit Dóminus ad iracúndiam, sed ad hóminum curam. Mortem sénio conféctus óbiit, Idibus Januárii, ætátis anno nonagésimo sexto. In ædícula sancti Christóphori sepúltus est : quam in mélius restitútam sub ejus nómine Sanctus Leo Papa Nonus hac die solémni ritu consecrávit.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. * Intra. Glória. * Intra.

Ad Bened. Añа Præsul Remígius † baptísmi témpora præparávit; et implétis mýsticis sacraméntis, regem cum pópulo baptizávit.

Vesp. de seq., Com. præced.

Añа Gentem † Francórum ínclytam, simul cum rege nóbili, beátus Remígius, sumpto cǽlitus chrísmate, sacro mundávit gúr-

gite, et Spíritus Sancti plene ditávit múnere.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Die 9 Octobris

SS. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm.

Duplex

IN I VESPERIS

Hymnus

Fortem fidélem mílitem,
Cæli secútum príncipem,
Dionýsium Mártyrem
Plebs corde, voce pérsonet.

Cleménte Roma præsule,
Ab Urbe missus ádfuit,
Verbi supérni séminis
Ut fructus esset Gálliæ.

Opus sacrátum cónstruit,
Fidem docet baptísmatis :
Sed audiéntum cæcitas
Munus repéllit séminis.

Instánte sacro Antístite
Erróre plebem sólvere,
Dum spem salútis íngerit,
Torménta mortis íncidit.

Corréptus a gentílibus,
Pro Christo colla trádidit :
Dilectiónem péctoris,
Cervíce cæsa, pródidit.

Magnus Sacérdos, qui dabat
Templi sacráta múnera,
Fuso beáto sánguine,
Est factus ipse víctima.

Felix pio de vúlnere,
Quæ pœna palmam præbuit !
Qui morte mortem cónteris,
Cælum tenes cum sóciis.

Glória sit Deo Patri,
Glória Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Aña Sanctus Dionýsius, † tradénte beáto Clemente, verbi divíni sémina Géntibus erogánda suscépit.

Oratio

Deus, qui hodiérna die beátum Dionýsium Mártyrem tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborásti : † quique illi ad prædicándum Géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es : * tríbue nobis, quǽsumus, eórum imitatióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Hymnus Fortem fidélem mílitem, ut supra.

Lectio unica

Dionýsius Atheniénsis, unus ex Areopagítis judícibus, cum adhuc in gentilitátis erróre versarétur, eo die, quo Christus Dóminus cruci affíxus est, solem præter natúram defecísse animadvértens, exclamásse tráditur : Aut Deus natúræ pátitur, aut mundi máchina dissólvitur. Cum autem Paulus Apóstolus in Areopágo Christum annuntiásset, Dionýsius fidem christiánam ampléxus, ab eódem Apóstolo Atheniénsium Ecclésiæ præféctus est. Póstea, ut tráditur, Romam véniens, et a Clemente Pontífice missus in Gálliam, Lutétiam usque Parisiórum, cum Rústico

presbýtero et Eleuthério diácono, Evangélium prædicávit. Ibi a Fescénnio præfécto omnes, quod Christum prædicárent apprehénsi, váriis torméntis cruciántur, et demum secúri feriúntur séptimo Idus Octóbris.

℟. Abstérget Deus † omnem lácrymam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus. * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam.

Ad Bened. Aña Unum et verum † in Trinitáte Deum prædicántes, multis afflícti supplíciis, ejus se fámulos magna confessiónis voce pronúntiant.

IN II VESPERIS

Hymnus Fortem fidélem mílitem, de I. Vesp.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Aña Beáta nímium † et Deo nostro grata socíetas, in qua Trinitátem confiténtes, trino meruérunt decorári martýrio.

FESTA NOVEMBRIS

Die 10 Novembris

SS. Vitoni et Hydulphi

Conf. et Pont. Duplex majus

In II Vesperis Dedicationis Archibasilicæ Ss. Salvatoris, pro Com.

Aña Vitónus † et Hydúlphus, Antístites sancti, fídei gubernáculum viríliter tenuérunt : et ídeo coronáti assístunt coram Dómino in sempitérnum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui per beátos Pontífices Vitónum et Hydúlphum Ecclésiam tuam lætificásti, et Ordinis monástici splendórem restitúere dignátus es : * fac nos opem eórum júgiter experíri, et prǽmia cónsequi sempitérna. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

Nunc decet Patres mémori reférre
Laude, Vitónum simul ac Hydúlphum,
Præsules almos, mónachis patérno
Corde favéntes.

Hi nec audáci rapuére sanctam
Ambitu sedem, pede nec profáno :
Hos tremiscéntes tua sed volúntas
Intulit aris.

Inclytos cæli púgiles supérnis
Prorsus armásti, bone Ductor, armis,
Atque jussísti tibi militántem
Dúcere turmam.

Dum gregem pascis Dómini, Vitóne,
Franca gens sacris renovátur undis :
Pósteros, cælo míserans ab alto,
Réspice, Pastor.

Tu pedum linquens, húmiles, Hydúlphe,
Spíritu fervens látebras petísti :
Déseris sǽculum melióra quærens,
Cœnobiárcha.

ECce jam tristes abiére luctus,
Jamque psalléntum renovátur ardor,
Pálmites florent : Benedícta vitis,
Pande racémos.

Vir Dei claret : réduces nitéscunt
Prístini mores duce sub veréndo :
Sacra Vitóni título refúlgent
Agmina fratrum.

Sed tuo certant Régulæ sequáces
Nómine insígni decorári, Hydúlphe :
Rursus accédas, grégibus novéllis
Pastor adésto.

Vestra nunc nobis líceat per auras,
Prǽsules sancti, replicáre signa :
Vosque de cælo sóboli benígnum
Ferte juvámen.

Fac ut illórum précibus juvémur,
Christe; fac Patrem, paritérque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum. Amen.

In primo Nocturno

Aña 1 Secus decúrsus aquárum † plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum. Ps. Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum relíquis de Communi Conf. Pont.

Aña 2 Prædicántes † præcéptum Dómini, constitúti sunt in monte sancto ejus. Ps. Quare fremuérunt Gentes.

Aña 3 Fílii hóminum, † scitóte quia Dóminus sanctos suos mirificávit. Ps. Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ.

Aña 4 Scuto † bonæ voluntátis tuæ coronásti eos, Dómine. Ps. Verba mea áuribus pércipe Dómine.

Aña 5 In univérsa terra † glória et honóre coronásti eos. Ps. Dómine Dóminus noster.

Aña 6 Justus Dóminus, † et justítias diléxit : æquitátem sanctórum vidit vultus ejus. Ps. In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i — Cap. 44, 1-15

LAudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Vidi † conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem.* Isti sunt.

Lectio ii

IN perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum. Hómines

dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. In circúitu tuo, † Dómine, lumen est, quod numquam defíciet, ubi constituísti lucidíssimas mansiónes : * Ibi requiéscunt sanctórum ánimæ. ℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis in civitáte Dei nostri. * Ibi.

Lectio iii

QUI de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Viri sancti, † vobis apértus est Paradísus, plantáta est arbor vitæ, præparáta est abundántia, ædificáta est cívitas, invénta est réquies; * Perfécta est cáritas, infírmitas a vobis exstíncta est, dolóres transiérunt. ℣. Exsultábunt sancti in glória, lætabúntur in cubílibus suis. * Perfécta est.

Lectio iv

HEréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum, et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Isti sunt † viri nomináti in virtúte, doctóres pópuli, faciéntes judícium in doctrína sua : * Disciplína et sapiéntia replévit eos Dóminus. ℣. Creávit in illis grátiam Spíritus sui, et intelléctu replévit corda eórum. * Disciplína. Glória Patri. * Disciplína.

In secundo Nocturno

Aña 1 Habitábunt † in tabernáculo tuo, requiéscent in monte sancto tuo.

Ps. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo.

Aña 2 Vitam petiérunt † a te, et tribuísti eis, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eos.

Ps. Dómine in virtúte tua lætábitur rex.

Aña 3 Accípient † benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

Ps. Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña 4 Annuntiavérunt † inter Gentes glóriam Dómini.

Ps. Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte.

Aña 5 Custódit Dóminus † ánimas sanctórum suórum.

Ps. Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña 6 Jubilavérunt † sancti in conspéctu regis Dómini.

Ps. Cantáte Dómino cánticum novum : * quia.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Lectio v

CUM Francórum rex Clodovǽus, post insígnem de hóstibus reportátam victóriam, Christiánæ religióni nomen de-

dísset, regno pacem et tranquillitátem assérere cúpiens, civitátes sibi rebélles subjugávit; inter quas Virdúnum obsidióne cepit. Cujus obsidiónis témpore, cum sanctus Firmínus Virdunénsis Epíscopus obiísset, post urbis deditiónem, procuránte rege, una cleri et pópuli voce Vitónus exímiæ sanctitátis fama clarus eléctus est Epíscopus. In pastoráli múnere eum se exhíbuit, quem Deus ob præclára virtútum mérita, grátia miraculórum illústrem effécerit. Sanctíssimam ejus vitam miráculis et virtútibus gloriósam coronávit pretiósa mors, circa annum quingentésimum vigésimum nonum. Sepúltus est in basílica sanctórum Apostolórum Petri et Pauli : ejúsque sepúlcrum multis Deus illustrávit miráculis, quorum narratiónem venerábilis omníque memória dignus Richárdus Abbas singulári libro édidit.

℟. Vos estis † vasa sancta Dómini, auro fulgéntia : legem Dei spléndide docuístis : * Quorum ópera multa repósita sunt apud Dóminum. ℣. Beáti et multo honóre digni, quorum pórtio Deus est. * Quorum.

Lectio vi

Hydúlphus, Ratísbonæ in Bavária claro génere ortus, móribus ecclesiásticis imbútus, clericáli tonsúra Ratísbonæ initiátus est. Mórtui Trevirénsis Epíscopi succéssor, uno totíus cleri consénsu designátus, solitáriam vitam pontificálibus ínfulis præferens, fugam meditátur : sed a devóto Trevirórum pópulo tandem deténtus, Epíscopus invítus consecrátur. Ea dignitáte sublimátus, jejúniis alíísque carnis maceratiónibus ita corpus suum afflíxit, ac si in delíciis vitam priórem egísset. Multis demum in episcopátu suscéptis labóribus, vitæ solitáriæ desidério accénsus, relíctis ómnibus, in erémum secéssit. Hancque Vógesi montis partem cœpit incólere, quæ móntibus undequáque circumsépta, flúvio, Rápido nómine, irrigátur : ubi duas ecclésias, primam in honórem Genitrícis Dei Maríæ, quam Mediánum monastérium appellávit; álteram sub invocatióne beáti Petri omniúmque sanctórum Apostolórum ædificávit.

℟. In paradíso Dei † requiéscunt sancti, quorum fructus indefíciens persevérat, in quo est satíetas et medúlla : * Supra stellas fulgébunt fácies eórum. ℣. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. * Supra.

Lectio vii

Cum vero sanctæ conversatiónis ejus fama in vicínas regiónes jam divulgarétur, multi viri insígnes ad eum confluxérunt : ex quibus nonnúlli perfectióris vitæ stúdio, ejus se disciplínæ erudiéndos tradidérunt. Crescénte ítaque discipulórum número, plures exstrúxit monachórum cellas, ut ab ómnibus sæculáribus negótiis expedíti, divinárum rerum contemplatióni libérius vacáre possent. Tandem vir Dei, méritis ac virtútibus plenus, levi morbo corréptus, quinto Idus Júlii migrávit in cælum, anno Dómini septingentésimo séptimo. Ejus corpus in lapídeo túmulo fratrum mánibus

depósitum, deínde in basílicam beátæ Maríæ a se exstrúctam translátum est.

℟. Exsúltant sancti † cum fidúcia, et gaudéntes vident fáciem Dei, cui serviérunt : * A quo incípiunt gloriósi mercédem recípere. ℣. Qui jam illis cóntulit, perácto luctámine mundi, gáudia repromíssa. * A quo.

Lectio viii

SED et singulári sanctórum Vitóni et Hydúlphi patrocínio máxime tribuéndum, quod Régula Benedictína, quæ in monastério ejúsdem sancti Vitóni jam a nono sǽculo observári cœpit, progréssu témporis pene collápsa, tandem per venerábilem Desidérium a Cúria, præfáti cœnóbii alúmnum, restitúta fúerit : atque tunc ex monastério Vitoniáno, simul et ex Mediáno sancti Hydúlphi ad montem Vósagum cœnóbio, Congregátio reformáta Benedictinórum coaléscere visa est : quam Clemens Octávus, Póntifex Máximus, ad instar Congregatiónis Cassinénsis eréxit, et Paulus Quintus póstmodum confirmávit. Ex hac vero San-Vitoniána Congregatióne paulo post nova et illústrior exórta est, quam sub título Sancti Mauri Gregórius Décimus quintus eréxit, Urbanúsque Octávus máximis privilégiis exornávit. At cum útraque família, labénte sǽculo décimo octávo, cum Cluniacénsi, in generáli Regulárium Ordinum per Gállias excídio, corruísset, Gregórius Décimus sextus, Póntifex Máximus, olim sancti Patris Benedícti alúmnus, Ordini quondam suo succúrrere volens, novam Congregatiónem, Gállicam scílicet, Cluniacénsis, San-Vitoniánæ ac Maurínæ Congregatiónum fíliam et herédem, de plenitúdine Apostólicæ auctoritátis in véteri Priorátu Sancti Petri de Solésmis, ad Abbatiálem gradum erécto, creávit ; ipsíque dictárum trium patrónos assignávit.

℟. Veníte ad me, † sancti mei, vindemiáte fructum labórum vestrórum, germen justítiæ : * Odor vester sicut odor liliórum et rosárum in témpore suo. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. * Odor. Glória Patri. * Odor.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña In pace † et æquitáte ambulavérunt coram Dómino, et multos avertérunt ab iniquitáte. Canticum Vos Sacerdótes Dómini vocabímini, cum reliquis de Communi Apost.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio ix Cap. 24, 42-47

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Cant. serm. 76 et 77

VIgiles Salvátor in Evangélio pastóres beátos pronúntiat, si, cum vénerit, invénerit vigilántes. Quam boni vígiles, qui nobis dormiéntibus ipsi pervígilant, quasi ratiónem redditúri pro animábus nostris ! Quam boni custódes, qui vigilántes áni-

mo, atque in oratiónibus pernoctántes, hóstium insídias sagáciter explórant, antícipant consília malignántium, deprehéndunt láqueos, elúdunt tendículas, retiácula díssipant, machinaménta frustrántur! Hi sunt fratrum amatóres et pópuli Christiáni, qui multum orant pro pópulo et univérsa sancta civitáte. Hi sunt, qui multum sollíciti pro sibi commíssis Domínicis óvibus, cor suum tradunt ad vigilándum dilúculo ad Dóminum qui fecit illos, et in conspéctu Altíssimi deprecántur. Et vígilant, et deprecántur, sciéntes suam insufficiéntiam in custodiénda civitáte, et quia nisi Dóminus custodíerit civitátem, frustra vígilat qui custódit eam.

℟. Isti sunt † ínclyti Præsules Christi, qui mónitis Dei credéntes, spernéndo mundum, * Secúti sunt Dómini vestígia. ℣. Nihil terrénum, nihil carnále concupiscéntes, in Dei servítio perdurántes mansérunt. * Secúti sunt.

Lectio x

Udíte hæc, amíci Sponsi, si tamen amíci. At parum dixi, amíci : amicíssimi sint opórtet, qui privilégio tantæ familiaritátis donántur. Non otióse tóties repetítum est, Petre amas me, in commissióne óvium. Et ego quidem id significátum perínde puto, ac si illi dixísset Jesus : Nisi testimónium tibi perhibénte consciéntia quod me ames, et valde perfectéque ames, hoc est plus quam tua, plus quam tuos, plus quam étiam te, ut hujus repetitiónis meæ númerus impleátur; nequáquam suscípias curam hanc, nec te intromíttas de óvibus meis, pro quibus sanguis útique meus effúsus est. Terríbilis sermo, et qui possit étiam impávida quorúmvis tyrannórum corda concútere.

℟. Gloriósi † viri Dei, quorum spíritus, cum cæléstium ágminum láudibus, Patriarchárum transláti in fínibus, * Exsúltant lætabúndi in Dómino, choro sociáti Angelórum. ℣. Gaudeámus et nos omnes in Dómino, tantórum Præsulum celebrántes triúmphum. * Exsúltant.

Lectio xi

Roptérea atténdite vobis, quicúmque opus ministérii hujus sortíti estis; atténdite, inquam, vobis, et pretióso depósito, quod vobis créditum est. Cívitas est : vigiláte ad custódiam, concordiámque. Sponsa est : studéte ornátui. Oves sunt : inténdite pástui. Et hæc tria ad illam Dómini trinam sciscitatiónem forte non incóngrue pertinére dicéntur. Porro custódia civitátis ut sit suffíciens, trifária erit : a vi tyrannórum, a fraude hæreticórum, a tentatiónibus dæmonum. Sponsæ vero ornátus in bonis opéribus, et móribus, et ordínibus. At pastus óvium commúniter quidem in páscuis Scripturárum, tamquam in hereditáte Dómini.

℟. Vitóne † laudábilis, Hydúlphe mirábilis, vos estis sal terræ, per quem condiéndi sunt pópuli; vos estis lux mundi, super candelábrum pósiti, * Ut luceátis ómnibus qui in domo sunt. ℣. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, * Ut luceátis.

Lectio xii

SED quinam illi sint vígiles? nempe Apóstoli, et apostólici viri. Vere hi sunt qui custódiunt civitátem, id est eam ipsam quam invenérunt Ecclésiam, eóque vigilántius, quo nunc témporis grávius periclitántem conspíciunt, a malo útique doméstico et intestíno, sicut scriptum est: Et inimíci hóminis doméstici ejus. Neque enim pro qua usque ad sánguinem restitérunt, suo derelínquunt patrocínio destitútam, sed prótegunt et custódiunt eam die ac nocte, hoc est in vita et in morte sua. Et si pretiósa est in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus, non ámbigo ego quin étiam tanto in morte poténtius id agant, quanto in ipsa ámplius confortátus est principátus eórum.

℟. Sancti Pontífices, † audíte rogántes sérvulos; * Et nobis impetrátam cǽlitus vos deférte indulgéntiam. ℣. O Sancti Deo pretiósi, sídera áurea, Dómini grátia, filiórum gémitus sólita suscípite cleméntia. * Et nobis. Glória Patri. * Et nobis.

Evang. Vigiláte, ut in Communi Confessoris Pontificis.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Sapiéntiam † sanctórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet Ecclésia.

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2 Dabo sanctis meis † locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

3 Beáti pacífici, † beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

4 Sacerdótes Dei, † benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Nomen sempitérnum † dabo sanctis meis, dicit Dóminus: gáudium et lætítiam obtinébunt in ætérnum.

Capitulum — Eccli. 44, 10-11

ILli viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: * cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. * Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

SAlvéte, magni Præsules,
Tellúris olim gérmina,
Nunc e supérno líttore
Nostris favéte cánticis.

Aulæ Dei vos præsides,
Vos et patres fidélium,
Vos mílitum Christi duces,
Sanctǽque legis núntii.

Quondam tulístis ímpios
Mundi furéntis ímpetus;
Intérque vires tártari
Rigástis ora flétibus.

Servi fidéles máximi
Fuístis olim Núminis;
Nunc ejus electíssima
Gaudétis inter pígnora.

Vobis nihil cum lácrymis,
Nihil modo cum flétibus;
Sed ínclytis victóriis
Inter triúmphos pláuditis.

Vitóne, Pastor óptime,
Hydúlphe, Præsul ínclyte,
Vestris opem nepótibus
Afférte supplicántibus.

Sit, Christe Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Aña Isti sunt † duæ olívæ, et duo candelábra lucéntia ante Dóminum : habent potestátem cláudere cælum núbibus et aperíre portas ejus, quia linguæ eórum claves cæli factæ sunt.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui per beátos Pontífices Vitónum et Hydúlphum Ecclésiam tuam lætificásti, † et Ordinis monástici splendórem restitúere dignátus es : * fac nos opem eórum júgiter experíri, et prǽmia cónsequi sempitérna. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Dabo sanctis meis.

Capit. Illi viri, ut supra.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Aña Beáti pacífici.

Capitulum Eccli. 44, 12

HEréditas sancta nepótes eórum, * et in testaméntis stetit semen eórum.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Aña Nomen sempitérnum.

Capitulum Eccli. 49, 14

IN diébus suis ædificavérunt domum, † et exaltavérunt templum sanctum Dómino, * parátum in glóriam sempitérnam.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Vesp. de seq., Com. præc., ut infra.

Die 11 Novembris

S. Martini Ep. et Conf.

Duplex II classis
cum Octava simplici

Omnia ut in Breviario præter ea quæ sequuntur.

AD VESPERAS

Capitulum Isaiæ 58, 7-8

CUM víderis nudum, óperi eum, † et carnem tuam ne despéxeris. * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur.

Et fit Com. SS. Vitoni et Hydulphi.

Aña Sancti Pontífices † amíci Dei, monachórum Patres, per quos reflóruit vínea, et domus Dómini decor reparátus est, subveníte pósteris, et juge præsídium supplícibus afférte cliéntibus.

℣. Exsultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio ut supra.

AD MATUTINUM

Hymnus

REX Christe, Martíni decus,
Hic laus tua, tu illíus;
Tu nos in hunc te cólere,
Quin ipsum in te, tríbue.

Qui das per orbis cárdines,
Quod gemma fulget Præsulum;
Da, quos premunt culpæ graves,
Solvat per ingens méritum.

En pauper hic et módicus
Cælum dives ingréditur;
Cæli cohórtes óbviant,
Linguæ, tribus, gentes ovant.

Ut vita, fulget tránsitus,
Cælis et arvo spléndidus;
Gaudére cunctis pium est,
Cunctis salus sit hæc dies.

Sit Trinitáti glória,
Martínus ut conféssus est;
Cujus fidem per ópera
In nos et ipse róboret. Amen.

AD LAUDES

Capit. Cum víderis nudum, ut supra.

Hymnus

MArtíne, par Apóstolis,
Festum coléntes tu fove,
Qui vívere discípulis
Vis, aut mori, nos réspice.

Fac nunc quod olim gésseras,
Tu Præsules clarífica,
Auge decus Ecclésiæ,
Fraudes relíde sátanæ.

Qui ter chaos evísceras,
Mersos reátu súscita :
Divíseras ut chlámydem,
Nos índue justítiam.

Ut speciális glóriæ
Quondam recordéris tuæ,
Monástico nunc Ordini,
Jam pene lapso, súbveni.

Sit Trinitáti glória,
Martínus ut conféssus est;
Cujus fidem per ópera
In nos et ipse róboret. Amen.

℣. Justum dedúxit.

Et fit Com. S. Mennæ, ut in Brev.

AD TERTIAM

Capit. Cum víderis nudum, ut supra 109*.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 48, 13-14

IN diébus suis non pertímuit príncipem, et poténtia nemo vicit illum. † Nec superávit illum verbum áliquod, * et mórtuum prophetávit corpus ejus.

AD NONAM

Capitulum Philipp. 1, 21, 23, 24

MIhi vívere Christus est, et mori lucrum. † Coárctor autem e duóbus : desidérium habens dissólvi, et esse cum Christo, multo magis mélius; * permanére autem in carne, necessárium propter vos.

Die 18 Novembris

Octavæ **S. Martini** Ep. et Conf.

Commemoratio

Ad Laud., Aña O beátum virum. ℣. Justum dedúxit, Oratio Deus qui cónspicis, ut in Breviario, die 11 Novembris.

Die 19 Novembris

S. Odonis

Abbatis Duplex II classis

IN I VESPERIS

Añæ de Laud. Psalmi de Dominica.

Capitulum Eccli. 3, 2-3

JUdícium Patris audíte, fílii; † et sic fácite, ut salvi sitis : * Deus enim honorávit Patrem in fíliis.

℟. br. Os justi, * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. * Meditábitur. Glória Patri. Os justi.

Hymnus

VOcibus lætis tua festa pangat,
Odo, psalléntum pia turba fratrum :
Ordinis clari Pater, has benígne
Súscipe laudes.

Præsuli magno Túronum vovéris :
Te sacerdótum rádians adóptat

Gemma Martínus, nítidis cliéntem
Dótibus ornat.

Sæculo nondum licet expedítus
Jamque Nursínæ studet Odo legi,
Et jugum præfert monachále, Christo
Sub duce currens.

Claustra dum mores pénetrant profáni,
Régulæ vinclis sápiens magíster
Sub sacra lege rétinens rebélles,
Frænat habénis.

Cóngregat fratres régimen sub unum,
Fit Pater magnam sóbolem gubérnans;
Et greges tendunt ad ovíle multi
Cluniacénse.

Te, Deus, mundi moderátor alme,
Cóncinant juncti mónachis fidéles:
Voce solémni Tríadi resúltent
Cántica laudis. Amen.

℣. Beátus quem elegísti et assumpsísti, Dómine. ℟. Inhabitábit in átriis tuis.

Ad Magnif. Aña Dum fábricam † sacri Cluniacénsis cœnóbii almus Abbas erígeret, appáruit beátus Martínus et dixit : Ego sum de quo fratres octávi diéi célebrant solemnitátem; étenim visitáre eos veni.

Oratio

Deus, qui beátum Odónem Abbátem, ad monástici Ordinis decórem renovándum, in Ecclésia tua suscitásti; * ejus méritis et précibus concéde : ut conversiónis nostræ propósitum fidéliter exsequéntes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus. Per Dóminum.

Et fit Commem. Dedic. Basilicarum SS. Apost. Petri et Pauli, Aña O quam, ℣. Domum tuam.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

Non profanórum sínitur vagári
Per vias Odo; pede concitáto
Prótinus Christum séquitur vocántem,
Térrea spernens.

Prójicit vanæ sóphiæ venéna :
Lítteris sacris óperam, magístro
Spíritu Sancto, dare gestit, ejus
Múnere dives.

Pransus a mensa revocáris, Odo :
Prómptior pares, humilíque dextra
Exhibes micas : sed apérta fulget
Déxtera gemmis.

Castra dum figis, furit hostis ater :
Arma, bellátor, tua ne repónas :
Eia! Sanctórum per iter fidélis
Cúrrere pergas.

Advolant tecum quibus indicásti
Sémitam vitæ, simul ut corónam
Cómparent quæ non veteráscit ullo
Témporis esu.

Te, Deus, mundi moderátor alme,
Cóncinant juncti mónachis fidéles :
Voce solémni Tríadi resúltent
Cántica laudis. Amen.

Añæ, Psalmi et ℣. I et II Noct. dicuntur de Communi Confessoris non Pontificis.

In primo Nocturno

De libro Ecclesiástici.

Lectio i — Cap. 44, 1-15

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Abbo, † senex venerábilis, militári Francórum prosápia clarus, dum sacras excúbias in nocte Natális Dómini celebráret, * Rogávit, ob almæ Vírginis partum, sibi fílium condonári. ℣. Natus est ígitur beátus Odo, quem pater a Dómino multis lácrymis popóscerat. * Rogávit.

Lectio ii

In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum. Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Quadam die † ingréssus pater infántis cubículum, illúmque in cunábulo jacéntem repériens, reverénter mánibus apprehéndit, et in sublíme velut offeréndum pórrigens, ait : * O Martíne, Prǽsulum gemma, súscipe párvulum hunc, providéntiæ tuæ grémio confovéndum. ℣. Mox depósito púero recéssit, et quod gésserat, némini patefécit. * O Martíne.

Lectio iii

Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint; et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Beátus Odo † cum aliquándo sǽculo deservísset, inter vigílias Natális Dómini dulcíssimam Dei Matrem sic implorábat : Dómina mea, tu nocte ista mundo edidísti Salvatórem : * Ecce ad tuum gloriósum confúgio partum, précibus meis aures tuæ pietátis inclína. ℣. Véreor ne vita mea tuo displíceat púero : ora, quæso, ut propter te misereátur mihi. * Ecce.

Lectio iv

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum, et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Clericálem † adéptus milítiam, beáti Martíni servítio se totum vovit : sed mox ad perfectióra gressus dírigens, * Monásticæ conversatiónis a beáto Bernóne hábitum quæsívit. ℣. Egréssus ígitur de terra sua, sed Martínum pio corde rétinens, * Monásticæ. Glória. * Monásticæ.

In secundo Nocturno

Lectio v

ODO, Abbónis nóbilis Franci fílius, adhuc adoléscens Ecclésiæ Turonénsis Canónicus cum esset, illud Apóstoli apud se répetens : Si quis ignórat, ignorábitur; litterárum sciéntiam viro ecclesiástico dignam cum pietáte conjúnxit. Virgílium poétam aliquándo dum parat légere, somno oppréssus vidit quasi vas insígne, sed serpéntibus plenum sibi sitiénti offérri : quo visu pertérritus, in pósterum sacris lítteris se totum dedit. Deínde suis in páuperes distribútis, in solitúdinem secéssit; ubi per triénnium, diem in lectióne sacra, noctem fere in oratióne pósuit. Victus illi quotidiánus, panis semilíbra cum fabis paucis : lectus, stórea humi strata : qua sénsuum incúria et nuditáte spontánea lócuples, munéribus úndique oblátis abstínuit.

℟. Venerábilis † autem Abbas dum viam ingressúrus esset univérsæ carnis, fratrésque rogáret ut quem sibi vellent in Patrem monastérii elígerent, Odo cunctórum mánibus captus et quasi violénter constríctus, * Proclamántibus univérsis ut in Abbátem ordinarétur, coram píissimo sene tractus est. ℣. Et cum nec cédere vellet, nec locum pastóris subíre, Episcopórum tandem mandátis superátus est. * Proclamántibus.

Lectio vi

POstea in monastério Gigniacénsi sancto Bernóne Abbáte vitam monásticam sério egit : quo témpore frater quidam illic móriens exclamárat pro Christi tribunáli sibi a dæmone objéctas micas, quas in fine mensæ comédere neglexísset. Hujus memor Odo, micas sédulo cóllectas, ipse lectióni inténtus cum semel in mensa comédere oblítus, post mensam non audéret, delícti véniam deprecatúrus Abbáti supplex, eas in tot margarítas divínitus mutátas stupens osténdit, quas Abbas vesti sacræ intéxi curávit. Invítus, et præ humilitáte obnítens, sacerdótio initiári, ac deínceps Abbas esse cógitur.

℟. Sub tanto duce, † Cluníaci laus per omnes diffundebátur Ecclésias, sancta Régula novo decóre refúlsit, monastéria veterascéntia refloruérunt, * Et per orbem monachórum exércitus sacro fœdere devínctus militávit. ℣. Ostiénsem basílicam, Románo jubénte Pontífice, Odo suscépit, et dispérsos sancti Benedícti fílios Doctóris Géntium venerándo sepúlcro restítuit. * Et.

Lectio vii

CLuníaci Abbas institútus, thesáuros in Régulæ observatióne laténtes, mónachis explicávit; nullúmque illíus ápicem prudénti inconsúltum, proficiénti inútilem, credénti difficilem, pœniténti ásperum esse, suo et multórum exémplo dócuit. Solitúdini, puritáti, et devotióni suórum in Dei láudibus noctúrnis diurnísque, oratióni, et siléntio præcípue cavit, ita ut verbórum vice signis necessária loqueréntur. Deínde víribus íntegros a cárnibus plane abstinére, atque idóneos quosque statis quotídie horis díscere áliquid, aut docére

vóluit. Interim sibi parcus, ómnia quæ mónachis Régula permíttit, abúnde suppeditábat. His accéssit apparítio crebra sanctórum Martíni Turonénsis, et Patris nostri Benedícti, e quorum exémplo et patrocínio únice pendébat; qui Odónem et illi obsequéntes favóribus, negligéntes vindícta cǽlitus prosequebántur. Hinc família Cluniacénsis cum Régulæ conveniénter vívere, aut mori cúperet, brevi longe latéque propagáta, sanctitátis ac doctrínæ splendóre, Ecclésiam univérsam diu illustrávit.

℟. Dum ad sancti Benedícti † túmulum divína mystéria in Floriacénsi basílica beátus Odo celebráret, et infirmórum multitúdo convenísset, vix Hymnum Angélicum ad altáre inchoáverat, * Cum súbito fores ecclésiæ ingénti fragóre cóncrepant, lámpades accendúntur, ægri plena sospitáte convaléscunt. ℣. Tremor invádit pópulum, et beáti Patriárchæ præséntiam adfuísse cognóscunt. * Cum súbito.

Lectio viii

Pauperes solébat cæli janitóres appelláre, ultro ab ipsis quo potíssimum egérent, pétere, ómnium inópiæ (cui póterat), honestiórum étiam verecúndiæ consúlere: morbo vel sénio débiles in itínere óbvios equum suum ascéndere cogébat, quos ipse psallens pédibus comitabátur. Quam humanitátem cum in Alpibus Cóttiis præstáret, múlier ad primum sellæ ipsíus tactum, dæmónio quo tenebátur, liberáta est. In príncipum dissídiis componéndis, Ecclésiis pacem restituéndo, monastériis reformándis cum consenuísset, Romæ ex febri moribúndus, mortis indúcias impetrávit, donec Túrones revérsus, sancti Martíni solemnitátem celebrásset: tunc febri redeúnte, sanctis Ecclésiæ sacraméntis munítus, inter suas Fratrúmque preces ánimam Deo réddidit décimo quarto Kaléndas Decémbris, círciter annum Dómini nongentésimum quadragésimum: quem sanctus Bernárdus ad Guliélmum Abbátem scribens, sanctum fuísse ásserit.

℟. Iste est Odo, † Abbas mirábilis, quem Deus suscitávit ut per eum sacra Cluníaci domus fíeret * Monásticæ vitæ sacrárium, Pontíficum schola, Doctórum seminárium, Ecclésiæ sanctæ præsídium. ℣. Ædificáta est ut cívitas cujus participátio ejus in idípsum: illuc enim ascendérunt tribus Dómini. * Monásticæ. Glória Patri. * Monásticæ.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Relíctis † poetárum carmínibus, beátus Odo ad sacras lítteras se totum cóntulit. Canticum Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in justítia sua meditábitur, cum reliquis.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio ix — Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Petri Damiáni Epíscopi.

Apolog. de contem. sæc. cap. 3

IN pactióne illa, qua cum Deo nostro convénimus, vox nostra hæc procul dúbio fuit, quia Christum sequéntes, mundum, et quæque sunt mundi, abrenuntiáre promísimus. Divína autem vox consequénter ad ista respóndit : Amen, inquit, dico vobis, quia vos qui secúti estis me, in regeneratióne cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Et hoc quidem, si propósitæ sponsiónis jura servámus; alióquin si post terga respícimus, terríbile mox oráculum divínæ comminatiónis audímus : Nemo, inquit, mittens manum suam ad arátrum, et respíciens retro, aptus est regno Dei. Ecce audívimus, quia perféctis renuntiatóribus non qualiacúmque múnera promittúntur; sed sedes, quibus vidélicet præsidébunt júdices facti, qui de suis olim timúerant excéssibus judicári. Nimírum decébat, ut hæc déxteræ Excélsi immutátio fíeret; quátenus qui amóre perfectiónis pro Christo effécti sunt páuperes, jam cum ipso dívites facti commúniter sédeant cæléstis cúriæ senatóres, sicut scriptum est : Nóbilis in portis vir ejus, cum séderit cum senatóribus terræ.

℟. Jam annósa † senectúte curvátus, ardénti febre Romæ corréptus est : sed ántequam migráret a sǽculo, * Martínum suum revísere vóluit, et extrémum spíritum coram cinéribus sacris exhaláre. ℣. Igitur ad Gállias rémeans, Túrones pervénit instánte jam beáti Pontíficis solemnitáte, qua spíritus ejus migráverat a córpore. * Martínum suum.

Lectio x

Ex Epist. ad S. Hugonem et monachos Cluniac.

ITA mirándæ conversatiónis vestræ me víscus obstrínxit, angélicæ vitæ coágulus agglutinávit, sincéræ caritátis láqueus irretívit; ut facílius suímet oblivísci, quam a vestra memória mens mea possit avélli. Vidi síquidem paradísum quátuor Evangeliórum fluéntis irríguum, imo tótidem spirituálium rivis exuberáre virtútum. Vidi hortum deliciárum, divérsas rosárum ac liliórum grátias germinántem, et mellífluas arómatum ac pigmentórum fragrántias suáviter redoléntem : ut de illo vere váleat Deus omnípotens dícere : Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Et quid áliud Cluniacénse monastérium, nisi agrum Dómini plenum díxerim? ubi velut acérvus est cæléstium ségetum, chorus tot in caritáte degéntium monachórum.

℟. In sancta festivitáte, † vir Dei quam devótus exstíterit, quas preces flétibus mixtas ad Martínum effúderit, quæ etiam contríti cordis sacrifícia, tamquam vivens hóstia, mactáverit, * Nullíus hóminis lingua enarráre sufficeret. ℣. Terréna jam oblítus, puro mentis intúitu, tamquam verus Martíni vernáculus, cæléstia tantúmmodo contemplabátur. * Nullíus.

Lectio xi

AGer ille quotidiáno sanctæ prædicatiónis ligóne proscínditur, et in eo cæléstis elóquii sémina conspergúntur. Illic spirituálium frugum provéntus aggéritur, ut hórreis póstmodum cæléstibus inferátur. Cluníacus prætérea spirituális quidam campus est, ubi cælum, et terra congréditur; ac velut aréna certáminis, ubi spirituális more paléstræ caro frágilis advérsus potestátes aéreas colluctátur. Non est enim nobis colluctátio advérsus carnem, et sánguinem; sed advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituáles nequítias in cæléstibus. Illic Jósue, non ille fílius Nun, sed cæléstis ductor exércitus, et qui spirituálium instrúctor est bellatórum, suos édocet mílites supérbas quinque regum calcáre cervíces : super quos nimírum triumphálem noscúntur obtinére victóriam, qui tótidem sensus córporum per distríctæ custódiæ cóhibent disciplínam.

℟. Octáva † illúxerat sacræ festivitátis dies, cum beáti Odónis spíritus, salutári recreátus pinguédine, et vivificánti póculo vegetátus, * Liber tandem ad cæléstia regna migrávit. ℣. Martíno duce, talénti sibi créditi fructum multíplicem Dómino repræsentávit. * Liber.

Lectio xii

Ex Epist. ad mon. Cluniac.

POrro, dum tam distríctum, tamque frequéntem sanctæ vestræ conversatiónis órdinem récolo; non adinventiónis humánæ stúdium, sed Sancti Spíritus magistérium inésse perpéndo. Nam tanta erat in servándi órdinis contínua jugitáte prolíxitas; tanta præsértim in ecclesiásticis Offíciis protelabátur instántia : ut in ipso cancri, sive leónis æstu, cum longióres sunt dies, vix per totum diem uníus saltem vacáret horæ dimídium, quo frátribus in claustro licuísset miscére collóquium. Hoc autem tam contínui labóris exercítium ad hoc est, ut reor, solérti satis, ac próvida magistérii arte provísum : ut lévium, atque infirmórum fratrum fragilitátem réprimat, et delinquéndi propémodum occasiónem tollat. Vos enim leo non sine causa signíficat, qui sic dormítis a sæculo, ut pervígiles semper óculos habeátis in Deo, illud cum Sponsa cantántes : Ego dórmio, et cor meum vígilat : qui super áspidem et basilíscum ambulátis, et conculcátis leónem, et dracónem; qui dénique ut leo sine terróre confíditis, et occúrsum adversántis nequítiæ non pavétis.

℟. Fílios suos † qui assistébant ei, ut in Deo profícerent hortabátur, lácrymas eórum et suspíria compensatióne vicínæ jam glóriæ temperábat; * Martínum suum mente réferens, ore sonans, verbis ingéminans. ℣. Sæpius autem súpplici voce promébat : Tu, Christe, parce redémptis. * Martínum. Glória Patri. * Martínum.

Evang. Ecce nos relíquimus, de Communi Abbatum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Odo, vir sanctus, † digne in memóriam vértitur hóminum,

qui ad gáudium tránsiit Angelórum.

Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis.

2 Surréxit † Odo plenus Spíritu Sancto, et monástici Ordinis decus per orbem renovátum est.

3 Exténdit † pálmites suos usque ad mare, et usque ad flumen propágines ejus.

4 Domus Cluníaci, † domus Dómini, fundáta est supra firmam petram.

5 Iste est Odo † quem Régulæ sanctæ zelus ádeo illustrávit, ut Abbas Abbátum éffici mererétur.

Capitulum. Eccli. 3, 2-3

JUdícium Patris audíte, fílii, † et sic fácite ut salvi sitis. * Deus enim honorávit Patrem in fíliis.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. * Et ornávit. Glória Patri. * Amávit.

Hymnus

EN pedum gestans et ovíle ducens
Odo, pastórum decus, enitéscit :
Hoc greges intrant duce gestiéntes
Páscua vitæ.

Páuperum claret pater et juvámen ;
Ullus abscédat vácuus dolénsve
E monastéri fóribus, repúlsus,
Non sinit Odo.

Signa, per gentes properánte fama,
Mira te produnt méritis poténtem :
Gálliæ nostræ decus et colúmna,
O Pater, astas.

Roma te notum récipit triúmphans :
Póntifex munus tibi credit, Odo,
Inclytum, per te domus ut regátur
Spléndida Pauli.

Te, Deus, mundi moderátor alme,
Cóncinant juncti mónachis fidéles :
Voce solémni Tríadi resúltent
Cántica laudis. Amen.

℣. Dedit illi Dóminus glóriam in gente sua. ℟. Et ut stellas exaltáre semen ejus.

Ad Bened. Aña Odo, † Martíni alúmnus, tanti Præsulis spíritum hereditávit, et illum sequebátur monachórum exércitus.

Oratio

DEus, qui beátum Odónem Abbátem, ad monástici Ordinis decórem renovándum, in Ecclésia tua suscitásti ; † ejus méritis et précibus concéde : ut conversiónis nostræ propósitum fidéliter exsequéntes, * viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Pontiani Papæ et Mart., ut in Breviario.

AD TERTIAM

Aña Surréxit.

Capit. Judícium Patris, ut supra.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Aña Exténdit.

Capitulum Eccli. 47, 11-12

STare fecit cantóres contra altáre, et in sono eórum dulces fecit modos. † Et dedit in

celebratiónibus decus, * et ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD NONAM

Aña Iste est Odo.

Capitulum — Isaiæ, 51, 3

Consolábitur Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus : † et ponet desértum ejus quasi delícias, * et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis præter seq.

℣. Dedit illi Dóminus glóriam in gente sua. ℟. Et ut stellas exaltáre semen ejus.

Ad Magnif. Aña O Pater óptime, † Odo beatíssime, magni Benedícti sóboles, Mauri æmulátor strénue, vísita nos et pérfice víneam quam plantávit déxtera tua.

Die 21 Novembris

In Præsentatione B. M. V.

Duplex II classis

De S. Columbano Abb. fit tantum Com. ad Laudes.

Die 22 Novembris

S. Cæciliæ Virg. et Mart.

Duplex majus

Omnia ut in Brev. præter sequentia.

In I Vesperis, si dicendæ sint integræ, Hymnus Terréna cessent órgana, ut infra.

AD MATUTINUM

Hymnus

Terréna cessent órgana,
Cor æstuans Cæcíliæ
Cæléste fundit cánticum,
Deóque totum júbilat.

Dum nuptiáli nóbilis
Domus resúltat gáudio,
Hæc sola tristis cándido
Gemit colúmba péctore :

O Christe mi dulcíssime,
Cui me sacrávit cáritas,
Serva pudóris íntegram,
Avérte labem córpore.

Ovis leónem sédula
Agnum facit mitíssimum :
Hic fonte lotus mýstico,
Cælo repénte mílitat.

Solvit Tibúrtium soror
Erróris a calígine ;
Factóque fratris ásseclæ
Ad astra pandit sémitam.

Seges per illam plúrima
Supérna replet hórrea :
Verbo potens, fit párticeps
Apostolórum glóriæ.

Delápsus arce síderum
Illam tuétur Angelus ;
Rosǽque mixtæ líliis
Ambíre crines géstiunt.

Sertum rubens et cándidum
Affértur una cónjugi,
Quem castitátis ǽmulum
Cæléstis ardor éfficit.

Te, sponse, Jesu, vírginum
Beáta laudent ágmina ;
Patríque cum Paráclito
Par sit per ævum glória.
Amen.

In secundo Nocturno

℟. viii Ingrédiens † cubículum Valeriánus Cæcíliam orántem

invénit, et juxta eam Angelum Dómini duas corónas habéntem in mánibus, * Coruscántes rosis et líliis albescéntes. ℣. Qui dixit ad eos : Corónas istas de paradíso Dei áttuli vobis. * Coruscántes. Glória Patri. * Coruscántes.

In tertio Nocturno

Ad Cantica, Aña Exaltávit Dóminus † super terram Cæcíliæ habitatiónem, virgináli cruóre consecrátam.

℟. xi Almáchius † furóre commótus Cæcíliam jussit in domum suam redúci, et flammis balneáribus concremári : * Cumque fuísset per diem et noctem sub ardóribus bálnei conclúsa, illibáta pérstitit sanitáte. ℣. Ségnior fuit ignis qui foris urébat, quam qui intus in corde vírginis æstuábat. * Cumque.

℟. xii Misit † Almáchius qui Cæcíliam in bálneo decolláret; quam cum spiculátor tértio ictu percussísset, caput ejus amputáre non pótuit, * Et semínecem vírginem cruéntus cárnifex derelíquit. ℣. Accessérunt fidéles, et mártyris generósum sánguinem bíbulis linteamínibus extergébant. * Et. Glória Patri. * Et.

AD LAUDES

Hymnus

NUnc ad corónas pérgite,
Clamat suis Cæcília :
Mox ipsa virgo sístitur
Ad júdicis prætórium.

Minántis iram déspicit,
Et falsa ridet númina :
Jam morte digna dúcitur
Puélla culpæ néscia.

Inclúsa perstat bálneo :
Ardent calóre fórnices :
Ast urit intus vírginem
Divínus ignis fórtior.

Intaminátam bárbarus
Ter ense lictor pércutit :
Scelus tamen non pérficit;
Christus moras dat mártyri.

Horæ suprémæ próxima,
Deo sacrándas dévovet
Ædes avítas, líbera
Volátque ad Agni núptias.

Salvéto, corpus mártyris,
Diu sub antris ábditum :
Nova refúlgens glória
Romæ parénti rédderis.

Ne flos ténebris áreat,
Te Virgo servat vírginum :
Rubens cruóris púrpura,
Stola micánte cíngeris.

Dormi silénti mármore,
Dum, sede lætus cælica,
Indúlget hymnis spíritus,
Votísque dexter ánnuit.

Te, sponse, Jesu, vírginum
Beáta laudent ágmina;
Patríque cum Paráclito
Par sit per ævum glória.
Amen.

In II Vesperis, Hymnus Nunc ad corónas pérgite, ut supra.

PRECES ANTE DEAMBULATIONEM

extra Monasterium.

Aña O sacrum convívium, † in quo Christus súmitur : recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia : et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quǽsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus.

DEus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris : largíre supplícibus tuis, et eórum semper protectióne deféndi, et ætérna societáte gaudére.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Pater noster Benedíctus Abbas servívit : ut eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit.

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Mauri Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur.

ACtiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea Superior dicit :

℣. Procedámus in pace.

℟. In nómine † Christi. Amen.

In reditu, omnibus coram sanctissimo Sacramento genuflexis.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo.

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulis tuis, et si quid in nobis subripúerit visus vel audítus malæ rei vel otiósi sermónis, totum ineffábili pietáte propitiátus indúlge. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

PRECES POST COMPLETORIUM

Singulis Sabbatis et Dominicis, item Feriis III et V in Festis duplicibus majoribus, post Completorium et aspersionem aquæ lustralis, in Choro dicentur Litaniæ Lauretanæ ut in fine Breviarii, deinde :

Aña Sub tuum præsídium † confúgimus, sancta Dei Génitrix, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus : sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Pietáte tua, quǽsumus, Dómine, nostrórum solve víncula peccatórum, et intercedénte beáta sempérque vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, nos fámulos tuos, et loca nostra, in omni sanctitáte custódi; omnes consanguinitáte, affinitáte, ac familiaritáte nobis conjúnctos a vítiis purga, virtútibus illústra; pacem et salútem nobis tríbue; hostes visíbiles et invisíbiles rémove; carnália desidéria repélle; áerem salúbrem indúlge; amícis et inimícis nostris caritátem largíre; Urbem tuam custódi; Pontíficem nostrum N. consérva; omnes Prælátos, Príncipes, cunctúmque pópulum christiánum ab omni adversitáte defénde. Benedíctio tua sit super nos semper; et ómnibus Fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Leo XII, 9 Julii 1828, Indulg. 40 dierunt Fidelibus indulsit quotiescumque supradictam Orationem recitaverint; et Indulg. 100 ann. et 100 Quadrag., si singulis per mensem Sabbatis eam dicent.

LITANIÆ BREVES SANCTORUM

Feriis II, IV et VI, in Festis duplicibus majoribus, post Completorium et aspersionem aquæ lustralis, in Choro recitari solitæ.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte N. ora.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauŕenti, ora.
Sancte Plácide cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Bonifáti, ora.

Sancte N. ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Vitóne, ora.
Sancte Hydúlphe, ora.
Sancte N. ora.
Sancte Pater Benedícte, ora.
Sancte Maure, ora.
Sancte Odo, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte N. ora.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Scholástica, ora.
Sancta Gertrúdis, ora.
Sancta N. ora.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per crucem et mortem tuam, líbera nos, Dómine.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut pacem nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut píetas et misericórdia tua nos custódiat, te rogámus.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Congregatiónem nostram augére et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut ómnibus Fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Et véniat super nos misericórdia tua, Dómine.

℟. Salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, ædificátor et custos Jerúsalem civitátis supérnæ; intervéntu beátæ Maríæ semper vírginis, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, atque S. N. et ómnium Sanctórum, custódi locum istum, et ómnia loca nobis commíssa cum habitatóribus suis, a perículo fúlminis et incéndii, et totíus perturbatiónis; et sit semper domicílium incolumitátis et pacis. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ad litteram N. nominatur Patronus loci proprius : qui si in dicta jam Oratione est, nominatur S. P. Benedictus.

ORATIONES DIVERSÆ

pro temporis necessitate, vel occurrente necessitate dicendæ

Pro Papa.

Oratio

DEus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice : da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere : ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro eligendo Summo Pontifice

Oratio

SUpplici, Dómine, humilitáte depóscimus : ut sacrosánctæ Románæ Ecclésiæ concédat Pontíficem illum tua imménsa píetas; qui et pio in nos stúdio semper tibi plácitus, et tuo pópulo pro salúbri regímine sit assídue ad glóriam tui nóminis reveréndus. Per Dóminum.

Contra persecutores Ecclesiæ.

Oratio

ECclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine, preces placátus admítte : ut, destrúctis adversitátibus, et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Christum.

Pro Congregatione et Familia.

Oratio

DEfénde, quǽsumus, Dómine, beáta María semper vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte famíliam : et toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis. Per Christum.

Pro quacumque necessitate.

Oratio

DEus refúgium nostrum, et virtus, adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus auctor ipse pietátis, et præsta : ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Christum.

Pro quacumque tribulatione.

Oratio

NE despícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem : sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus. Per Christum.

Ad petendam pluviam.

Oratio

DEus, in quo vívimus, movémur, et sumus, plúviam nobis tríbue congruéntem : ut

præséntibus subsídiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus. Per Christum.

Ad postulandam serenitatem.

Oratio

AD te nos, Dómine, clamántes exáudi : et áeris serenitátem nobis tríbue supplicántibus; ut, qui juste pro peccátis nostris afflígimur, misericórdia tua præveniénte, cleméntiam sentiámus. Per Christum.

Pro infirmo.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, salus ætérna credéntium; exáudi nos pro fámulo tuo infírmo, pro quo misericórdiæ tuæ implorámus auxílium : ut, réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes. Per Christum.

Si fuerit pro pluribus, dicatur in plurali.

Pro infirmo, qui proximus est morti, dicitur sequens Oratio.

Oratio

OMnípotens et miséricors Deus, qui humáno géneri et salútis remédia, et vitæ ætérnæ múnera contulísti : réspice propítius fámulum tuum infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti; ut in hora éxitus illíus, absque peccáti mácula tibi Creatóri suo per manus sanctórum Angelórum repræsentári mereátur. Per Christum.

Pro devotis amicis.

Oratio

DEus, qui caritátis dona per grátiam sancti Spíritus tuórum fidélium córdibus infudísti : da fámulis et famulábus tuis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam, salútem mentis et córporis; ut te tota virtúte díligant, et quæ tibi plácita sunt, tota dilectióne perfíciant. Per Christum.

Pro gratiarum actione.

Oratio

DEus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus, píissimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes : ut, qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas. Per Christum.

Ad beatissimum Patrem Benedictum filialis Commendatio

O Alme Pater Benedícte, Monachórum dux et Monárcha, spes et solátium ómnium ad te toto corde clamántium, tuæ sanctíssimæ protectióni humíliter me comméndo : ut, propter excelléntiam meritórum tuórum, ab ómnibus quæ contrária sunt ánimæ meæ, deféndere me dignéris, atque de pietátis tuæ abundántia compunctiónis et lacrymárum grátiam mihi impetres : ut digne copioséque váleam tanta mala et offénsas plángere, quibus a juventúte mea amábilem et desiderábilem Dóminum Jesum Christum provocávi frequéntius : teque digne laudáre, et venerári mérear. O olíva! o vitis nímium in domo Dei fructífera! o vas auri sólidum, omni ornátum lápide pretióso, secúndum cor Dei eléctum et dulcíssimum, innumerísque

gratiárum charismátibus, tamquam gemmis coruscántibus decorátum : te oro, te rogo, tibi toto cordis afféctu ac ómnibus ánimæ desidériis, benigníssime Pater, dulcísque Magíster, súpplico; ut mei míseri peccatóris memor esse dignéris apud Deum, ut peccátis meis ómnibus benígnus indúlgeat, meque in bono consérvet, nec a se unquam discédere áliqua necessitáte permíttat : sed ad beatórum consórtium, visionémque ejus delectábilem post te, Pater, admíttat : ubi tecum, cœtúque cum illo Monachórum máximo sub tuo vexíllo pósito gaudére perpétuo possim : ipso Deo ac Dómino nostro Jesu Christo præstánte : Qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio

Quǽsumus, omnípotens Deus; ut beatíssimi Patris nostri Benedícti, discipulorúmque ejus Plácidi et Mauri, virginísque ac soróris ejus Scholásticæ, sanctorúmque ómnium Monachórum, qui sub ejus signis, atque eo duce tibi militavérunt, méritis et exémplis, rénoves in nobis Spíritum sanctum tuum : quo aspiránte, contra carnem, mundum, et diábolum viríliter decertémus : et quia sine labóre certáminis non est palma victóriæ, da nobis in advérsis patiéntiam, in tentatióne constántiam, in perículis consílium. Da nobis castimóniæ puritátem, paupertátis desidérium, obediéntiæ fructum, et observántiæ fidéle propósitum : quátenus tua consolatióne roboráti, ac fratérna devíncti caritáte, serviámus húmero uno : sicque transeámus per hæc temporália, ut ad ætérnam pátriam quandóque victóres et coronáti, sanctorúmque Monachórum cœtibus inseréndi, perveníre mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Alia Oratio

ad postulandam bene moriendi gratiam.

Aña Stans in Oratório † diléctus Dómini Benedíctus, Córpore et Sánguine Domínico munítus, inter discipulórum manus imbecíllia membra susténtans, eréctis in cælum mánibus, inter verba oratiónis spíritum efflávit, qui per viam stratam pálliis, et innúmeris corúscam lampádibus, cælum ascéndere visus est.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini.

℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Orémus. **Oratio**

Deus, qui pretiósam mortem sanctíssimi Patris Benedícti tot tantísque privilégiis decorásti : concéde, quǽsumus, nobis : ut cujus memóriam recólimus, ejus in óbitu nostro beáta præséntia ab hóstium muniámur insídiis. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

IN FESTO D. N. JESU CHRISTI REGIS

Duplex I classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

Pacíficus † vocábitur, et thronus ejus erit firmíssimus in perpétuum. Psalmi de Dominica. 151

2 Regnum ejus † regnum sempitérnum est, et omnes reges sérvient ei et obédient.

3 Ecce Vir Oriens † nomen ejus : sedébit et dominábitur, et loquétur pacem Géntibus.

4 Ecce dedi te † in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Capitulum *Coloss. 1, 12-13*

Fratres : Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, † qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, * et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

℟. br. Afférte Dómino, * Famíliæ populórum. Afférte. ℣. Afférte Dómino glóriam et impérium. Famíliæ. Glória Patri. Afférte.

Hymnus

Te sæculórum Príncipem,
Te, Christe, Regem Géntium,
Te méntium, te córdium
Unum fatémur árbitrum.

Scelésta turba clámitat :
Regnáre Christum nólumus :
Te nos ovántes ómnium
Regem suprémum dícimus.

O Christe, Princeps Pácifer,
Mentes rebélles súbjice,
Tuóque amóre dévios
Ovíle in unum cóngrega.

Ad hoc cruénta ab árbore
Pendes apértis bráchiis,
Diráque fossum cúspide
Cor igne flagrans éxhibes.

Ad hoc in aris ábderis
Vini dapísque imágine,
Fundens salútem fíliis
Transverberáto péctore.

Te natiónum Præsides
Honóre tollant público,
Colant magístri, júdices,
Leges et artes éxprimant.

Submíssa regum fúlgeant
Tibi dicáta insígnia :
Mitíque sceptro pátriam
Domósque subde cívium.

Glória tibi, Dómine,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni usque ad Completorium sequentis diei inclusive

℣. Data est mihi omnis potéstas. ℟. In cælo et in terra.

Ad Magnif., Aña Dabit illi † Dóminus Deus sedem David, patris ejus : et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti : concéde propítius ; ut cunctæ famíliæ Géntium, peccáti vúlnere disgregátæ, ejus suavíssimo subdántur império : Qui tecum.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM

Invitat. Jesum Christum, Regem regum: * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Ætérna Imágo Altíssimi,
Lumen, Deus, de Lúmine,
Tibi, Redémptor, glória,
Honor, potéstas régia.

Tu solus ante sæcula
Spes atque centrum témporum,
Cui jure sceptrum Géntium
Pater suprémum crédidit.

Tu flos pudícæ Vírginis,
Nostræ caput propáginis,
Lapis cadúcus vértice
Ac mole terras óccupans.

Diro tyránno súbdita,
Damnáta stirps mortálium,
Per te refrégit víncula
Sibíque cælum víndicat.

Doctor, Sacérdos, Légifer,
Præfers notátum sánguine
In veste: Princeps príncipum
Regúmque Rex altíssimus.

Tibi voléntes súbdimur,
Qui jure cunctis ímperas:
Hæc cívium beátitas
Tuis subésse légibus.

Glória tibi, Dómine,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña Ego autem † constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum* advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum:* et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum ejus.

Aña Glória † et honóre coronásti eum, Dómine: ómnia subjecísti sub pédibus ejus.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lactén-

tium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas : * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Aña Glória et honóre coronásti eum, Dómine :. ómnia subjecísti sub pédibus ejus.

Aña Elevámini,† portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Aña Sedébit † Dóminus Rex in ætérnum : Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, † Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : † vox Dómini concutiéntis desértum : * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña Sedébit Dóminus Rex in ætérnum : Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña Virga directiónis,† virga regni tui : proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ,pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha,et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui:* in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña Virga directiónis, virga regni tui : proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Aña Psállite † Regi nostro, psállite : quóniam Rex magnus super omnem terram.

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña Psállite Regi nostro, psállite: quóniam Rex magnus super omnem terram.

℣. Data est mihi omnis potéstas. ℟. In cælo et in terra.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colosséncses

Lectio I *Cap. 1, 3-23*

Grátias ágimus Deo, et Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orántes, audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem quæ repósita est vobis in cælis, quam audístis in verbo veritátis evangélii, quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat, et crescit, sicut in vobis, ex ea die qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra, caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis miníster Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Super sólium † David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum: * Et vocábitur nomen ejus Deus, Fortis, Princeps pacis. ℣. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis. Et vocábitur.

Lectio II

Ideo et nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia et intelléctu spiritáli; ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes; in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei; in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia et longanimitáte cum gáudio, grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum.

℟. Aspiciébam † in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat: et datum est ei regnum et honor: * Et omnis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur: et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

Lectio III

Qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ; quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília et invisibília, sive

throni, sive dominatiónes, sive principátus, sive potestátes: ómnia per ipsum et in ipso creáta sunt: et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens; quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt.

℟. Tu Béthlehem † Ephrata, párvulus in míllibus Juda: ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israël: * Et erit iste Pax. ℣. Egréssus ejus ab inítio, a diébus æternitátis: stabit, et pascet in fortitúdine Dómini. Et erit.

Lectio IV

Et vos cum essétis aliquándo alienáti, et inimíci sensu in opéribus malis; nunc autem reconciliávit in córpore carnis ejus per mortem, exhibére vos sanctos, et immaculátos, et irreprehensíbiles coram ipso; si tamen permanétis in fide fundáti, et stábiles, et immóbiles a spe evangélii, quod audístis, quod prædicátum est in univérsa creatúra quæ sub cælo est, cujus factus sum ego Paulus miníster.

℟. Exsúlta † satis, fília Sion; júbila, fília Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi justus et Salvátor: * Et loquétur pacem Géntibus. ℣. Potéstas ejus a mari usque ad mare: et a flumínibus usque ad fines terræ. Et loquétur. Glória Patri. Et loquétur.

IN II NOCTURNO

Aña Hic est Deus, † Deus noster in ætérnum: ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Aña Hic est Deus, Deus noster in ætérnum : ipse reget nos in sæcula.

Aña Benedicéntur † in ipso omnes tribus terræ: omnes Gentes magnificábunt eum.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : † et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña Benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : omnes Gentes magnificábunt eum.

Aña Dícite † in Géntibus, quia Dóminus regnávit; ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña Dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit; ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, et pópulos in veritáte sua.

Aña Dóminus † regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ.

Et non repetitur in Psalmo.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus:*audívit,et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña Dóminus regnávit, exsúltet terra, læténtur ínsulæ multæ.

Aña Jubiláte † in conspéctu regis Dómini, quóniam venit judicáre terram.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : † moveátur mare, et plenitúdo ejus:* orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña Jubiláte in conspéctu regis Dómini, quóniam venit judicáre terram.

Aña Exaltáte † Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster,tu exaudiébas eos : † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

℣. Afférte Dómino, famíliæ populórum. ℟. Afférte Dómino glóriam et impérium.

Ex Lítteris Encýclicis Pii Papæ undécimi

Litt. Encycl. Quas primas diei 11 Decembris 1925.

Lectio V

Cum Annus sacer non unam ad inlustrándum Christi regnum habúerit opportunitátem, vidémur rem factúri Apostólico múneri in primis consentáneam, si, plurimórum Patrum Cardinálium, Episcopórum fideliúmque précibus, ad Nos aut singillátim aut commúniter delátis, concedéntes, hunc ipsum Annum peculiári festo Dómini Nostri Jesu Christi Regis in ecclesiásticam liturgíam inducéndo clausérimus. Ut transláta verbi significatióne Rex appellarétur Christus ob summum excelléntiæ gradum, quo inter omnes res creátas præstat atque éminet, jam diu communitérque usu venit. Ita enim fit, ut regnáre is « in méntibus hóminum » dicátur non tam ob mentis áciem

scientiæque suæ amplitúdinem, quam quod ipse est Véritas, et veritátem ab eo mortáles hauríre atque obediénter accípere necésse est; « in voluntátibus » item « hóminum », quia non modo sanctitáti in eo voluntátis divínæ perfécta prorsus respóndet humánæ intégritas atque obtemperátio, sed étiam líberæ voluntáti nostræ id permotióne instinctúque suo súbjicit, unde ad nobilíssima quæque exardescámus. « Córdium » dénique « Rex » Christus agnóscitur ob ejus « supereminéntem sciéntiæ caritátem » et mansuetúdinem benignitatémque ánimos alliciéntem : nec enim quemquam usque ádeo ab universitáte géntium, ut Christum Jesum, aut amári aliquándo cóntigit aut amátum iri in pósterum contínget.

℟. Opórtet † illum regnáre, quóniam ómnia subjécit Deus sub pédibus ejus : * Ut sit Deus ómnia in ómnibus. ℣. Cum subjécta fúerint illi ómnia, tunc et ipse Fílius subjéctus erit Patri. Ut sit.

Lectio VI

Verum, ut rem préssius ingrediámur, nemo non videt, nomen potestatémque regis, própria quidem verbi significatióne, Christo hómini vindicári oportére; nam, nisi quátenus homo est, a Patre « potestátem et honórem et regnum » accepísse dici nequit, quandóquidem Dei Verbum, cui éadem est cum Patre substántia, non potest ómnia cum Patre non habére commúnia, proptereáque ipsum in res creátas univérsas summum atque absolutíssimum impérium. Quo autem hæc Dómini nostri dígnitas et potéstas fundaménto consístat, apte Cyríllus Alexandrínus animadvértit : « Omnium, ut verbo dicam, creaturárum dominátum óbtinet, non per vim extórtum, nec aliúnde invéctum, sed esséntia sua et natúra; » scílicet ejus principátus illa nítitur unióne mirábili, quam hypostáticam appéllant.

℟. Fecit nos † regnum et sacerdótes Deo et Patri suo: * Ipsi glória et impérium, in sæcula sæculórum. ℣. Ipse est primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ. Ipsi glória.

Lectio VII

Unde conséquitur, non modo ut Christus ab Angelis et homínibus Deus sit adorándus, sed étiam ut ejus império Hóminis, Angeli et hómines páreant et subjécti sint : nempe ut vel solo hypostáticæ uniónis nómine Christus potestátem in univérsas creatúras obtíneat. Jamvéro, ut hujus vim et natúram principátus paucis declarémus, dícere vix áttinet tríplici eum potestáte continéri, qua si carúerit, principátus vix intellígitur. Id ipsum deprómpta atque alláta ex sacris Lítteris de universáli Redemptóris nostri império testimónia plus quam satis signíficant, atque est cathólica fide credéndum, Christum Jesum homínibus datum esse útique Redemptórem cui fidant, at una simul legislatórem cui obédiant. Ipsum autem Evangélia non tam leges condidísse narrant, quam leges condéntem in-

dúcunt : quæ quidem præcépta quicúmque servárint, iídem a divíno Magístro, álias áliis verbis, et suam in eum caritátem probatúri et in dilectióne ejus mansúri dicúntur. Judiciáriam vero potestátem sibi a Patre attribútam ipse Jesus Judæis, de Sábbati requiéte per mirábilem débilis hóminis sanatiónem violáta criminántibus, denúntiat : « Neque enim Pater júdicat quemquam, sed omne judícium dedit Fílio ». In quo id étiam comprehénditur (quóniam res a judício disjúngi nequit) ut præmia et pœnas homínibus adhuc vivéntibus jure suo déferat. At prætérea potéstas illa, quam exsecutiónis vocant, Christo adjudicánda est, útpote cujus império parére omnes necésse sit, et ea quidem denuntiáta contumácibus irrogatióne suppliciórum, quæ nemo possit effúgere.

℟. Factum est † regnum hujus mundi Dómini nostri et Christi ejus : * Et regnábit in sæcula sæculórum. ℣. Adorábunt in conspéctu ejus univérsæ famíliæ Géntium ; quóniam Dómini est regnum. Et regnábit.

Lectio VIII

Verúmtamen ejúsmodi regnum præcípuo quodam modo et spirituále esse et ad spirituália pertinére, cum ea, quæ ex Bíbliis supra protúlimus, verba planíssime osténdant, tum Christus Dóminus sua agéndi ratióne confírmat. Síquidem, non una data occasióne, cum Judæi, immo vel ipsi Apóstoli, per errórem censérent, fore ut Messías pópulum in libertátem vindicáret regnúmque Israël restitúeret, vanam ipse ac spem adímere et convéllere; rex a circumfúsa admirántium multitúdine renuntiándus, et nomen et honórem fugiéndo latendóque detrectáre ; coram Præside Románo edícere, regnum suum « de hoc mundo » non esse. Quod quidem regnum tale in Evangéliis propónitur, in quod hómines pœniténtiam agéndo íngredi parent, íngredi vero néqueant, nisi per fidem et baptísmum, qui etsi est ritus extérnus, interiórem tamen regeneratiónem signíficat atque éfficit ; oppónitur únice regno Sátanæ et potestáti tenebrárum, et ab ásseclis póstulat, non solum ut, abalienáto a divítiis rebúsque terrénis ánimo, morum præferant lenitátem et esúriant sitiántque justítiam, sed étiam ut semetípsos ábnegent et crucem suam tollant. Cum autem Christus et Ecclésiam Redémptor sánguine suo acquisíverit et Sacérdos se ipse pro peccátis hóstiam obtúlerit perpetuóque ófferat, cui non videátur régium ipsum munus utriúsque illíus natúram múneris indúere ac participáre ? Túrpiter, ceteróquin, erret, qui a Christo hómine rerum civílium quarúmlibet impérium abjúdicet, cum is a Patre jus in res creátas absolutíssimum sic obtíneat, ut ómnia in suo arbítrio sint pósita. Itaque, auctoritáte Nostra Apostólica, festum Dómini Nostri Jesu Christi Regis institúimus, quotánnis, postrémo mensis Octóbris Domínico die, qui scílicet Omnium Sanctórum celebritátem próxime antecédit, ubíque terrárum agéndum. Item

præcípimus, ut eo ipso die géneris humáni Sacratíssimo Cordi Jesu dedicátio quotánnis renovétur.

℟. Decem córnua † quæ vidísti, decem reges sunt : Hi cum Agno pugnábunt, et Agnus vincet illos, * Quóniam Dóminus dominórum est, et Rex regum. ℣. Regnávit Dóminus Deus noster omnípotens : gaudeámus et exsultémus, et demus glóriam ei. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN III NOCTURNO

Aña Christo † datus est principátus et honor regni; omnis pópulus et tribus et linguæ sérvient ei in ætérnum.

Canticum David *1 Par. 29, 12-13*

Benedíctus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, et poténtia, * et glória, atque victória :

Et tibi laus : * cuncta enim quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt :

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus et poténtia : * in manu tua magnitúdo, et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclytum.

Glória Patri.

Canticum Annæ *1 Reg. 2, 1-5*

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Glória Patri.

Canticum Annæ *1 Reg. 2, 6-10*

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cælis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Glória Patri.

Aña Christo datus est principátus et honor regni ; omnis pó-

pulus et tribus et linguæ sérvient ei in ætérnum.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ. ℟. Omnes gentes sérvient ei.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio IX *Cap. 18, 33-37*

In illo témpore: Dixit Pilátus ad Jesum: Tu es Rex Judæórem? Respóndit Jesus: A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 51 in Joan. 12-13; et Tract. 117 in Joan. 19-21

Quid magnum fuit Regi sæculórum Regem fíeri hóminum? Non enim Rex Israël Christus ad exigéndum tribútum vel exércitum ferro armándum hostésque visibíliter debellándos; sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes amantésque perdúcat. Dei ergo Fílius æquális Patri, Verbum per quod facta sunt ómnia, quod Rex esse vóluit Israël, dignátio est, non promótio; miseratiónis indícium est, non potestátis augméntum. Qui enim appellátus est in terra Rex Judæórum, in cælis est Dóminus Angelórum. Sed Judæórum tantum Rex est Christus, an et Géntium? Immo et Géntium. Cum enim dixísset in prophetía: Ego autem sum constitútus Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum Dómini: ne propter montem Sion solis Judæis eum regem quisquam díceret constitútum, contínuo subjécit: Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; póstula a me et dabo tibi Gentes hereditátem tuam et possessiónem tuam términos terræ.

℟. Tua est † poténtia, tuum regnum, Dómine: tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et mísericors. Da pacem.

Lectio X

Tract. 115 in Joan. 18-36

Respóndit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judæis; nunc autem regnum meum non est hinc. Hoc est quod bonus Magíster scire nos vóluit; sed prius nobis demonstránda fúerat vana hóminum de regno ejus opínio, sive Géntium, sive Judæórum, a quibus id Pilátus audíerat: quasi proptérea morte fuísset plecténdus, quod illícitum affectáverit regnum, vel quóniam solent regnatúris invidére regnántes, et vidélicet cavéndum erat, ne ejus regnum sive Románis, sive Judæis esset advérsum.

℟. Ecce † apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo sanctórum míllia: et habébit in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. Et cum.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio XI

Póterat autem Dóminus quod ait, Regnum meum non est de hoc mundo, ad primam interrogatiónem præsidis respondére, ubi ei dixit, Tu es rex Judæórum? sed eum vicíssim intérrogans, utrum hoc a semetípso díceret,an audísset ab áliis, illo respondénte osténdere vóluit hoc sibi apud illum fuísse a Judæis velut crimen objéctum: patefáciens nobis cogitatiónes hóminum, quas ipse nóverat, quóniam vanæ sunt; eísque post responsiónem Piláti, jam Judæis et Géntibus opportúnius aptiúsque respóndens, Regnum meum non est de hoc mundo.

℞. Non est † símilis tui, Dómine, magnus es tu, et magnum nomen tuum in fortitúdine. * Quis non timébit te, o Rex géntium? ℣. Tuum est enim decus inter cunctos sapiéntes géntium: Tu Deus vivens et Rex sempitérnus. Quis non timébit.

Lectio XII de Homilia Dominicæ occurrentis, cum ℞. Vidi Dóminum. ou ℞ Adaperiat.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 18, 33-37

In illo témpore: Dixit Pilátus ad Jesum: Tu es Rex Judæórum? Respóndit Jesus: A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus: Numquid ego Judæus sum? Gens tua et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? Respóndit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent,ut non tráderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus: Ergo Rex es tu? Respóndit Jesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Suscitábit † Deus cæli regnum quod commínuet et consúmet univérsa regna, et ipsum stabit in ætérnum.

2 Dedit ei Dóminus † potestátem et honórem et regnum; et omnes pópuli, tribus et linguæ ipsi sérvient.

3 Exíbunt aquæ vivæ † de Jerúsalem; et erit Dóminus Rex super omnem terram.

4 Magnificábitur † usque ad términos terræ, et erit iste pax.

5 Gens et regnum† quod non servíerit tibi, períbit: et Gentes solitúdine vastabúntur.

Capitulum *Coloss. 1, 12-13*

Fratres: Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, † qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, * et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

℞. br. Data est mihi * Omnis potéstas. Data est. ℣. In cælo et in terra. Omnis. Glória Patri. Data est.

Hymnus

Vexílla Christus ínclyta
Late triúmphans éxplicat:
Gentes adéste súpplices,
Regíque regum pláudite.

Non Ille regna cládibus,
Non vi metúque súbdidit:
Alto levátus stípite,
Amóre traxit ómnia.

O ter beáta cívitas
Cui rite Christus ímperat,
Quæ jussa pergit éxsequi
Edícta mundo cælitus!

Non arma flagrant ímpia,
Pax usque firmat fœdera,
Arrídet et concórdia,
Tutus stat ordo cívicus.

Servat fides connúbia,
Juvénta pubet íntegra,
Pudíca florent límina
Doméstícis virtútibus.

Optáta nobis spléndeat
Lux ista, Rex dulcíssime:
Te, pace adépta cándida,
Adóret orbis súbditus.

Glória tibi, Dómine,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Multiplicábitur ejus impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

Ad Bened., Aña Fecit nos Deo † et Patri suo regnum, primogénitus mortuórum, et Princeps regum terræ, allelúja.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti: concéde propítius; ut cunctæ famíliæ géntium, peccáti vúlnere disgregátæ, ejus suavíssimo subdántur império: Qui tecum vivit.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD TERTIAM

Aña Dedit ei Dóminus.

Capitulum ut supra ad Laudes.

℣. Afférte Dómino, famíliæ populórum. ℟. Afférte Dómino glóriam et impérium.

AD SEXTAM

Aña Exibunt aquæ vivæ.

Capitulum *Coloss. 1, 16-17*

Omnia per ipsum et in ipso creáta sunt, et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. † Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, * ut sit in ómnibus ipse primátum tenens.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ. ℟. Omnes gentes sérvient ei.

AD NONAM

Aña Gens et regnum.

Capitulum *Coloss. 1, 19-20*

In ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, † pacíficans per sánguinem crucis ejus sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt, * in Christo Jesu Dómino nostro.

℣. Multiplicábitur ejus impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter sequentia:

℣. Multiplicábitur ejus impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

Ad Magnif., Aña Habet in vestiménto † et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium. Ipsi glória et impérium, in sæcula sæculórum.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Approbatum a S. R. C. die 14 Aprilis 1926 ex audientia Ssmi.

N. o. 165/1926. A. Card. Vico, Praef. Ep. Port. et S. Ruf.
Angelus Mariani, Secretarius.

SUPPLEMENTUM

PRO SANCTIMONIALIBUS

ORDINIS S. BENEDICTI

ADORATIONIS PERPETUÆ
SS. SACRAMENTI

A SACRA RITUUM CONGREGATIONE APPROBATA

BRUGIS, SUMPTIBUS ET TYPIS SOCIETATIS S. AUGUSTINI,
DESCLÉE, DE BROUWER ET SOC. ANNO MDCCCCXXVI.

ADDITIONES ET VARIATIONES

IN KALENDARIO PERPETUO

CONGREGAT. GALLICÆ ORD. S. BENEDICTI

IN USUM

SANCTIMONIALIUM EJUSDEM O. S. BENEDICTI AB ADORATIONE PERPETUA SSmi SACRAMENTI

Feria 5 post Dominicam Sexag., (vel ea impedita post Dom. Septuag.) *Reparationis injuriarum SSmo Sacramento illatarum.* Duplex II classis.

15 Januarii. *S. Mauri* Abbatis. Duplex II classis.

4 Februarii. Commemoratio *B. Joannæ Valesiæ* Viduæ.

10 » *S. Scholasticæ* Virg. Duplex I classis (extra Quadrag. cum Octava communi).

17 » Extra Quadragesimam. *Octava S. Scholasticæ.* Duplex maj.

6 Aprilis. *B. Julianæ Cornelionen.* Virg. Duplex.

Sabbato post Octavam Corporis Christi. *Purissimi Cordis B. M. V.* Duplex majus.

19 Junii. Commemoratio *S. Julianæ de Falconeriis* Virg.

22 Julii. *S. Mariæ Magdalenæ* Pœnit. Patronæ minus principalis Instituti. Duplex majus.

Dominica infra Octavam Assumptionis B. M. V., *Missa* solemnis *Assumptionis B. M. V.* (Missa conventualis diei respondens).

10 Novembris. Commemoratio *SS. Vitoni et Hydulphi* EE. et CC.

19 » Commemoratio *S. Mechtildis* Virg.

SANCTIMONIALIUM ORD. S. BENEDICTI AB ADORATIONE PERPETUA SSmi SACRAMENTI

Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a SSmo Domino Nostro Benedicto Papa XV tributarum, precibus Priorissarum Sanctimonialium ab Adoratione Perpetua Sanctissimi Sacramenti Ordinis Sancti Benedicti, benigne annuens, indulsit, ut sive pro celebratione Missæ, sive pro Divini Officii recitatione, in omnibus Ecclesiis vel Oratoriis totius Instituti Kalendarium et

Proprium Congregationis Gallicæ ejusdem Ord. S. Benedicti adhibere valeant una cum variationibus et additamentis quæ huic Decreto praejacent : servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque, Die 1 Februarii 1918.

† A. Card. Vico, Ep. Portuen. Pro-Præf.
Alexander Verde, S. R. C. Secretarius.

SANCTIMONIALIUM ORD. S. BENEDICTI
AB ADORATIONE PERPETUA SSmi SACRAMENTI

Priorissæ Monasteriorum Sanctimonialium Ordinis S. Benedicti ab Adoratione Perpetua Sanctissimi Sacramenti, Sanctissimum Dominum nostrum Pium Papam XI humillime exoraverunt ut Kalendario Congregationis Gallicæ O. S. Benedicti novissime reformato, quo per Indultum diei 1. Februarii 1918 utuntur eædem Moniales, inseri valeant insequentes variationes, videlicet.

Die 8 Februarii. *Purissimi Cordis B. Mariæ V.* Duplex II classis.
Die 24 Martii. *S. Gabrielis* Archang. Duplex majus in Quadrag. commemoratio.
Die 29 Aprilis. *SS. Quatuor Abbatum Cluniacensium.* Duplex majus.
Die 8 Maji. *Apparitionis S. Michaelis* Archang. Duplex majus.
Die 22 Julii. *S. Mariæ Magdalenæ* Patronæ Instituti secundariæ. Duplex II classis, cum Octava simplici.
Die 29 Julii. *S. Marthæ* Virg. Duplex.
Die 19 Novembr. *S. Mechtildis* Virg. Duplex.

Sanctissimus Dominus noster, referente infrascripto Cardinali S.R.C. Præfecto, attente commendationis officio Reverendissimorum Ordinariorum, enuntiatas Variationes Kalendario in usum prælaudatorum Monasteriorum inserendas concessit ; servatis Rubricis Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 28 Novembris 1923.

† A. Card. Vico, Ep. Portuen. Præf.
Alexander Verde, S. R. C. Secretarius.

FERIA V. POST DOMINICAM SEXAGESIMÆ

VEL EA IMPEDITA

FERIA V. POST DOMINICAM SEPTUAGESIMÆ

FESTUM SOLEMNE REPARATIONIS

INJURIARUM SSmo SACRAMENTO ILLATARUM

Duplex II classis

AD VESPERAS

Antiphona 1

Supra dorsum meum † fabricavérunt peccatóres, prolongavérunt iniquitátem suam. *Ps. 128* Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea. 156

2. Sédimus et flévimus, † cum dicunt : Exinaníte, exinaníte. *Ps. 136* Super flúmina Babylónis. 161

3. Tota die † constituébant prœlia ; acuérunt linguas suas sicut serpéntis. *Ps. 139* Eripe me, Dómine, ab hómine malo. 163

4. Périit fuga a me ; † humiliátus sum nimis : líbera me a persequéntibus me. *Ps. 141* Voce mea ad Dóminum clamávi. 164

Capitulum *Hebr. 10, 28-29*

Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne duóbus vel tribus téstibus móritur ; † quanto magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, et sánguinem testaménti pollútum dúxerit, * in quo sanctificátus est ?

℟. *br.* Homo pacis meæ, * Qui edébat panes meos. Homo. ℣. Magnificávit super me supplantatiónem. — Qui edébat. — Glória Patri. — Homo.

Hymnus

Quis dabit profúnda nostro
Péctori suspíria ?
Sancta nostra lugeámus,
A profánis póllui,
Cælitúmque margarítam
Ante porcos prójici.

En adhuc, cui thura spondet,
Funus Heródes parat :
Os adhuc offert dolósum,
Datque Judas óscula ;
Et manus cohors cruéntas
Mittit in Jesum ferox.

Christus humánæ salútis
Digna Patris víctima ;
Plebis ingrátæ petítus
Ad necem clamóribus,
Nunc supérbam fert suórum,
Manna factus, náuseam.

Huc adéste, Regis alti
Víndices exércitus :
Perdat ensis obstinátos
Nuptiárum tránsfugas ;
Veste nudum nuptiáli
Atra nox absórbeat.

Mitióra dulcis Agnus
Hac in ara póstulat :
Qui dedit vel pro nefándis
Sánguinem tortóribus,
Hic adhuc avértit iram
Imminéntem sóntibus.

Apta morti vasa fœda
Qui bonus fert, laus Patri :
Qui suo mundat cruóre
Laus sit uni Fílio :
Apta qui reddis salúti,
Sit tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Repulísti et despexísti Christum tuum. ℟. Profanásti in terra sanctuárium ejus.

Ad Magnif., *Aña* Dedúcant † óculi mei lácrimam per noctem et diem, et non táceant : quóniam contritióne magna contríta est Sion : ne fácias nobis contuméliam sólii glóriæ tuæ, Dómine.

Oratio

Adeúntes cum fidúcia ad thronum grátiæ tuæ, Dómine Jesu, propítius réspice : et exáudi; ut glória tua, quæ in Sacraménto amóris tui perpétuis impiórum contuméliis impétitur, perpétuo quoque tibi famulántium cultu reparétur : Qui vivis et regnas.

Ad Complet. et per Horas Conclusio Hymnorum erit sequens :

Qui júgiter Patrem rogas,
Ne perdat ultor ímpios,
Agnus Dei, sit laus tibi
Par sit Parénti, et Flámini.
Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Sancta in manu extraneórum facta sunt : * Plorémus coram Dómino. *Ps. 94* Veníte, exsultémus Dómino.

Hymnus

Nunc te flebílibus concínimus modis,
Nostrum dulce decus, cáusaque gáudii,
Præsens ipse tuis, ipse tuis cibus,
O vere Deus ábdite!

In nos larga polo dum bona défluunt,
Sæva nos pétimus stultítia polum :
Impinguátus homo dona Dei suo
Certat víncere crímine.

Numquid comméruit? vel tibi, vínea,
Quid non sponte dedit, quod pótuit dare?
Uvas cultor agri sperat; inútilis
Labrúscas ager áttulit.

Hic blasphéma frequens múrmurat, hic movet
Dentes sacrílegos in Dóminum reus;
Hic injússus adest, mente vagus sedet,
Æger, nudus, iners abit.

Ecquis finis erit? lux tua, Véritas,
Fulgens monte sacro núbila díssipet :
Nostri dura, Deus, frígora péctoris
Dissólvat tua cáritas.

Unus Tresque Deus; quam malus ínquinat,
Nobis corda tuæ zelus agit domus :
Illam pande domum, nullus ubi malus,
A qua nullus abest bonus.
Amen.

In I Nocturno

Aña Astitérunt † peccatóres, convenérunt advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2

Quáre fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum:* et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña Astitérunt peccatóres, convenérunt advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Aña Exáudi, Dómine, † vocem fletus mei, convertántur et erubéscant inimíci.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum ; * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Aña Exáudi, Dómine, vocem fletus mei, convertántur et erubéscant inimíci.

Aña Ecce peccatóres † intendérunt arcum, advérsus Dóminum, in templo sancto ejus.

Psalmus 10

In Dómino confído : † quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit in vultus ejus.

Aña Ecce peccatóres intendérunt arcum advérsus Dóminum, in templo sancto ejus.

Aña Usquequo † exaltábitur inimícus meus super me? Réspice, Dómine, nequándo dicat, præválui advérsus eum.

Psalmus 12

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * úsquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte:* nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : † cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Aña Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? Réspice, Dómine, nequándo dicat, præválui advérsus eum.

Aña Apud te, † Dómine, est fons vitæ : ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : † ástitit omni viæ non bonæ,* malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abýssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur

iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Aña Apud te, Dómine, est fons vitæ: ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem.

Aña Abominábiles† facti sunt in iniquitátibus suis, qui devórant carnem meam sicut escam panis.

Psalmus 52

Dixit insípiens in corde suo:* Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? † cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Aña Abominábiles facti sunt in iniquitátibus suis, qui dévorant carnem meam sicut escam panis.

℣. Repulísti et despexísti Christum tuum. ℟. Profanásti in terra sanctuárium ejus.

De Ezechiéle Prophéta

Lectio I *Cap. 8, 4-10*

Ecce ibi glória Dei Israël, secúndum visiónem quam víderam in campo. Et dixit ad me: Fili hóminis, leva óculos tuos ad viam Aquilónis. Et levávi óculos meos ad viam Aquilónis, et ecce ab Aquilóne portæ altáris, idólum zeli in ipso intróitu. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne, vides tu quid isti fáciunt, abominatiónes magnas quas domus Israël facit hic, ut procul recédam a sanctuário meo? Et adhuc convérsus vidébis abominatiónes majóres.

℟. Discumbéntibus † duódecim et manducántibus ait Jesus: Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me qui mandúcat mecum. * Væ hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur! ℣. Ecce manus tradéntis me mecum est in mensa.—Væ hómini.

Lectio II

Et introdúxit me ad óstium átrii, et vidi, et ecce forámen unum in paríete; et dixit ad me: Fili hóminis, fode paríetem. Et cum fodíssem paríetem, appáruit óstium unum. Et dixit ad me: Ingrédere, et vide abominatiónes péssimas quas isti fáciunt hic. Et ingréssus vidi, et ecce omnis similitúdo reptílium et animálium, abominátio, et univérsa idóla domus Israël depícta erant in paríete in circúitu per totum.

℟. Indúxi vos † in terram, ut comederétis fructum ejus et óptima illíus. * Et ingréssi contaminástis terram meam, et hereditátem meam posuístis in abominatiónem. ℣. Tenéntes legem,

prævaricáti estis in me.— Et ingréssi.

Lectio III *Cap. 8, 13-17*

Et dixit ad me: Adhuc convérsus vidébis abominatiónes majóres, quas isti fáciunt. Et introdúxit me per óstium portæ domus Dómini, quod respiciébat ad Aquilónem; et ecce ibi mulíeres sedébant plangéntes Adónidem. Et dixit ad me: Certe vidísti, fili hóminis; adhuc convérsus vidébis abominatiónes majóres his. Et introdúxit me in átrium domus Dómini intérius; et ecce in óstio templi Dómini, inter vestíbulum et altáre, quasi vigínti quinque viri dorsa habéntes contra templum Dómini, et fácies ad Oriéntem, et adorábant ad ortum solis. Et dixit ad me: Certe vidísti, fili hóminis, numquid leve et hoc dómui Juda, ut fácerent abominatiónes istas, quas fecérunt hic; quia repléntes terram iniquitáte, convérsi sunt ad irritándum me?

℟. Impii † in testaméntum simulábunt fraudulénter; * Advérsus Deum deórum loquéntur; comedéntes panem cum eo, cónterent eum. ℣. Pólluent sanctuárium fortitúdinis; áuferent juge sacrifícium; et dabunt abominatiónem in desolatiónem. — Advérsus.

Lectio IV *Cap. 9, 4-9*

Et dixit Dóminus ad eum: Transi per médiam civitátem in médio Jerúsalem, et signa Thau super frontes virórum geméntium et doléntium super cunctis abominatiónibus quæ fiunt in médio ejus. Et illis dixit, audiénte me: Transíte per civitátem sequéntes eum, et percútite: non parcat óculus vester, neque misereámini. Senem, adolescéntulum et vírginem, párvulum et mulíeres interfícite usque ad interneciónem: omnem autem super quem vidéritis Thau, ne occidátis; et a sanctuário meo incípite. Cœpérunt ergo a viris senióribus, qui erant ante fáciem domus. Et dixit ad eos: Contamináte domum, et impléte átria interféctis; egredímini.Et egréssi sunt, et percutiébant eos qui erant in civitáte. Et cæde compléta, remánsi ego; ruíque super fáciem meam, et clamans ajo: Heu, heu, heu, Dómine Deus, érgone dispérdes omnes relíquias Israël, effúndens furórem tuum super Jerúsalem? Et dixit ad me: Iníquitas domus Israël et Juda magna est nimis valde.

℟. Anima † quæ tristis est super magnitúdine mali, et ánima esúriens dat tibi glóriam, Dómine: * Noli meminísse iniquitátum eórum; sed meménto nóminis tui; * Quia tu es Dóminus Deus noster; et laudábimus te. ℣. Réspice, Dómine, de domo sancta tua in nos, quia pétimus misericórdiam ante fáciem tuam. — Noli meminísse. — Glória Patri. — Quia tu es.

In II Nocturno

Aña In me sunt † vota tua, Dómine; posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo, quóniam multi bellántes advérsum te.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: *

tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi ; * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos:* in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, † in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi,non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, † et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Aña In me sunt vota tua, Dómine ; posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo, quóniam multi bellántes advérsum te.

Aña Permanébo † in conspéctu Dómini: misericórdiam ejus requíram ; et reddam ei vota mea de die in diem.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña Permanébo in conspéctu Dómini : misericórdiam ejus requíram ; et reddam ei vota mea de die in diem.

Aña Confundántur † et revereántur, avertántur retrórsum et erubéscant inimíci tui.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et di-

cant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Aña Confundántur et revereántur, avertántur retrórsum et erubéscant inimíci tui.

Aña Qui odérunt te, † in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Psalmus 73

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ,* quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu diripuísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: * et ánimas páuperum tuórum, ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam: † memor esto improperiórum tuórum, * eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Aña Qui odérunt te, in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Aña Deus, † venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum. *Et non repetitur in Psalmo.*

Psalmus 78

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, † polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster : † et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Aña Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum.

Aña Supérbo óculo, † et insatiábili corde, cum hoc non edébam : óculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum.

Psalmus 100

Misericórdiam, et judícium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Aña Supérbo óculo,et insatiábili corde,cum hoc non edébam: óculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum.

℣. Homo pacis meæ, qui edébat panes meos. ℟. Magnificávit super me supplantatiónem.

Ex Tractátu Sancti Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, de lapsis.

Lectio V *Circa medium*

Emérsit, fratres dilectíssimi, novum genus cladis ; et quasi parum persecutiónis procélla sævíerit, accéssit ad cúmulum sub misericórdiæ título malum fallens, et blanda pernícies. Contra Evangélii vigórem, contra Dómini et Dei legem,temeritáte quorúmdam, laxátur incáutis communicátio, írrita et falsa pax, periculósa dántibus, et nihil accipiéntibus profutúra. Non quærunt sanitátis patiéntiam, nec veram de satisfactióne medicínam.

℟. Pópulus † locútus est contra Dóminum : Anima nostra náuseat super cibo isto levíssimo. * Escam cæli abomináta est ánima eórum. ℣. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, et in retributiónes,et in scándalum. — Escam.

Lectio VI

A diáboli aris reverténtes, ad Sanctum Dómini sórdidis et inféctis nidóre mánibus accédunt. Mortíferos idolórum cibos adhuc pene ructántes, exhalántibus étiam nunc scelus suum fáucibus, et contágia funésta redoléntibus, Dómini Corpus invádunt, quando occúrrat Scriptúra Divína, et clamet, et dicat : Omnis mundus manducábit carnem,et ánima quæcúmque manducáverit ex carne Sacrifícii salutáris, quod est Dómini, et immundítia ejus super ipsum est, períbit ánima illa de pópulo suo.

℟. Si inimícus meus † maledixísset mihi,sustinuíssem útique. * Tu vero homo unánimis, dux meus et notus meus. ℣. Qui simul mecum dulces capiébas cibos, in domo Dei ambulávimus cum consénsu. — Tu vero.

Lectio VII

Apóstolus item testátur et dicit: Non potéstis cálicem Dómini bíbere et cálicem dæmoniórum ; non potéstis mensæ Dómini communicáre, et mensæ dæmoniórum. Item contumácibus et pervicácibus comminátur et denúntiat, dicens : Quicúmque éderit panem, aut bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit Córporis et Sánguinis Dómini. Spretis his ómnibus atque contémptis, vis infértur Córpori ejus et Sánguini : et plus modo in Dóminum mánibus atque ore delínquunt, quam cum Dóminum negavérunt.

℟. Atténde, † Dómine, et vide de habitáculo sancto tuo : ubi est zelus tuus et fortitúdo

tua? * Hostes nostri conculcavérunt sanctificatiónem tuam. ℣. Rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, et osténtui habéntes. — Hostes.

Lectio VIII

Ante expiáta delícta, ante exomológesim factam críminis, ante purgátam consciéntiam sacrifício et manu sacerdótis, ante offénsam placátam indignántis Dómini et minántis, pacem putant esse, quam quidam verbis fallácibus vénditant. Non est pax illa, sed bellum; nec Ecclésiæ júngitur qui ab Evangélio separátur. Quid injúriam benefícium vocant? quid impietátem vocábulo pietátis appéllant?

℟. Perséquitur † inimícus ánimam meam. * Comprehéndit et concúlcat in terra vitam meam. * Et glóriam meam in púlverem dedúcit. ℣. Usquequo improperábit inimícus?—Comprehéndit. — Glória Patri. — Et glóriam.

In III Nocturno

Aña Réspice, Dómine, † domus sanctificatiónis nostræ et glóriæ nostræ, et ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínam.

Cantic. Isaiæ Cap. 64, 9-12

Ne irascáris, Dómine, satis,* et ne ultra memíneris iniquitátis nostræ.

Ecce réspice; * pópulus tuus omnes nos.

Cívitas Sancti tui * facta est desérta.

Sion desérta facta est: * Jerúsalem desoláta est.

Domus sanctificatiónis nostræ et glóriæ nostræ, † ubi laudavérunt te patres nostri, * facta est in exustiónem ignis.

Et ómnia desiderabília nostra * versa sunt in ruínas.

Numquid super his continébis te, Dómine; * tacébis, et afflíges nos veheménter?

Cantic. Isaiæ Cap. 65, 2-5

Expándi manus meas tota die * ad pópulum incrédulum,

Qui gráditur in via non bona * post cogitatiónes suas.

Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me * ante fáciem meam semper:

Qui ímmolant in hortis * et sacríficant super láteres:

Qui hábitant in sepúlcris, * et in delúbris idolórum dórmiunt:

Qui cómedunt carnem suíllam, * et jus profánum in vasis eórum:

Qui dicunt: Recéde a me, non appropínques mihi: * quia immúndus es:

Isti fumus erunt in furóre meo: * ignis ardens tota die.

Cantic. Isaiæ, Cap. 65, 11-14

Et vos, qui dereliquístis Dóminum, * qui oblíti estis nomen sanctum meum;

Qui pónitis Fortúnæ mensam, * et libátis super eam;

Numerábo vos in gládio, * et omnes in cæde corruétis:

Pro eo quod vocávi, et non respondístis; * locútus sum, et non audístis:

Et faciebátis malum in óculis meis, * et quæ nólui, elegístis.

Propter hoc, hæc dicit Dóminus Deus: * Ecce servi mei cómedent, et vos esuriétis:

Ecce servi mei bibent,* et vos sitiétis:

Ecce servi mei lætabúntur, * et vos confundémini:

Ecce servi mei laudábunt, præ exsultatióne cordis, * et vos clamábitis, præ dolóre cordis.

Aña Réspice, Dómine, domus sanctificatiónis nostræ et glóriæ nostræ, et ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínam.

℣. Ecce pósitus est hic in ruínam. ℟. Et in signum cui contradicétur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 22*

In illo témpore: Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum et pharisæis in parábolis, dicens: Símile factum est regnum cælórum hómini regi qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 3 in Epist. ad Eph. n. 4

Si Christus eum abdúxit et éxpulit qui sórdida veste erat indútus, ei qui córpori sordes adhibúerit, quid non fáciet? quómodo eum affíciet? Multos vídeo, qui Christi córporis sunt partícipes inconsideráte et témere, et magis ex consuetúdine et ex præscrípto, quam ex cogitatióne et consideratióne. Cógita qui véteris erant partícipes sacrifícii, quanta utebántur abstinéntia et frugalitáte; quid non agébant? quid non faciébant? Undique et semper expurgabántur et expiabántur; tu autem accédens ad sacrifícium, quod ipsi stupent et venerántur Angeli, témporum períodis rem defínis ac circumscríbis.

℟. Quid est † quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? * Numquid carnes sanctæ áuferent a te malítias tuas? ℣. Amíce, ad quid venísti? Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. — Numquid.

Lectio X

Et quómodo stabis ad tribúnal Christi, qui pollútis mánibus et lábiis ad corpus illud áudeas accédere? Et regem quidem ore male olénte deosculári nolúeris, cæli autem Regem fœténti et male olénti ánima osculáris! Id plane est contumélia. Dic mihi, vellésne ad sacrifícium illótis mánibus accédere? non opínor: sed malles pótius non accédere, quam sórdidis mánibus. Itane cum in re parva sis ádeo réverens et religiósus; sórdidam et immúndam habens ánimam, accédis, et audes tángere?

℟. Super omnes † inimícos meos factus sum oppróbrium: * Oblivióni datus sum, factus sum tamquam vas pérditum. ℣. Tabernáculum meum vastátum est; fílii mei exiérunt a me. — Oblivióni.

Lectio XI

Quid vero? an non vides vasa ablúta, ádeo nítida et spléndida? his longe mundióres nobis opórtet esse ánimas, his sanctióres et splendidióres. Quare? quóniam illa propter nos fiunt tália, illa eum qui inest non partícipant, non séntiunt; nos autem participámus, et sentímus. Nunc autem vase quidem sórdido et immúndo uti nolúeris: sórdida autem et immúnda accédis ánima? Multam

vídeo rei inæqualitátem. O consuetúdinem ! O præsumptiónem ! Frustra est quotidiánum Sacrifícium, frustra astámus Altári, nemo est qui partícipet : hæc dico, non ut témere participétis, sed ut vos dignos reddátis.

℟. Dimísi † hereditátem meam, dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus : * Conculcavérunt partem meam; dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. ℣. Obstupéscite, cæli, super hoc, et, portæ cæli, desolámini ; dereliquérunt me, fontem aquæ vivæ. — Conculcavérunt.

Lectio XII

Consídera, quæso. Adest mensa régia, adsunt Angeli ministrántes, adest Rex ipse, et tu stas óscitans ? Vestes tibi sunt sórdidæ, et nulla a te hujus habétur rátio ? At sunt mundæ : accúmbe ergo, et partícipa. Venit quotídie, ut vídeat accumbéntes, omnes allóquitur, et nunc in vestra dicit consciéntia: Amíci, quómodo hic statis non habéntes vestem nuptiálem ? Non dixit, Cur accubuísti ? Sed ante accúbitum et ingréssum, eum dicit esse indígnum. Non dixit enim, Cur accubuísti, sed, cur intrásti ? Hæc ergo nunc quoque dicit nobis ómnibus, qui impudénter et inverecúnde stamus. Quicúmque enim est qui mysteriórum non est párticeps, is impudénter stat, et nimis audácter.

℟. Consummétur † prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas. * Usquequo peccátum desolatiónis, et sanctuárium conculcábitur? ℣. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum ? et plorábo die ac nocte. — Usquequo. — Glória Patri. — Usquequo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 22, 1-14

In illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum et pharisæis in parábolis, dicens : Símile factum est regnum cælórum hómini regi qui fecit núptias fílio suo. Et misit servos suos vocáre invitátos ad núptias, et nolébant veníre. Iterum misit álios servos, dicens: Dícite invitátis : Ecce prándium meum parávi, tauri mei, et altília occísa sunt, et ómnia paráta ; veníte ad núptias. Illi autem neglexérunt, et abiérunt álius in villam suam, álius vero ad negotiatiónem suam ; réliqui vero tenuérunt servos ejus, et contuméliis affectos occidérunt. Rex autem cum audísset, irátus est, et missis exercítibus suis, pérdidit homícidas illos, et civitátem illórum succéndit. Tunc ait servis suis : Núptiæ quidem parátæ sunt ; sed qui invitáti erant, non fuérunt digni. Ite ergo ad éxitus viárum, et quoscúmque invenéritis, vocáte ad núptias. Et egréssi servi ejus in vias, congregavérunt omnes, quos invenérunt, malos et bonos ; et implétæ sunt núptiæ discumbéntium. Intrávit autem rex ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli, et ait illi : Amíce, quómodo huc intrásti, non habens vestem nuptiálem ? At ille ob-

mútuit. Tunc dixit rex minístris: Ligátis mánibus et pédibus ejus, míttite eum in ténebras exterióres; ibi erit fletus et stridor déntium. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti.

Oratio Adeúntes cum fidúcia, *ut ad Laudes.*

AD LAUDES 66.

Aña 1. Excubáte † in custódia sanctuárii, et in ministério altáris, ne oriátur indignátio mea super fílios Israël. *Ps. 50* Miserére mei, Deus. 56

2. Vos portábitis † iniquitátem sanctuárii, et sustinébitis peccáta sacerdótii.

3. Deus, Deus meus, † confúndor et erubésco leváre fáciem meam ad te, quóniam delícta nostra crevérunt usque ad cælum. *Ps. 62* Deus, Deus meus. 38

4. Osténde † fáciem tuam, Deus meus, super sanctuárium tuum: exáudi, Dómine; placáre, Dómine; atténde et fac.

Psalmus 42

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : † quare me repulísti ? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña Vos portábitis iniquitátem sanctuárii, et sustinébitis peccáta sacerdótii.

Cantic. Danielis, Cap. 9, 15-19

Peccávimus, iniquitátem fécimus, Dómine, * in omnem justítiam tuam.

Avertátur, óbsecro, ira tua et furor tuus, * a civitáte tua Jerúsalem, et monte sancto tuo;

Propter peccáta enim nostra, * et iniquitátes patrum nostrórum,

Jerúsalem, et pópulus tuus in oppróbrium sunt * ómnibus per circúitum nostrum.

Nunc ergo exáudi, Deus noster, oratiónem servi tui, * et preces ejus :

Et osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum, * quod desértum est, propter temetípsum.

Inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * áperi óculos tuos,

Et vide desolatiónem nostram, * et civitátem, super quam invocátum est nomen tuum;

Neque enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, * sed in miseratiónibus tuis multis.

Exáudi, Dómine; placáre, Dómine; atténde, et fac : * ne moréris propter temetípsum, Deus meus,

Quia nomen tuum invocátum est super civitátem * et super pópulum tuum.

Aña Osténde fáciem tuam, Deus meus, super sanctuárium tuum : exáudi, Dómine; placáre, Dómine; atténde, et fac.

5. Impropéria † improperántium tibi cecidérunt super me, Dómine. *Ps. 148* Laudáte Dóminum de cælis, *cum reliq.* 39

Capitulum *Heb. 10, 28-29*

Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne duóbus vel tribus téstibus móritur : † quanto magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, et sánguinem testaménti pollútum dúxerit, * in quo sanctificátus est?

℟. *br.* Repulísti * Et despexísti Christum tuum. Repulísti. ℣. Profanásti in terra sanctuárium ejus. — Et despexísti. — Glória Patri. — Repulísti.

Hymnus

Novámne das lucem, Deus,
Nos inchoáre? nec reis
Jus est peténdi, nec decet
Optáre devótos tibi.

Heu! confitémur crímina :
Te, Christe, conculcávimus;
Pollútus indígne Cruor
Nos morte dignos árguit.

Quos vestra non gravant mala,
Fratérna, sancti, plángite.
O quot sacræ carnis rei!
Rei quot adsunt sánguinis!

Vorat canis Sanctum Dei;
Templum profánis vel patet,
Vel non frequentátum gemit.
Quid ergo nobis vívere?

An non, ut ad Christi necem
Ne pars sit ad tantum nefas,
Exstínguet horrens sol diem?
Ortúsne non statim cadet?

Ortum bonis solem tuum
Lucére qui jubes malis;
Disrúmpe cor durum malis,
Da pœnitens cor et bonis.

Laus pura contuméliis
Succédat ætérna tibi :
Quam nos per Agnum réddere
Terra polóque da, Deus. Amen.

℣. Apprópiant super me nocéntes. ℟. Ut edant carnes meas.

Ad Bened., Aña Núptiæ † quidem parátæ sunt, sed qui invitáti erant, non fuérunt digni; illi neglexérunt, et abiérunt.

Oratio

Adeúntes cum fidúcia ad thronum grátiæ tuæ, Dómine Jesu, propítius réspice : et exáudi; ut glória tua, quæ in Sacraménto amóris tui perpétuis impiórum contuméliis impétitur, perpétuo quoque tibi famulántium cultu reparétur : Qui vivis et regnas.

AD PRIMAM

Aña Excubáte † in custódia sanctuárii, et in ministério altáris, ne oriátur indignátio mea super fílios Israël.

AD TERTIAM

Aña Vos portábitis † iniquitátem sanctuárii, et sustinébitis peccáta sacerdótii.

Capitulum Irritam quis fáciens, *ut supra.*

℣. Repulísti et despexísti Christum tuum. ℟. Profanásti in terra sanctuárium ejus.

AD SEXTAM

Aña Deus, Deus meus, † confúndor et erubésco leváre fá-

ciem meam ad te, quóniam delícta nostra crevérunt usque ad cælum.

Capitulum *I Cor. 10, 20-21*

Nolo vos sócios fíeri dæmoniórum;† non potéstis cálicem Dómini bíbere et cálicem dæmoniórum, * non potéstis mensæ Dómini partícipes esse et mensæ dæmoniórum.

℣. Homo pacis meæ, qui edébat panes meos. ℟. Magnificávit super me supplantatiónem.

AD NONAM

Aña Impropéria † improperántium tibi cecidérunt super me, Dómine.

Capitulum *I Cor. 11, 27*

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, * reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℣. Ecce pósitus est hic in ruínam. ℟. Et in signum cui contradicétur.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesp., præter seq.:

Aña 1. Audíte, cæli;†et áuribus pércipe, terra: Fílios enutrívi, et exaltávi; ipsi autem sprevérunt me. *Ps. 128* Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

2. Sanctificátio nostra † desérta effécta est, arca testaménti nostri dirépta est, et sancta nostra contamináta sunt. *Ps. 136* Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus.

3. Væ genti † peccatríci, fíliis scelerátis: dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt Sanctum Israël. *Ps. 139* Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

4. In loco † sólii mei et loco vestigiórum pedum meórum ubi habitábo, polluérunt nomen sanctum meum in abominatiónibus quas fecérunt. *Ps. 141* Voce mea ad Dóminum clamávi.

℣. Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam. ℟. Polluérunt templum sanctum tuum.

Ad Magnif., Aña Ecce Sancta nostra, † et pulchritúdo nostra, et cláritas nostra desoláta est, coinquinavérunt ea Gentes: contemplámini,et vocáte lamentatríces, ut véniant, quóniam humiliáta est coróna glóriæ nostræ.

DIE 4 FEBRUARII

B. Joannæ Valesiæ
Francorum Reginæ, Viduæ
Memoria

Oratio

Deus, qui ad imitándum beátæ Vírginis Fílii tui Genitrícis virtútes, novum per beátam Joánnam sacrárum Vírginum cætum instítui voluísti: ejus méritis, precibúsque concéde, ut per éadem gradiámur virtútum exémpla. Per eúmdem Dóminum.

DIE 8 FEBRUARII

IN FESTO PURISSIMI CORDIS B. MARIÆ V.

Duplex II classis

Aña Trahe me, *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Psalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis, ut in Festis B. M. V.*

Capitulum *Cant. 8, 6*

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: † quia

fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: * lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. *br.* Factum est cor meum* Tamquam cera liquéscens. Factum. ℣. In médio ventris mei. — Tamquam. — Glória Patri. — Factum.

Hymnus Ave, maris stella.

℣. Exsúlta in omni corde, fília Jerúsalem. ℟. Rex Israël, Dóminus in médio tui.

Ad Magnif., Aña Exsultávit† cor meum in Dómino, et exaltátum est cornu meum in Deo meo, quia lætáta sum in salutári tuo.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Corde Beátæ Maríæ Vírginis dignum Spíritus Sancti habitáculum præparásti: concéde propítius; ut ejúsdem puríssimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. *Ps. 94* Veníte, exsultémus.

Hymnus Quem terra, pontus, æthera.

In I Nocturno

Aña Benedícta tu † inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. *Ps. 8* Dómine, Dóminus noster, *cum reliquis ut in Comm. Fest. B. M. V.*

Aña Et ait María: † Magníficat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Ps. 18* Cæli enárrant glóriam Dei.

Aña Quia respéxit † humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Ps.23* Dómini est terra, et plenitúdo ejus.

Aña Eructávit † cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. *Et non repetitur in Ps. 44, qui continuatur:* Lingua mea cálamus scribæ.

Aña Delíciæ meæ † esse cum fíliis hóminum. Beáti, qui custódiunt vias meas. *Ps. 45* Deus noster refúgium, et virtus.

Aña Lætábor † super eis, cum bene eis fécero in toto corde meo et in tota ánima mea. *Ps. 47* Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Anima mea liquefácta est. ℟. Ut locútus est diléctus.

De Cánticis canticórum

Lectio I

Cap. 4, v. 1, 3, 4, 9, 11 et 12

Quam pulchra es, amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut vitta coccínea, lábia tua: et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Vulnerásti cor meum, soror mea, sponsa: vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Favus distíllans lábia tua, sponsa: mel et lac sub lingua tua. Hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Deduc me, †. Dómine, in

via tua, et ingrédiar in veritáte tua; lætétur cor meum, * Ut tímeat nomen tuum. ℣. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum. — Ut tímeat.

Lectio II *Cap. 5, v. 1, 5, 6*

Veni in hortum meum, soror mea, sponsa : méssui myrrham meam cum aromátibus meis : comédi favum cum melle meo. Vox dilécti mei pulsántis: Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea; quia caput meum plenum est rore, et cincínni mei guttis nóctium. Surréxi ut aperírem dilécto meo : manus meæ stillavérunt myrrham, et dígiti mei pleni myrrha probatíssima. Apérui dilécto meo; at ille declináverat, atque transíerat. Anima mea liquefácta est, ut locútus est.

℟. In Dómino † gaudébo, et exsultábo in Deo Jesu meo : Deus Dóminus fortitúdo mea,* Super excélsa dedúcet me. ℣. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. — Super.

Lectio III Cap. 5, v. 9, 16 et 17

Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchérrima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus, totus desiderábilis. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, fíliæ Jerúsalem. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? Quo declinávit diléctus tuus? et quærémus eum tecum.

℟. Invéni † grátiam apud óculos tuos, Dómine mi,* Qui consolátus es me, et locútus es ad cor ancíllæ tuæ, ℣. In toto corde meo exquisívi te, ne repéllas me a mandátis tuis. — Qui consolátus.

Lectio IV *C. 6, v. 3 et 8*

Pulchra es, amíca mea, suávis et decóra sicut Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam fíliæ, et beatíssimam prædicavérunt : regínæ laudavérunt eam.

℟. Ego † dórmio, et cor meum vígilat : vox dilécti mei pulsántis : * Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. ℣. Vulnerásti cor meum, soror mea, sponsa, vulnerásti cor meum. — Aperi. — Glória Patri. — Aperi.

In II Nocturno

Aña Beáta, † quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. *Ps. 84* Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Aña Fecit † mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. *Ps. 86* Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña Fecit poténtiam † in bráchio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui. *Ps. 95* Cantáte Dómino cánticum novum:* cantáte.

Aña Unde hoc mihi † ut véniat Mater Dómini mei ad me? *Ps. 96* Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Aña Misericórdia ejus † a progénie in progénies timéntibus eum. *Ps. 97* Cantáte Dómino cánticum novum : * quia.

Aña Suscépit † Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ. *Ps. 98* Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Fortis est ut mors diléctio. ℟. Dura sicut inférnus æmulátio.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis

Ex Serm. 9 de Visitat.

Lectio V

Quis mortálium, nisi divíno fretus oráculo, de vera Dei et hóminis Genitríce quidquam módicum, sive grande præsúmat pollútis lábiis nomináre : quam Pater ante sæcula Deus perpétuam prædestinávit in Vírginem digníssimam : Fílius elégit in Matrem: Spíritus Sanctus omnis grátiæ domicílium præparávit? Quibus verbis ego homúnculus sensus altíssimos Virgínei Cordis, sanctíssimo ore prolátos, écferam : quibus non súfficit lingua ómnium hóminum, et étiam Angelórum? Dóminus enim ait: Bonus homo de bono thesáuro cordis sūi profert bona. Quis autem inter puros hómines mélior homo potest excogitári, quam illa, quæ méruit éffici Mater Dei, quæ in Corde et in útero suo ipsum Deum hospitáta est? Quis thesáurus mélior, quam ipse divínus amor, quo Cor Vírginis ardens erat?

℟. Ego † diligéntes me diligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiæ et glória : * Opes supérbæ et justítia. ℣. Ut ditem diligéntes me et thesáuros eórum répleam. — Opes.

Lectio VI

De hoc ígitur Corde quasi fornáce divíni ardóris Virgo beáta prótulit verba bona, id est verba ardentíssimæ caritátis. Sicut enim a vase óptimo vino pleno non potest exíre, nisi óptimum vinum : aut sicut a fornáce summi ardóris non egréditur, nisi incéndium fervens : sic de Corde Matris Christi exíre non pótuit verbum, nisi summi summéque divíni amóris atque ardóris. Septem verba tantum miræ senténtiæ et virtútis, a Christi benedictíssima Matre legúntur dicta. Cum Angelo bis tantum locúta est. Cum Elísabeth bis étiam. Cum Fílio étiam bis. Cum minístris in núptiis semel. Hæc septem verba secúndum septem amóris actus sub miro gradu et órdine proláta, quasi sunt septem flammæ Cordis ejus.

℟. Ego † mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei: in me grátia omnis viæ et veritátis, * In me omnis spes vitæ et virtútis. ℣. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini. — In me.

Lectio VII

Quæ verba consíderans mens devóta cum ipso Prophéta ait : Quam dúlcia fáucibus meis, id est ómnibus affectiónibus, elóquia tua. Porro dulcédo hæc, quam in verbis beátæ Vírginis devóta mens sentit, est ardor piæ devotiónis, quam in eis ánima experimentáliter probat.

℟. Beátus homo, † qui audit me, et qui vígilat ad fores meas

quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. * Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino. ℣. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam: omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. — Qui me.

Lectio VIII

Distinguámus ígitur per órdinem has septem flammas amóris verbórum Vírginis benedíctæ. Prima est flamma amóris separántis: secúnda, amóris transformántis: tértia, amóris communicántis: quarta, amóris jubilántis: quinta, amóris soporántis: sexta, amóris compatiéntis: séptima, amóris consummántis.

℟. Spíritus meus † super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Qui audit me, non confundétur; * Et qui operántur in me, non peccábunt. ℣. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt. — Et qui. — Glória Patri. — Et qui.

In III Nocturno

Aña Non désinam † eis benefácere, et timórem meum dabo in corde eórum, ut non recédant a me. *Cant.* Obaudíte me, divíni fructus.

℣. Ego diléctho meo. ℟. Et ad me convérsio ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio IX *Cap. 2*

In illo témpore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. Dñica I post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelísta, conservábat ómnia verba hæc in Corde suo. Omnia quæ de Dómino, vel a Dómino dicta sive acta cognóverat Mater Virgo, diligéntius in Corde retinébat, sollícite cuncta memóriæ commendábat, ut, cum demum tempus prædicándæ sive scribéndæ Incarnatiónis ejus adveníret, sufficiénter univérsa, prout essent gesta, posset explicáre quæréntibus. Imitémur et nos, fratres mei, piam Dómini Matrem, ipsi quoque ómnia verba et facta Dómini ac Salvatóris nostri fixa in corde conservándo.

℟. Confortátum est † cor tuum; ídeo manus Dómini confortávit te: * Et eris benedícta in ætérnum. ℣. Concupíscet Rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. — Et eris.

Lectio X

Horum Dómini verbórum et actórum meditatióne diúrna et noctúrna importúnos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incúrsus: horum crebra collatióne et nos et próximos nostros a fábulis supervácuis, et male dulcorátis detractiónum collóquiis castigáre, atque ad divínæ frequéntiam laudis accéndere curémus.

℟. Vultum tuum † deprecabúntur omnes dívites plebis. * Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus. ℣. Exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo. — Omnis.

Lectio XI

Si enim, fratres caríssimi, in futúri beatitúdine sæculi habitáre in domo Dómini, ac perpétuo illum laudáre desiderámus, opórtet nimírum et in hoc sæculo,quod in futúro quærámus,sollícite præmonstrémus: frequentándo vidélicet ecclésiæ límina, et non solum in ea laudes Dómini canéndo, sed et in omni loco dominatiónis ejus ea, quæ ad laudem gloriámque Conditóris nostri profíciant, verbis páriter ac factis ostendéndo.

℞. Hortus conclúsus, † soror mea, sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. ℣. Esuriéntes implévit bonis. — Púteus.

Lectio XII

Ex V. Beda in c. 6. Luc.

Sive quæ intelléxit, sive quæ necdum intellígere verba Evangélii pótuit Mater ejus,ómnia suo páriter in corde, quasi ruminánda et diligéntius scrutánda, recondébat. Discámus ergo sanctæ Vírginis in ómnibus castitátem, quæ non minus ore pudíca quam córpore, arguménta fídei conservábat in corde. Et si illa ante præcépta apostólica tacet, cur tu post apostólica præcépta magis cupis docére, quam díscere?

℞. Aquæ multæ † non potuérunt exstínguere caritátem : * Neque flúmina óbruent eam. ℣. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne,quasi nihil despíciet eam. — Neque. — Glória Patri. — Neque.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 48-51

In illo témpore: Dixit Mater Jesu ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.Et ait ad illos: Quid est,quod me quærebátis ? Nesciebátis quia in his,quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth; et erat súbditus illis.Et Mater ejus conservábat ómnia verba hæc in corde suo.

Oratio Omnípotens sempitérne Deus, *ut supra.*

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1. Trahe me, † post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Ps. 92* Dóminus regnávit, decórem indútus est, *cum reliquis de Dñica.*

2. Diléctus meus † lóquitur mihi: Surge,própera,amíca mea.

3. Fulcíte me flóribus, † stipáte me malis, quia amóre lángueo.

4. Adjúro vos, † fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis diléctam, quoadúsque ipsa velit.

5. Ego dórmio, † et cor meum vígilat.

Capitulum *Cant. 8, 6*

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: † quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio : * lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. *br.* Deus cordis mei, * Et pars mea Deus in æternum. Deus. ℣. Mihi adhærére Deo bonum est. — Et pars. — Glória Patri. — Deus.

Hymnus O gloriósa Dómina. 199*

℣. Qui me invénerit, invéniet vitam. ℟. Et háuriet salútem a Dómino.

Ad Bened.,Aña Extóllens vocem † quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti.

Oratio Omnípotens sempitérne Deus, *ut supra.*

Et fit commem. Dominicæ.

AD TERTIAM

Aña Diléctus meus.

Capitulum ut ad Laudes.

℣. Anima mea liquefácta est. ℟. Ut locútus est diléctus.

AD SEXTAM

Aña Fulcíte me flóribus.

Capitulum *Eccli. 24, 5-6*

Ego ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram: † ego feci in cælis ut orirétur lumen indefíciens;* et sicut nébula texi omnem terram.

℣. Fortis est ut mors diléctio. ℟. Dura sicut inférnus æmulátio.

AD NONAM

Aña Ego dórmio.

Capitulum *Eccli. 24, 9 et 11*

In omni terra steti : et in omni pópulo ; † et in ómnibus réquiem quæsívi, * et in hereditáte Dómini morábor.

℣. Ego dilécto meo. ℟. Et ad me convérsio ejus.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesp. præter sequentia.

℣. Viam mandatórum tuórum cucúrri. ℟. Cum dilatásti cor meum.

Ad Magnif., Aña Exsultávit † cor meum in Deo salutári meo : quia fecit mihi magna, qui potens est.

DIE 24 MARTII

S. Gabrielis, Archang.

Duplex majus

AD VESPERAS

Aña Ingréssus Gábriel † Angelus ad Maríam Vírginem, dixit: Ave, grátia plena, Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

AD LAUDES

Aña Gábriel Angelus † descéndit ad Zacharíam, et ait illi: Uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem : et multi in nativitáte ejus gaudébunt, ipse enim præíbit ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Oratio

Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti : concéde propítius ; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cælis. Qui vivis et regnas.

DIE 6 APRILIS

B. JULIANÆ CORNELION, Virg.
Duplex

Oratio

Deus, humílium celsitúdo, qui beátam Vírginem Juliánam, ad promovéndum Sanctíssimi Sacraménti cultum, mirabíliter inflammásti; tríbue, quæsumus, ita nos humilitátis ejus vestígia sectári in terris, ut cum ipsa sublimári mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Sæculo duodécimo post Christum natum orta est Beáta Juliána in Retínne pago Leodiénsi. Paréntibus orbáta, quinquénnis, sub disciplína religiósa, in Cornélii Montis monastério prope Leódium adolévit, ubi virtútum ómnium culmen attigísse videbátur, Sancti Augustíni Régula proféssa, ac Soróribus præpósita, Sponsum suum cæléstem, sub Eucharísticis speciébus laténtem, frequénter invisébat, omnibúsque adorándum prædicábat. Coram Augustíssimo Sacraménto prostráta, intelléxit instituéndam esse in Ecclésia singulárem Córporis Christi solemnitátem. Re matúrius examináta, Epíscopus Leodiénsis hoc Festum in sua Diœcesi instítuit, quod póstea Urbanus Quartus ad Univérsam Ecclésiam exténdit. Mórtuo Antístite Leodiénsi multa passa est Juliána, tandémque, in céllula, óculis in Eucharístiæ Sacraméntum defíxis, pie obdormívit, ac miráculis post óbitum cláruit.— ℟. Veni, elécta.

DIE 29 APRILIS

SS. ODONIS, MAJOLI, ODOLINIS ET HUGONIS Abb., O. N.
Duplex majus

In I Vesperis

Añæ de Laudibus. Psalmi de Dominica.

Capit. Illi viri, *ut infra ad Laudes.*

℟. *br.* Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúja, allelúja. — Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. — Allelúja. — Glória Patri. — Lux perpétua.

Hymnus

Vócibus lætis tua festa pangat,
Odo, psalléntum pia turba fratrum:
Ordinis cari Pater, has benígne
Súscipe laudes.

Præsuli magno Túronum vovéris:
Te sacerdótum rádians adóptat
Gemma Martínus, nítidis cliéntem
Dótibus ornat.

Sæculo nondum licet expedítus
Jamque Nursínæ studet Odo legi,
Et jugum præfert monachále, Christo
Sub duce currens.

Claustra dum mores pénetrant profáni,
Régulæ vinclis sápiens magíster
Lege sub sacra rétinens rebélles,
Frænat habénis.

Cóngregat fratres régimen sub unum,
Fit Pater magnam sóbolem gubérnans;

Et greges tendunt ad ovíle multi
Cluniacénse.

Te, Deus, mundi moderátor alme,
Cóncinant juncti mónachis fidéles :
Voce solémni Tríadi resúltent
Cántica laudis. Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif., Aña In regeneratióne, * cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátos Abbátes ad monástici Ordinis decórem renovándum in Ecclésia tua suscitásti : eórum méritis et précibus concéde; ut conversiónis nostræ propósitum fidéliter exsequéntes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus. Per Dóminum.

Et fit Comm. S.Roberti Abb., Aña Similábo eum. ℣. Amávit eum. p. 38 (Suppl franc).

Oratio

Deus, qui pro te relinquéntibus ómnia céntuplum in hoc sæculo, et in futúro vitam ætérnam promisísti : da nobis, intercedénte beáto Robérto Abbáte, sic a mundánis desidériis abstinére, ut plenam a te mercédem suscípere mereámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum * Veníte, adorémus, allelúja.

Hymnus

Májole, consors prócerum
Regum Regi placéntium,
Inter cæléstes áulicos,
Divinitátis cónscios.

Honóris privilégio,
Cœtu junctus monástico :
Sed et choris angélicis,
Fruéris aula lúminis.

Unde, Pater, nos réspice,
Pressos peccáti póndere :
Depóne gravem sárcinam,
Levíga consciéntiam.

His fáscibus depósitis,
Mortis salútos vínculis,
Junge nos tuos sérvulos
Mónachis præstantíssimis.

Cum quibus nos perpétua
Possideámus gáudia,
Christi favénte grátia,
Per infiníta sæcula. Amen.

In I Nocturno

Aña Secus decúrsus † aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum, allelúja.

Psalmi de Comm. Conf. non Pont.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja. T.P. All. au ℣ ℟.

Lectiones Laudémus viros *ut in die 10 Novembris.* 103* *Festa Propria, except. ultim. Resp.*

℟. IV Vos estis † vasa sancta Dómini, auro fulgéntia : legem Dei spléndide docuístis : * Quorum ópera multa repósita sunt apud Dóminum, allelúja. ℣. Beáti et multo honóre digni, quorum pórtio Deus est. — Quorum. — Glória Patri. — Quorum.

In II Nocturno

Aña Habitábunt † in tabernáculo tuo, requiéscent in monte sancto tuo, allelúja.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

Lectio V

Odo, Abbónis nóbilis Franci fílius, beáto Martíno a téneris annis dicátus adoléscens Turonénsis Ecclésiæ canónicis aggregátus est; deínde paupéribus sua quæque distríbuens, in solitúdine per triénnium abstinéntiæ, lectióni, oratióni sédulus incúbuit. In Balménsi monastério sub Bernóne Abbáte conversátus, póstea in regéndo Cluniacénsi cœnóbio eídem suffécus est. Régulam sancti Benedícti mónachis edísserens, nullum illíus ápicem inconsúltum esse vel ásperum suo multorúmque dócuit exémplo. Fratres solitúdini, puritáti, siléntio déditos curávit: óperis Dei decórem mónitis fovit et scripsit: atque idóneos quosque statis horis díscere áliquid aut docére vóluit. In príncipum dissídiis componéndis, Ecclésiæ pace restituénda, reformándis monastériis se totum impéndit. Romæ febri corréptus mortis indúcias impetrávit, donec Túrones revérsus Martíni sui, quem semper corde ténuit, tránsitum celebrásset: in cujus octáva die inter preces fratrum ánimam efflávit, anno salútis nongentésimo quadragésimo secúndo.

℟. Iste est Odo, † Abbas mirábilis, quem Deus suscitávit ut per eum sacra Cluníaci domus fíeret * Monásticæ vitæ sacrárium, Pontíficum schola, Doctórum seminárium, Ecclésiæ sanctæ præsídium, allelúja. ℣. Ædificáta est ut cívitas cujus participátio ejus in idípsum: illuc ascendérunt tribus Dómini. — Monásticæ.

Lectio VI

Májolus, in Província claris ortus natálibus, paréntibus mox orbátus barbarísque prædia vastántibus, Matiscónem pétiit: cujus ecclésiæ canónicus, dein Archidiáconus ordinátus, clércis præsértim erudiéndis incúbuit. Ne ad ínfulas episcopáles raperétur, Cluníaci mónachum índuit: ubi a senescénte Aymárdo in coadjutórem assúmptus, defúncto Abbáti commúni fratrum voto suffécus est. Sicut in órdine, ita primus esse stúduit in ópere: sermóne ut disértus, sic et jucúndus, eósdem quos peccántes increpábat, patérna mox pietáte demulcébat. Germániæ princípibus ádeo fuit accéptus, ut eum Otto Secúndus Pontíficem Summum creári satágerit: cui Májolus summa contentióne óbstitit. Cœnóbia passim plúrima cóndidit: innúmera toto orbe reformánda suscépit. Ætáte provéctus, Odilónem in successórem designávit, et própriæ salúti piísque offíciis quasi víribus innovátus biénnio stúduit. Ad Parisiénse sancti Dionýsii cœnóbium componéndum, iter aggréssus, apud Silviníacum in Arvernénsi pago mortem óbiit, anno Dómini nongentésimo quarto, quinto Idus Májas.

℟. Spíritus sanctus, † Májolum in fílium lucis adóptans,

cœpit apud eum familiáriter conversári. * Et ponens in ejus péctore thronum suum, qualis póstmodum futúrus esset præsignávit, allelúja. ℣. In eo mater grátia seminária virtútum spargens suis eum ártibus informábat. — Et ponens.

Lectio VII

Odílo, in Arvérnia equéstri família natus, exácto vix tyrocínio ad regéndum Cluniacénse monastérium a sancto Májolo assúmptus est. In quo múnere perféctæ sanctitátis et pastorális sollicitúdinis exémplar emínuit : in subjéctos adeo mansuétus ut indulgéntior, quam ut Abbátem decéret, nonnúllis viderétur : quibus vir clementíssimus : Si damnándus sum, ajébat, de misericórdia malo damnári quam de durítia. A Románis Pontifícibus, a Francórum régibus, sanctóque Henríco imperatóre præcláre hábitus est. Pretiósa quæque Cluniacénsi per ipsos obláta sacéllo famis diébus véndidit, ut egénis subveníret. Ad compescénda bella instituéndæ Dei Treugæ plúrimum adlaborávit. Omnium Commemoratióni Defunctórum primus diem dicávit : quem póstea ritum universális suscépit Ecclésia. Silviníaci prope Májoli patris sepúlcrum vita functus est, nocte quæ Circumcisiónis solémnia Domínicæ præcedébat : cum per annos quinquagínta sex Cluníaco præfuísset.

℟. Dum † in lecto languens jam esset Odílo moritúrus, respíciens e látere insidiatórem humáni géneris, clamávit et dixit: Amove a me máchinas tuas. * Quia crux Dómini vita mihi, mors tibi, allelúja. ℣. Crux Dómini mecum est, quam semper adóro : et nunc in mánibus ejus spíritum meum comméndo. — Quia.

Lectio VIII

Hugo, nobilíssimis paréntibus in Burgúndia natus, iis invítis Cluníacum adoléscens confúgit : cujus monastérii Prior vicénnis constitútus, paulo post Odilónis Abbátis locum ténuit. Síngulis inténtus, lectióni orationíque ádeo déditus erat, ut semper aut prodésset aut profíceret : cujus corréctio plus habébat misericórdiæ quam censúræ. Ejus magistério multis per Gálliam, Itáliam, Hispániam, Germániam, Angliam in monastériis disciplína reflóruit. Hunc imperatóres, reges ac príncipes consiliárium in árduis certátim ambíbant : hunc Stéphanus Papa Décimus moriénti sibi adésse gavísus est, Gregoriúsque Séptimus in máximis Ecclésiæ negótiis adjutórem sæpius adhíbuit. Prophético spíritu multa prædíxit, córdium arcána penetrávit. Hymnum Veni Creátor Spíritus ad Tértiam sacra die Pentecóstes decantári constítuit : majórem Cluniacénsis cœnóbii basílicam amplitúdine artéque stupéndam ædificávit. Morti próximus, in oratórium beátæ Maríæ deférri vóluit : ubi jacens in cínere et cilício, beátam efflávit ánimam, tértio Kaléndas Máji, regíminis anno sexagésimo primo, Christi vero millésimo centésimo nono.

℟. Frátribus † quotídie mérito crescéntibus et número, beá-

tus Hugo, jubénte Petro, regni cæléstis clavígero, Cluniacénsem basílicam de novo construxit talis decóris et glóriæ, * Ut deambulatórium viderétur Angelórum, allelúja. ℣. Diléxit decórem domus Dei et locum habitatiónis glóriæ ejus. — Ut.— Glória Patri. — Ut.

In III Nocturno

Aña Vos qui reliquístis † ómnia et secúti estis me,céntuplum accipiétis et vitam ætérnam possidébitis, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Homilia in Evangelio: Ecce nos relíquimus, *ut in festo S.Odilonis,* 115* *Festa Propria.*

℟. IX In paradíso Dei † requiéscunt sancti, quorum fructus indefíciens persevérat, in quo est satíetas et medúlla: * Supra stellas fulgébunt fácies eórum, allelúja. ℣. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent.— Supra.

℟. X Exsúltant sancti † cum fidúcia, et gaudéntes vident fáciem Dei, cui serviérunt: * A quo incípiunt gloriósi mercédem recípere, allelúja. ℣. Qui jam illis cóntulit, perácto luctámine mundi, gáudia repromíssa. — A quo.

℟. XI Veníte ad me, sancti mei, vindemiáte fructum labórum vestrórum, germen justítiæ: * Odor vester sicut odor liliórum et rosárum in témpore suo, allelúja. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Odor.

℟. XII Sancti Christi † Confessóres, audíte rogántes sérvulos, * Et nobis impetrátam cælitus vos deférte indulgéntiam, allelúja. ℣. O Sancti Deo pretiósi, sídera áurea, Dómini grátia, filiórum gémitus sólita suscípite cleméntia. — Et nobis. — Glória Patri. — Et nobis.

Evang. Ecce nos relíquimus, *de Communi Abb.*

AD LAUDES
et per Horas

Aña 1. Odo, vir sanctus, † digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum, allelúja.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis.*

2. Májolus, † caritáte redúndans et grátia, sanctitátem angélicam æmulátus, virtúte super hóminem ferebátur, allelúja.

3. Exsultávit in Dómino† spíritus Májoli patris, cum diléctum Odilónem fíliis suis rectórem pacíficum relínqueret, allelúja.

4. Domus Cluníaci, † domus Dómini, fundáta est supra firmam petram, allelúja.

5. Sub diébus Hugónis Abbátis, † Cluniacénsis relígio mirífice augebátur; et erat odor nóminis illíus sicut agri pleni cui benedíxit Dóminus, allelúja.

Capitulum *Eccli. 44*

Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt:* cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. *br.* Sancti et justi, in Dómino gaudéte. * Allelúja, allelúja. — Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. * Allelúja. — Glória Patri.—Sancti.

Hymnus

Fílius lucis rádians Odílo,
In tenebrárum regióne stantes,
Sol ut exsúrgens, récreat benígnus
Lúmine dulci.

Igne dum lugent ánimæ fidéles,
Inferas gestit penetráre sedes,
Pátriæ portas aperíre multis
Sánguine Christi.

Obvius currit míserans egénis:
Membra ne Christi fame torqueántur,
Dat cibos largus, sacra vasa templi
Erogat ipsa.

Nútui cedunt Odilónis acres
Mílites sæcli, gládios remíttunt:
Sat cruor fluxit; Deus ipse profert
Fœdera pacis.

Te, Deus, mundi moderátor alme,
Cóncinant juncti mónachis fidéles;
Voce solémni Tríadi resúltent
Cántica laudis. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened., Aña Cum in die † magni Sábbati beátus Hugo sacris interésset, colúmnam novæ lucis salutábat; crebris exórans suspíriis, ut ad terram promissiónis felíci gressu perveníret, allelúja.

Oratio Deus, qui beátos Abbátes, *ut supra.*

Deinde fit comm. S. Roberti Abb. Aña Euge, † serve. ℣. Justum dedúxit. *Oratio* Deus, qui pro te, *ut supra.*

AD TERTIAM

Aña Májolus.

Capit. Hi viri, *ut ad Laudes.*

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

AD SEXTAM

Aña Exsultávit in Dómino.

Capitulum *Eccli. 44*

Heréditas sancta nepótes eórum, * et in testaméntis stetit semen eórum.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúja. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúja.

AD NONAM

Aña Sub diébus Hugónis Abbátis.

Capitulum *Eccli. 49*

In diébus suis ædificavérunt domum † et exaltavérunt templum sanctum Dómino, * parátum in glóriam sempitérnam.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesp. præter sequentia :

Hymnus

Hugo, pius pater, clarus prosápia,
Exstat præclárior virtútum grátia :
Contémnit sæculum et ejus gáudia,
Cognóscens ómnia cito labéntia.

Divíno póstmodum afflátus Spíritu,
Mutáto péctore, mutátur hábitu:
Intra Domínica manet ovília,
Christi cum óvibus, ovis egrégia.

Mundo jam mórtuus, Christo se vívere
Sancto mortálibus demónstrat ópere:
Hinc pastor móritur, ovis præfícitur,
Pastóris strénue vices exséquitur.

Edocet súbditos verbis et áctibus,
Se donans spécimen bonórum ómnibus:
Dirus ad scélera misericórditer,
Utrúmque témperans, fit æquus árbiter.

Hic venerábile Cluniacénsium
Plus priscis pátribus ditat cœnóbium:
Illíus stúdio crevit relígio
Crevit et númerus fratrum collégio.

Marthæ sollícitus implet offícium,
Audit cum María Christi collóquium:
Jugi siléntio júngitur léctio.
Nec deest lácrymis fervens orátio.

Cunctórum dóminans omnipoténtia,
Tu qui sede poli cónspicis ómnia;
Hugónis fíliis profer auxílium,
Et aurem præbeas votis precántium. Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif., Aña Exténsi sunt † pálmites ejus usque ad mare, et usque ad flumen propágines ejus, allelúja.

Oratio Deus, qui beátos, *ut supra.*

Et fit comm. S. Catharinæ V. Senensis, ut in Breviario.

DIE 8 MAJI
IN APPARITIONE S. MICHAELIS ARCHANGELI

Duplex majus

Officium fit ut in die 29 Sept. (sed Temp. Paschali additur Allel. ubi non est, juxta ritum paschalem) præter sequentia:

In II Nocturno

Lectio V

Beátum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quam ob rem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum Dei venerátur Ecclésia.

℟. Hic est † Míchaël Archángelus, princeps milítiæ Angelórum, * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cælórum, allelúja. ℣. Archángelus Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. — Cujus.

Lectio VI

Gelásio autem primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio. Factum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet: quem diu conquisítum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt.

℟. Venit † Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas

in paradísum exsultatiónis, allelúja. ℣. Emitte, Dómine, Spíritum Sanctum tuum de cælis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. — Ut perdúcat.

Lectio VII

Cum vero quidam ex illis, ut taurum confígeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes, ac deínceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni epíscopum cónsulunt: qui indícto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

℟. In témpore illo † consúrget Míchaël, qui stat pro fíliis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud, allelúja. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. — Et véniet.

Lectio VIII

Post tríduum Míchaël Archángelus epíscopum monet, in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre cœpérunt: qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifátius Papa, Romæ in summo circo sancti Michaélis ecclésiam dedicávit, tértio Kaléndas Octóbris: quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.

℟. Míchaël † et Angeli ejus pugnábant cum diábolo: * Et ille hostis antíquus victus est ab eis, allelúja. ℣. Factum est prœlium in cælo, Míchaël et Angeli ejus prœliabántur cum dracóne. — Et ille. — Glória Patri. — Et ille.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio IX *Cap. 18, 1-10*

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi
Com. in S. Matth. cap. 18

Nonnísi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cælórum Dóminus docet: id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum, animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, cura opum négligunt: non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent.

℟. In conspéctu † Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum; * Angelus enim ejus vobíscum est, allelúja. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Angelus.

Lectio X

Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus. Væ huic mundo ab scándalis : Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignoránta detinétur humána,quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum?

℟. Míchaël † Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis, allelúja. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Stetit.

Bened. Quorum Festum cólimus.

Lectio XI

Ideo vero necésse esse ait veníre scándala : quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléenda. Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident : quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt.

℟. Nunc facta est † salus et virtus et regnum Deo nostro, et potéstas Christi ejus : * Quia projéctus est accusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte, allelúja, allelúja. ℣. Propteréa lætámini, cæli, et qui habitátis in eis. — Quia.

Lectio XII

Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria, ac postulatiónes ad ætérnum, et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

℟. Fidélis sermo, † et omni acceptióne dignus : Míchaël Archángelus, qui pugnávit cum diábolo : * Grátia Dei iste victor éxstitit, et ille hostis antíquus pátuit ruínæ magnæ, allelúja. ℣. Gaudent Angeli, lætántur Archángeli de Michaéle Dei núntio. — Grátia. — Glória Patri. — Grátia.

DIE 19 JUNII

S. JULIANÆ FALCONERII, V.

Memoria

Oratio

Deus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam extrémo morbo laborántem pretióso Fílii tui córpore mirabíliter recreáre dignátus es; concéde, quæsumus,ut ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis ágone refécti ac roboráti, ad cæléstem pátriam perducámur : Per eúmdem.

DIE 29 JULII

S. MARTHÆ Virg.

Duplex

In Vesp., com. Oct. S. Mariæ Magdalenæ, B. Urbani II et SS. Felicis Simplicii, etc.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Martha, nobílibus et copiósis paréntibus nata, sed Christi Dómini hospítio clárior, post ejus ascénsum in cælum, cum fratre, soróre multísque áliis Christiánis comprehénsa a Judæis et in navem sine velo ac remígio impósita, Massíliam appulísse tráditur. Eo miráculo et horum prædicatióne Massiliénses et finítimæ gentes in Christum credidérunt. Martha autem mirábili vitæ sanctitáte et caritáte ómnium Massiliénsium ánimis in sui amórem et admiratiónem addúctis, in locum a viris remótum cum áliquot honestíssimis féminis se recépit, ubi summa cum laude pietátis et prudéntiæ diu vixit; ac demum, morte sua multo ante prædícta, miráculis clara migrávit ad Dóminum.

℟. Veni, elécta mea.

Ad Laudes, com. Oct. S. Mariæ Magdalenæ, B. Urbani II, et SS. Felicis.

DIE 19 NOVEMBRIS

S. MECHTILDIS Virg.

Duplex

Oratio

Deus, qui in devotíssimo beátæ Mechtíldis Vírginis tuæ corde jucúndam tibi mansiónem constituísti : da nobis, quæsumus; ejúsdem Vírginis intercessióne, dum vívimus, a terrénis semper ad cæléstia spíritu sublevári, et cum ea in resurrectióne justórum páriter triumpháre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Lectiones 1 et 2 de Scriptura occurrente cum Responsoriis de Feria occurrente.

Lectio III

Mechtíldis, in Saxónia nobilíssimo génere orta, ex útero egrédiens moribúnda visa est; sed cum ad ecclésiam baptísmatis aquis abluénda deláta esset, eámque vidísset sacérdos, iste prædíxit non moritúram, sed exímiæ sanctitátis sanctimoniálem futúram. Septénnis ad vicínum monastérium sanctimoniálium Ordinis Sancti Benedícti confúgiens, tota se Christo vírginum sponso consecrávit, et brevi in virtútibus ac Dei amóre ita excrévit, ut étiam familiári Dei collóquio frui mererétur. Ad obediéntiam, juxta Régulæ præscríptum promptíssima erat. Numquam otiósa, aut docébat, aut mánibus operabátur. Sublímis fuit ejus contemplátio, in qua divínæ grátiæ abundántia perfundebátur, multísque revelatiónibus illustráta fuit. Tanta afficiebátur suavitáte, dum sanctum Evangélium legébat, vel audiébat, ut præ dulcédinis affluéntia pæne exánimis sæpe redderétur. Hora mortis suæ instánte, divíno lúmine recreáta, ánimam réddidit, décimo tértio kaléndas Decémbris.

℟. Veni, † elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia. — Glória Patri. — Quia.

OFFICIUM VOTIVUM DE SANCTISSIMO SACRAMENTO

Simplex privilegiatum

AD VESPERAS

Añæ et Ps. de Fer. occurrente ut in Psalterio.

Capitulum *1 Cor. 11, 23-24*

Fratres: Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, † quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte, hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: * hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. *br.* Cibavit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ℣. Et de petra melle saturávit eos. — Ex ádipe.— Glória Patri.— Cibávit.

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit;
Fitque sanguis Christi merum:
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

℣. Panem de cælo præstitísti eis. (*T. P.* Allelúja.) ℟. Omne delectaméntum in se habéntem. (*T. P.* Allelúja.)

In I Vesperis

Ad Magnif., Aña O quam suávis est, † Dómine, spíritus tuus, qui,ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cælo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes. (*T.P.* Allelúja.)

In II Vesperis

Ad Magnif., Aña O sacrum convívium, † in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur. (*T. P.* Allelúja.)

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: trí-

bue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Complet. et ad omnes Horas in fine Hymnorum dicitur:

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Regem adorémus dominántem géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem. *Ps. 94* Veníte, exsultémus. 18

Hymnus

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum;
Dicens: Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis Angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cælicus figúris términum;
O res mirábilis: mandúcat Dóminum
Pauper servus et húmilis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus:
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In I Nocturno

Añæ, Psalmi et ℣. ut in Psalterio. 88

Absolutio Exáudi, Dómine.

In Hieme. Bened. 1. Ille nos. *(In Quadrag. vel occurrente Vigilia.* Evangélica léctio.)

2. Divínum auxílium.

3. Ad societátem.

Lect. I et II de Scriptura occurrente cum suis ℟℟. de tempore, vel de Homilia cum Respons. suis. (Et æstate si occurrat Vigilia vel reponendum sit Initium Script. Dominicæ.)

Lectio III est infra juxta mensem. ℟. Immolábit.

In Æstate. Bened. In unitáte.

Lectio unica ut infra juxta mensem.

℟. Immolábit † hædum multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes et ázymos panes. *(T. P.* Allelúja.) ℣. Pascha nostrum immo-

látus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. — Et edent. — Glória Patri. — Et edent.

In II Nocturno

Añæ et Psalmi ut in Psalterio. 94

Capitulum *2 Cor. 11, 26*

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, * mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℣. Pósuit fines tuos pacem. (*T. P.* Allelúja.) ℟. Et ádipe fruménti sátiat te. (*T. P.* Allelúja.)

Oratio Deus, qui nobis, *ut ad Laudes.*

Finita Oratione, absolute inchoantur Laudes.

AD LAUDES

Añæ et Psalmi de Fer. V ut in Psalterio.

Capitulum *1 Cor. 11, 23-24*

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, † quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem; et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte, hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: * hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟.*br.* Panem cæli * Dedit eis. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. — Dedit eis. — Glória Patri. — Panem.

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium,
Bella premunt hostília;
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem. (*T. P.* Allelúja.) ℟. Et ádipe fruménti sátiat te. (*T. P.* Allelúja.)

Ad Bened., Aña Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. (*T. P.* Allelúja.)

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

AD PRIMAM

Aña Sapiéntia † ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam. (*T. P.* Allelúja.)

Capit. Regi sæculórum.

AD TERTIAM

Aña Angelórum esca † nutrivísti pópulum tuum, et panem

de cælo præstitísti eis. (*T. P.* Allelúja.)

Capit. Fratres : Ego enim, *ut ad Laudes.*

℣. Panem cæli dedit eis. (*T. P.* Allelúja.) ℟. Panem Angelórum manducávit homo. (*T. P.* Allelúja.)

AD SEXTAM

Aña Pinguis est † panis Christi, et præbébit delícias régibus. (*T. P.* Allelúja.)

Capitulum • *1 Cor. 11, 26*

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, * mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. (*T. P.* Allelúja.) ℟. Et de petra, melle saturávit eos. (*T. P.* Allelúja.)

AD NONAM

Aña Vincénti † dabo manna abscónditum, et nomen novum. (*T. P.* Allelúja.)

Capitulum *1 Cor. 11, 27*

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, * reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℣. Edúcas panem de terra. (*T. P.* Allelúja.) ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis. (*T. P.* Allelúja.)

LECTIO III VEL UNICA

MENSE JANUARIO

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni

Libr. 4 in Joannem c. 7

Scriptum esse non ignorámus, judícium sibi comédere atque bíbere illum, qui de pane cómedit, et de cálice bibit indígne. Ego ígitur probo meípsum, et indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es, qui ista dicis, dignus eris? quando Christo te ipsum ófferes? Nam si peccándo indígnus es, et peccáre non désinis, (quis enim delícta intélligit? secúndum Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.

MENSE FEBRUARIO

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi

Tractat. 26 in Joann. post med.

O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculum caritátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum : hæreat córpori, vivat Deo de Deo.Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cælo.

MENSE MARTIO

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Hierosolymitáni

Catechesi mystagog. 4

Erant in véteri testaménto panes propositiónis ; verum illi, cum fúerint véteris testaménti,finem jam accepérunt. In novo vero testaménto panis est cæléstis et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctíficant. Quamóbrem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum

et simplex vinum; corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confírmet. Ne júdices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et sánguinis Christi párticeps fíeres.

MENSE APRILI

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Homil. 61 ad pop. Antioch.

Quotquot hujus partícipes córporis effícimur, quotquot sánguinem degustámus, cogitémus, quod illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc degustámus. Hei mihi! Quot ad salútem nobis viæ! Nos corpus suum effécit: nobis suum communicávit corpus: et horum nos nihil a malis avértit.

MENSE MAJO

Lectio unica

Sermo sancti Thomæ Aquinátis

In opusculo 57

O pretiósum et admirándum convívium, salutíferum et omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest? in quo non carnes vitulórum et hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipso namque panis et vinum in Christi corpus et sánguinem substantiáliter convertúntur; ideóque Christus, Deus et homo perféctus, sub módici panis et vini spécie continétur.

MENSE JUNIO

Sermo sancti Thomæ Aquinátis

In opusculo 57

Nullum sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, et mens ómnium spirituálium charísmatum abundántia impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis et mórtuis, ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus sacraménti nullus exprímere súfficit, per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur; et recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ caritátis.

MENSE JULIO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Ex homil. 60 ad pop. Antioch.

Nemo accédat cum náusea, nemo resolútus; omnes accénsi, omnes fervéntes et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant: te multo magis opórtet esse sollértem. Nam illi quidem in Palestínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cælum migráre.

MENSE AUGUSTO

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi

Tractat. 26 in Joann. circa med.

Quam multi de altári accípiunt, et moriúntur, et accipiéndo moriúntur! Unde dicit Apóstolus: Judícium sibi man-

dúcat et bibit. Nonne buccélla Domínica venénum fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum inimícus intrávit; non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo, fratres, panem cæléstem spiritáliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiána, vel non sint mortífera; antequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis : Dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Si dimíttis, dimittétur tibi : secúrus accéde, panis est, non venénum.

MENSE SEPTEMBRI

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Ex homil. 60 ad pop. Antioch.

Cógita, quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus?

MENSE OCTOBRI

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni

Libro 4 in Joannem c. 7

Pias quæso cogitatiónes suscípias, studióse sanctéque vivas, et benedictiónem partícipes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cum in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem : pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi exstínguit, ægrótos curat, collísos redíntegrat : et sicut pastor bonus, qui ánimam suam pro óvibus pósuit, ab omni nos érigit casu.

MENSE NOVEMBRI

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Ex hom. 60 ad pop. Antioch.

Ne torpeámus tanta digni caritáte et honóre putáti. Nonne vidétis, quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spiritális. Quinímo cum longe majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, Spíritus grátiam; et unus sit nobis dolor, hac esca privári.

MENSE DECEMBRI

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Sacraméntis

Lib. 4, Cap. 4

Magnum quidem et venerábile, quod manna Judæis pluit e cælo. Sed intéllige : quid est ámplius, manna de cælo, an corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cæli. Deínde, manna qui manducávit, mórtuus est : qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remíssio peccatórum, et non moriétur in ætérnum. Ergo non otióse, cum áccipis, tu dicis : Amen; jam in spíritu cónfitens, quod accípias corpus Christi. Dicit tibi sacérdos : Corpus Christi; et tu dicis: Amen, hoc est, verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

OFFICIUM VOTIVUM DE REPARATIONE

Simplex privilegiatum

AD VESPERAS

Añæ et Psalmi de Feria occurrente ut in Psalterio.

*Capit., Respons., Hymnus, ℣. et Aña ad Magnif. de eodem Officio. 4**

AD MATUTINUM

Invitat. et Hymnus ut in Proprio.

In I Nocturno

Añæ, Psalmi et ℣. de Fer. V.

Absolutio Exáudi, Dómine.

In Hieme. Bened. 1. Ille nos. (*In Quadrag. vel occurrente Vigilia* Evangélica léctio.)

2. Divínum auxílium.

3. Ad societátem.

Lect. I et II de Scriptura occurrente cum suis ℟℟. de tempore vel de Homilia cum Respons. suis. (Et in æstate si occurrat Vigilia vel reponendum sit Initium scripturæ Dominicæ.)

Lectio III est infra juxta mensem. ℟. Discumbéntibus.

In æstate. Bened. In unitáte.

Lectio unica est infra juxta mensem.

℟. Discumbéntibus † duódecim et manducántibus ait Jesus: Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me qui mandúcat mecum. * Væ hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur. ℣. Ecce manus tradéntis me mecum est in mensa. — Væ hómini. — Glória Patri. — Væ hómini.

In II Nocturno

Añæ et Psalmi de Fer. V.

Capitulum 1 Cor. 10, 20-21

Nolo vos sócios fíeri dæmoniórum; † non potéstis cálicem Dómini bíbere et cálicem dæmoniórum, * non potéstis mensæ Dómini partícipes esse et mensæ dæmoniórum.

℣. Apprópiant super me nocéntes. ℟. Ut edant carnes meas.

Post Oration. Matutini immediate inchoantur Laudes.

AD LAUDES

Añæ et Psalmi de Fer. V ut in Psalterio.

Capit., Respons., Hymnus, ℣. et Añæ ad Benedictus ut in Officio proprio.

Ad Horas minores omnia dicuntur ut in Proprio.

LECTIO III VEL UNICA

MENSE JANUARIO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 7 in 2 Cap. Matth.

Magi nihil áliud quam adoráunt; tibi vero, si cum pura accésseris consciéntia, permittémus ut sumas, et sumpto, domum ábeas. Accéde ígitur tu quoque múnera ófferens, non quália deferébant illi, sed multo religiosióra. Obtulérunt illi aurum: offer tu temperántiam ac virtútem. Obtulérunt illi thus: offer tu puras preces, quæ sunt odoraménta spirituália. Obtulérunt illi myrrham: offer tu humilitátem, et cor submíssum

cum eleemósyna. Quod si hisce cum munéribus accésseris, multa cum fidúcia párticeps eris hujus sacræ mensæ. Obtéstor, obsecróque, ut ómnibus modis repurgétis ánimos vestros, et ita demum sacra adeátis mystéria.

MENSE FEBRUARIO
Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

De laud. eorum qui in Eccl. frequenter occurrebant

O cæléstem invitatiónem! huc nos decénti cum reveréntia, et gravi animadversióne excitáti conferámus, ne pro peccatórum remissióne impetráta iísdem cumuláti domum redeámus. Ad quidnam illud est, de quo ágimus, et quod a nobis tantópere postulátur? Eos nempe qui divínos hymnos hic modulántur, insígni timóre graves, compósitos et prudéntia quadam circumspéctos et ornátos, Deo offérre tales oportére.

MENSE MARTIO
Sermo sancti Gregórii Papæ

Homil. 22 in Ev. num. 7 et 8

Quid sit sanguis Agni, non jam audiéndo, sed bibéndo, didicístis. Qui sanguis super utrúmque postem pónitur, quando non solum ore córporis, sed étiam ore cordis haurítur. In utróque étenim poste sanguis Agni est pósitus, quando sacraméntum passiónis illíus, cum ore ad redemptiónem súmitur, ad imitatiónem quoque inténta mente cogitátur. Quid prodest corpus et sánguinem illíus ore percípere, et ei pervérsis móribus contraíre.

MENSE APRILI
Sermo sancti Gregórii Nazianzéni

Orat. 2 num. 95

Hæc ígitur cum nossem, illúdque ínsuper, néminem magno et Deo et sacrifício et Pontífice dignum esse, nisi qui prius Deo hóstiam vivéntem, sanctam exhibúerit, ac rationábile obséquium gratum atque accéptum osténderit, Deóque sacrifícium laudis, ac spíritum contrítum obtúlerit (quod solum sacrifícium, is qui ómnia dedit, a nobis expóscit); quo tandem modo extérnum illud sacrifícium, illud magnórum mysteriórum antítypum, ipsi offérre audérem? aut quómodo sacerdótis hábitum et nomen subíre, priúsquam sanctis opéribus manus purificássem?

MENSE MAJO
Officium votivum omittendum est propter tempus Paschale

MENSE JUNIO
Ex Tractátu sancti Optáti Milevitáni Epíscopi

De Schism. Donatist. Lib. 2

Quid est tam sacrílegum quam altária Dei (in quibus et vos aliquándo obtulístis) frángere, rádere, removére? In quibus vota pópuli et membra Christi portáta sunt: quo Deus omnípotens invocátus sit: quo postulátus descéndit Spíritus sanctus: unde a multis pignus salútis ætérnæ, et tutéla fídei, et spes resurrectiónis accépta est. Quid enim est altáre, nisi sedes córporis et sánguinis Christi? hæc ómnia furor vester aut rasit, aut fregit, aut remóvit.

MENSE JULIO

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni

Orat. 2 num. 94

Illud ínsuper scio, ne córporum quidam labes in sacerdótibus, aut sacrifíciis, a censúra immúnes exstitísse : verum légibus ita sancítum fuísse, ut perfécti perfécta offérrent : ad significándam, ut opínor, ánimæ integritátem. Nec sacerdotálem stolam, aut vas áliquod sacrum, cuívis attíngere licuísse. Nec sacrifícia ipsa, a quibus et quo témpore ac loco mínime conveniébat, consúmere ; nec unctiónis óleum imitári, nec compositiónis thymiáma : nec dénique templum íngredi, cuíquam líberum fuísse, nisi et ánimo et córpore, vel ad mínima usque, purus esset: tantum áberat, ut cuívis jus esset velum, aut propitiatórium, aut arcam, aut Chérubim vel prospícere, vel attíngere.

MENSE AUGUSTO

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 82 in Matth.

Si limpidíssimus aquæ fons,ut intáctum gregi serváres, tibi commíssus esset ; cum petúlcos sues ac sordidíssimos veníre aspíceres,non pateréris in fluénta illos descéndere, nec fontem ab his perturbári. Nunc vero cum non aquæ, sed sánguinis et spíritus,sacratíssimus fons commíssus tibi sit ; si peccátis inquinatíssimos vidébis accédere hómines, non indignáberis, neque prohibébis? Et quam véniam hujus contémptus consequéris? Dico horríbile quoddam atque treméndum, non est ita malum dæmoníacos intus esse, sicut istos qui peccatórum sórdibus polluúntur.

MENSE SEPTEMBRI

Sermo sancti Gregórii Papæ

L. 6 in Lib. Reg. C. 3

Sanctificámini, et veníte mecum,ut immolémus. Si enim interésse sacrifíciis non audent nisi sanctificáti, quid sacrificántibus censéndum? Sanctificáre enim purgáre est. Quantum ergo puros decet esse Pontífices, ubi invitátæ ad sacrifícium non nisi sanctificátæ admitténdæ sunt plebes? Sanctificátio quippe córporis, pudicítia est : sanctificátio mentis, cáritas et humílitas. Sanctificétur ergo ad sacrifícium invitátus, sed magis ille cógitur, a quo invitátur. Audiant hujúsmodi, quid alter Prophéta ádmonet, dicens : Mundámini, qui fertis vasa Dómini.

MENSE OCTOBRI

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Orat. in Cœmeterii appellationem

Visúri Agnum mactátum et immolátum, cum tremóre, veneratióne, et reveréntia multa accedámus. An nescítis, quómodo Angeli astíterint sepúlcro córporis expérti, sepúlcro vácuo? Attamen cum semel tantum corpus Dómini recepísset, multum honóris ipsi étiam loco éxhibent. Angeli qui natúram nostram excelléntia sua longe exsúperant, tanta reveréntia et observántia sepúlcro

assístunt ; nos non ad sepúlcrum ináne, sed ad ipsam mensam, in qua Agnus pósitus est, aditúri, cum tumúltu et turbatióne accédimus.

MENSE NOVEMBRI

Ex Tractátu sancti Optáti Milevitáni Epíscopi

De Schism. Donatist. Lib. 2

Sufficeret insániæ vestræ, quod membra laniástis Ecclésiæ, inter hæc ómnia, vel altáribus parcerétis. Cur vota et desidéria hóminum cum ipsis altáribus evertístis? hoc tamen immáne fácinus geminátum est, dum fregístis étiam cálices Christi Sánguinis portatóres, quorum spécies revocástis in massas, mercem nefáriis núndinis procurántes, ad quam nec emptóres elígere voluístis sacrílegi, dum inconsideráte vendidístis. Emérunt fórsitan in usus suos sórdidæ mulíeres, emérunt pagáni, factúri vasa in quibus incénderent idólis suis. O scelus nefárium! O scelus inaudítum! Auférre Deo quod idólis præstes: subdúcere Christo quod profíciat sacrilégio.

MENSE DECEMBRI

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. 36 in Epist. ad Cor.

Non tonstrína, neque unguentária offícina, neque ulla ália opíficum, qui sunt in foro, tabérna est Ecclésia; sed locus Angelórum, locus Archangelórum, regnum Dei, ipsum cælum. Quómodo ergo si quis didúctum cælum illuc introduxísset, étiam si patrem vidéret, étiam si fratrem, ne audéret quidem álloqui, ita hic ne áliud quidem loqui opórtet præter spiritália, nam hic quoque est cælum.

Approbatum a S. Rituum Congregationis die 25 Januarii 1918 pro Monialibus Sanctissimi Sacramenti.

† A. Card. Vico, Ep. Portuen. Pro-Præf.
Alexander Verde, Secretarius.

Concordat cum originali approbato in tabulario S. Rituum Congregationis asservato. In fidere, etc...
Ex secretaria ejusdem S. Congregationis

Die 6 Aprilis 1918.

Philippus di Fava, Subst. Rit. S. C.

INDEX

Typis Desclée, De Brouwer et Soc., Brugis.